

Giới thiệu Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha

Bạn đang theo dõi một trong những tác phẩm huyền huyền hay nhất của tác giả Tiểu Bạch Thỏ vô lại- Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha.

Vào đêm sinh nhật tuổi 20 của ta, đúng vào lúc đêm đó có mưa sao băng, ta chỉ đơn giản ước bậy ước bạ là được xuyên không vào cuốn truyện ta yêu thích và thật không ngờ là thành sự thật nhưng càng không ngờ sống bao nhiêu năm ta mới biết được thì ra ta xuyên vào Truyện Inuyasha...

Để theo dõi diễn biến tiếp theo của câu truyện hot, mời các bạn cùng đón đọc.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Xuyên Không

Một ngày đẹp trời của cuối tháng hai, ta ...Tatsu thật không ngờ lại được trúng một vé số động đất thế này, trúng thế nào ư? ... đó chính là xuyên không, ta xuyên không đến đất nước nổi tiếng với mệnh danh mặt trời mọc, chính xác đó chính là Nhật Bản.

Chuyện như thế này, vào sinh nhật lần thứ 20 của ta, đúng vào lúc đêm đó có mưa sao băng, ta chỉ đơn giản ước bậy ước bạ là được xuyên không vào cuốn truyện yêu thích và thật không ngờ là thành sự thật chỉ là không biết xuyên vào truyện nào thôi vốn ta có nhiều truyện yêu thích lắm

Thân phận của ta hiện giờ là con gái của một pháp sư nổi tiếng trong làng, tuổi 10, có cha mẹ và một người em trai dễ thương kháu khỉnh, sao xuyên vào được? chuyện này cũng buồn cười không kém đó chính là do một lần con gái họ được đi thực tập bắt yêu quái và vì lần đầu thấy yêu quái mà còn yêu quái xấu xí nhất trong các loại yêu quái xấu xí nên sợ đến mất mật, lăn đùng ra chết, vì tiếc thương cho con gái của mình nên họ đã dùng cấm thuật đem linh hồn của ta vào trong thân xác con gái họ

Khi tỉnh dậy đã nghe họ kể tất cả mọi chuyện, ban đầu còn bán tính bán nghi nhưng dần cũng đã thích nghi được mọi chuyện, trở thành pháp sư đó là chuyện chỉ trong mơ ta dám mơ đến, mơ có một ngày ta trở thành pháp sư mạnh nhất, có thể uy vũ càn quét tất cả yêu quái làm hại đến con người, nay được thành hiện thực nên ta rất rất cao hứng, chăm chỉ luyện tập pháp thuật từ cha lẫn mẹ ta, tuy nhiên họ hiện rất yếu do dùng cấm thuật, ta cũng rất không vui chỉ vì cứu thân xác con gái họ mà làm tổn hại đến cơ thể mình, họ thấy vậy liền cười nhẹ bảo với ta rằng:

"thật ra con chính là kiếp sau của con gái ta nên mới có thể để con nhập vào thân xác của nó được tuy vậy con vẫn là con của ta, đừng làm vẻ mặt buồn bã đó nữa"

Kiếp sau thì sao, ta cũng buộc phải có nhiệm vụ là phải thu thập linh hồn của cô bé đó thì mới được trở về, cái phần gì thế này, thật không vui chút nào

năm năm sau ta đã thu thập được linh hồn của con bé, và đáng nhẽ ra nó phải cúi đầu cảm tạ ta vì ta giúp nó sống lại thế mà nó dám chửi vào mặt ta là nhiều chuyện, chết thật ta chưa bao giờ muốn giết người như hôm nay

Nó hét lên là muốn trở về thất xác của ta, ta ngờ người chẳng lẽ nó muốn trở về thế giới hiện đại sao, nó như hiểu được ý ta liền gật đầu như gà mổ thóc, nói với cha mẹ nó rằng nơi đó rất an toàn không có yêu ma quỷ quái gì cả, cuộc sống rất bình yên sung túc, nghe thế ta liền rầu, ừ mi thì sống sung túc còn ta thì như con diên chiến đấu thu phục yêu quái, còn phải vất vả giúp người trở lại thân xác, vậy mà người không biết tốt xấu muốn chửi ta. Sao...? có muốn ta làm cho mi hồn bay phách tán không

Như cảm nhận được sát khí của ta, con bé đó liền lùi xuống tránh xa ta ra. Ta hậm hực bỏ đi, linh hồn của con bé đã trở về thân xác còn ta bây giờ thì phiêu diêu, đang suy nghĩ cách trở về thì một luồng sức mạnh khiến ta trở về thân xác đó còn linh hồn con bé kia thì bị văng ra, ta không hiểu gì hết thì con bé kia đã biến mất tiêu trước khi đi nó còn để lại câu "xin lỗi tôi sợ yêu quái lắm cứ nhìn thấy bộ mặt xấu xí của chúng thôi là tôi sợ đến đứng tim rồi, cô thay tôi sống thân xác này nha"

Ta ngửa lên trời, cười như điên, cmn ta muốn giết nó

Chưa kịp trở về nhà kể sự tình cho cha mẹ nghe thì lại có thêm một luồng ánh sáng kéo ta đi, thật là nay là ngày âm binh gì vậy hết chuyện này đến chuyện khác

Và như 5 năm trước, khi ta mở mắt ra thì lại được xuyên đến nơi khác, cảnh vật xung quanh được bao phủ bởi rừng cây xanh mát, lâu lâu con gió thổi qua khiến các hàng cây đung đưa âm thanh nghe thật vui tai và thanh bình, chợt cảnh vật bỗng chốc thay đổi, ta như trở lại thế giới hiện đại, gặp lại cha mẹ ta ở đây ta vui mừng không xiết liền chạy tới ôm nhưng người ta lại xuyên qua họ, ta cảm thấy sốc vì sao không chạm được, ta đã chết rồi sao nhưng rồi ta chợt nhớ đây tuy là thế giới của ta nhưng chẳng phải ta đã xuyên không rồi sao nếu trở lại thì phải trở lại thân xác của ta nhưng chả phải con bé kia đang sống thay ta đó sao

Ta chưa kịp đoán thì lại thấy thân xác của ta chạy tới, xuyên qua người ta, chạy đến cha mẹ cười rất vui vẻ, ta cười khổ đây không còn là thế giới của ta rồi

Bỗng chốc thế giới hiện đại biến mất, ta trở lại với khu rừng, sờ lên đôi má đầm ướt nước mắt, hóa ra là ảo giác nhưng sao đây lại có ảo giác, ta đã đọc rất nhiều quyển sách có liên quan đến yêu quái chỉ có những đại yêu quái mới có khả năng này

Ta liền cảnh giác, cây cung trên tay ta được kéo căng, nhìn thấy nhiều yêu quái tập nham tấn công ta, ta nhanh chóng bắn tên chứa đầy linh lực truyền lên cung tên, bọn tiểu yêu quái được quét sạch kể đến là những tên yêu quái hạng trung, ban nãy ta quá sung nên đã tiêu tốn rất nhiều linh lực, bây giờ có chút mệt, rút hai thanh kiếm chuẩn bị nghênh chiến, ta nhanh chóng quét sạch bọn yêu quái nhưng sức nhanh chóng theo đó dần rút hết, thở dốc ta nhìn lên trời vô số yêu quái đến tấn công ta, sức của ta chỉ đủ cho một đao nữa thôi biết sẽ không địch nổi, ta liền co chân chạy

Đến được nơi tạm an toàn, ta tựa vào thân cây nghỉ ngơi, tiếng gào thét của yêu quái làm ta giật mình, chẳng bao giờ ta lại gặp nhiều yêu quái như hôm nay, chẳng lẽ bị lạc đến nơi ở của yêu quái, ta chạy đến tiếng thét dù biết nguy hiểm như giác quan thứ 6 của ta nói ta biết ta nên đến

Trời đất ạ, cảnh tượng gì trước mắt đây, một con khuyến khổng lồ bị một tên yêu quái khổng lồ khác vây chặt, yêu quái khổng lồ đó trong khá giống con người ta lại liên tưởng đến bộ truyện đại chiến titan vì hình tượng bên ngoài rất giống nhưng ta lại không định giúp nó, ta muốn cứu yêu quái khuyến kia (ta yêu động vật mà =))))

Hiện tại ta hơi mệt nên chưa ra mặt, cần thêm thời gian phục hồi sức lần cần phải quan sát tìm hiểu đối thủ, theo như ta nhìn thấy thì con yêu quái kia không mạnh bằng khuyến quái nhưng nó lại có sức khôi phục vết thương mạnh mẽ đến đáng sợ, gần như là không thể bị thương nên khuyến yêu đành bất lực can xé, vùng vẫy, ta để ý hình như nó muốn đánh vào gáy của yêu quái kia, có lẽ là điểm yếu

Bỗng giờ phúc này lại sợ mình lại xuyên đến thế giới titan, nếu thật sự vậy thì ta sẽ chết trong một nốt nhạc

Nhiều yêu quái khổng lồ khác giống dạng người đang lao tới, ta phải nhanh chóng giúp nó bởi vì ta biết được nên giúp bên nào, theo như truyện titan bọn chúng không biết suy nghĩ mà nếu có cũng sẽ tấn công con người còn khuyến yêu kia, ta cảm giác được nó không phải loại tùy tiện sát sanh với lại ta cũng bị liên lụy nếu không giúp ta cũng sẽ chết

Chạy về phía hai yêu quái khổng lồ chiến đấu, ta bật nhảy lên vai yêu quái kia, bởi vì ta quá nhanh nên hẳn không để ý đến ta, đến lúc nhận ra thì ta đã bay ở phía sau gáy hắn, định chém vào gáy, thật không ngờ hắn nhanh trí, da gáy hắn liền được bảo vệ bằng yêu khí rất dày đặc, khiến cho 2 thanh kiếm của ta vỡ tanh nhiều mảnh, hẳn liếc mắt khinh thường ta, ta biết khi hắn thắng được yêu quái kia hẳn sẽ xử ta, nhưng hắn không nhận ta sao ta là pháp sư đây, yêu khí của mi chỉ là lớp bảo vệ vô cùng yếu đối với một pháp sư như ta

Ta liền phóng khỏi vùng gáy, kéo cung tập trung linh lực nhắm thẳng vào gáy hắn, hắn kinh ngạc nhìn ta, tay liền buông con khuyến yêu ra sức gào thét như gọi đồng bọn tới rồi ngã xuống chết

Ta giật mình, một đám yêu quái với nhiều hình thù khác nhau chạy đến, chúng muốn giết ta, với đám yêu quái đó ta có thể diệt được với vũ khí đó nhưng sau đó ta sẽ không thể chiến đấu trong một tuần

Tập trung suy nghĩ ta không chú ý đến một con yêu quái miêu tấn công, ta hoảng sợ, kiểu này chết chắc rồi đúng là lo chuyện bao đồng, nên bây giờ mới không còn mạng đây này

Lúc chuẩn bị tinh thần để chết, một luồng yêu khí mạnh mẽ đánh nát tên yêu quái tấn công ta, ta quay lại nhìn chính là yêu quái ta đã cứu giúp nhưng có vẻ nó cũng bị thương nặng, ta cũng gần hết sức và linh lực, cắn răng lấy thứ kia ra

Hình ma pháp hiện lên theo đó là một cây đàn với vẻ ngoài tinh tế sắc sảo, màu chủ đạo là trắng xám, đàn gồm 10 dây lông lân ánh bạc, ta dùng một chút khí nâng cây đàn lên, đàn một khúc nhạc

Bọn yêu quái đang cười giễu ta vì sắp chết rồi còn đánh đàn, đến lúc âm thanh cất lên, cả người chúng co rút, ta lại đánh đàn thanh thêm một chút, tất cả liền như ai đó moi cả gan ruột rút gân xương, yêu quái bên cạnh ta cũng ngạc nhiên vì sức mạnh đó của ta, nó cũng thấy lạ vì không bị sao cả

"ta cũng có thể điều khiển tiếng đàn, nên người không bị ảnh hưởng đâu"

Nó gật đầu hiểu chuyện

Để kết thúc, ta lướt những ngón tay qua tất cả các dây đàn, luồng gió lẫn ánh sáng tập trung lên dây đàn liền bùng ra, lan truyền lên một khoảng rộng, theo đó là âm thanh chói tai, tất cả yêu quái có mặt ở đó đều bị thương một cách trầm trọng nếu không phải ta đang mất sức thì đã có thể kết liễu bọn chúng

Cuộc chiến tàn lụi, ta kiệt sức ngồi phịch xuống, bỏ cả hình tượng oai hùng ban nãy, yêu quái kia trở lại hình dáng con người, dáng vẻ của nàng khiến ta ngẩn ngơ, nàng ta xinh đẹp tựa như tiên nữ giáng trần, mái tóc bạc lấp lánh giữa ánh nắng mặt trời chói chang, làn da trắng nõn mịn màng tựa như ngọc, mũi cao, môi tím không làm cho nàng trở nên già dặn, thay vào đó càng tôn lên làn da trắng và vẻ đẹp cao quý của nàng

Ta phui mong ngồi dậy, bước tới phía nàng "xin chào, ta là Tatsu, vì bị lạc nên mới có mặt ở đây

Nàng ta im lặng, chăm chăm nhìn ta, ta liền có chút lúng túng nhưng bình tĩnh quan sát kỹ, trong người trước mắt có vẻ quen thuộc, ta lục lại trí nhớ thì lập tức nhớ dáng vẻ vậy chẳng phải là mẹ của Sesshomaru sao?

"người sao lại cứu ta ?" giọng nói của nàng làm ta giật mình, nhanh chóng lấy lại bình thần, cô mỉm cười nhẹ đáp

"không phải cứu cô mà là cứu ta, bởi vì ta bị bọn yêu quái tấn công, trong lúc không còn sức lực thì thấy cô, ta suy nghĩ nếu cứu cô, cô sẽ có thể giết

sạch bọn yêu quái này thì lúc đó ta cũng sẽ thoát được"

"ngươi không sợ ta giết luôn ngươi sao ?" nàng lạnh lùng nói với ta, ánh nhìn sắc bén khiến ta nổi cả gai óc

"không phải ta còn đứng đây sao và lại nhìn cô ta đoán đoán cô không phải yêu quái giết người bừa bãi"

Nàng ta lại im lặng, ta cũng không biết nói tiếp chuyện gì, bỗng nàng lên tiếng hỏi "sao ngươi có thể thoát được ảo ảnh của Ảnh Nguyệt"

Ta hơi bất ngờ trước câu hỏi của nàng ta, làm sao ư, ta không biết chỉ đơn thuần ta nhận ra ảo ảnh đó không phải thật và thoát ra được thôi, ta nói "không biết, ảo ảnh tất nhiên không phải hiện thực, ta kịp nhận ra đó là ảo nên có thể thoát khỏi đó thôi"

Nàng cười nhẹ, hỏi ta "ngươi muốn ta thực hiện yêu cầu gì cho ngươi, dù gì cũng là ân nhân của ta"

Ta cau mày suy nghĩ, nên làm gì nhỉ ? ta lén liếc mắt nhìn người phụ nữ này, rồi nói "chúng ta kết thành ti muội được không ?"

"ti muội ? Được "

Ta không ngờ nàng lại đồng ý một cách mau lẹ đến vậy, dễ dàng vậy ư ? ta còn nghĩ nàng sẽ chần chừ hồi lâu mới trả lời ta chứ

Ta còn đang ngờ ngác, nàng ta đã dùng ấn thuật lên lòng bàn tay ta, hình bông hoa anh đào nhỏ nhắn được in vào lòng bàn tay ta chứng minh đây là bằng chứng cho việc ta và nàng là tỷ muội kết nghĩa

"gọi ta là Yue" giọng nói thanh nhã của nàng vang bên tai ta, ta ngẩng đầu vui mừng cười tươi với nàng, chưa kịp để lời gì với người chị kết nghĩa thì cảm thấy trời đất quay vòng vòng, như sập xuống trước mắt ta.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Chữa Thương

Khi ta tỉnh lại có chút mơ màng, nhìn lên trần nhà bằng gỗ, cứng ngắc đảo mắt nhìn quanh, căn phòng mộc mạc không có nhiều đồ vật ngoại trừ tủ quần áo làm bằng gỗ liềm, bàn trang điểm cùng bàn ghế và chiếc giường ta đang nằm thì không còn đồ vật gì khác. Ta nặng nề gác tay lên trán cố nhớ vì sao ta lại ở trong căn phòng này song lại không thể nhớ nổi, ta chỉ nhớ khi biết được tên của Yue thì đã ngất xỉu

Nghe động tĩnh trong phòng, hai tỷ nữ nhẹ nhàng bước vào rồi hành lễ với ta, trong lúc hai người đang chuẩn bị nước tắm và đồ ăn cho ta, ta cẩn thận quan sát hai người, cả hai đều có vẻ ngoài còn non nớt khoảng chừng 13, 14 tuổi tuy vậy ta lại nhìn thấy ánh mắt sắc bén của nàng khi vừa bước vào căn phòng có lẽ là người Yue đưa đến để vừa chăm sóc ta và vừa canh chừng, trong đầu âm thầm đoán tuổi của hai nàng có lẽ chừng không hơn trăm tuổi đầu và họ hình như không phải là yêu quái thì phải

Ta chìm đắm trong suy nghĩ của mình cho đến khi nghe tiếng gọi của tỷ nữ bảo ta chuẩn bị đi gặp Yue, thu hồi suy nghĩ trong đầu gạt nhẹ với họ rồi thông thả ra sau bức bình phong để tắm rửa

Thoải mái vừa vào bồn tắm, ta tận hưởng sự chăm sóc của hai nàng, sẵn tiện hỏi vài chuyện, thì ra ta đã ngủ hơn hai ngày rồi, ta được chính Yue đem về trong tình trạng hôn mê và nàng cũng bị thương khá nặng nên khi vừa dặn dò người hầu chăm sóc ta xong nàng cũng về phòng của mình chữa trị vết thương

Chuẩn bị xong xuôi, ta theo người hầu đi đến phòng của Yue, cánh cửa trước mặt được mở, người phụ nữ nằm lười biếng trên tháp, khi thấy nàng ta không khỏi tắc lưỡi vì dáng nằm của nàng có chút tùy ý song lại không mất đi sự tao nhã của nàng mà càng tạo cho nàng cảm giác quyến rũ khó cưỡng lại, Yue khoác trên người bộ kimono màu tím sẫm hoa văn hình hoa anh đào, ánh mắt nhàn nhạt nhìn về hướng ta, quả không hổ danh là nữ đế làm cái gì cũng có phong thái cao quý tao nhã, còn nam đế tất nhiên là chồng nàng Inu no Taisho và hẳn hiện đang trên chiến trường không có mặt ở đây

Thu lại ánh mắt của mình, ta từ tốn đến chỗ ngồi được chuẩn bị sẵn, nhấp một ngụm trà tỷ nữ mang tới từ tốn hỏi nàng

"có chuyện gì tỷ gọi ta gấp vậy ?"

"hai ta dù gì cũng là tỷ muội, nên ta muốn nhờ ngươi một việc" giọng nàng mệt mỏi, ta đoán vết thương có vẻ chưa được lành hẳn

"chuyện gì ?"

"ta hiện còn trong giai đoạn dưỡng thương, nhưng trận chiến của ta và Ảnh Nguyệt gần đến hồi kết, ta cần có thời gian tập trung vào việc dưỡng thương và chuẩn bị lực lượng cho cuộc đại chiến sắp tới nên không thể chăm sóc được con ta, ta muốn nhờ ngươi chăm sóc lẫn bảo vệ nó"

"con tỳ?" ta ngạc nhiên, không phải chứ nếu con của Yue là Sesshomaru thì cần chi ta bảo vệ chứ, hắc cũng là đại yêu quái, mạnh tuy không bằng Taishou nhưng với mấy yêu quái tôm tép kia thì chắc chắn không thể thua

"hắn bao nhiêu tuổi?" ta dè dặt hỏi, cần người chăm sóc chắc cũng nhỏ tuổi

"nói về tuổi tác thì chắc chắn nó lớn hơn người rồi, hiện tại nó trong giai đoạn luyện thành người nên yêu lực còn hơi yếu"

Thì ra là vậy, ta gật gù "chăm sóc thì được nhưng bảo vệ ta e là khó, việc lúc trước ta tùy tiện sử dụng cây đàn nên khí lực ta còn yếu, hiện tại ta không thể chiến đấu, nếu được tỳ ráng nán lại đây khoảng 5 ngày đường thương đi, 5 ngày sau sức mạnh ta mới trở lại như thường"

"không được, ta không thể nán lại lâu, yên tâm đi chỉ năm ngày thì thuộc hạ của ta có thể đối phó được"

Ta thờ dãi, đành vậy dù gì mẹ của Sesshomaru nhờ sao có thể từ chối, ta bây giờ cũng rất muốn gặp thử Sesshomaru nổi tiếng trong truyện Inuyasha đây, bây giờ hình dáng hắn thế nào nhỉ?

Nàng khá khó khăn đứng dậy, vùng eo khi đó bị yêu quái kia siết chặt nên bị thương rất nặng, nếu ta chữa trị thì thời gian khôi phục sức mạnh của ta lại bị kéo dài thêm hai ba ngày

"thuộc hạ tỳ có thể đối phó với bọn chúng trong 7 ngày không?" ta cẩn thận hỏi

Nàng gật đầu, ta liền yên tâm đi đến chỗ nàng, đỡ nàng ngồi lại trên ghế

"người làm gì?" Yue tò mò, tại sao bảo nàng ngồi xuống, ta trả lời "để ta chữa thương cho tỳ, đổi lại việc khôi phục lại sức lực sẽ bị kéo dài thêm hai ngày"

Yue hiểu, gật đầu với ta, ta đọc thuật chú lấy cây đàn, ngón tay chạm rải đều khiến dây đàn, khác với điệu nhạc hùng hồn khi chiến đấu, âm thanh của đàn lúc chữa thương lại nhẹ nhàng ảm áp, cảnh vật xung quanh trở nên yên bình hơn hẳn, cả tòa thành liền chìm trong im lặng chỉ có thể nghe được tiếng đàn phát ra từ phòng của Yue, các yêu quái bị thương từ trận chiến trước liền khôi phục vết thương, chúng thấy kì lạ vì sao vết thương lại khôi phục nhanh đến thế, đã thế âm thanh của đàn khiến lòng chúng nhẹ dịu và thanh thản

Trong căn phòng rộng lớn, một chú chó nhỏ đang lim dim ngủ trên chiếc giường làm bằng da hổ và sói, tiếng đàn lọt đến tai nó, nó liền mở mắt ngẩng đầu dậy tìm kiếm phương hướng tiếng đàn ấy, nhưng khi đi đến cửa tiếng đàn liền vụt tắt như cổ tình treu đùa, nó "hừ" một tiếng rồi quay trở lại giường của mình

Vết thương của Yue cũng dần khỏi khi tiếng đàn vừa kết thúc, nàng kinh ngạc vì khả năng của ta

"từ khi gặp người tới giờ chỉ có hai ngày, vậy mà người mang đến cho tỳ tỳ này từ kinh ngạc này đến kinh ngạc khác, rốt cuộc người là ai và sao lại có cây đàn này"

Thấy nàng hứng thú với mình, ta cũng không để ý đến việc nàng dùng giọng điệu hơi chất vấn với ta, bởi vì nếu tự dưng có người cứu người khỏi kẻ thù rồi chữa trị vết thương cho người, còn được ở trong lãnh thổ của họ, với tính tình của kẻ đứng đầu luôn là người đa nghi thế nào họ luôn có một chút đề phòng nên ta rất sẵn sàng trả lời vấn đề nàng hỏi ta

"ta là pháp sư, cũng đã được năm năm rồi, còn về cây đàn này của ta, ta có được nó khi đánh thắng thủy quái dưới lòng đáy biển sâu, khi con thủy quái đó chết liền nhiều yêu quái khác tấn công ta, vì gấp rút không biết tính sao ta liền nghe cây đàn gọi ta, ta liền cầm nó lên và đánh đàn, sau khi diệt được yêu quái thì cây đàn này cũng thuộc về ta"

"nó lợi hại như vậy, mấy yêu quái kia không truy lùng sao?" Yue gắng hỏi

"có mấy lần, nhưng kỳ quái là chúng không cảm nó được, mỗi lần ta thấy chúng cảm đàn thì như cũng đàn cảm tảng đá lớn vậy, đã thế còn bị đàn này ăn mất linh hồn"

Yue híp mắt hiểu rõ, không hỏi gì nữa liền rời đi, ta sau đó ngủ mất 5 ngày liền, so với chiến đấu, việc chữa thương tốn nhiều sức lực hơn.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Gặp Sesshomaru

Khi tỉnh ta được tỳ nữ dọn thức ăn lên, hỏi chuyện là do Yue chuẩn bị cho ta, ta gật đầu cảm ơn với nàng rồi cầm cúi ăn những món ăn trên bàn dù gì cả

tuần nay trong bụng ta chưa có thứ gì

Xử lý được cái bụng đói, ta liền đi xung quanh dạo, nhớ đến chuyện Yue nhờ vả, ta liền gọi nô tỳ đứng cạnh hỏi Sesshomaru ở đâu, nằng cung kính dẫn ta đến phòng của Sesshomaru

Ta vào trong, căn phòng gỗ rộng lớn và đơn giản, chiếc bàn làm gỗ liềm quý hiếm đặt ở giữa phòng, sâu bên trong là chiếc giường niệm là da hổ, gối là da sói, ngoài ra chỉ thấy đây là căn phòng trông vắng lạnh lẽo, ta đảo mắt nhìn xung quanh tìm chủ nhân căn phòng, định hỏi nô tỳ thì cảm nhận được sự lạnh lẽo ở trên cổ của mình

"ngươi là ai ?"

Chiếc móng sắc bén kề cổ ta, lúc đầu có chút sợ hãi, bình tĩnh lại ta liếc nhìn chủ nhân của móng vuốt đặt trên cổ ta, một chú chó nhỏ màu lông trắng ngần, hai bên má có hai kẻ sọc đỏ trên trán có vầng trăng khuyết, ta lập tức nhận ra đây là Sesshomaru, nhưng sao lại nhỏ thế này ?

"nói chuyện ít nhất bỏ móng vuốt ngươi xuống, để vậy sao ta dám nói chứ" không cần thận nó làm ta bị thương thì sao

Sesshomaru nhảy khỏi vai ta, ánh mắt sắc bén đề phòng nhìn về hướng của ta

Ta lắc đầu chán nản, ôi thần tượng của ta, soái ca của ta đây sao, hình tượng vỡ tan nát rồi

"ta là muội muội kết nghĩa của mẫu thân ngươi, tên Tatsu, mẫu thân ngươi nhờ ta chăm sóc ngươi trong lúc tỷ ấy vắng mặt"

"ngươi... ? làm sao bà ấy có thể kết nghĩa tỷ muội với con người chứ ?" hắc khinh thường nhìn ta

Ta cũng không cho thái độ của hắc là sai, bởi theo ta biết hắc vốn không thích con người, kể từ khi có Rin hắc mới bớt được một chút

Ta đưa lòng bàn tay có ấn ký hoa anh đào cho hắc xem, hắc đi đến nhìn ấn ký rồi nhìn ta, ánh mắt có phản diệu lại, không nói gì liền đi khỏi phòng

"hày ... dù gì ta cũng là tiền bối của ngươi, ngươi sao có thể vô lễ vậy chứ" ta dậm chân tức giận đi theo sau, cứ tưởng khi hắc biết mình là bề trên thì có thể khi dễ hắc một chút chứ, ai ngờ hắc làm lơ mình

Trời đã chợp tối, ánh trăng tròn màu vàng trên bầu trời tỏa sáng khiến vạn vật chìm trong ánh sáng dịu dàng tĩnh lặng, ta cùng hắc ngồi trên nóc nhà, hắc từ khi nào biến thành người, dáng vóc của trẻ con chừng 1,2 tuổi, đôi mắt màu hổ phách to tròn, pha chút lạnh lùng, gương mặt non nớt trắng nõn của trẻ con. ta nhìn hắc một chút rồi nhìn lên trời ngắm trăng, lòng thầm gào thét 'thiên a, hình tượng soái ca lạnh lùng của ta'

"tiếng đàn mấy ngày trước là ngươi đàn ?" giọng nói lạnh lùng mấy phần non nớt của Sesshomaru vang lên, ta nhìn hắc, hắc trong như đứa trẻ nhỏ tò mò hóng chuyện, ta thật muốn cười nhưng phải cố nhịn nếu không ta sợ Sesshomaru xa lánh ta mất

"phải... có chuyện gì sao?" ta hạ giọng hỏi

"không có gì" nói xong hắc lại tiếp tục trầm lặng, tập trung vào việc tắm ánh trăng, hấp thu yêu lực từ ánh sáng mặt trăng, nếu ta đoán không lầm, hắc có vẻ muốn nghe ta đàn, ta biết tay nghệ đàn ta còn non nhưng ta biết ưu điểm của tiếng đàn ngoài chiến đấu đó chính là chữa vết thương ngoài ra không có gì nếu đàn hắc nghe ta phải tốn thêm vài ngày hồi phục nữa

"đừng nghĩ ta sẽ đàn, trừ khi ta bị rơi vào trạng thái tính mạng bị uy hiếp hoặc ngươi bị thương quá nặng nguy hiểm đến tính mạng" ta liền nói trước, ai biết được ngươi trước mặt tùy hứng sai ta đánh đàn thì sao

Hắc hừ một tiếng rồi bỏ vào phòng, ta trầm ngâm ngắm trăng, trong đầu ta hiện lên câu hỏi 'tại sao ta lại xuyên đến đây, có vẻ đây là hơn 100 năm trước trong nguyên tác, lần này là lần thứ hai ta xuyên vậy sẽ có lần thứ 3, thứ 4 chứ nếu vậy khi nào ta sẽ xuyên tiếp và xuyên đến thời điểm nào?

Ta bị câu hỏi ta tự đặt làm mất ngủ, sáng dậy tinh thần uể oải ngồi trên bàn ăn, Sesshomaru cũng đang ăn sáng, lúc trước ta tò mò không biết hắc ăn gì, ăn thịt người chắc chắn không rồi thức ăn còn người thì càng không, nhìn thấy thức ăn của Sesshomaru được bung ra thì liền hiểu, ra là hắc uống sương sớm được hứng trên ngọn núi cao nhất ở phía tây lãnh thổ, ngoài ra thứ hắc đang ăn chính là trái cây có hình dạng như tim con người, đáng sợ hơn là nó còn đập bình bịch nữa chứ

Hắc khinh bỉ nhìn ta như kẻ thiếu hiểu biết, hừ ta thật sự rất muốn nâng mũi hắc vỗ cho mấy cái hạ giọng, ta là trưởng bối ngươi đấy, sao ngươi có thể vô lễ vậy chứ

Ăn xong hắc lại vào phòng, ta đi quanh cho tiêu bớt đồ ăn, trên đường đi ta hỏi vì sao Sesshomaru không ra ngoài mà cứ ở trong phòng, nô tỳ nói cho ta biết hiện tại cuộc chiến đang đến hồi quyết định, Sesshomaru chưa đủ khả năng đối phó với kẻ thù nên cách tốt nhất là ở trong thành, ta gạt đầu hiểu chuyện

Đi thêm quãng đường ta chợt nhớ đến hai cây kiếm bị gãy của ta, trong tay ta hiện có một viên đá được lấy từ lõi thiên thạch hơn mấy trăm năm, đây cũng là vật khi trong lúc truy tìm hang ổ của yêu quái mà ta lấy được, sau khi hỏi một thợ rèn lâu năm, hắc là bán yêu sống cũng được vài trăm năm nên khi ta đem viên đá này ra hỏi, mắt hắc liền sáng rực và kể gốc tích viên đá này cho ta biết, ta muốn dùng nó làm vũ khí nhưng đã hỏi rất nhiều người rèn giỏi nhưng không một ai làm được

"ngươi có biết nơi đây thợ rèn nào giỏi nhất không ?"

"bẩm ... Totosai sama là thợ rèn của tộc cũng là thợ rèn giỏi nhất trong giới thợ rèn đây ạ"

Totosai... sao ta lại quên nhân vật này nhỉ, nhưng không biết hẳn có đồng ý làm giúp ta thanh kiếm không nữa, bởi tính khí của hẳn cũng rất thất thường.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Imuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Ngày sau, sức mạnh của ta đã khôi phục hoàn toàn, liền thay đồ chuẩn bị đi ra ngoài, chợt nhớ có người không được ra ngoài vì trận chiến hiện tại, ta nhanh chóng chạy đến phòng hẳn

"Sesshomaru, ta ra ngoài dạo, người đi cùng không?"

Bên trong im lặng, ta chờ thêm một chút vẫn không một tiếng động phát ra

"mấy ngày nữa cha mẹ người về rồi, không nhân cơ hội này thì người không thể ra ngoài đâu" ta ra giọng dụ dỗ, dù bị mất hình tượng soái ca trong lòng nhưng hình tượng shota lại được nâng lên

Hắn hậm hực bước ra, oa hình dáng con người hẳn thật đáng yêu nha, thật là muốn néo khuôn mặt trắng nõn của hẳn, so với nữ nhân thì da mặt hẳn còn mịn và đẹp hơn nhiều

Ta cố kiềm nén ham muốn néo mặt hẳn, quay lưng đi về phía trước, hẳn đi theo sau ta cùng ta rời khỏi thành, gần đến bia khu rừng chợt cảm giác nguy hiểm đến, ta cảnh giác rút tên sau lưng tra lên cung, cảm nhận sát khí phát ra từ đâu liền bắn tên, tiếng nổ ầm vang lên, bọn yêu quái nhanh chóng lao đến tấn công ta và Sesshomaru

Sesshomaru trở lại nguyên hình tiến lên chiến đấu, ta mặc dù mới khôi phục nhưng vì không muốn thua kém nên cũng tham gia nhiệt tình

Yêu quái đến mỗi lúc một đông, ta và Sesshomaru không thể chống nổi nữa liền kéo hẳn chạy thoát

Vì chúng bám quá dai, ta nhanh chóng đọc câu thần chú, hô to "Sấm"

Bầu trời xuất hiện tia sét lớn nhắm vào bọn yêu quái, khỏi tung mù mịt, nhân cơ hội ta liền ôm Sesshomaru chạy thoát

Nghe tiếng đuổi theo sau, ta ngoáy đầu lại xem, một yêu quái thân người đầu chim đang hăng say đuổi theo sau ta, hẳn vừa đuổi theo vừa hét lên kêu gọi đồng bọn

"hắn là bán yêu?" ta hỏi Sesshomaru, đúng là hẳn trong cũng có dáng vẻ của yêu quái đấy, nhưng yêu khí trên người hẳn hơi yếu so với những con tầm thường khác

"hừ, bọn thấp kém" Sesshomaru khinh thường kẻ đuổi theo sau bọn ta, ta khinh bỉ liếc Sesshomaru, người không thấy một kẻ thấp kém đang đuổi tận giết tiết kẻ có dòng máu cao quý như người sao?

Ta thậm chí khó chịu, không có vũ khí trên tay thật phiền phức, nếu có thì ta đã không phải chạy đua marathon ở đây rồi

Ta lại nghe tiếng la hét náo nhiệt sau lưng, định quay lại nhìn thì Sesshomaru đã la lên "nhanh lên, bọn chúng tới"

Ta liền biết bọn yêu quái đã đuổi kịp bọn ta, bây giờ chạy chắc chắn sẽ không thể thoát chỉ còn cách là dùng đàn kia thôi mặc dù ta sẽ không thể chiến đấu trong vòng một tuần nhưng ít nhất có Sesshomaru bên cạnh, hẳn nhất định không bỏ ta đi

Đặt Sesshomaru xuống đất, ta đọc thần chú lấy chiếc đàn ra, mười ngón tay của ta sẵn sàng chiến đấu với trăm con yêu quái, một trong số yêu quái đã từng chiến đấu với ta và Yue hơn tuần trước liền run sợ khi thấy ta đánh đàn, chúng hét lên báo cả bọn rút số khác lại gọi đồng bọn tới phá hủy đàn của ta, hừ đây là đàn thần đấy, thần đàn được làm từ xương của yêu quái dưới nước, loại yêu quái khi cất tiếng hát là cả khu vực trở nên điên loạn, nhẹ thì sinh ảo giác nặng thì khó thở mà chết, đây đàn làm từ da của cây Bạch Tiên, loại cây biết nói chuyện, có nước mắt chữa lành mọi vết thương, da của nó là loại bền chắc nhất, cho dù người lấy dao cắt coi chừng dao đứt chứ không phải da đứt đâu

Âm thanh từ cây đàn khiến bọn chúng ôm đầu lão đảo ngã khụy, tuy vậy vẫn có vài tên còn trụ được lao đến tấn công ta, ta cười khẩy cho cái tên ngu xuẩn ấy, dùng ngón giữa khảy dây đàn thứ 7, âm thanh chói tay vang lên, như tiếng la hét từ địa ngục, đầu mấy tên yêu quái liền chảy máu, kẻ đó mất, mũi, tai, miệng cũng chảy máu theo, chớp nhoáng bọn yêu quái gục sạch không chừa một tên

Ta thu hồi lại cây đàn, Sesshomaru có chút kinh ngạc nhìn ta, ta cũng nhìn hắn rồi lại lơ đãng quan sát xung quanh, xem ra đã an toàn

"đi thôi, chúng ta đi xuống làng của con người" ta lấy áo khoác ngoài vừa che Sesshomaru vừa che yêu khí của hắn, nếu không sẽ bị lộ hắn là yêu quái khi xuống làng con người sẽ sinh phiền toái, bế hắn lên ta một mình đi đến làng gần nhất. Sesshomaru trong thấy tình trạng của ta như vậy, không nhận được hỏi "người sao lại xuống làng con người"

"ta hiện tại không thể chiến đấu, đành phải hòa trộn với con người tránh yêu quái"

"tại sao ?" mới này đánh rất hăng cơ mà

Ta không kiểm lời giải thích cho hắn nghe, để không sau này ta nghĩ hắn sẽ mỗi ngày kêu ta ra đánh đàn thì chết mất

Cả 2 tiếp tục đi về phía trước tìm kiếm ngôi làng vào trú thân, ta nhìn quanh thấy ngôi làng có gì đó kì lạ, mọi người trong làng có vẻ đang rất lo lắng và sợ sệt, tò mò ôm Sesshomaru đến chỗ một người gần nhất đến hỏi xảy ra chuyện gì

Ra là có con yêu quái xuất hiện ở làng, nó đã giết hết mấy người ở dân làng này và bảo mọi người phải cống nạp trâu bò và thêm một cô gái xinh đẹp vào mỗi tháng, vào đúng 7 ngày sau là tới thời hạn cống nạp. Cô gái sắp được đem đi cống nạp cho yêu quái đang khóc tức tưởi trong nhà và có ý định tự sát mấy lần nhưng không thành

"đừng nói ta là người muốn thay thế cô gái đó" Sesshomaru lên tiếng, ta có chút nhộn nhạo, quả là cũng đang có ý định đó, ta tuy ăn nhờ ở đậu nhà Sesshomaru nhưng cũng sẽ cần tiền mua một số thứ cần thiết cho phụ nữ, ta lại ngại nhờ vả gia nhân trong nhà đó nên mới suy nghĩ thay cô gái đó đi cống nạp, công là họ phải trả tiền cho ta, dù gì ta cũng là một pháp sư giỏi mà vào ngày đó thì đúng lúc ta hồi phục lại linh lực của mình

"người cứ coi như ta đang làm điều phước cho dân làng sẵn tiện chiến đấu để không bị mai mồn thực lực đi"

Sesshomaru hừ một tiếng, lặng lẽ chop mắt ngủ, ta nhìn hắn ngủ ngon lành cảm giác muốn hét mồm hắn hừng hực nổi dậy, ta bế người chạy thoát bọn yêu quái cực khổ thế này, không cảm ơn một tiếng, trên đường đi thì mặt nặng mặt nhẹ, thực sự nếu không phải sợ hắn ghi thù để sau này hắn trưởng thành sẽ báo thì ta đã treo hắn lên cây lấy roi quất cho vài phát rồi

Ta bồng Sesshomaru đến chỗ nhà cô gái bị cống nạp, nói ta sẽ thay thế chỗ cho cô gái, họ ban đầu không tin vì làm gì có người tốt đến vậy, đã thế còn người bên ngoài làng, ta biết họ không tin tưởng lời ta, liền nói là là người trừ tà, chỉ cần họ trả tiền ta sẽ thay thế cô gái đi cống nạp còn không thì thôi. Họ nghe thế liền có chút tin tưởng gật đầu đồng ý, số tiền ta đưa ra không cao mà cũng không thấp, cũng may họ cũng chẳng phải họ nghèo nên có thể giải quyết vấn đề này được

Cô gái nghe tin có người thay thế mình, mừng rỡ đến chỗ ta rồi rít cảm tạ sau đó liền chạy về hướng nào đó của ngôi làng, nếu ta đoán không lầm thì báo cho tình nhân của nàng ta rằng nàng ta thoát nạn đi

Giải quyết xong mọi chuyện thì Sesshomaru mới ngủ dậy, tỉnh dậy đã thấy mình nằm chỗ lạ lập tức bật dậy, cảnh giác nhìn xung quanh, căn phòng này nhất định của con người, xung quanh không có gì hết ngoài trừ cái bàn tách trà ấm trà cùng một cây đèn dầu ngoài ra còn có tấm đệm được trải gọn gàng và hắn đang nằm lên. Chăm chú suy nghĩ chuyện gì xảy ra trong lúc hắn ngủ thì ta bước vào với mái tóc ướt sũng vừa mới tắm xong

"người tỉnh rồi. ngủ nhiều thật" ta vừa lau tóc ướt vừa bước vào trong phòng, gương mặt vừa ngái ngủ vừa cảnh giác của Sesshomaru trong thật đáng yêu, thật sự ta rất rất muốn nựng, nhưng vừa có ý nghĩ đó ánh mắt sắc bén của hắn làm ta phải dẹp bỏ suy nghĩ ngay lập tức

"người đi thay thế cô ta" Sesshomaru hỏi, tất nhiên ta phải thẳng thắn trả lời hắn chứ, đi với hắn cả ngày mà số câu hắn nói với ta chưa quá mười câu

"ừm... ta muốn xem yêu quái đầy mạnh như thế nào mà khiến cho cả làng sợ sệt đến thế, họ còn nói đã mời cả pháp sư giỏi lẫn người diệt quái nhưng vẫn không có ai giết được hắn cả"

"người có thể sao ?" hắn nhìn ta với ánh mắt cực kì không tin tưởng khiến ta cực kì cực kì không thoải mái, ta lớn giọng nói với hắn "thế người nghĩ là ai cứu mẫu thân người, là ai bế người thoát khỏi đám yêu quái hừ ?"

"ta vốn không cần người" hắn nói chắc như đinh đóng cột càng khiến ta tức điên

"không cần ? vậy kè nào bế người cả hai ngày trời, ai là người bắt ta bế rồi ngủ suốt cả một ngày trời, người không cảm ơn ta thì thôi, ta đã không đòi hỏi gì rồi đằng này người lại nói lời qua loa xí xóa mọi chuyện"

Hắn im lặng nhìn ta nói, ta thờ lại một chuyện định nhắc nhở hắn một chút rằng ta dù gì cũng là trưởng bối của hắn đấy, thì bên tai lại nghe một tiếng "cảm ơn" cực kì cực kì nhỏ, nếu không phải ta thính tai có lẽ cũng chả nghe được, sợ là tại cả đường dài một mình nghe nhầm nên ngoáy tai định hỏi hắn nói gì thì thấy vành tay hơi đỏ lập tức hiểu là hắn đang xấu hổ, nên ta cũng dừng lại ngay chuyện này, nếu không không biết chuyện gì sẽ xảy ra, dù gì lòng tự trọng của hắn cũng cao nhất trời và lại trước giờ hắn không thích con người nên một tiếng cảm ơn thoáng qua của hắn coi như cũng biết điều rồi

"thôi, ngủ đi" ta cũng mệt mỏi nhiều rồi liền nằm xuống ngủ, kéo theo hắn nằm xuống cùng, mới đầu hắn còn hơi nhăn nhó nhưng sau đó cũng nằm cùng ta ngủ tới sáng

Chương 5

Tối ban đầu ta còn cho hắn gối tay, sáng hôm sau không hiểu sao trở thành ta nằm trong lòng hắn, mặt dù bây giờ hắn còn là tiểu oa nhi nhưng tương lai là một soái ca đấy, ta thờ dài nhìn khuôn mặt non nớt nhưng đầy yêu nghiệt, thật đáng ghen tỵ, da hắn trắng nõn như ngọc, lông mi dài đen nhánh, mũi cao môi nhỏ hồng, ôi trời, rốt của hắn có bị sinh sai giới tính không vậy, vẻ đẹp này nghĩ chắc chắn là từ Yue, nhớ lần đầu ta gặp Yue ta cũng phán phục của tạo hóa và sự bất công của ông trời khi cho một người đẹp đến chìm sa cá lạng đến mức này

"nhìn đủ chưa ?" Sesshomaru bất ngờ mở mắt làm ta cũng giật thót, xấu hổ vút mũi mình rồi mới ngồi dậy, đừng nhìn thấy hắn nhỏ vậy mà tưởng tuổi y vậy, bé ngoài như 1, 2 tuổi nhưng trên thực tế cũng 50, 60 tuổi rồi

"ta chỉ đang suy nghĩ về ngoại ngoại giống ai thôi"

Hắn hừ một tiếng rồi cũng ngồi dậy, ta bế hắn ra ngoài rửa mặt, sẵn tiện mua thêm vài thứ cần thiết, trên con chợ nhộn nhịp đông đúc, ta lại không thấy được vẻ mặt mọi người vui vẻ chào một ngày mới, thay vào đó là một nét mặt sợ sệt, sống chỉ sống tạm bợ cho qua ngày

Ta đến một chỗ rèn vũ khí, tìm mua cây kiếm tạm bợ, biết rằng đối với yêu quái xài kiếm con người có hơi bị yếu nhưng đành vậy, muốn kiếm mạnh thì phải tìm thợ rèn giỏi mà người ta muốn tìm lại chả biết nơi đâu

"ngươi muốn mua kiếm ?"

"ừ tuy chỉ tạm bợ thôi nhưng chả có còn hơn không, nhiều lúc chiến đấu với yêu quái mà sử dụng đàn cầm của ta thì nó có vẻ hơi phô trương và lãng phí sức, dùng cung thì cũng được nhưng nó chỉ dùng khi đối phương cách ta khoảng cách xa, còn cận chiến ta nghĩ vẫn nên sắm một thanh kiếm"

Sesshomaru nghe xong vẫn giữ thái độ im lặng, sau vài ngày chung đụng với hắn ta cũng đã quen rồi

Đi không bao lâu thì đến được chỗ rèn vũ khí, trên tường treo rất nhiều kiếm với đủ loại đủ kích cỡ, nhìn qua nhìn lại vẫn không có thanh kiếm nào vừa mắt ta, có cây thì quá to, nhìn thô không hợp với ánh mắt nghệ thuật của ta, có cây thì mỏng sắc bén nhưng độ bền thì thấp, có cây thì đẹp nhưng nó lại quá sỗ tiền cho phép, vòng tới vòng lui ta lại thấy một thanh kiếm khác hẳn với các thanh kiếm khác, ta quay sang gắng hỏi lão thợ rèn, lão liền bảo: "hó làm từ kim loại gì đó ta không biết, chỉ hiểu rõ là đó loại rất bền còn hơn cả sắt, không rỉ sét, ngoài ra chịu được va đập rất tốt, sắc bén ngay cả thanh kiếm thông thường còn phải chào thua nhưng không ai dám mua bởi vì độ sắc bén của nó, có một lần một samurai cầm nó không cẩn thận liền cắt trúng tay, dù chỉ nhẹ nhưng nó đủ làm đứt ngón tay của người đó"

"thế thanh kiếm này bao nhiêu ?" ta rất hài lòng với thanh kiếm này, nhẹ, bền sắc một cây kiếm thông thường không thể có được

"là cô gái, sao lại đụng đến đao kiếm ?" lão tò mò liền hỏi

"tôi là người trừ yêu, thanh kiếm của tôi lúc trước do giết yêu quái đã bị gãy đôi bắt buộc phải mua cái mới, và lại sắp tới tôi còn phải diệt yêu quái"

"cô là người thay thế cho cô gái bị dân làng đem đi cống nạp ?"

Ta nhăn mày, ta bảo gia đình bí mật chuyện này đừng nên nói lung tung, nếu yêu quái kia phát hiện sẽ rắc rối, định hỏi làm sao ông lão biết được thì lão liền nói

"hó là cháu gái ta"

Ta hiểu gật đầu với ông, sau khi biết cô là người thay thế cho cháu gái ông, lão lập tức tặng cô cây kiếm, ta mừng rỡ nhận được kiếm tốt cảm tạ trở về

"thanh kiếm có yêu khi" Sesshomaru này giờ không nói, khi đến chỗ đông người thì mới mở mắt nói chuyện

"ừm... rất nhẹ, nếu ta đoán không lầm thì người làm thanh kiếm này là yêu quái" ta cầm nó thêm một lúc nữa thì nhìn ra điểm lạ của thanh kiếm này "cây kiếm này chính là xương của yêu quái cũng chính là thợ rèn của thanh kiếm này"

"tại sao ngoại biết ?"

"ta từng đọc một quyển sách nói về nó, cây kiếm này có tên Huyết vì nó được làm từ máu của quái, sức mạnh của nó là gió nên được gọi là Huyết Phong, vào ngày thường, nó sẽ giống cây kiếm bình thường nhưng khác một chút nó có màu bạc thô, vào ngày trăng rằm của mỗi tháng, sức mạnh của nó sẽ cường đại hơn và thanh kiếm sẽ biến thành màu đỏ, lúc đầu ta cũng ngờ ngợ là đó nhưng không chắc chắn nhưng nếu nhìn kỹ ngoại sẽ thấy viên ngọc đính trên tay cầm chính là viên Ruby màu đỏ rất quý giá, vết khắc độc đáo trong lòng viên ngọc rất đặc biệt, nó có lỗ nhỏ giống như để chứa đựng gì đó"

Sesshomaru nhìn theo ngón tay ta chỉ, quả là nếu để ý sẽ thấy bên trong viên Ruby sẽ thấy một lỗ nhỏ nhỏ hình giọt nước, hần nhú mảy rồi giãn ra, nhìn đi hướng khác "đi thôi"

Có lẽ hần thắc mắc vì sao một cây kiếm làm từ máu thịt thợ rèn lại có yêu khí nhẹ đến thế, chắc đó là một yêu quái yếu ớt, ta thì lại biết vì cây kiếm này được làm ra do ước muốn tạo một thanh kiếm mạnh nhất thế giới của yêu quái, nhưng khi hần làm ra lại không được như ý, đi xung quanh tìm hiểu học hỏi khắp nơi thì lại biết được một cấm thuật để tạo ra thanh kiếm, đó là dùng máu của mình để làm kiếm, dùng xương của mình làm đuôi kiếm vào dùng tro của mình làm lửa hần đã bỏ ra cả năm trời đến hoàn thành, đến phút cuối hần ôm cây kiếm nhảy vào lò lửa, dùng bản thân mình làm bước cuối cùng hoàn thành cây kiếm

Và tất nhiên cây kiếm đó được nhiều yêu quái săn lùng, không chỉ yêu quái mà còn có con người nhưng không phải kẻ nào cũng có thể cầm đến nó, yêu quái quá yếu thì bị bản thân cây kiếm điều khiển, con người thì bị biến không ra hình người, bản linh hồn vào nó, chỉ có những kẻ mạnh mới có thể cầm vào áp chế yêu khí của nó

Ta nhớ ta đọc quyển sách ấy kể rằng, cây kiếm gây ra một thảm họa kiến cả người và yêu quái chết đi rất nhiều, bắt buộc người và yêu quái phải hợp tác chiến đấu nhưng đều thất bại, số linh hồn thanh kiếm nuốt được ngày càng nhiều và nó cũng càng mạnh, cứ tưởng thế gian này sẽ bị tên yêu sử dụng Huyết Phong thống trị, nào ngờ một ngày nọ, một nữ pháp sư, một thầy cao tăng, thầy trừ tà và một đại yêu quái xuất hiện có thể ngăn chặn nguy cơ mà thanh kiếm gây ra, cuộc chiến hai bên diễn ra quyết liệt kéo dài cả gần tháng trời, cuối cùng thì nhóm nữ pháp sư chiến thắng, tên đại yêu quái kia không ngờ trở mặt định nắm giữ cây kiếm, thầy cao tăng phát hiện liền nhanh chóng tập hợp hai người kia lại cùng nhau ôm thanh kiếm nhảy vào hồ lửa, dùng tro cơ thể mình để phong ấn vĩnh viễn cây kiếm, tên yêu quái khi lấy được Huyết Phong nhưng lại không sử dụng được liền trở mặt, quay lại tấn công con người, cuối cùng người và yêu quái vẫn đối đầu nhau cho đến hôm nay

Ta thầm nghĩ nếu không có ba vị pháp sư đó, liệu ở đây có thể bình yên như bây giờ không, ta lại cảm thấy hoang mang, rốt cuộc ta xuyên đến nơi nào đây, thực không ra thực, ảo không ra ảo

"ngươi nghĩ gì?"

Sesshomaru ngược nhìn ta, ta cup mí che giấu nội tâm đang hoảng loạn, lắc đầu rồi tiến về phía nhà trọ

"chỉ là đang nghĩ, cây kiếm trong tay ta đã từng là một thanh kiếm rất nguy hiểm"

"ngươi biết lai lịch của nó"

"ta đọc sách"

Ngày công nạp đã tới, ta đang được người nhà của cô gái xém bị công nạp sửa soạn trang phục, một bộ kimono màu trắng vừa giống một bộ đồ tang mà lại vừa giống bộ đồ cưới, ta nhìn mình trong gương, quả thật xinh đẹp cứ như một người khác vậy, không ngờ tay nghề trang điểm của họ lại tốt như vậy chỉ là nếu mặt đừng trắng quá có vẻ sẽ đẹp hơn

"lần đầu tiên ta thấy ngươi giống nữ nhân" Sesshomaru nhìn ta nói, ta đang không biết hần đang khen hay chê ta nữa

"vậy trước giờ trong mắt ngươi ta là gì" ta hậm hực liếc xéo hần

"không là gì"

Quả thật nếu không phải ta bị vướng bộ kimono tầng tầng lớp lớp này thì có lẽ ta cũng tới đã cho hần một cú rồi

Chiếc kiệu bên ngoài đã sẵn sàng, ta ôm Sesshomaru lên kiệu, ta không thể nhìn ra bên ngoài nhưng cũng đoán được họ đem ta đến đâu, chẳng phải là ngọn núi gần làng sao, ta cũng đã thử lên thăm thính nhưng đâu phát hiện dấu tích yêu quái, nếu có cũng chỉ mấy con nhỏ bé đi tìm thức ăn thôi

Một lúc sau, ta cùng Sesshomaru cảm nhận được một luồng yêu khí cực mạnh xông tới, ta và hần vào tư thế sẵn sàng, nhìn qua Sesshomaru thì thấy hần có lẽ một chút hăng hái, hần cảm nhận được đây là một yêu quái mạnh, cứ coi như chiến đấu để thấy thêm kinh nghiệm đi, ta cũng chẳng trông mong hần sẽ bảo vệ ta, coi chừng hăng quá hần lại quên ta không chừng

Đến nơi, kiệu hạ xuống lập tức có tiếng thét chói tai bên ngoài theo đó là mùi máu tươi xộc đến mũi ta, ta liền hiểu yêu quái đã đến, bên ngoài không chỉ một mà còn nhiều, tiếng trâu bò theo đó mà rống lên, không lâu sau xung quanh lại chìm trong im lặng, ta đoán chắc là tới lượt ta rồi

Ta cảm giác được thứ gì lao tới phải ta liền ôm Sesshomaru thoát khỏi kiệu, bình tĩnh nhìn đối thủ ta lại ngạc nhiên, sao lại là cá voi rần, toàn là động vật dưới nước. Chưa kịp để ta phân tích tình hình, cái xúc tua của bạch tuộc đánh tới, ta và Sesshomaru tách nhau ra chia nhau đối phó

Đánh nhau với yêu quái, lâu lâu ta lại liếc sang Sesshomaru, nhìn bé nhỏ vậy mà ra tay thật tàn nhẫn, móng vuốt hần xé nát từng con yêu quái hay độc của hần cũng đủ bọ yêu quái khốn đốn, quả là người thừa hưởng dòng máu của hai đại yêu quái có khác, trở lại với cuộc chiến của ta, thanh kiếm mới ban đầu ta sử dụng có chút không quen nhưng giết được vài tên thì cảm thấy thành thực hơn hần

Bộ kimono màu trắng chẳng mấy chốc trở nên tối tả và dính đậm mùi máu tươi

Một tên yêu quái mặc áo giáp nhìn trong như samurai, hần từ gốc cây lao đến phía ta, kiếm hần rất lợi hại, ban đầu quá bất ngờ khiến ta chật vật không thôi đã vậy còn bị thương nhẹ, lâu dần quen với tốc độ của hần, ta lấy lại ưu thế, đánh bật kiếm của hần, nhân lúc hần còn kinh ngạc, chém hần một nhát

mạnh khiến thân thể của hắn biết thành hai, ta hài lòng với độ sắc bén của cây kiếm trong tay ta thì phát hiện trên kiếm đã có vài vết rạn nứt, có lẽ cú tấn công của tên samurai quá mạnh khiến cho cây kiếm chịu không nổi nhưng chẳng phải tên thợ rèn nói đây cây kiếm chịu cường lực rất tốt sao mà nó cũng là Huyết Phong, cây kiếm từng náo loạn nhân gian một thời kia mà, chẳng lẽ không phải

"quả là một cây kiếm tốt"

Ta xoay người về phía phát ra giọng nói trầm lạnh, pha lẫn ác độc, hắn có lẽ là kẻ đứng đầu nơi đây, mắt lồi mũi nhọn miệng rộng răng cưa, thân người to lớn của con người và làn da xanh da trời càng làm cho hắn trở nên đáng sợ và quái dị, một yêu quái dưới nước rất mạnh mẽ, ta cảm nhận được yêu khí cường hãn khác hẳn những tên ban nãy ta đánh, Sesshomaru diệt được yêu quái cuối cùng cũng đến chỗ ta, ta và hắn đối mặt với kẻ đứng đầu đó

"nếu ta đoán không lầm cây kiếm đó tên là Huyết Phong" hắn nhìn chằm chằm vào thanh kiếm trên tay ta, ánh mắt muốn đoạt thanh kiếm của ta lộ rõ ra một cách lộ liễu khiến ta tự giác nắm chặt thanh kiếm lại

"sao người nghĩ trên tay ta là Huyết Phong, chẳng phải nó đã được phong ấn vĩnh viễn rồi sao ?"

"chỉ có Huyết Phong mới có độ sắc bén đến mức chém đôi được yêu quái samurai của ta, ngoài ra chẳng có thanh kiếm nào làm được nếu có chỉ có sứt da mất thịt thôi"

Hắn ngừng lại, liếc sang Sesshomaru chế giễu "một yêu quái như người mà theo phe con người ư, thật không ngờ đấy"

"không liên quan đến người" Sesshomaru lạnh lùng đối đáp lại, đôi mắt hoàng phách sắc bén nhìn tên cá da xanh kia

Tên cá da xanh mặt đỏ bừng, trước giờ chưa có kẻ nào dám nói chuyện với hắn như vậy, hắn liền ác độc nhìn ta, hừ nghĩ rằng ta yếu đuối nên mới chuyển nhượng sang ta sao, hắn trầm ngâm nhìn cô hồi lâu mới nói

"ta cho người hai con đường, một là đưa thanh kiếm trên tay ta và người và đưa trẻ bên cạnh người có thể thoát, hai là người và hắn chết, kiếm thuộc về ta"

Ta nghiêng đầu, về mặt ngây thơ hỏi "có con đường thứ 3 không"

"người nghĩ có sao ?" hắn khinh thường liếc ta và Sesshomaru

Ta và Sesshomaru bất ngờ xông lên, cá da xanh cùng bọn thuộc hạ đồng loạt tiếng lên, hai chọi mười bên ngoài nghĩ chúng ta đang thất thế nhưng thật chất ta và Sesshomaru đang chiếm ưu thế, bọn yêu quái dưới nước nếu chúng có khả năng lên bờ tức chúng rất mạnh nhưng ta lại cảm thấy nếu cùng xếp với yêu quái trên bờ thì chỉ đạt đến loại trung

Giờ chỉ còn lại con cá da xanh kia thôi, ta cùng Sesshomaru đồng loạt lao về phía hắn tấn công, hắn nhanh nhẹn hóa giải các đòn đánh của ta và Sesshomaru, quả thật là một tên khó chơi, ta định chém bót tay chứa hắn, bất ngờ hắn chớp lấy lấy thanh kiếm, cười gian với ta, nói thật cái hàm răng nhọn hoắt của hắn làm ta rùng mình nếu nó mà cắn chắc người ta toàn là lỗ

Móng tay hắn bấu mạnh thanh kiếm không cho phép ta rút khỏi tay hắn, ta nghe tiếng rắc nhìn lại thì những vết nứt trên thanh kiếm càng lan rộng

Sesshomaru nhân lúc hắn tập trung vào ta, lao đến dùng móng vuốt cùng độc đến tấn công khiến tên cá da xanh chịu không ít đau đớn, nhân lúc đó ta thoát khỏi cá da xanh nhảy bật về phía sau cách hắn vài mét

Hắn rống một tiếng lớn vì mắt hắn trúng độc của Sesshomaru rồi, ta vui mừng chưa lâu thì hắn điên loạn tấn công về phía Sesshomaru, hai tên yêu quái đánh nhau điên cuồng và loạn đến mức ta không thể chen vào dù chỉ chút ít, lại một tiếng rắc trên thanh kiếm của ta, nó đã lang rộng gần hết thanh kiếm hay nó đã đến tuổi thọ nên mới yếu ớt như vậy

Ta tập trung vào cuộc chiến của hai yêu quái nên không để ý xung quanh, đến khi một xúc tua bạch tuộc bắt chợt tấn công ta, đánh trúng vào lưng ta khiến ta bay đập đến thân cây to, một búng máu tanh từ miệng ta được thoát ra, ta ho khan đến tím tái mặt, sao ta lại sơ suất quên đi còn tên chưa xuất hiện chứ, ban nãy ta đã ngờ ngợ tại sao hồi nãy tấn công ta rồi biến đâu mất, gượng ép đứng dậy nhìn con yêu quái bạch tuộc

Nhưng xúc tua của hắn thật kinh tởm, ta thật muốn co giò mà chạy cho lẹ, những chất nhầy trên cơ thể hắn chảy xuống đất càng khiến ta tái mét hơn thôi

◆.◆◆◆|◆J◆◆◆

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Imuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Bên kia Sesshomaru vẫn còn đang chiến đấu với cá da xanh, một bên là yêu quái mấy trăm tuổi một bên thì dưới một trăm, Sesshomaru có thể cảm cự đến mức này ta đã thấy hấn mạnh đến mức nào rồi, ta rất muốn lấy cây đàn của ta ra nhưng ta sợ vì cây đàn nó ta cũng chiếm được từ con yêu quái dưới nước mà ra, nếu lấy nó ra thì tình hình ta sợ sẽ nghiêm trọng hơn và ta cũng không muốn quá phụ thuộc vào đó, cứ hờ chiến đấu không được lại đem nó ra, lâu lâu lại không vấn đề gì nhưng về lâu dài ta sẽ bị phụ thuộc và sức mạnh linh lực của ta có nguy cơ bị thụt lùi

Sesshomaru đến cạnh ta từ lúc nào, con cá da xanh kia cũng đi bên cạnh đồng đội, cả hai bên tiếp tục lao vào trận chiến, thanh kiếm Huyết Phong mặc dù đang bị nứt nhưng nó vẫn chiến đấu được, Sesshomaru đánh trả được đòn của cá da xanh chưa kịp phản ứng được đòn tiếp theo thì xúc tua của con bạch tuộc kia lại tiếp tục đánh tới khiến Sesshomaru văng ra một khoảng xa, ta không hơn gì hấn cũng bị đánh bay đi, sờ lại lồng ngực mình thì phát hiện mình bị gãy hai ba cái xương sườn rồi

Ta cắn răng chịu đau chống kiếm đứng dậy, chưa kịp đứng thẳng thì lại một bùm máu tươi từ miệng ta được phun ra, ta bắt đầu hoa mắt, nhìn không rõ xung quanh, Sesshomaru hình như lo lắng cho ta liền chạy tới, đầu ta ong ong nghe được tiếng ai đó gọi, đừng nói ta tiếng gọi từ địa ngục nha nhưng khi nghe kia lại ta lại nghe thành “hồ huyết phong”

Xung quanh ta toàn nồng nặc mùi máu, máu người máu yêu quái trộn lẫn nhau khiến cái mũi mẫn cảm của ta càng khó chịu, mệt mỏi nhìn Sesshomaru, hấn cũng bị thương không ít nhưng hấn vẫn mặt thản như thường, ta lắc đầu thán phục hấn và tự chê bai ta

Hai tên yêu quái kia định dùng hết lực tiêu diệt ta và Sesshomaru, không còn cách nào khác ta đành phải làm liều thử

Giơ thanh kiếm lên cao, tập trung sức mạnh, ta cảm nhận được máu của ta đang sôi sùng sục, máu khắp nơi đang muốn bay về phía ta, ta hô to “HUYẾT PHONG”

Một luồng lốc xoáy bao quanh hai tên yêu quái kia, chúng dường như thường ta sử dụng trò vật để trốn, lắm nhảm câu gì đó trong miệng bụng sức mạnh của mình ra, chưa kịp dùng hết sức, máu xung quanh lại theo dòng xoáy hòa trộn vào, hai tên kia đau đớn thét lên từng tiếng chói tai lẫn rùng mình, con lốc kết thúc, thanh kiếm vỡ tan, thân xác hai tên kia thành vũng máu tươi ta ngã ngửa ngất xỉu, trước khi mất ý thức ta con thoáng được Sesshomaru gọi ta “Tatsu ... Tatsu tỉnh dậy, ta không cho phép người ngủ, tỉnh dậy mau”

Khi tỉnh lại, đập vào mắt ta đầu tiên là bầu trời xanh nhạt cũng với đám mây trắng trôi bồng bềnh mềm mại, tia nắng theo từng khe hở phiến lá rơi lên mặt ta, ánh sáng quá đột ngột làm ta thích ứng không kịp liền nhắm mắt lại rồi lại mở mắt, đợi đến khi mắt thích ứng với ánh sáng thì nhìn thấy Sesshomaru đang nằm cạnh ta dưới nguyên hình yêu quái, ta nặng nề chống tay ngồi dậy nhìn quanh, bãi cỏ non xanh tươi kéo dài như đến tận chân trời, ta chưa từng thấy được nơi nào đẹp và bình yên như vậy. Bỗng chốc con đau và mệt mỏi phần nào vơi bớt, ta muốn ngồi dậy nhưng ngực chột nhói, ôm ngực khe khẽ hô đau

“nằm yên đi, vết thương người chưa lành đâu”

Nghe tiếng người bên ra lệnh, ta đành phải nằm xuống nghỉ ngơi

“cuộc chiến sao rồi” ta nằm một lúc thấy buồn chán, quay sang Sesshomaru hỏi

“hai tên yêu quái kia bị chiêu của người thì chỉ còn vũng máu, thanh kiếm thì vỡ từng mảnh vụn, người bị gãy 4 xương sườn lẫn nội thương”

Giọng Sesshomaru vẫn lạnh nhạt, hấn thông báo kết quả cho ta nghe một cách ngắn gọn và dễ hiểu nhất, giọng hấn... nếu ta nghe không nhầm có vẻ đã bớt lạnh lùng hơn trước, cứ coi độ hào cảm đối ta tăng lên đi

Ta “ừm...” rồi mới nhớ thanh kiếm bị vỡ tan bành đó “thanh kiếm người bỏ rồi sao?”

“Toutousai đang sửa nó”

Ta thở phào nhẹ nhõm, cứ tưởng là bị vứt luôn rồi chứ

Gió hiu hiu khiến ta buồn ngủ, ta ngủ thiếp lúc nào không hay, lúc tỉnh lại trời cũng đã chợp tối, ta khó khăn ngồi dậy đi tìm Sesshomaru, đi chưa được vài bước thì đã thấy Sesshomaru, hấn ngồi bên đống lửa cạnh một lão già mặc kimono màu xanh lá đậm lẫn nhạt đan xen nhau, dáng ông ta gầy gò cảm giác chỉ da bọc xương, mắt to mũi cao môi móm bên cạnh có con trâu ba mắt đang nhai cỏ, ta đoán không lầm thì đây chính là Toutousai đi

Nhìn thấy ta, ông ấy nhanh nhẹn gọi ta lại “hồ... cô bé tỉnh rồi, lại đây”

Ta chậm chạp đi đến, ngồi bên cạnh Sesshomaru, hấn đưa cho ta con cá đã được nướng chín, ta cảm động đây không phải là hấn đang lo lắng cho ta sao, lúc hấn đưa cá thì lại không nhìn ta thì cứ coi như hấn đang xấu hổ đi, ta nhận lấy cá và chậm chậm thưởng thức, cả ngày không ăn ta cũng cảm thấy đói rồi

Ăn xong Totosai lấy một bọc vải đưa trước mặt ta và mở ra “thanh kiếm này từ đâu người có?”

Ta vốn ăn ngay ở thật nên thật thà trả lời “vào lò rèn, nhìn thấy, tôi là ân nhân cứu mạng của cháu ông ấy nên ông ấy tặng”

Toutousai tiếp tục hỏi “người biết nguồn gốc của nó chứ?”

Ta gật đầu “biết” rồi nghiêng đầu hỏi ông “còn ông?”

Lão vuốt râu của mình, nhìn lại mảnh vụn thanh kiếm lác đầu “không... ta thấy thanh kiếm có hơi kì lạ, nó có yêu lực rất mạnh, nhưng linh lực cũng rất mạnh giống như hai bên kim hãm lẫn nhau vậy”

Ta gật đầu, chúng vốn để kim hãm lẫn nhau, nghe lí thuyết chúng có đôi phần giống ngọc tứ hồn, chính và ta đối đầu lẫn nhau, nếu rơi vào người có tâm ác, sức mạnh sẽ theo phe ác còn nếu rơi vào người có tâm trong sạch, sức mạnh sẽ theo phe chính nhưng thanh kiếm Huyết Phong thì lại khác, ban đầu vì không thể hủy diệt nên mới phong ấn, tuy bên trong cũng có hai lực lượng đối đầu nhau nhưng đó là chỉ kim hãm chứ không theo tùy người sử dụng

Ta kể và giải thích cho Toutousai nghe về thanh kiếm này, ta muốn hỏi xem ông có sửa thanh kiếm này được không, thật kì lạ, tại sao bao lâu thì nó vẫn bình thường, vào tay ta mới chút thì đã không bình thường rồi

Toutousai vuốt râu suy nghĩ rồi đưa ra suy nghĩ của mình “theo như người kể, cả mấy trăm năm thanh kiếm này mang sức mạnh hủy diệt nhưng đến một ngày lại bị phong ấn theo cái cách nó được tạo ra, như vậy trước khi phong ấn, bởi vì nó nuốt linh hồn của nhiều kẻ khác nên mới có sức mạnh như vậy nhưng khi phong ấn, thanh kiếm không thể hút linh hồn để duy trì sức mạnh, đến khi người sử dụng là lúc thanh kiếm này sắp chết nên mới bị vỡ như vậy ngoài ra do lâu ngày nó không được chiến đấu nên độ bền chắc bị suy thoái và do người sử dụng tuyệt chiêu nên nó mới trở thành như vậy”

“Vậy không sửa được sao?” ta thất vọng hỏi

“được... nhưng người không thể sử dụng cho dù người là pháp sư đi nữa, thanh kiếm nó thuần chủng của yêu quái, ta sửa lại tức là phong ấn bị mất tức là nó sẽ trở thành ta kiếm như trước kia”

“không còn cách nào khác sao?”

“có người dùng ba pháp sư để làm kiếm là được”

Ta xì một tiếng, tưởng gì cái đó ta cũng nghĩ ra nhưng thất đức quá, chợt nhớ mình có viên thiên thạch liền lấy ra đưa cho Toutousai “vậy nếu lấy cái này sửa thì sao?”

Lão lắc đầu “cũng vậy thôi”

Ta buồn bã, cứ tưởng có thanh kiếm tốt để xài rồi chứ, định cắt vào thì Toutousai liền bảo ta đưa viên đá thiên thạch cho lão ta xem, ta liền đưa, lão chăm chú nhìn hết trên rồi xuống dưới, rồi gõ rồi thổi lửa làm đủ trò

Ta và Sesshomaru chau mày nhìn đủ dạng quái dị của Totosai, buồn chán ta lại nhìn sang Sesshomaru, vết thương của hắn hồi phục rất nhanh, bây giờ chỉ còn lại mấy vết trầy trên mặt nữa là đã khỏi hẳn

Nghiên cứu kỹ viên đá, Totosai liền nói “viên đá này có thể làm cho người thanh kiếm nhưng ta thiếu vật liệu”

Ta hỏi “vật liệu gì?”

“răng nanh đại yêu quái”

“biết tìm đâu ra nhưng thứ đó” ta hỏi xen một chút lúng túng bởi khi nghe Totosai nói ta liền liếc sang vị yêu quái bên cạnh ta

“ta xử dụng song kiếm, có thể hay không làm giúp ta hai thanh kiếm”

Lão trầm mặt suy nghĩ, sau đó liền gật đầu nhưng nếu vậy cần tới hai răng nanh yêu quái

“có thể hay không sử dụng viên đá này” ta lấy trong người một viên đá máu tím hình giọt nước, bề ngoài có vẻ giống đá quý bình thường, thực chất đây cũng là bảo bối quý giá khi ta diệt trừ yêu quái, nói đúng hơn đây là tim của một con quái khổng lồ, người nó chứa đầy độc tố, lúc ta chiến đấu với nó ăn không ít khổ, cuối cùng giết được thì phát hiện lồng ngực nó phát sáng nên ta mới dùng kiếm mổ ngực nó và lấy được viên đá này

Toutousai nhận lấy và tiếp tục soi một lúc mới gật đầu “được”

Ta thờ phào nhẹ nhõm, còn răng của đại yêu quái nên làm sao đây nhỉ, ta xoa cái cằm bóng lưỡng của ta, ta nở nụ cười thân thiện với Sesshomaru. Không cần ta nói, Sesshomaru đã nói trước ta “lấy răng ta đi”

Ôi ta cảm động, tuy lúc đọc truyện, một Sesshomaru lãnh khốc vô tình, lạnh lùng không kém phần dịu dàng với Rin, khi xuyên vào đây nó đã hoàn toàn bị sụp đổ, tự nhiên ta thích Sesshomaru này hơn

“Sesshomaru... cảm ơn người”

Hắn không nói gì, im lặng nhìn ta rồi lặng lẽ nhắm mắt... ngủ, khóe miệng ta co giật, người có cần thờ ơ với lời cảm ơn chân thành của ta như vậy không hả, chỉ cần nói “không có chi” hay “ừ” một tiếng thôi cũng có sứt miếng thịt nào của người đâu

Chương 7

Sáng hôm sau...

Ta tỉnh dậy thấy mình nằm trong căn phòng của Sesshomaru, có lẽ nhân lúc mình ngủ hấn đã đưa mình về, ta muốn ngồi dậy đi lại một chút, Nữ tỳ thường kê cạnh ta tên Mai xuất hiện, theo đó là một tô chậu thịt băm cùng một chén thuốc đen lờm

Ặc... trước giờ ta ghét nhất là thuốc, bây giờ bắt ta uống có khác gì giết ta không chứ

Cuối cùng với sự kiên trì dưới bộ mặt than của vị tỳ nữ thân cận, ta đã uống hết chén thuốc, ta rất muốn nôn ra nhưng rất tiếc, nằng ậy như hiểu được ý đồ của ta nên đứng đó chăm sóc ta tận nửa tiếng đồng hồ mới chịu rời khỏi phòng, ta lúc ấy thực sự rất muốn khóc vô cùng buồn cái là không có giọt nước mắt nào rơi cả

Ngủ thêm được hai canh giờ, ta cảm thấy khỏe hơn rất nhiều, liền kiểm cái áo khoác mặc lên người rồi chậm chậm đi ra ngoài, lúc này trời đã trở lại đêm, ta tìm một chỗ nào đó rồi ngồi xuống, ngược nhìn lên bầu trời đêm tĩnh mịch lòng ta tự đứng lại tĩnh mịch theo, đêm nay không sao, không trăng cũng chẳng có mây, chỉ vờn vờn bầu trời màu tím sẫm, trông thật trông vắng, ta lại nhớ nhà mà nhớ thì đã sao, ta cũng không trở về được

“Sess... ở đó sao không lên tiếng” ta cảm nhận được trong góc tối có yêu khí, lập tức biết là hấn

Hấn rời góc tối đến chỗ của ta ngồi, Mai đem cho ta và Sesshomaru vài thứ nhắm nháp, ta là chén rượu anh đào cùng vài miếng trái cây, hấn là một chén sương được hứng từ rừng hoa anh đào trên ngọn đồi cách đây không xa

Cả hai ta ngồi cạnh nhau nhưng chẳng ai nói lời nào, im lặng đến một lúc lâu, ta tự nhiên muốn đánh đàn liền sai Mai đem cây đàn tới

“ngươi hôm nay thật kì lạ, lại có nhã hứng đánh đàn” Sesshomaru hơi ngạc nhiên vì bình thường ta điều không muốn đánh đàn, nhất là vào đêm thế này, biết sao được, ta vừa trải qua trận chiến sinh tử, tâm trạng lại có chút nhớ nhà nên người có hơi bồn chồn, lúc trước ta cũng đã từng bị thương nhiều nhưng chưa bao giờ bị như thế này, cảm giác như mình được cái từ hồi sinh vậy

“um... hôm nay có tâm trạng nên muốn chơi bản nhạc”

Rất nhanh Mai đem đến cây đàn tranh, ta chỉnh âm đàn một chút mới bắt đầu gảy đàn, tiếng đàn nhẹ nhàng dần lan vào màn đêm tĩnh lặng, khắp thành chìm vào tiếng đàn, ta chỉ đơn giản gảy một bản nhạc ballat buồn hiện đại theo tâm trạng của ta, tiếng gió trong đêm lẫn tiếng lá cây xào xạc qua lại càng khiến cho tiếng nhạc của ta thêm buồn bã sâu lắng

Kết thúc bản nhạc ta thở dài rồi trả lại cây đàn cho Mai

“tinh thần ngươi đang không tốt?”

Ta ậm ờ cho qua chuyện, một lúc sau mới lên tiếng “mới trải qua cuộc chiến nguy hiểm, gặp ác mộng nên không vui”

“ngươi quá yếu đuối” hấn lạnh nhạt nói với ta

Ta lườm hấn “ta là con người chứ không phải yêu quái như ngươi”

Cả hai lại cứ im lặng như ban đầu, lâu lâu lại tiếp tục tranh cãi vài câu nhằm chán, hấn lúc nào cũng nói ta nhằm chán ta thật rất rất muốn lăm lăm luôn là chỉ vào thẳng mặt hấn la lên “ngươi tưởng bộ mặt than của ngươi không chán sao, còn nhằm chán hơn ta rất nhiều” nhiều lúc định nói ra thì thấy anh mất sắc nhem của hấn như nói rằng “ngươi muốn nói gì” ta đành phải ngậm miệng tui hui nuốt lời muốn nói trong lòng

Trời lại sáng, hôm nay là một ngày vô cùng khác với mọi ngày của ta chính là lần đầu ngủ cùng phòng với hấn, ý ta không phải ngủ chung vì khi đi chạy trốn yêu quái ta đã ngủ chung rồi nhưng đó là tình huống bất buộc đằng này là không, chỉ là tối đó ta uống vài chén rượu anh đào à khoảng 9, 10 chén chứ nấy, lúc ấy ta có hơi say say nên đi nhằm phòng và nằm nhằm giường và... nằm ngủ chung với Sesshomaru luôn

Theo lời kể của nhân chứng chính là Mai đây đã khai báo với ta rằng ta đã vào phòng hấn và lôi kéo hấn ngủ chung với ta, rồi theo lời nói của nạn nhân chính là Sesshomaru thì hấn... không nói gì, chỉ liếc ta một cái rồi vội vàng ra ngoài, ta tò mò bởi vì biết tính Sesshomaru, cho dù trời có sập thì hấn vẫn giữ vững bình tĩnh sẵn có, không hề kích động như hôm nay, ta quay sang hỏi Mai thì biết rằng hôm nay cha của Sesshomaru thắng trận trở về, cũng tức là anh rể cũng tức là vị chủ nhân của tòa thành này

Ta theo chân Sesshomaru đi ra đón cha hấn Inu no taisho, vị đại yêu quái cai quản vùng đất phía tây

Ấn tượng của ta chính là hấn vô cùng soái ca, đẹp trai không gì tả nổi khác với vẻ đẹp yêu nghiệt của Sesshomaru, Inu no taisho đẹp theo kiểu chính chắn và lạnh lùng, Sesshomaru thì khỏi nói lạnh lùng, yêu nghiệt, tàn khốc có lẽ di truyền từ mẹ hấn đi

Ta có vẻ hơi nổi bật, Inu no taisho vừa hỏi thăm tình hình của Sesshomaru vài câu liền chú ý đến ta “tại sao trong thành có con người?”

Yue bên cạnh Inu no taisho trả lời “nàng ta là chị em kết nghĩa của ta, ta nhờ nàng giúp chúng ta trông Sesshomaru trong lúc chúng ta đi vắng và bây giờ cũng tạm ở đây vì bị thương trong lúc chiến đấu với yêu quái”

Hắn gật đầu, nhìn sang phía ta cảm tạ “phiền người nhiều”

“không... chuyện không đáng gì”

Và cuộc sum họp mang mang tính chất ngưng thở đối với ta nhanh chóng kết thúc, tất cả điều ai trở về phòng nấy trừ ta ra, ta bị Yue giữ lại nói chuyện, dù trong người còn hơi mệt nhưng ta cũng cố nán lại xem Yue muốn nói gì

“ta nghe Toutousai nói người nắm giữ thanh kiếm Huyết Phong?”

“ừ, ông ta không nói tỷ thanh kiếm ấy bị nát bấy rồi à?”

“có... ta bây giờ muốn nó nhưng lại của người nên trước tiên ta muốn hỏi ý của người”

Nhìn dáng vẻ nghiêm túc của Yue ta biết chuyện này nàng không nói đùa, ta cũng cẩn thận suy nghĩ, hiện giờ tộc khuyến và Ảnh Nguyệt đang tiến tới chiến tranh cao trào nên cần một sức mạnh rất lớn, nếu đem thanh kiếm cho Yue thì có lẽ sẽ góp phần nào chiến thắng nhưng nếu không may mảnh vỡ thanh kiếm rơi vào tay Ảnh Nguyệt thì có thể thời kỳ đen tối của mấy trăm năm trước sẽ lần nữa diễn ra, ta còn đang phân vân thì Yue lên tiếng “ta biết người đang lo lắng chuyện gì, tin tưởng ta, ta sẽ không để chuyện đó xảy ra”

Ta suy nghĩ kỹ lại, trong tay Inu no taisho có hai thanh kiếm đó chính là Thiết Toái Nha và Tùng Nhân Nha, riêng Yue thì không có nếu trên chiến trận không có vũ khí thì cho dù mạnh đến đâu cũng sẽ gặp một ít khó khăn và lại ta cũng tin tưởng hai vợ chồng này, chắc chắn sẽ không sử dụng sai

Và ta gật đầu chấp nhận giao mảnh kiếm Huyết Phong cho Yue, ta không quên chuyện hồi sáng vừa nghe là nàng bị thương “ta nghe nói người bị thương có cần ta giúp chữa trị không?”

Nàng lắc đầu từ chối “không nặng lắm đâu, chừng vài ngày là khỏi và lại ta cũng đang cần người bảo vệ Sesshomaru, nếu người sử dụng sức mạnh trị thương thì cũng mất vài ngày hồi phục lại sức mạnh”

Không còn chuyện gì ta liền cáo lui trở về phòng..

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Imuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

Tối phòng của ta, định sẽ rẽ vào trong chưa kịp gì hết thì nghe một tiếng “Phong Thương”, một con lóc đánh về phía phòng ta, mặt ta bị ảnh hưởng bởi chiêu đó mà bị trượt vài đường, phải nói cũng nhờ ta nhanh nhẹn nếu không số phận ta cũng giống như căn phòng bây giờ rồi

Chỉ có sáu từ hình dung “tanh bành, tàn tạ, tan nát”

Nhìn lại căn phòng rồi lại nhìn hai cha con đang hăng say tập luyện, ta cảm thấy cuộc đời thật đen tối, căn phòng ta bị như thế này đành phải vào phòng Sesshomaru ngủ nhờ thôi chứ biết sao bây giờ

Lại một ngày qua đi, Sesshomaru trở về phòng đã kết thúc buổi tập luyện và tắm rửa sạch sẽ, vừa về liền thấy Tatsu ta nằm ì trên giường của hắn, hắn chau mày như hỏi “sao lại nằm trên giường ta” và ta cũng nghiêm túc trả lời “hai cha con người đánh sập phòng ta rồi ta biết ngủ đâu, ta ngủ tạm ở đây, ngày mai sẽ có phòng mới cho ta nên ta muốn ngủ tạm ở đây”

Về mặt hắn giống như phản đối, chưa để hắn phản bác ta liền chặn lời “dù gì ta là cô cô người, không lẽ người để ta ngủ ở phòng khách hay người muốn ta ngủ chung mẹ người”

Mất hắn đến lại, chấp nhận cho ta ngủ cùng phòng, sáng dậy thì phát hiện ta đang ôm hắn vào lòng, ầy đừng nói ta nhân lúc hắn ngủ mà ăn đậu hủ hắn, ta chỉ theo bản năng thôi, khi ta ngủ ta luôn hướng người về phía ấm áp còn không phải có gối ôm ta mới ngủ được, Sesshomaru hội tụ hai yếu tố đó nên bị ta ôm cũng dễ hiểu thôi

Lúc đang ăn sáng, hắn nhìn khuôn mặt ta đầy vết trầy, lạnh nhạt hỏi thăm “mặt người sao vậy?”

Hắn không hỏi thì thôi, hỏi thì lại càng bức “hai cha con người đấy, muốn sử dụng tuyệt chiêu phong thương gì đấy làm ơn kiếm bãi đất trống làm làm,

các người cứ nhè vào căn phòng ta mà làm chưa hết, nếu không phải ta đẩy nhanh nhẹn thì lại chết oan uổng dưới đao của cha người rồi”

“chẳng phải người còn ngồi đây sao, than vẫn cái gì” hần uống xong chén sương liền bỏ chạy đi đâu, ta tức muốn phun búng máu, nếu ta không còn ngồi đây thì lấy gì than vẫn với người ha

Ta ăn xong lười biếng nằm dài trên ghế đá, chống tay lên trán suy nghĩ mấy chuyện trên trời dưới đất cho đỡ chán, giả như có mấy cuốn truyện tranh hay ngôn tình đọc cho đỡ chán, lúc trước với lý do thường xuyên đi diệt yêu quái bên ba khắp nơi đâu có thời gian rảnh để đọc truyện hay suy nghĩ về việc internet này nọ, nếu có cũng là lẩn vùi ngủ cả ngày nhưng xuyên về đây thì có vẻ ta lại nhàn nhạ rất nhiều nên mới đâm ra lười với hay suy nghĩ vớ vẩn thế này

Một lúc sau ta hiu hiu ngủ, Mai chạy đến báo ta tìm Sesshomaru vì không thấy hần đâu, ta thờ dài hần có phải yếu đâu mà sợ dữ vậy, đơn giản là ra ngoài dạo thôi mà, ta chân nản ngồi dậy tìm đôi giày xỏ vào, lấy đại con ngựa trong thành rồi khỏi thành đi tìm Sesshomaru, ta men theo yêu khí của Sesshomaru tìm hần, đi khoảng chừng 30 phút thì thấy hần hần nước mắt của cái cây có hình mặt người, đó không phải là cái tên giao thanh kiếm Thiên Sinh Nha cho Sesshomaru sau này sao, cứ tưởng cái cây này sau khi Sesshomaru lớn mới bị bắt nạt không ngờ từ khi Sesshomaru nhỏ đã bắt nạt hần rồi

“Sess... người hứng nước mắt của hần chi vậy” ta leo xuống ngựa đi đến chỗ Sesshomaru

Hần không thèm nhìn ta, vẫn tiếp tục công việc hứng nước mắt cho đến lúc ống tre đựng đầy nước mắt của lão cây mới nói “nước mắt của hần có thể trị lành vết thương” sau đó hần đưa cho ta

Ta nhận lấy, lên tiếng cảm ơn hần, đôi lúc thấy hần tốt bụng thật

Ta chưa kịp quay sang người cho ta nước mắt để cảm ơn thì đã bị Sesshomaru xách cổ áo ta bay lên, do tính chất bất ngờ và đầy bạo lực nên có chút hoảng loạn ta cố nuốt nước mắt vào trong, yêu cầu hần có thể đối xử với ta dịu dàng hơn được không và cách trả lời của hần chính là... im lặng, ta cảm thấy mình bị xem nhẹ a

Chốc lát sau, hần đưa ta đến nơi xung quanh được bao vây là nham thạch, nè người ghét ta thì nói đại đi chứ đừng có đưa ta đến chỗ này rồi quăng ta xuống nha và thật may hần không quăng ta xuống đó, chỉ là nhẹ nhàng thả từ trên cao xuống thôi, vâng xem ra Sesshomaru đã biết thế nào là dịu dàng hơn một chút rồi nhưng ta lại đau chân a

Xoa cái chân có chút nhức nhối của ta, nhìn về phía trước ta thấy một cái đầu lâu yêu quái rất to, bên cạnh có con trâu ba mắt ta lập tức hiểu đây là nhà của Toutousai, tuy có hơi nóng nhưng ta có thể chịu được, cùng với Sesshomaru đi vào trong

Toutousai đang sửa lại thanh kiếm Huyết Phong, đôi thanh kiếm của ta đã được làm và để ngay bên cạnh hần

Hần thấy ta và Sesshomaru liền lên tiếng chào hỏi “đến rồi sao, lại đây coi thanh kiếm của người đi”

Ta gạt đầu cầm lấy thanh kiếm, kéo thanh kiếm màu đen khỏi vỏ, ta ngạc nhiên với sản phẩm Toutousai làm ra, chuôi kiếm có màu đen thô và cảm cảm thấy nó rất nhẹ ngoài ra còn có viên đá pha lê đính trên chuôi kiếm, lưỡi kiếm dài mỏng, quả không hổ danh làm từ răng của đại yêu quái đậm mùi yêu khí của Sesshomaru vậy, có vẻ tầm thường như thanh kiếm Thiết Toái Nha vậy có điều đẹp hơn và không bị rỉ sét như thiết toái nha, thanh kiếm còn lại có màu tương phản với thanh kiếm làm từ răng nanh của sesshomaru

Thanh kiếm từ thiên thạch cùng tim của yêu quái quạ độc, ta chỉ thật không ngờ nguyên liệu điều xuất phát điều là yêu quái nhưng lại cho ta cảm giác khác nhau, nếu như thanh kiếm làm từ răng nanh của sesshomaru đậm mùi yêu khí thì thanh kiếm này lại đậm mùi linh khí, ta nhủ mảy tỏ về thắc mắc nhìn Toutousai

“à viên thiên thạch người đưa cho ta không phải là thứ tầm thường, tuy ta không biết nó là gì nhưng nếu so với răng của đại yêu quái thì nó sẽ không khác là bao, nhưng nó chỉ có tác dụng cho người chém giết bình thường chứ không thể phóng sức mạnh của người nên ta cho nó kết hợp với tim của yêu quái quạ kia, kì thật ta cũng đã kiểm tra rồi, tên yêu quái đó ít nhất cũng 100 năm tuổi, người có thể đấu lại nó quả thật lão gì ta cũng nên nhìn người một con mắt khác”

Lão im lặng thôi lửa cho thanh kiếm Huyết Phong, một hồi sau mới tiếp tục nói “nhưng ta lại không hiểu sao thanh kiếm lại có linh khí, có lẽ là nhờ viên thiên thạch đi, còn quả tim thì chỉ giống như chất dẫn thôi”

Ta chăm chú nhìn hai thanh kiếm mới của ta, thật muốn tìm chỗ trống nào đó thử kiếm, nhưng trước tiên phải đặt tên cho nó đã, nghĩ một hồi lâu cũng chưa nghĩ được tên cho nó, ta quay sang hỏi sesshomaru đang ngồi cạnh ta

“người nghĩ giúp ta tên thanh kiếm với”

Hần ngồi cạnh ta, giúp ta suy nghĩ tên cho thanh kiếm, ta vò đầu quả thật nếu có thể thì ta không muốn đặt tên bởi vì ta không giỏi đặt tên các đồ vật cho lắm, cảm thanh kiếm làm từ thiên thạch kia, chưa kịp chạm vào thì cánh tay ta bị bập tung ra ngoài như nó không ho ta chạm vào

Ta và sesshomaru ngạc nhiên, cùng lúc quay đầu về phía totosai, ta bực bội hỏi lão “sao ta không chạm được thanh kiếm kia”

“với thanh kiếm từ răng ngài sesshomaru bởi vì ngài ấy tự nguyện cho người rằng để làm kiếm nên người có thể chạm vào nó nhưng với thanh kiếm kia bởi vì yêu quái quạ là do người giết, dù đã chết nhưng oán niệm của của nó về người lại được lưu giữ trong tim của nó, bởi vì coi người là kẻ thù nên nó không muốn người chạm vào thanh kiếm, nó không muốn người làm chủ nhân nó” lão vừa thôi lửa đúc kiếm vừa nói

“vậy ta phải làm sao ?”

“còn sao nữa, người dùng sức mạnh áp chế nó, dù nó là yêu quái nhưng chả phải đã đánh thắng nó sao, cứ tập trung sức mạnh rút kiếm khỏi vỏ coi như người đã có được nó”

Ta có chút chần chừ, vì ban nãy chỉ vừa chạm nhẹ tay ta đã bỗng thế này nếu có thể cầm tay ta sẽ ra sao đây, nói thật so với sợ chết thì ta sợ đau hơn nhưng ta lại rất vừa ý thanh kiếm này, rồi rầm một hồi ta cũng quyết định thử một lần, dù sao nguyên vật liệu từ thanh kiếm ta cũng bán sống bán chết mới có được, không thể bỏ qua một cách dễ dàng như vậy

Tập trung sức mạnh lên tay, ta nhin đau đưa tay cầm thanh kiếm, lúc ta sắp rút được kiếm thì yêu lực của thanh kiếm bỗng dung bộc phát, tay ta đau tới mức như xương đang vỡ ra từng mảnh

“ngu ngốc, mau buông thanh kiếm ra” Sesshomaru la lên, ta biết hấn lo cho ta nhưng phóng lao phải theo lao, ta không muốn bị thương một cách vô ích

Tập trung linh lực trấn áp yêu khí, đừng đùa với ta, lúc trước giao chiến với nó, ta còn chưa phát huy hết sức lực, bây giờ ngay cả quả tim ta còn không trấn áp nổi thì sau này kiểu ngạo của ta còn đâu nữa

“con người chết dần, không ngờ ta lại thua người lần nữa” tiếng của yêu quái qua từ thanh kiếm, giọng đầy phẫn nộ không cam lòng

Kệ người chứ, không cam lòng ta cũng mặc kệ người ai bảo người đang nằm trong tay ta

Lúc ta rút được kiếm, sức lực gần như không còn, tay bị xay xướt đến tan nát, tay áo kimono cũng không còn nguyên dạng

“Sơ nha, Yêu đao đặt tên vậy đi” ta một mối liếc hai thanh kiếm, thờ dõc nói

“giống như người đang đặt đại tên cho thanh kiếm?” lão Totosai than, thanh kiếm lão công phu làm cả bảy ngày, vậy mà tên ta đặt cho chỉ nói cho có

Nghe vậy ta liền giải thích “sơ nha là hình thái của răng yêu yêu quái trước khi trở thành răng nanh, tương đương với lực lượng của yêu quái sau này trưởng thành” ta dùng cánh tay còn chảy máu nhỏ giọt lên Sơ nha, bởi vì ta là con người, không thể áp chế yêu lực của thanh kiếm, nên phải dùng máu để làm chủ dẫn, xong Sơ nha ta chuyển máu sang yêu kiếm “còn về phần Yêu kiếm chỉ đơn giản vì nó làm từ tim của yêu quái và yêu khí của nó xem chút nữ khiến cánh tay ta hồng nên ta mới đặt như vậy, quả là có chút tùy tiện”

“ta nghe nói người có cây đàn có thể vừa diệt yêu mà cũng vừa trị thương?” Totosai dừng động tác, bước đến chỗ ta

Ta gật đầu “có chuyện gì sao?”

“cho ta xem”

Ta có chút khó khăn lấy đàn ra, đọc câu chú dẫn, đây đang màu bạc hiện ngay trước mặt, vừa đúng lúc ta muốn kiểm tra nó một chút, ta thật rất muốn hỏi vì sao mỗi lần sử dụng ta lại không thể sử dụng linh lực

Lão chăm chú quan sát, nhẹ nhàng búng một dây đàn, đầu tất cả bọn ta liền đau, kì lạ trước giờ nó đâu ảnh hưởng đến ta

“ta nghĩ người nên phá cây đàn này”.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Imuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Lão chăm chú quan sát, nhẹ nhàng búng một dây đàn, đầu tất cả bọn ta liền đau, kì lạ trước giờ nó đâu ảnh hưởng đến con người

“ta nghĩ người nên phá cây đàn này”

“tại sao?” ta có chút lo lắng, cây đàn chỉ có khuyết điểm là sử dụng quá phung phí sức lực nhưng nếu bỏ qua cái này thì nó thật là một vũ khí vô cùng mạnh

“nó không phải cây đàn mà con người như người sử dụng, mỗi khi người sử dụng nó sẽ hút lấy sức mạnh lẫn sức sống của người, nếu người cứ duy trì sử dụng trong 5 năm nữa thôi thì ta nghĩ người sắp đoàn tụ với ông bà người rồi đấy”

“nhưng...” ta thật muốn nói gì đó nhưng nghĩ lại sinh mạng quan trọng hơn “làm sao có thể nói hủy là hủy được, trước đây có rất nhiều yêu quái muốn

đập nó nhưng đều thành khói bụi đó thôi”

“hai thanh kiếm kia của ngươi để làm kiếng sao?”

Khỏe miệng của ta có chút co giật, nếu dễ vậy ai nói gì, song ta vẫn cân nhắc, đều là kiếm từ yêu quái mạnh,,vậy mà không địch lại cây đàn này sao, đã vậy ta cũng nhờ sức mạnh của Sesshomaru giúp ta việc này, khả năng phá hủy được xem ra khả quan hơn

Ta nặng nề cầm hai thanh kiếm, xem ra ta phải dưỡng thương ít nhất hai ba tháng rồi

Chào tạm biệt Totosai , định cùng Sesshomaru về nhà hấn, ta chưa kịp nói hấn đi về thì hấn đã xách cổ áo ta bay về phía khu rừng của phác tiên ông đang trú ngụ

Hấn nhẹ nhàng thả ta xuống, xem ra nhờ bị thương nên ta mới được đãi ngộ thế này, ta chậm rãi đi theo sau hấn, lão tiên ông vừa nhìn thấy sess liền suy sụp, ta vậy liền biết, Sesshomaru không xuất hiện thì thôi còn nếu xuất hiện thì lão bị hấn ức hiếp đủ

“muốn ta động thủ hay ngươi tự động thủ” sess lãnh khốc hỏi lão, lão ngậm ngùi đau khổ nói “để ta tự động thủ”

Sau đó hấn liền khóc như suối, sess không lãng phí giọt nước mắt nào, lấy ống trúc đựng nước mắt lão

Ta nhìn thấy nước mắt của lão chảy ra sông, tò mò hỏi lão “nước mắt của ngươi chảy ra sông như vậy không lãng phí sao?”

Lão buồn bã trả lời ta “không, thực ra nước sông này kết hợp với nước mắt ta có tác dụng dưỡng nhan chữa thương nhưng vì ngài sesshomaru không chịu dùng nó nên ta mới khổ vậy đây”

ống trúc đã đầy, sess liền đưa nó cho ta và ta cũng không khách khí thoải mái nhận lấy rồi quay sang nhìn con sông, nghĩ ngợi một chút liền cởi áo bước xuống

“ngươi làm gì đây” sess có chút lúng túng quát, ta nhìn hấn với lễ đương nhiên “không phải phác tiên ông nói cái này dưỡng thương dưỡng nhan sao, ngu gì ta phải bỏ phí nó”

“hò đúng là thiếu nữ, đáng dễ tuyệt thật” lão thăm trầm trở khi nhì thấy lưng trần của ta

“câm miệng, có tin ta móc mắt ngươi không” sess và ta đồng thời lên tiếng, xong lại nhìn đối phương, ta phì cười không ngờ hấn lại đáng yêu vậy còn hấn mặt có chút đỏ quay mặt lại chỗ khác

Ngắm người dưới nước, cả cơ thể ta như tiếp thêm sức lực, thoải mái hấn ra. Ta ngủ quên lúc nào không hay

Ta mơ màng nghe ai đó gọi mình, giật mình thức giấc, tỉnh lại thì thấy mình đang lơ lửng, xung quanh tối đen tuy vậy ta vẫn có thể nhìn rõ cơ thể cơ thể ta đang phát sáng

Ta âm thầm cảnh giác, đảo mắt nhìn xung quanh, chợt một ngôi sao hình mặt người đột ngột xuất hiện trước mặt ta làm ta giật mình, rất may ta kiềm chế được nếu không nó đã vinh hạnh lãnh giáo bàn chân thần chưởng của ta

“ngươi là gì?” ta thấp giọng hỏi

“ta là ngôi sao băng mà lúc trước ngươi đã từng ước” nó nhanh nhẩu trả lời lại ta, giọng nó đáng yêu lại xuất hiện trên gương mặt không có chút giống người làm ta nổi da gà

Sao băng...? Ta nhớ ra rồi 5 năm trước đúng là ta có ước nhưng đâu có ngờ lại xảy ra, mà cũng không ngờ kẻ thực ện nguyện ước này của ta lại đang trước mặt ta

“tại sao bây giờ ngươi mới xuất hiện” ta lạnh lùng hỏi

Nó lấy cái tay cục nguẩn gãi đầu cười ngốc “đáng lẽ sau 5 năm ngươi đã có thể trở về nhưng ta làm phép nhằm nên cho ngươi tiếp tục xuyên thêm hơn 100 năm, lúc làm phép ta cũng đã hao tổn nhiều sức lực nên không thể nào đưa ngươi trở về được, chỉ còn cách là ngươi phải ở đây tới lúc ta hồi phục được sức mạnh cũng tức là khoảng trăm năm đi”

“cái gì !!!!! 100 năm” ta ngồi bật dậy hét toán lên, thì ra ta vừa ngủ thiếp lúc nhận ra thì trượt chân, xem chút nữa chết ngộp

“nữ nhân ngu ngốc, ngay cả tắm cũng có thể chết đuối ư”

Ta xấu hổ vuốt mũi “ ta chỉ ngủ quên”

Hấn hậm hực bơi lên bờ, trong hình nguyên thủy của hấn có chút đáng yêu, một chú chó nhỏ cao chưa tới gối ta đang bơi về phía bờ, ta thấy hấn đã ướt rồi liền lôi hấn trở lại giữa sông “này, dù gì ngươi cũng đã ướt rồi, tắm luôn đi”

“nữ nhân, ngươi không biết xấu hổ à” hấn lúng túng vùng vẫy khỏi người ta, coi như là xấu hổ đi, ta không xấu hổ ngươi xấu hổ làm gì, ta cười phì với hấn một tiếng, trêu ghẹo hấn

“ngươi nhìn lại ngươi đi, cho dù ngươi đã năm sáu chục tuổi nhưng dáng của ngươi cũng chỉ một hai tuổi thôi, ta không so đo thì thôi, ngươi so đo làm gì và lại ngươi đang ở trạng thái yêu quái chứ có phải con người đâu”

Sau một hồi giằng co, cuối cùng hắn cũng để cho ta tắm, ta cẩn thận tắm rửa cho hắn, lúc trước ở nhà ta nuôi chó, thường thấy chúng thích xoa bụng, ta muốn trêu ghẹo một chút nên đưa tay xuống bụng hắn xoa bóp, hắn đang trong thả lỏng bỗng nhiên cứng đờ, xem ra ta đụng trúng điểm nhạy cảm của hắn rồi

Hắn trừng mắt cảnh cáo ta đừng động tay động chân, ta vô tội nhìn hắn “nè ta chỉ muốn tắm cho ngươi, người nghĩ oan cho ta, dù gì ngươi chưa phát triển, ta chưa biến thái đến mức đó”

Hắc... thật ra ta rất biến thái nhưng cũng không đến mức thèm thuồng một tên chưa trưởng thành đâu

Cảm thấy vết thương tạm ổn, ta liền lên bờ ôm cả sess theo, trông bộ dạng quần quách không dám nhìn về phía ta thật buồn cười nhưng không dám cười, đặt hắn xuống đất hắn nhanh chóng vũ lông cho sạch nước và dĩ nhiên nước trên người hắn ta lãnh đủ, vuốt khuôn mặt đầy nước, ta thầm bực bội

“trời nắng tự dung mưa”

Hắn nhe răng hừ một tiếng rồi đi mất, ta lắc đầu không chấp nhất hắn, dù gì mình cũng mới khi dễ hắn nên nhịn vậy, lấy quần áo tan nát kia mặc lại, xem ra phải nhờ Mai tìm cho mình bộ quần áo mới rồi

Trở về với dáng vẻ đầy thương tích, Mai chăm sóc ta kể chau mày, xem ra tên đó lại nghĩ nên cho ăn gì uống thuốc gì để nhanh khỏi đây

“giúp ta tìm bộ quần áo khác, bộ quần áo này không thể mặc lại được nữa”

Mai cung kính phụng mệnh lui xuống, ta mệt mỏi nhắm mắt dưỡng thần nằm trên giường ngủ của sess, nghe tiếng nghe tiếng động mắt khẽ mở, tên nhóc này trở về rồi, hồi nãy rõ là đi trước ta bây giờ mới về à

Đang muốn hỏi sao bây giờ hắn mới về nhưng cảm thấy hơi mệt nên nuốt lời nói vào, ngủ thiếp đi, đến khi ta tỉnh dậy thì cũng đã qua hai ngày, thật không ngờ ta có thể ngủ nhiều đến vậy

“ta sao ngủ nhiều đến vậy?” ta nhận lấy chén cháo trắng Mai đưa cho ta, gắng hỏi, ta tự tin lúc rút thanh Yêu kiếm không tốn sức đến nỗi phải ngủ nhiều đến thế

“là do ngài trúng độc” Mai cung kính trả lời vấn đề của ta

“Trúng độc!!! không thể nào, ta nhớ dạo gần đây ta chưa hề giao chiến hoặc tiếp xúc với vật gì có độc và lại ta cũng vừa tắm nước mát của phác tiên ông nên không thể nào”

“bởi vì độc của ngươi quá nặng, mà hai ngày trước ngươi lại chạm trúng độc của yêu quái quạ lại thêm thương tích mấy bữa trước gộp lại nên lần này mới tái phát” thanh âm đối diện lên tiếng, ta ngược mắt kinh ngạc với sess “độc quá nặng? người ta có độc sao lại ta không biết chứ”

Bởi vì thuận tiện cho việc diệt yêu quái nên ta cũng đã học một ít y thuật, nếu trúng độc dù y thuật ta thấp nhưng ít nhất phải mơ hồ cảm nhận được chứ đằng này một chút cũng không

“ngươi không nhớ Totosai nói gì sao, nếu ngươi còn giữ cây đàn, mạng sống của ngươi không được duy trì lâu vậy tức là nó không những hút sức mạnh sự sống của người nó còn khiến ngươi trúng độc chỉ là nó không phát tác... rốt cuộc ngươi đã giữ nó bao lâu rồi”

Hắn căng thẳng nhìn ta nói chuyện, hắn hỏi ta mới nhớ, hình như cây đàn ta giữ đó cũng 4 năm rồi, ta nhăn mày suy nghĩ, nếu nguyên nhân là nó thì đúng là ta nên giải quyết nó nhanh một chút

Húp xong chén cháo, nghỉ ngơi chưa được 5 phút, một bát thuốc đen ngòm được đặt trước mắt ta

“Ặc, Mai à ta bị thương thôi mà không cần thuốc đâu” ta nhăn nhó đẩy chén thuốc ra xa, ta cảm giác hình như đây không phải thuốc mà là thứ gì đó không mang tính an toàn lắm

Sess thấy vậy liền nói “không phải thuốc mà là độc”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Imuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Húp xong chén cháo, nghỉ ngơi chưa được 5 phút, một bát thuốc đen ngòm được đặt trước mắt ta

“Ặc, Mai à ta bị thương thôi mà không cần thuốc đâu” ta nhăn nhó đẩy chén thuốc ra xa, ta cảm giác hình như đây không phải thuốc mà là thứ gì đó không mang tính an toàn lắm

Sesshomaru thấy vậy liền nói “không phải thuốc mà là độc”

Ta nhảy dựng lên “người điên sao, người ta độc như vậy mà ngươi bảo ta uống độc”

“lấy độc trị độc” nói rồi đẩy chén thuốc về phía ta “uống đi nếu không muốn chết sớm”

Ta cắn môi muốn sứt máu, ôi số ta sao khổ thế này từ khi xuyên về đây toàn gặp chuyện gì không, ngoài trừ may mắn gặp được gia đình gia đình đại yêu quái ta hăm mộ thì toàn là chuyện không may, tay ta run rẩy cầm chén thuốc độc, hung hăng nuốt nước bọt sau đó một hơi uống hết chén thuốc

Và sau đó ta tiếp tục công cuộc trở thành thần ngủ

Tiếp tục đến sáng ngày thứ 4 ta mới tỉnh dậy, ta mở mắt, cảm thấy ấm áp bên cạnh, nghiêng đầu nhìn, ra là Sesshomaru ta nở nụ cười nhẹ

Hắn quan tâm ta, không cần hắn nói, ta tự mình biết được, trong lúc ta ngủ do thuốc, ta cảm nhận được hắn lúc nào cũng ở cạnh ta, như dòng nước ấm chảy vào lòng, tự động ta thấy hạnh phúc

Hạnh phúc vì ở cạnh hắn, tuy chỉ tiếp xúc hắn một tháng từ một nhân vật ta yêu thích thì trở thành một nhân vật chậm rãi chiếm vào khoảng trống trong tim ta, dù về ngoài hắn còn nhỏ nhưng ta vẫn thích, dù gì ta còn ở lại đây tận mấy chục năm nên có thể nhìn ngắm hắn lớn lên, xem đi ta vinh hạnh cỡ nào

“tình...?” hắn nằm dụi mắt hỏi ta

Dáng vẻ tiểu oa nhi xinh đẹp mới thức dậy đáng yêu làm sao, ta gạt đầu mỉm cười tặng thêm nụ hôn lên trán có hắn “chào buổi sáng”

Cả người hắn cứng đờ, ta thâm buồn cười, xuống giường xỏ giày, ta đi đến phòng tắm muốn tắm rửa một chút, 4 ngày liền không tắm ta cảm giác người có chút khó chịu, biết là có Mai lau mình cho ta lúc ta ngủ nhưng được tắm trực tiếp vẫn thích hơn

Mai chuẩn bị một thùng nước nóng, ta lấy ống trúc đựng nước mắt của phát tiên ông đổ hết vào trong thùng nước rồi chậm rãi bước vào, thư thái gác tay lên bồn nước, ta thờ dãi thoải mái

“xem ra ngươi khỏe rất nhiều” nghe tiếng sess, ta nâng đầu liếc hắn “sao ngươi lại đến đây” kì quái bình thường ta tắm tên này có bao giờ tự tiện xông vào đâu, nghĩ thế ta liền buông lời trêu ghẹo "hay Sess muốn tắm chung với ta”

Hắn hừ một tiếng, bước đến gần ta “ngay cả tắm cũng xem chết, ta có lòng tốt nên tới xem người, lỡ đâu ngủ quên rồi chết ngộp trong thùng thế thì càng nhục nhả”

Đầu ta chảy vài vạch đen, lúc đó ta sơ sẩy ngủ quên thôi, đâu cần nhớ đến tận giờ, đừng nói ta là người thì ta vì ta khi dễ ngươi lúc đó nên tới đây trêu ghẹo ta nha

“ò thì ra sess quan tâm ta đến vậy, không ngờ đấy” ta nâng cao giọng, lơ trêu hắn rồi thì cũng phải làm đến tận cùng

“ngươi tắm nhanh lên, còn phải hủy cây đàn kia của ngươi nữa, mọi người đang chờ bên ngoài”

Ta ngạc nhiên “tại sao việc này còn kinh động đến mọi người”

“đến đó ngươi sẽ biết”

Sau một tuần nghỉ ngơi, cơ thể ta đã gần như hồi phục hoàn toàn, độc tạm thời áp chế được nên mới định hôm nay phá hủy cây đàn chỉ là không thể ngờ là việc này kinh động đến mọi người trong thành

Đi theo Sesshomaru đến một khu đất trống, cha và mẫu thân của Sesshomaru đã có mặt ở đó, theo sau đó là một vài tên lính và người hầu, có cả Totosai và... một linh hồn lão nhân đang lơ lửng trong không khí, nếu ta không nhớ nhầm ông ta là Saya nhi, là kẻ phong ấn Tùng Vân Nha sau này

“sao lại tụ tập đông thế này?”

Ta quan sát sắc mặt mọi người xong mới hỏi, trong mọi người có vẻ căng thẳng

“Tatsu, ngươi có biết nguồn gốc của cây đàn ngươi đang sở hữu từ đâu không” Inu no Taishou trầm giọng hỏi

Ta khẽ nhíu mày nhớ lại xem có ai nói cho ta biết xuất xứ cây đàn này, một lúc nghĩ ngợi xong ta lắc đầu “không, ta chỉ biết nó được làm từ xương quái vật dưới biển, quái vật đó nổi tiếng có giọng hát điên đảo chúng sinh, chúng thường dùng giọng hát đó để dụ dỗ ăn thịt, còn dây đàn thì từ gân của yêu

quái cây, ta chỉ biết vậy thôi”

“kì lạ, lúc trước ta từng nghe nói cây đàn đó đã bị phong ấn và được ném ở tận cùng ở đáy biển” Yue lên tiếng, giọng nàng có vẻ hơi căng thẳng, không khí xung quanh làm ta tự giác trầm theo

“nó đã phong ấn bao lâu?”

“lúc đó ta còn nhỏ, tức khoảng 200 năm trước đi”

Lâu đến mức đó, nhưng việc ta sở hữu được nó là hơn 100 năm sau nữa

“ta không rõ, có thể là do thời gian của 200 năm nên làm phong ấn yếu dần” Yue làm ta nhớ đến một việc, lúc trước bình thường thủy quái rất ít tấn công con người trên cạn, nó chỉ tấn công thuyền chài thôi vậy tại sao lúc đó lại tấn công mọi người trong làng, ta nhớ lại khoảng thời gian đó, hình như lúc đó ta đang trên đường đến địa điểm tiếp theo để diệt yêu, rồi con thủy quái đó bất ngờ tấn công làng, ta bị liên lụy theo

Khoảng thời gian đó là lúc ta được 1 năm xuyên không, ban đầu ta còn lúc túng chiến đấu vì là lần đầu giao chiến với yêu quái dưới nước, nhưng khi đầu được một lúc liền nhận ra con yêu quái này không hề mạnh như ta tưởng, ta lơ đãng suy nghĩ về sức mạnh của nó nên sơ hở khiến nó kéo ta xuống biển, gần lúc ta sắp thiếu khí thì nghe giọng ai đó gọi ta “cho ta thoát khỏi đây, ta sẽ cứu ngươi” lúc đó là ranh giới giữa sự sống và cái chết rồi nên ta chỉ biết làm theo quan tính, dùng sức mạnh cuối cùng phá hủy sợi dây quấn quanh cây đàn

“A... thì ra nó là kết giới sao?!?”

Mọi người giật mình khi ta la như vậy, ta bèn kể lại việc làm sao có lấy được cây đàn dưới đáy biển, trừ việc ta xuyên không tới mọi việc ta đều kể rõ chi tiết

Nghe xong mọi người nhìn ta như một kẻ tội đồ, ta rút cổ lại lí nhí “ai biết đâu, và lại lúc đó ta cũng sắp chết nên lều mạng thôi”

Không khí xung quanh yên ắng hẳn, chỉ có tiếng gió và tiếng lá cây xào xạc qua lại, ta hung hăng nuốt nước bọt cúi đầu thấp xuống như một kẻ phạm lỗi “thực chất cũng đâu phải do ta, các người nghĩ kỹ lại đi, một con yêu quái dưới nước khi lên được bờ thì nó tất nhiên phải mạnh nhưng đằng này nó lại không mạnh, cho thấy nó đang bị điều khiển và ta cũng là người liên lụy thôi”

Xung quanh lại tiếp tục im lặng, ta thực sự căng thẳng đến nỗi ướt cả lưng áo, nghĩ coi nếu bây giờ mấy yêu quái ở đây tấn công ta, thử hỏi coi ta sao có thể chạy được chứ, toàn là những nhân vật có sức mạnh biến thái, ta trong lòng rủa 18 đời tổ tông dòng họ của tên yêu quái lôi kéo ta vào việc này nếu không phải tại nó thì ta đã không ra nông nỗi này, có điều ta hơi thắc mắc, cây đàn này có sức mạnh như thế nào khiến cho tất cả mọi người sợ đến vậy

Yue không cần ta lên tiếng hỏi, giải đáp thắc mắc cho ta “hơn 200 năm trước, cây đàn này cùng với thanh kiếm huyết phong tạo nên sóng gió máu tanh cho nhân gian, nếu như Huyết Phong là nỗi khiếp sợ của các yêu quái trên bờ thì nó chính là nỗi khiếp sợ của yêu quái dưới nước, vì chủ nhân của cả hai vũ khí này muốn thống trị nhân gian nên đã xảy ra tranh chấp tạo nên địa ngục trần gian nhân gian, cuối cùng cây đàn này lại bị chính chủ nhân của Huyết Phong phong ấn, bị ném xuống đáy biển sâu, ta lại một lần mở to cặp mắt khi người nắm giữ vũ khí lợi hại như vậy, hết Huyết Phong lại đến nó”

Ta cười nhạt “vâng, một cái thì xem lấy mạng ta, một cái thì hạ độc cũng xem lấy mạng ta, nên ta cũng thực ngạc nhiên với năng lực của mình”

Ta lấy cây đàn ra, đặt xuống mặt đất nhìn nó có chút suy tư

“ngươi đang nghĩ gì?” Sesshomaru từ đầu tới cuối im lặng, bỗng dưng đến cạnh ta lên tiếng

“chỉ là đang nghĩ tại sao hàng trăm người nó lại chọn ta”

Ta liếc nhìn nó, ánh mắt có chút u ám âm u, vật phản chủ, thật không ngờ mình nâng niu nó như thế nó lại hạ độc mình nhưng làm sao nó có thể chứ

Ta đặt tay lên Yêu kiếm, mọi người cũng tự giác đứng xa ra, ta nhắm mắt lại cảm nhận sức mạnh của thanh kiếm, rồi nhớ đến chiêu thức của Inu no Taishou ta đã nhìn qua một lần cộng thêm sự hiểu biết của mình qua anime

“Phong thương”

Một luồng lốc xoáy mang theo những thanh đao gió tấn công cây đàn, ngay lập tức cây đàn liền phản ứng lại đẩy chiêu phong thương về phía ta

“cẩn thận” sess quát, định lao về phía ta nhưng cha hấn kịp ngăn hấn lại “tin tưởng nàng”

Với sức mạnh của hấn, hấn có thể phá hủy được nó, có điều phải tốn chút ít thời gian nhưng giờ chưa đến lúc hấn ra tay, bởi vì linh hồn trong cây đàn kia chưa hiện nếu không mọi việc có chút khó khăn, bởi chất độc trong cơ thể Tatsu chưa được giải hoàn toàn, linh hồn đó không chịu hiện nói rõ mọi sự tình thì e là mạng sống của Tatsu chỉ có thể kéo dài thêm vài năm

Đoán trước được thế nào cũng bị bật sức mạnh, ta nhanh tay rút Sora, kết hợp Yêu kiếm tạo tạo nên lốc xoáy hình rồng “Vòi Rồng”

Lốc xoáy lao đến chặn đứng chiêu phong thương, ta khó khăn đứng vững trước hai trận gió này đối đầu với nhau, nhân lúc vòi rồng vô hiệu hóa được phong thương, ta liền tiếp tục dùng chiêu phong thương

Và lần này không bị bất chiều như lần đầu, một làn khói mù bao phủ xung quanh, ta hơi thẳng nhìn về phía nó, dùng một phát nó phóng một lượng yêu khí cực mạnh về phía ta, ta kịp thời dùng lại chiêu phong thương thêm lần nữa nên không bị làm sao nếu không có lẽ ta có một lỗ thủng trên người rồi

Ẩn trong khói bụi là một nàng tiên cá, ta hít một hơi lạnh, tiên cá trong truyền thuyết, khác với dáng vẻ trong trí tưởng tượng của ta, ta cứ nghĩ nàng tiên cá là người có vẻ ngoài vô cùng xinh đẹp nhưng kẻ này lại khác, da khô nhẵn, mắt kí mũi cao môi móm, toàn thân bà ta đều có màu xám tro ảm đạm vô cùng

“Hừ, không ngờ có ngày ta lại bị con người đánh đến mức phải hiện thân”

*lời của tác giả ta "thật không ngờ một ngày ta viết liền mạch được 2 chương, thật khâm phục ta.

Ta cũng chỉ mới vô nghề có gì mong các nàng nhận xét và ném dép ít thôi chừa đường cho ta trốn (lấy tôn che đầu gối chồm hóm)*

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

Khói bụi mù mịt, bầu không khí trầm lại, tất cả cảm lạnh ngay khoảng khắc nhìn thấy lão tiên cá ấy, ta lòng dâng lên cảm giác vô cùng khó chịu, căm thù lão cá trước mặt, lồng ngực phập phồng một mối nghi hoặc “tại sao ta lại có cảm giác này, rõ ràng là lần đầu gặp”

“lâu rồi không gặp, Sakura” giọng êm ái xuất phát từ lão người cá vang lên, ta thật kinh ngạc khi lão lại có giọng nói thanh thoát đến vậy, êm dịu như dòng suối mát nếu đây không phải có bộ dáng già cả héo úa thì có lẽ sẽ mê hoặc chúng sinh nhưng lão gọi ta là Sakura đây, ta tên Tatsu mà

“có lẽ ngươi nhầm người”

“sao lại nhầm được chứ, ngươi đứng không phải là Sakura nhưng kiếp trước ngươi là Sakura”

Lão càng nói ta càng loạn, gì mà kiếp trước kiếp này, ta nghi hoặc nhìn lão “ngươi bên cạnh ta tận 4 năm trời, đáng nhẽ ra ngươi phải biết rằng ta không phải kiếp trước người ngươi nói”

Lão hừ một tiếng, không đem lời ta nói một tại, lạnh lùng khẳng định “ta nói kiếp trước là kiếp trước của ngươi thì cứ nghe đi, còn bày đặt so về thời gian, nếu so thời gian thì đúng ta chưa gặp kiếp sau của Sakura bởi vì các nàng điều là người thường nhưng tới ngươi thì không phải rồi”

Khóe môi ta co giật, không phải người thường vậy ý ngươi ta là gì

“tại sao ngươi lại chọn ta, đừng nói ta là do huyết hải thâm thù truyền kiếp nha” ta buông lời giỡn cợt, nửa phần suy đoán thật nửa giả

Lão nghe thế liền nổi giận, chỉ tay về hướng ta hét lớn “ngươi... nếu không phải tại ngươi thì ta đâu khổ sở bị bọn con người thấp hèn giết chết lấy xương lấy máu, nếu không phải tại ngươi giờ trò đề tiện thì cũng đã chiếm được tâm ngài ấy, nếu không phải vì ngươi thì có lẽ đã sống hạnh phúc bên tình lang của ta và cũng không phải vì ngươi đuổi tận giết tuyệt thì ta đã không phải khổ sở bị giam cầm ở cây đàn hồ hẹp này, tất cả cũng chỉ vì ngươi”

Ta ngẩn người, ta éo hiểu gì cả, cho ta xin cái chuyện hận thù của mấy lão tiên bối tiền kiếp của ta thì các ngươi xử tại chỗ đi sao còn lằng nhằng đến hậu bối bọn ta, đã thế còn đổ lỗi cho ta, mấy chuyện ác đó là do kiếp trước trước trước của ta chứ có phải ta đâu

“nếu là hận thù sâu như vậy, tại sao ngươi không giải quyết ở ngay thời điểm đó mà phải kéo đến tận bây giờ, ta bây giờ là ta chứ không không phải là ai khác”

Lão không nói gì, hận thù trong mắt lão càng ngày càng đậm, đột nhiên lão phát tay, tia sáng màu xanh biển phóng đến ta, ta không kịp tránh liền bị ánh sáng ấy bao phủ lôi kéo đến đến một không gian khác

Chết tiệt, lẽ nào lại xuyên không

Ta chưa hết kinh hoàng, không gian trước mắt dần hiện lên, đập vào mắt ta bây giờ chính là cảnh biển hoàng hôn, ánh mặt trời như quả cầu lửa đang dần lặn xuống mặt biển xanh mát vô tận, gió biển mang theo vị mặn của biển bao trùm khắp mọi nơi

Tiếng la hét, kêu oán của ai đó khiến ta giật mình, tìm kiếm nơi vọng ra âm thanh thê lương, ai oán ấy, chân không tự chủ được cứ theo đi như quán tính

Từ xa, ta thấy một cô gái có vẻ đẹp tuyệt trần đang bị hai tên đàn ông lôi kéo, đánh đập tàn nhẫn, kế cạnh là một cô gái trẻ có vẻ ngoài giống hệt ta, chỉ khác đôi chút là ánh mắt thành thực tàn nhẫn hơn ta rất nhiều lần, có chứa nhiều đau thương phần hận u uất ghen trong lòng, đó chính là tiền kiếp của ta, Sakura kẻ bên lần lượt là một pháp sư và một nữ tăng

Nhìn cô gái trẻ bị hành hạ, đáng lẽ ra ta phải cảm giác đáng thương tội nghiệp cho cô ấy, bắt bớ cho cô gái ấy tại sao lại bị đối xử tàn nhẫn như vậy nhưng không, lòng ta lại thấy đó là điều đương nhiên, đó là điều cô gái đáng phải nhận được

Pháp sư cũng nữ tu độc câu thần chú gì đó liền khiến có cô gái trở lại nguyên dạng vốn có, Mỹ nhân ngư, chưa kịp hiểu tình hình, nàng tiên cá ấy bị một đao tàn nhẫn của tiên kiếp dứt khoát chặt đầu, máu văng khắp nơi, 5 người có mặt không thoát khỏi nhưng giọt máu đỏ thắm dính trên áo

Một kẻ khác lấy một cái bình to đựng máu của nàng, hẳn làm hết sức lưu loát như làm việc này cả trăm ngàn lần, ta nhớ rõ một quyển sách có ghi máu của mỹ nhân ngư có thể trị khỏi tất cả các bệnh, thịt ăn vào sẽ cải lão hoàn đồng, sống lâu trăm tuổi, họ làm vậy vì mục đích đó ư?

Ta tiếp tục quan sát, cái đầu vừa bị chặt mất trừng nhìn về phía cô, phần hận, căm thù, không cam lòng hiện lên ở đôi mắt ấy, ta nghi hoặc rốt cuộc tiên kiếp của ta đã làm chuyện tà đình gì khiến cho người cá đó hận từ kiếp này đến kiếp khác như vậy

Lúc ta chuẩn bị tiến lên phía trước, ta liền bị hút lại hố đen, ngay khi ấy, Sakura từ đâu xuất hiện kéo tay ta đến một luồng sáng khác

“ngươi đang tò mò về mối thù hận của ta và ả Huy Nguyệt kia thì cũng phải biết tất cả ngọn nguồn của sự hận thù đó, ta dẫn ngươi đi”

Ta chưa kịp hỏi tại sao ngươi lại biết ta xuất hiện ở đây thì Sakura biến mất, bỏ ta lại giữa rừng núi hoang vu hiểm trở, màn đêm buông xuống khiến cả khu vực trở nên âm u đáng sợ, tiếng xào xạc của lá cây đùn đưa, tiếng gió thổi mạnh làm vài nhánh cây nhỏ va chạm càn khiến rừng núi trở nên nguy hiểm và âm u đáng sợ hơn

Ta ôm hai cánh tay lạnh lẽo giữ màn đêm, oán thán tại sao Sakura lại đưa ta đến nơi này

Giữa không gian tĩnh lặng, tiếng vó ngựa vang lên càng khiến ta bất an lo sợ, hàng loạt câu hỏi đặt ra trong đầu: tại sao binh lính lại di chuyển giờ này, tại sao ai cũng căng thẳng, về mặt đầy hung ác,...

Họ không nhìn thấy ta nên ta vô tư đi theo sau họ đến một ngôi nhà nhỏ, đầu ta nhói lên, hình ảnh chém giết hiện rõ trong đầu ta, ta hoảng hốt bởi hình ảnh đầy máu me thể lương ấy, rồi cô bé chừng 10 tuổi từ bóng tối chạy khỏi nơi thâm sát

Ta liền theo sát cô bé đến bờ sông, quan binh xem chút nữa nhìn thấy được người thì liền đi mất, nếu họ chịu tìm kĩ thì có lẽ sẽ phát hiện một bóng dáng nhỏ đang ngâm dưới dòng sông lạnh ngắt ấy, đợi cho binh lính đi qua, cô bé ấy mới ngoi lên mặt nước gấp gáp thở, môi tái mét bởi vì nước lạnh, ta đứng trước mắt cô bé quan sát kỹ, vẻ ngoài non nớt nhưng rất giống ta

Ta đưa tay sờ lên khuôn mặt tái nhợt ấy, bỗng chốc cơ thể nhẹ tênh, không gian thay đổi, ta cẩn thận quan sát mọi thứ xung quanh, hóa ra cô bé ấy là Sakura, nhìn này bây giờ đoán chừng khoảng 15 tuổi, vẻ ngoài của nàng lạnh lùng cao quý, khó có thể tin được cô gái trước mặt ta lại 15 tuổi rồi đấy, cũng phải, người cô đại trưởng thành rất sớm nàng như vậy cũng là thường tình và lại sâu trong đôi mắt đen láy ấy là sự thù hận khi nhìn người đàn ông đứng ở phía xa nàng

Ta tò mò quan sát kĩ hần, gương mặt tuấn lãng, ánh mắt lúc nào cũng tràn ngập ý cười dịu dàng, đôi mắt ôn nhu khi nhìn người nữ nhân trước mặt hần, cô đi tới để nhìn cô gái đứng đối diện hần, hóa ra là Huy Nguyệt, không ngờ là lão ta

Ta quay sang Sakura, nàng đã rời khỏi nhìn đáng vẻ đơn độc cô đơn ấy của nàng càng khiến ta đau lòng, có lẽ bởi vì thấy tình nhân say đắm nữ nhân khác trước mặt mình nên nàng mới toát ra sự đau khổ thù hận như vậy

Nhưng ta sai rồi, hần không phải là tình nhân của nàng mà là kẻ thù của nàng, hẳn là kẻ giết hại gia đình nàng, còn lão bà kia lúc trước từng xem lão như tỷ muội hóa là cũng kẻ có liên quan đến huyết án năm đó

Dòng thời gian lại kéo ta đến khoảng thời gian khác, Sakura khi ấy mới sanh một đứa bé trai kháu khỉnh với người mình yêu, lại nghe tin chồng mình chết dưới tay của chị em tỷ muội kia, bởi vì mới sanh cơ thể còn rất yếu, nghe tin dữ liền hôn mê mấy ngày liền, sau khi tỉnh lại ta cũng đoán được diễn biến tiếp theo nên không cần phải theo dõi nó nữa

Trở về thực tại, ta liền thấy được ánh mắt đầy hận thù của Huy Nguyệt như ta mới chính là kẻ giết lão vậy, chưa kịp định thần thì đã bị một chương bắt ngờ khiến ta chống không kịp lùi phía sau vài bước, cổ họng nghe mùi tanh ngọt, khóe miệng chảy một dòng máu tươi, ta quệt máu cho sạch, đứng thẳng người trừng mắt với lão

“ngươi có tư cách gì hận ta, nếu như năm đó ngươi không cấu kết với tình lang của ngươi giết cả nhà nàng thì làm gì có chuyện hần chồng chất thù, nếu không phải ngươi có ý tiếp cận nàng kết nghĩa tỷ muội để diệt đường sống của nàng, chặt đầu tướng công của nàng thì đâu có đến nỗi thê thảm mất người yêu, ngay cả thân xác cũng không còn nguyên vẹn, đó là tự ngươi gây nghiệt, tự ngươi gieo ấy vậy ngươi cứ đổ lỗi cho nàng vậy ngươi có khi nào tự mình xem lại rốt cuộc mình sống làm sau khiến người người ta chán ghét mình vậy không ? hay ngươi cho mình là đúng nên mới có ý nghĩ mình làm gì cũng không sai duy chỉ tại ngươi khác?”

Lão câm nín, môi nhăn nheo bặm vào nhau hận thù nhìn ta, ta sợ gì lão bà ấy chứ, trừng mắt lại với bà ta nhếch miệng “còn độc của ngươi, tuy hiện giờ vẫn còn tích tụ trong ngươi ta nhưng sẽ giải nhanh chóng thôi nên có lẽ sẽ không theo ý muốn của ngươi xuống hoàng tuyền được đâu”

“ngươi, con người khôn kiếp” lão ta quát giận dữ, tự tay gây một khúc đàn nhằm hạ gục ta lần mấy yêu quái tụ tập ở đây, nhưng trước khi làm được việc đó Inu no Taisho kịp thời vung Tùng Vân Nha chém về phía cây đàn, ta liền rút hai thanh kiếm của ta kết với với đường kiếm của hần chém về phía Huy Nguyệt một đòn kết liễu cả đàn lần người

Sự va chạm của ba thanh kiếm khiến cho Huy Nguyệt chống đỡ không lại, lão gào thét điên cuồng, trước khi trở thành cát bụi, lão trừng mắt đỏ gầu đây to máu “Sakura, ta sẽ không để yên cho ngươi, TA- NGUYỄN- RỬA -NGƯỜI!!!!!!”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

Sự va chạm của ba thanh kiếm khiến cho Huy Nguyệt chống đỡ không lại, lão gào thét điên cuồng, trước khi trở thành cát bụi, lão trừng mắt đỏ gầu đây to máu “Sakura, ta sẽ không để yên cho ngươi, TA- NGUYỄN- RỬA -NGƯỜI!!!!!!”

Nhanh chóng, cả khu vực trở nên tan hoang, đất đá vỡ nát, mù mịt bay khắp nơi nhất thời ta có chút không tin được, mọi chuyện kết thúc dễ dàng vậy sao? Tự dưng lòng lại ngoi lên nỗi bất an, trở nên nặng trĩu

Ta và Inu no Taisho gật đầu khi nhìn đồng tác thu kiếm của đôi phương, đi từ từ đến chỗ họ

“cảm ơn tỷ phu đã giúp đỡ”

“kỹ thuật của người tốt thật, ta không ngờ con người lại có thể sử dụng được phong thương” hắc hừ một tiếng, giọng nói lạnh lùng, xen lẫn non nót vang lên trong không khí căng thẳng làm ta có chút buồn cười

“người sao không nghĩ đến lúc ngươi và cha ngươi tập luyện với nhau ta cũng học ké” nhớ đến lần đó hai cha con hắc phá căn phòng ta phí công trang hoàng cả một ngày, ai ngờ đầu họ làm cho tan hoang trong vòng một nốt nhạc, nghĩ đến mà giờ ta vẫn còn tức đây

Hắc không nói gì, trầm mặt quay sang một bên ra vẻ giận dữ, ta xì một tiếng rồi bước qua hắc trở về phòng nghỉ ngơi

Vài tháng sau từ ngày gặp giết được Huy Nguyệt trôi qua, cuộc sống của ta ngày càng nhàm chán, hết ăn rồi ngủ rảnh rồi thì đọc sách luyện kiếm hoặc thỉnh thoảng được vinh dự đấu kiếm với Inu no Taishou tuy ta duy trì được khoảng vài chục chiêu liền thua nhưng đối với con người, đấu với đại yêu quái được chừng ấy đã là quá giỏi rồi

Sao không giỏi cho bằng được trước khi xuyên không đến thế giới này, ta từng được huy chương vàng bộ môn kiếm thuật cấp quốc gia rồi xuyên đến đây, trong thời gian năm năm ta vừa học thêm các chiêu thức ở đất nước này gộp với đất nước của ta tạo ra kiếm pháp riêng của mình và áp dụng chúng trong việc diệt trừ yêu quái, 5 năm thời gian nói ngắn không đúng mà dài cũng không hẳn nhưng nó giúp ta đạt được kết quả tốt cho cuộc chiến này và ở cùng với Sesshomaru ta còn được đi thực chiến với gia đình hắc, có thời gian thì đấu với Sesshomaru hoặc cha mẹ hắc nếu không mạnh lên thì ta cũng nên đập đầu vào đầu hũ chết cho rồi

Hôm nay trong thành náo nhiệt hơn những ngày thường, ta cùng mọi người bận rộn chuẩn bị đón khách quý, nghe gia nhân kể là vị khách quý này là tộc hắc khuyến yêu và là người tương lai sẽ kế thừa ngôi vị ở vùng đất phía Đông

Ta nghiêm chỉnh đứng cùng mọi người chờ đón khách quý ở cổng thành, bên cạnh còn có Sesshomaru đang bùng bùng khí thế cạnh cha hắc, những binh lính cũng rất oai phong lắm liệt xem ra là đang thể hiện cho khách biết gia đình hắc mạnh thế nào

Một luồng yêu khí cực mạnh xuất hiện như thể hiện uy nghiêm của đáng tối cao nhằm có ý hạ bệ đối thủ, binh lính cấp thấp không chịu nổi áp lực này nhanh chóng ngã khụy xuống, ta có chút choáng váng xém nữa thì ngồi phịch xuống đất mất hình tượng may thay có Mai bên cạnh đỡ lấy ta, liếc nhìn họ lại liên tưởng đến One piece hình như cũng có cảnh như thế, khí thế vậy gọi là Haki bá vương thì phải

Mây trên trời bỗng chốc chuyển sang màu đen u ám, kèm theo đó là tiếng sấm ầm trời ta liền đoán được họ đã đến

Con hắc khuyến không lồ xuất hiện, theo sau là đoàn binh yêu quái dưới dạng người, ta nheo mắt nhìn lên xem ra tộc hắc khuyến không chỉ chứa một loại yêu quái mà còn chứa nhiều nhiều yêu quái khác nhau, tuy chúng dưới hình dáng con người nhưng yêu khí của chúng toát ra lại là những chủng loại khác nhau

Ầm một tiếng, hắc khuyến đáp xuống đất, nhanh chóng xuất hiện trước mặt chúng ta dưới hình dáng con người, ta thầm ghen tỵ lũ yêu quái... các người... các người tại sao toàn trai xinh gái đẹp hết vậy, nhìn đi... hết đáng về quyền rũ lĩnh đạm của Yue rồi chuẩn soái ca của Inu no Taisho rồi tới lạnh lùng tà mị của Sesshomaru rồi tất cả người hầu của họ kẻ nào kẻ nấy đều là mỹ nam mỹ nữ, nhìn lại ta... ta lại có cảm giác giống vệt đen giữa bầy thiên nga trắng, aaaa ta hận, ta ồm tym gào thét

Quay lại chủ đề, tên thái tử bộ tộc hắc khuyến này quả là đẹp trai hiếm có, mặt trắng như tuyết, môi hồng, sống mũi thon cao, tóc đen tuyền được cột tùy ý càng giúp tăng tăng lên vẻ đẹp hiếm có của mình, từ đầu đến chân hắc điều sử dụng màu đen càng khiến cho hắc tạo nên cảm giác âm trầm u ám khác với vẻ uy nghiêm thanh cao bên gia đình Sesshomaru

Trong lúc hai kẻ đứng đầu nói chuyện với nhau ta hỏi người hầu đứng cạnh ta tên của hắn

Hitsugaya Toushirou thái tử tộc hắc khuyến, là kẻ tương lai sẽ trở thành tộc trưởng và có khả năng đối đầu với Inu no Taisho

Bề ngoài nhìn như hòa bình song ẩn trong bóng tối là đối đầu với nhau kịch liệt, ta có phần cảnh giác hắn, ban nãy lúc hắn nói chuyện với Inu hắn có liếc nhìn ta tuy chỉ thoáng qua nhưng kèm theo đó là ánh mắt khinh bỉ, ta trong mắt hắn không xứng bằng cộng rom rác dưới chân

Hình như Sesshomaru cũng thấy vậy, hắn (Sesshomaru) nhíu mày nhìn hắn (Hitsugaya) thoáng tỏ vẻ không hài lòng

Buổi tối là bữa tiệc chào đón Hitsugaya, ta đang được Mai người hầu kẻ cạnh ta từ lúc vào trong thành đến giờ đang giúp ta sửa soạn trong phòng Sesshomaru, hắn nằm trên giường chờ ta chuẩn bị

“ta là con người, tham gia yến tiệc được không đây”

“ngươi là tỷ muội của mẫu thân đại nhân, trên danh nghĩa là người của tộc ta nên có thể”

Ta âm ừ qua loa hiểu, trong lòng thì đang lo lắng, bọn người tộc hắc khuyến toàn là những kẻ kiêu ngạo phách lối, với thái độ của họ ban sáng cũng đã đủ khiến ta không yên tâm rồi. Lỡ đâu chúng nhắm ta là con người sau đó làm xấu mặt cha mẹ hắn thì sao

Nhìn bản thân trong gương, ta khá hài lòng về ngoại do hai tỉ nữ chuẩn bị, bộ kimono màu trắng, những hoa văn hình hoa anh đào màu tím được thêu ở viền tay áo hết sức tinh tế, tóc ta chỉ dài đến ngang vai nên bảo tỷ nữ tùy tiện kiếm vài cây kẹp đơn giản là được

Nhìn sang Sesshomaru, hắn cũng đã chuẩn bị xong, ta liếc hắn rồi lại nhìn ta trong gương, hai y phục giống nhau như đúc cứ như đồ cặp ý, giá như hắn bây giờ trưởng thành thì có thể xem ta và hắn mặc đồ cặp rồi

“đi thôi” hắn lên tiếng khi thấy ta đứng thất thần, ta gật đầu sẵn sàng liền cùng hắn rời khỏi phòng

Bình đến thì chặn không có việc gì phải lo sầu lo nghĩ như vậy, nếu chúng cố tình gây khó dễ mình thì không phải còn có ba cái đuôi to bự này sao, dù gì trên danh nghĩa ta cũng là tỷ muội với Yue chẳng lẽ chúng lại dám trước mặt nàng khi dễ ta sao nếu như vậy chẳng khác nào công khai đối đầu với họ à

Cảnh sắc ban đêm trở nên thơ mộng hơn nhờ những lồng đèn giấy đầy đủ màu sắc, trắng sáng bao trùm cả tòa thành càng làm cho cả khu vực chìm đắm trong sự yên bình, tĩnh lặng, âm thanh nhộn nhịp bởi tiếng âm thanh nói chuyện của sứ giả hai bên, tiếng đàn múa hát của các vũ kỹ, ta đến gần bữa tiệc ta càng

hồi hộp bởi đây là lần đầu xuất hiện trước nhiều yêu quái đến vậy đã thế toàn là những yêu quái cấp cao

“Ngươi ổn chứ” tiếng trầm thấp của Sessmaru vang lên, ta có hơi chần chừ bước tới, chỉ cần bước qua cánh cửa này sóng gió có ập đến không, có ảnh hưởng hắn không

“đã đến rồi thì phải vào thôi, không còn đường lui rồi” ta lạnh nhạt trả lời hắn, nhưng lòng ta đã muốn nổi bão tố

Cánh cửa được hai binh lính mở, kèm theo là giọng nói ta không thể nhận ra đó là giọng nói nam hay nữ “Thiếu gia Sesshomaru, Ngài Tatsu đến”

lời tác giả: chúc các nàng cuối tuần đọc truyện vui vẻ

chỉ còn khoảng thêm vài chương nữa thôi là ta có thể chính thức đi tiếp vào nội dung chính của truyện tranh Inuyasha rồi (tung bông tung bông)

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

"Thiếu gia Sesshomaru, Ngài Tatsu đến"

Ngay lập tức tiếng nói chuyện trong phòng liền ngừng lại, tất cả ánh mắt đều dừng lại trên ta và hắn, hắn xem những ánh mắt hướng về mình như không có tiếp tục cùng ta tiến về phía trước, ta cũng cố lờ đi những ánh mắt xăm soi khinh thường về phía ta, đi cạnh hắn đến trước mặt Yue và Taisho cùng hành lễ rồi di chuyển về chỗ của ta và hắn đã được sắp xếp trước

Sesshomaru ngồi phía dưới Yue, ta ngồi cạnh hắn, ở vị trí này ta thuận tiện quan sát được các vị quan chức quan trọng của tộc, phe ta hầu hết đã biết ta qua các cuộc chiến ta tham gia cùng Yue, ban đầu họ cũng không ưa gì ta bởi vì ta là con người, họ cho rằng ta chỉ tổ cản chân họ cuối cùng trải qua các trận chiến dần dần ánh mắt của họ nhìn ta cũng được cải thiện, không còn địch ý hay khinh thường như trước tuy nhiên bên phe tạm xem là đồng minh thì lại khác, khi họ nhìn thấy vị trí ta ngồi còn cao hơn vị trí của họ và ngang hàng với chủ nhân họ, chúng liền bất mãn ban đầu giấu trong lòng, lâu dần thì thể hiện ra ngoài mặt

“tại sao lại có con người ở đây đã vậy còn được trí ngang bằng với chủ nhân bọn ta người tộc các người đang coi thường chúng ta sao?”

Tới rồi, kịch tình cũng tới rồi. ta nhắm hờ mắt che giấu hoang mang trong lòng song đang cố nghĩ cách đối phó với bọn này

“nàng là tỷ muội kết nghĩa của ta cùng là thầy dạy kiếm cho Sesshomaru, việc này cũng đã đủ cho nàng ngồi ở vị trí này” Yue lạnh lùng trả lời, ánh sắc bén liếc kẻ vô lễ vừa nói chuyện, chủ nhà không phản đối đã thôi, đằng này là người mà còn phản đối

Các bậc trưởng lão thâm bất mẫn trong lòng song cũng có chút thông cảm với khách, ban đầu chính họ cũng có thái độ này với ta những bởi vì ta thể hiện bản lĩnh của ta trong các cuộc chiến nên mới được sự chấp thuận của họ về ta

hok khẽ hừ một tiếng một tiếng không cam lòng, cái gì mà sư muội, cái gì là sư phụ, nào có con người mà làm sư phụ cho yêu quái, thật không ra hệ thống gì không sợ bên ngoài nghe được, bọn yêu quái khác sẽ cười chê sao

về sao trong trận quyết chiến với Ảnh Nguyệt, họ chính mắt nhìn thấy ta tận tay chém giết từng kẻ địch, máu tươi dính đầy áo và mặt ta, xác thây chất đống như núi, tại thời khắc đó họ mới cảm thấy thật may mắn đã không đắc tội với ta nếu không xem chừng số phận của những kẻ địch kia sẽ là của họ khi trận chiến kết thúc nhưng đó là chuyện về sau chứ không phải bây giờ

Bữa tiệc tối nhanh chóng kết thúc trong sự êm đẹp, ta cứ tưởng mình sẽ xuất chiến nếu cần thiết nữa cơ thật không ngờ ngoài mấy câu châm chọc như không của bọn chúng thì ngoài ra không vấn đề gì đáng lo ngại

Như mọi ngày, ta và Sesshomaru tập luyện kiếm với nhau, sau hai tiếng đồng hồ trận chiến giữa ta và hắn mới kết thúc. Càng ngày hắn càng mạnh nhờ ban đầu hắn ý vào sức mạnh vốn có của một tiểu đại yêu quái mà khinh thường đấu kiếm với ta rồi cuộc chưa được vài chiêu đã bại trận thì bây giờ cả trăm chiêu mới có thể phân thắng bại

Đừng hỏi ta là ai thắng, đương nhiên là ta thắng và đừng hỏi sao ta lại mạnh như thế, đơn giản kể từ khi ta thoát khỏi Huy Nguyệt, ta mới cảm thấy cơ thể nhẹ nhàng hơn bao giờ thế, đã thể linh lực tràn trề hơn trước rất nhiều có thể là do độc và lão ta không chế ta suốt 4 năm trời nên mới có chuyện như vậy

Đã thế ta còn được luyện kiếm chung với Yue và cả được ngoại lệ đi ra chiến trận cùng nàng ta, do đó sức mạnh ta càng ngày càng tăng một cách nhanh chóng chứ không chậm chạp như lúc trước

Còn Sesshomaru, kể từ ngày thua ta với lòng tự trọng cao ngất trời hắn đã ngày khổ luyện kiếm dưới sự nghiêm khắc vừa vô ý vừa cố ý của ta. Lúc đầu ta không hề có ý định làm sư phụ của hắn nhưng cha hắn lại thấy ta có khả năng kiếm đạo cao cùng với việc trong thành ngoài ta ra không có ai dám tiếp lúc lâu với hắn giống ta nên ta được ông ấy nhờ dạy kiếm và trở thành sư phụ của hắn

Ày nói đến việc này lại nhớ đến về mặt không cam lòng khi hắn gọi ta là sư phụ, phải diễn ta như thế nào nhỉ, à phải như người lấy trái sầu riêng đưa đến mũi hắn vậy, khinh khùng vô cùng. Nhờ nhìn khuôn mặt này của hắn mà ban đầu ta không có ý định ép hắn gọi ta là sư phụ liền thay đổi ý định kiên quyết nhìn cha hắn bảo hắn gọi ta tiếng sư phụ mới thôi

“Tốt...tôi đây thôi” ta tra Yêu kiếm vào vỏ, đến phía Sơ nha bị cấm dưới đất do ta đánh bay tra vào vỏ liếm sau đó mới liếc nhìn Sesshomaru bực bội vì lại thua ta

Trong lòng ta có cảm giác lâng lâng một cách kì lạ, ha ha Sesshomaru trăm trận trăm thắng trong truyện nay lại thua một cô gái con người như ta thử hỏi sao ta không vui vẻ cho được mặc dù đây chỉ là thực lực hiện tại của Sesshomaru về sau hắn còn mạnh hơn nữa còn vượt qua cha hắn nhưng lòng ta vẫn hứng khởi một cách kì lạ, cứ coi ta đang bắt nạt hắn đi

Sesshomaru khẽ hừ một tiếng, hắn trở về phòng để tắm rửa khử sạch mồ hôi sau trận chiến, ta tuy cũng tắm rửa sạch mồ hôi nhưng còn đang mệt nên không đi tắm rửa, ngồi nghỉ ngơi một chút.

Vừa xoay người đi đến bàn đá đã được Mai chuẩn bị một ít thức ăn vặt cho ta thì nghe được tiếng của một tên nít ranh vô cùng kiêu ngạo

“con người hạ đẳng, né qua cho bọn ta đi”

Ta chau mày, đưa mắt nhìn kẻ xác lão dám nói ta hạ đẳng, nói thật từ lúc tới đây chưa một yêu quái nào nói ta như thế, tuy rằng ban đầu họ nhìn ta khó chịu bất mẫn nhưng chưa hề gọi ta một câu ‘con người hạ đẳng’ bao giờ

“người là ai mà bảo ta tránh đường, chân bị mọc nhọt hay sao không biết tự kiếm đường khác để đi” ta chanh chua đáp trả lại, nói Sesshomaru có lòng tự trọng cao ngất trời thì ta cũng có lòng tự trọng cao ngất ngưỡng, dám nói ta như thế thì đừng trách ta ác độc dù gì cũng là hạt nhân, sống ở đất khách thì tuyệt đối nên biết thi liêm, nếu không chết cũng không biết mình đắc tội với kẻ nào

“người... chỉ là một con người thấp kém mà dám chất vấn ta sao” hắn tức giận chỉ thẳng mặt ta, gương mặt non nớt tức giận trông thật đáng yêu mà đối với ta, nhưng so với Sesshomaru còn kém xa từ nhan sắc xuất thân cho đến khí chất

Tên nhóc này sở hữu vẻ ngoài ngây ngô, da mặt trắng mịn, đôi mắt to tròn, gò má phúng phính khi tức giận thì lại ửng đỏ càng khiến cho người ta muốn khi dễ hắn, quái lạ là ta không hề có ý định vậy. Hắn có vóc dáng của tiểu công tử 8, 9 tuổi, quả thật đối với yêu quái đoán chừng phải hơn trăm tuổi là cùng nhưng hắn lại có hành động thiếu suy nghĩ như vậy, không bằng Sesshomaru nhà ta, hừ

Ta sắc mặt âm trầm liếc hần, hần cho rằng hần là người nào mà dám ra oai tác quái, còn nghĩ mình còn trên lãnh thổ của mình sao

“ngươi cho là với thân phận là tù nhân thì ngươi nghĩ ngươi có khả năng dám đứng trước mặt ta la lối ư?”

Ta lấy cây quạt giấy từ trên bàn phe phẩy nhẹ nhàng, giọng nói lạnh nhạt tựa như không có hơi ấm, kiêu ngạo liếc hần “với thân phận tù nhân, ngươi có thể đi lòng vòng đây thì nên nhớ thành chủ đã quá nhân từ với các người rồi”

Nói xong ta gấp quạt lại, vỗ vỗ nó trên tay, đi vòng quanh tên tiểu tử kiêu căng ban nãy bây giờ mặt đã hóa trắng xanh “con người thấp kém...” ta kéo dài âm từ kéo theo độ lạnh đến nỗi người hầu bên cạnh hần cung phải run rẩy theo “từ khi ta đến đây, chưa có ai nói từ này với ta... ngươi là người đầu tiên”

Ta híp mắt lạnh lùng nhìn hần. Hần là kẻ nào, chính là con của kẻ ta đánh bại trong trận chiến 1 tháng trước, dòng tộc cáo đỏ, loại yêu quái này nổi tiếng là nham hiểm, ác độc, bọn chúng là kẻ khiến bao nhiêu sinh linh con người lẫn yêu quái chết thảm khi bị chúng đề ý hoặc gây thù, ta cùng Sesshomaru đánh bại cha mẹ hần, tất cả thành viên trong dòng tộc đều bị Sesshomaru xóa sổ hết chỉ giữ lại mình tên nhóc này, cứ coi như tên kia còn chút lòng từ bi mà tha cho tên oắc này đi

Mà thực chất tên oắc con này giống như tù binh khác phải làm người hầu dưới trướng của ta và hần nhưng cả tháng qua, tên này càng khiến cả ta và Sesshomaru chướng mắt, ta rất muốn giải quyết tên này cho lẹ nếu không phải Inu no taisho ngăn thì ta đã cho hần đi đầu thai từ lâu rồi

“Kitsune... ngươi nghĩ ngươi còn sống là nhờ ai?”

Hần run rẩy không khống chế được thân mình liền khuya gối xuống, ta thẳng người xoay lưng đi đến chỗ ngồi đợi Sesshomaru tắm rửa để cùng ăn. Cây quạt màu đen tuyền phe phẩy trước mặt Kitsune càng làm hần run sợ.

Sao hần có thể quên ngày địa ngục hôm ấy, một kẻ như ma nữ chốn địa ngục, một kẻ như ác quỷ thêm khát máu tanh, chính hai kẻ đó đã khiến dòng tộc trăm năm của hần lui tàn trong một ngày. Nếu không phải hần đắc tội người ta này, nếu không phải hần (Kitsune) si nhục hần (Sesshomaru) thì có lẽ hần vẫn còn đang sống một cuộc sống giàu sang quyền lực

Ta thấy Kitsune như không còn một tia sức sống nào, ra lệnh cho người hầu dẫn hần lui xuống, mắt chăm chú ngắm nghía cây quạt trong tay, cây quạt này cũng xuất hiện không lâu, chính ngôi sao kia đã đưa cho ta, nó nói sẽ có ngày nó giúp ta trở về hiện tại chỉ là không biết khi nào có thể ngày mai, ngày một tuần sau tháng tới qua năm năm hoặc kéo dài đến vài chục năm sao nữa nhưng giờ ta cần nó sao? dĩ nhiên là... không. Ta luyến tiếc, luyến tiếc rời xa nơi này và luyến tiếc rời xa hần...

Ta chìm trong suy nghĩ không đề ý tới Sesshomaru đến từ lúc nào

“ngươi có tâm sự?”

Tiếng của Sesshomaru khiến ta giật mình, ngược mặt nhìn hần chốc lát rồi dời mắt về hướng khác “không... đơn giản hôm nay lòng không vui mà thôi”

._._

Mấy ngày nay ta lại được nghe lời bàn tán xôn xao của các thiếu nữ trong thành rằng có một vị hoàng tử tuần tú lạnh lùng đang làm xôn xao các cô gái trong thành. Ta và Sesshomaru đi dạo cùng nhau không cần hỏi cuongx biết người đó là ai, chả phải là vị thái tử Hitsugaya Toushirou của tộc hắc khuyến sao

“ngươi xem, bây giờ vị khách nhân đó còn nổi hơn ngươi rồi” ta cười cười lấy cây quạt chọt chọt vào má phúng phính của hần, lúc trước hần luôn là chủ đề bàn tán ca ngợi của người dân bây giờ bị tụt hạng rồi

Hần gạt cây quạt trên tay qua một bên khinh bỉ liếc ta “nhàm chán”

Ta lắc đầu chán nản, thực là người không biết đùa

“tiểu thư Tatsu, công tử Sesshomaru”

Nghe có người gọi, ta và hần đồng loạt quay đầu xem kẻ nào, hóa ra không nhắc thì thôi, đã nhắc đến rồi là liền xuất hiện

“thái tử Hitsugaya” ta gật đầu chào lại hần, thật không ngờ hần hôm nay cũng có nhã hứng đi dạo, ta liếc mắt nhìn vị tiểu thư bên cạnh hần thăm chặc chặc trong lòng ‘mới đây đã có hoa bên cạnh rồi, thật phong lưu’

Cô nàng bên cạnh hần, ta nhớ không lầm là một tiểu thư của nhị trưởng lão tên là Santoso đi, nhìn đi nhìn đi, nàng ta xem ra rất đắc ý vì câu dẫn được vị thái tử tuần tú này, vốn nàng trước giờ nổi tiếng vị tiểu thư kiêu ngạo nhưng trong lòng mọi người ngoài cái danh là đại tiểu thư thì ngoài ra chẳng có chút quyền lực nào trong thành này, nếu so ta với nàng thì ta khẳng định địa vị ta hơn nàng chắc

“vừa hay ta và tiểu thư Santoso đi dạo, tiểu thư Tatsu cùng công tử đi cùng chứ”

Hần trung bộ đang câu dẫn bắn về phía ta và cũng không quên với các thiếu nữ xung quanh, ta vốn không ưa gì hần nên cũng chẳng có ý định ở đi cùng, và lại nhìn hần cứ trung nộ cười nhạt giả tạo càng khiến ta không hứng thú, nhìn qua Sesshomaru trung cầu ý kiến, hần nhìn ta chớp mắt ta liền hiểu hần cũng không có ý định đi cùng

“cảm ơn, ta và Sess đến lúc trở về”

Nói xong không chờ Hitsugaya trả lời, ta cùng Sesshomaru lướt qua hắn, cũng không phát hiện hắn nhìn ta với ánh mắt hứng thú lẫn tính toán nhưng Sesshomaru lại thấy rõ ánh mắt đầy đen tối của hắn

Đi được đoạn xa, Sesshomaru nói trầm giọng nhắc nhở ta “ngươi cẩn thận với tên Hitsugaya kia”

“tại sao ?” hiếm khi thấy Sesshomaru đưa lời cảnh báo, xem ra tên này không tầm thường

“ánh mắt hắn nhìn ngươi không trong sạch”

“ừm...rõ rồi”

Đại khái ta nắm được phần nào lời của Sesshomaru, Hitsugaya tới đây với vai trò là khách nhân và đồng minh với Inu no taisho chống lại Ảnh nguyệt nhưng đó là bên ngoài, bên trong hai bên vẫn âm thầm đánh nhau qua lại trong bóng tối chỉ là thời cơ chưa tới nên bọn họ không công khai khai chiến

Có thể chúng muốn lợi dụng ta, tuy là con người nhưng đừng quên, thân phận hiện tại của ta là sư muội của Yue, sư phụ của Sesshomaru thì chắc chắn là kẻ có thể lợi dụng nhưng muốn lợi dụng bằng cách nào thì ta không biết, đừng chơi cái trò cầu huyết là câu dẫn ta là được, tại sao ta nghĩ vậy là bởi vì con người khi yêu điều điên dại, ngu xuẩn

Ta khề hừ một tiếng, là ta đề cao chúng hay chúng hạ thấp ta, tưởng ta không nhìn thấy ánh mắt khinh miệt của bọn chúng khi nhìn ta sao, tưởng ta sẽ dễ dàng rơi vào lưới tình chỉ vì lời ngon tiếng ngọt, nhan sắc, địa vị thật ngu ngốc

“ngay từ đầu ta đã không ư gì bọn hắc khuyến rồi, nếu không phải vì trận chiến với Ảnh Nguyệt có lẽ chúng cũng không có cơ hội bước chân vào đây”

“ta cứ nghĩ ngươi sẽ động tâm với hắn chứ” giọng của Sesshomaru có chút ai oán mà cũng có chút giễu cợt, hắn cũng không nhận ra đi xem ra trong lòng hắn ta cũng chiếm được vị trí nhất định nhưng hắn nghĩ ta là người ham mê nhan sắc đến vậy sao mặc dù khi ra ngoài thành ta cũng có chút len lút tò mò chạy đến mấy chỗ khu đèn đỏ, muốn tìm hiểu các gesha nam hỏi đó như thế nào và ...E hèm, ta bị Sesshomaru phát hiện vào lời về thành cảm tức tận mấy ngày trời, ta chỉ muốn tìm hiểu lịch sử thôi mà, có phải ăn chơi gì đâu

À lạc đề, quay lại vấn đề ta đang cùng Sesshomaru nói chuyện, sau khi hắn nói xong, cả ta và hắn đều chìm trong im lặng cho đến khi về đến phòng ta

“trên đời này ta không xài chung ba thứ...bàn chải đánh răng, đồ lót và... đàn ông” ta hí mắt nhìn hắn, hắn nhui mày tỏ ý muốn ta giải thích rõ

“ta sẽ không xài chung đàn ông với mấy nàng thiếp của hắn, tình yêu của ta sao này tuyệt đối chỉ được có mình ta, ta không chấp nhận một kẻ thứ ba thứ 4 nào xen giữa tình yêu của ta. Ngươi hiểu chứ”

“ngươi như vậy không sợ sẽ bị thiên hạ đồn đoán ghen tỵ sao”

Ta phì cười, cây quạt trên tay vỗ nhẹ vai hắn “ha... trước giờ ta không quan tâm lắm mọi người nói ta là gì, ta sống tốt là được rồi” nói rồi ta bước vào phòng ta, hắn cũng trở về phòng của hắn

Cuộc chiến với Ảnh Nguyệt sao đó kéo dài đến gần tận một năm, ta và Sesshomaru nửa trận đầu thì không hề được ra nghênh chiến vì còn lo ngại ta và hắn còn yếu nhưng đến nửa trận sau thì đã được sự cho phép Yue và Inu nên được ra ứng chiến

Ngoài ta và Sesshomaru ra, Hitsugaya cũng bắt đầu cùng binh lính hắn tham gia với bọn ta, phải công nhận thực lực hắn cực kì hùng mạnh, giúp cho phe ta đỡ được gánh nặng phần nào

Nghe nói sau chiến trận này, hắn sẽ lấy Santoso làm chính phi và sẽ trở về tộc, thật không ngờ hắn có thể vừa đi đánh trận vừa câu dẫn con gái của địch thủ quả là xuất sắc, ta chỉ cảm thấy đồng tình cho cô gái ấy, chán hẳn cuộc sống nhà chồng không thoải mái đâu, hắn là vất vả đi vì nhà chồng vốn coi nàng là kẻ địch mà, sao có thể sống thoải mái được chứ

Ngày hôm nay chính là ngày quyết định của trận chiến, dàn hàng ngũ xếp hàng chỉnh tề vào vị trí của mình, Inu đi đầu kế bên chính là Yue, phía sau ta và Sesshomaru đi song song cùng nhau, mặt ai cũng căng thẳng đặng đặng sát khí càng khiến cho mọi người trở nên ngột ngạt khó chịu, kế tiếp là Hitsugaya cũng đã tới

Hắn mặt áo giáp màu đen oai phòng tiến tới bọn ta, gật đầu chào hỏi mới đi đến hàng ngũ chuẩn bị xuất chiến, hắn bước đến cạnh ta mỉm cười “Tiểu thư thật sự mạnh mẽ, có thể cùng gia đình thành chủ ra chiến trận quả là không tầm thường”

“ừ... ta biết ta không tầm thường nên lời khen ngợi của ngài Hitsugaya ta sẽ nhận, à... ta quên chúc mừng ngài đã ôm được mỹ nhân về nhà”

Hắn gật đầu xem như là khách sáo rồi cùng đoàn quân di chuyển đến chiến trường, ta đi theo sau cùng Sesshomaru nhìn Sesshomaru tràn đầy hưng phấn, quả là một tên thích chém giết bạo lực

“đây không phải lần đầu tiên tham gia trận chiến, ngươi vẫn hưng phấn vậy sao?”

Hắn không nói gì, liếc ta một cái rồi tiếp, ta sờ mũi tỏ ý là tò mò muốn hỏi vậy thôi, đầu cần giận hờn đến vậy

Đến nơi, khung cảnh hàng vạn quân lính đang chiến đấu, ta âm thầm khó chịu dù đã nhìn bao lần những vẫn khó chịu đến mức khó thở, thời chiến quốc, chiến tranh liên miên, mạng như cỏ rác, người thắng làm vua thua làm giặc dù có nhìn bao nhiêu đi chăng nữa ta vẫn không sao quen được với cảnh máu me như vậy

“này... đừng có vừa bước ra là chết, nhục lắm đấy” ta buông lời trêu đùa với Sesshomaru nhằm giảm áp lực

“câu này ta phải nói với người mới đúng” hấn mất nhìn ta, ta có thể cảm nhận được phần nào hấn lo lắng cho ta, bảo ta phải cẩn thận

Ta cười nhạt, ném Sơ nha cho hấn, hấn bắt lấy nhanh chóng cùng người của mình lao đến trận chiến, ta không thua kém liền cùng hấn cầm theo Yêu kiếm tiếp chiến. khó chịu thì sao, trước hết phải sống cái đã không thể vì cái thời chiến tranh liên miên này mà ảnh hưởng đến mạng sống của chính mình, dù gì có hấn bên cạnh, hấn sẽ không để ta chết đâu và ta cũng sẽ không chết bởi ta tin tưởng thực lực của ta

50 năm sau...

(Tiểu Bạch Thỏ vô lại: chúc cả nhà ngày cá tháng tư vui vẻ nha... cuối cùng là có thể viết tiếp giai đoạn Sesshomaru trưởng thành rồi hô hô)

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: 50 Năm Sau....

50 năm sau...

Ngồi trên giường chăm chăm uống thuốc, ta thật không ngờ ta lại có thể sống tận đến này hôm nay. Từ ngày kết thúc chiến trận, quân phe ta hoàn toàn toàn thắng, bọn yêu quái Ánh Nguyệt bị đuổi tận giết tuyệt không còn một ai sống sót, địa vị của ta trong mắt người dân trong thành ngày càng tăng cao, Sesshomaru khỏi phải nói càng càng được cung kính và sùng bái còn về phần Hitsugaya kia, hấn sau trận chiến có chút thương tích nên hôn lễ lùi về sau tận 3 tháng trời

Lại là một ngày tuyết bay đầy trời, ta lặng lẽ nằm trên giường bệnh, kể từ 20 năm trước thân thể ta có chút suy yếu nếu ta đoán không nhầm là do già cả đi trải lại gương mặt ta vẫn như năm đó, sắc mặt hồng hào của thiếu nữ mà qua năm tháng cũng dần rõ nét vẻ ngoài trưởng thành

Ta uống thuốc xong để chén thuốc rỗng vào khay, bảo Mai lui xuống, ta chậm chậm lấy áo choàng vắt trên đầu giường khoác vào người và đi ra ngoài

Mở cửa phòng, gió lạnh liền ập đến mặt ta, khiến ta không khỏi run rẩy, đôi vớ dày dưới chân cũng không đủ để sưởi ấm cho đôi chân ta. Cảm nhận như mình sắp rời xa nhân gian ta cười khổ trong lòng, thân thể ta, ta biết rõ đã sớm mục nát rồi nói không chừng hai ba năm nữa thôi sẽ sụp đổ hoàn toàn

Khung cảnh trước mặt bao phủ màu trắng xóa của tuyết, những bông tuyết rơi đã chẳng được gió thổi đến hướng về phía ta, ta nhẹ nhàng giơ tay nhưng bông tuyết nhỏ bé lạnh lẽo, lòng thoải mái chưa được bao lâu liền ho vài tiếng nặng nề

“người bệnh không vào trong nghỉ ngơi ra đây làm gì” giọng trầm thấp vang lên, ta giật mình một chút rồi bình tĩnh lại, quay người về phía hấn “trong phòng ngột ngạt quá, ta muốn ra ngoài hít thở chút”

“hít thở để rồi bệnh nặng thêm?” hấn nhíu mày chất vấn ta, ta trong lòng khó chịu, có phải là đào tơ liễu yếu gì đâu mà phải suốt ngày trong phòng như thế, vốn ta cũng không phải là khuê nữ gì, ở yên một chỗ ta sẽ rất khó chịu

“khụ... khụ...” ta không kim được ho rất nhiều, trong cổ họng cảm giác thứ gì đó tanh tươi liền được ho ra, ta ngừng ngừng, bàn tay che miệng ho hiện ra chất lỏng màu đỏ tươi... máu, ta ho ra máu...

Sesshomaru thấy máu trên tay ta không chần chừ bế ta vào phòng, ta còn đang ngỡ ngác máu trên tay, hấn làm như vậy càng khiến ta bất ngờ, lời trong miệng muốn nói ra nhưng không thể nói được

“mau gọi đại phu tới” Sesshomaru quát lớn sai bảo bọn người hầu đi, về phía ta hấn cũng nhanh chân đem ta về phòng hấn

Hấn đặt ta xuống giường, nhíu mày nhìn bàn ta dính đầy máu của ta, sai bảo Mai lấy thao nước sạch, hấn tự tay nhúng khăn ướt đến lau tay và miệng còn dính máu của ta, hấn rất dịu dàng chăm sóc ta cho thấy hấn đang quan tâm ta, lúc trước khi thấy điều này ta rất vui vẻ nhưng bây giờ thì không, bởi vì thời gian của ta đã gần hết

Nhanh chóng, đại phu cũng tới, đại phu vội vã vào phòng cầm theo hộp thuốc đeo bên hông, thấy người đến Sesshomaru bước qua một bên cho lão xem bệnh

Ta nằm trên giường quan sát cả hai người, đại phu nhíu mày, hấn cũng nhíu mày theo, đại phu thả lỏng hấn liền thở phào nhẹ nhõm, hình ảnh ngộ nghĩnh này khiến ta có chút buồn cười

Sesshomaru qua 50 năm, hình dáng con người cũng đã trưởng thành, một thiếu niên 17 tuổi xinh đẹp tràn đầy sức sống lẫn khí chất lạnh lùng. Lúc trước hắn đi sau ta, cao chỉ gần bằng hông ta bây giờ hắn đã cao hơn ta cả cái đầu và ta lại luôn nhìn phía sau hắn

Cả kiếm thuật bây giờ chắc chắn không thể đánh lại hắn, ta giờ đây chả khác người bình thường là mấy

Khám cho ta xong, ta được mai đắp chăn, Đại phu yêu cầu Sesshomaru ra ngoài nói bệnh tình của ta, Sesshomaru nhìn thoáng qua ta rồi mới rời bước đi, có lẽ bệnh của ta trầm trọng lắm đi

Sesshomaru hắn ra ngoài cũng đại phu, khoảng cách đủ xa can phòng liền dừng lại, lão cung kính thông báo bệnh tình của Tatsu cho Sesshomaru biết “ngài Sesshomaru, bệnh tình của tiểu thư đang ngày càng nặng, tuy bên ngoài nhìn như không vấn đề gì nhưng bên trong đã sớm gần như mục rữa, nếu chịu khó uống thuốc đầy đủ, lão nô cũng chỉ có thể kéo dài tuổi thọ của nàng thêm 3 năm”

“rốt cuộc nàng ấy bị bệnh gì” Sesshomaru lạnh lẽo hỏi kẻ trước mặt, hắn không tin Tatsu sẽ có một ngày rời khỏi hắn

“cái này lão nô không rõ, vốn con người có tuổi thọ không cao nay nàng có thể sống đến giờ này ngoài ra còn có thể giữ được vẻ ngoài tươi trẻ như thế là điều lão nô không thể đoán được”

Nói xong Sesshomaru liền cho hắn lui, hắn đứng trầm lặng dưới tuyết một lúc lâu mới có ý định quay lại phòng, việc kéo dài tuổi thọ cho nàng hắn sẽ nghĩ cách, hắn sẽ không để nàng ra đi sớm như vậy đâu

Ta cảm ẩm sưởi do Mai mang tới, âm thầm tính toán khi thời gian ta còn ở đây, thấy hắn từ bên ngoài bước vào, ta liền hỏi

“đại phu nói gì với người?”

“không có gì, chỉ kêu người chuyên tâm nghỉ ngơi cho tốt” hắn hồ hững nói rót tách trà nóng đem qua cho ta

“đừng lừa ta, cơ thể ta tự rõ” ta nhận ly trà ấm của hắn chậm chạp uống

“ta không lừa người”

Mùa đông nhanh chóng qua đi thay thế đó chính là mùa xuân se lạnh, muôn hoa đua nhau nở khoe sắc màu rực rỡ của chúng, ở trong viện của Sesshomaru, từng bông hoa trà, hoa hồng, hoa hướng dương cùng nhau nở rộ khiến cho cả khu viện chìm đắm trong màu sắc tươi sáng không còn màu trắng xóa lạnh lẽo kia nữa

Sức khỏe ta theo đó cũng tốt hơn nhiều, ngồi đun trà trên chiếc xích đu mà ta nhờ thợ mộc trong thành làm, thích thú với độ cao nhất định của nó, trong miệng còn nhai nhồm nhăm bánh nếp nóng hổi Mai đem đến

Ta phải sạch sẽ vụn bánh trên miệng, trang điểm một chút mới đi đến phòng khách, nghe cung nhân nhắc cho ta nói rằng năm mới lần này sẽ có thêm Hitsugaya nay đã là trưởng tộc hắc khuyến và chính phi của hắn Santoso

Ta tuy đã khỏe nhưng thân thể còn yếu, liền được mai choàng thêm cái áo choàng màu tím nhạt, nhìn cái áo to phồng phình ta có phản uẩn khua “sao dạo này ta toàn mặc áo của Sess thể, ta cũng có áo của ta mà”

Mai nghe thế liền nói “áo của đại nhân Sesshomaru dày và ấm hơn của người ạ”

Thế thì may cái áo khoác dày hơn cho ta là được mà, làm thế này khiến ta cảm thấy hắn đang dán nhãn mác như ta vật sở hữu của hắn vậy (đúng rồi đó chi =)))

Vừa bước vào trong, ta liền trở thành tâm điểm của mọi ánh mắt trong căn phòng

Nhìn những con mắt đầy đủ cảm xúc làm ta có chút ngượng ngùng, nào là kinh ngạc, nào là sùng bái, cung kính và cả ngỡ ngàng

Sesshomaru cầm chén rượu thấy ta không nhanh không chậm uống hết mới gọi ta đến, ta từ tốn hành lễ với hai người đứng đầu là Inu no taisho và Yue mới đến chỗ ngồi bên cạnh hắn

“sức khỏe người ổn rồi chứ” Yue lạnh nhạt hướng ta hỏi bệnh tình

Ngước mắt nhìn về phía phụ nữ trải qua năm thập kỷ vẫn giữ được nhan sắc mặn mà khiến lòng ta không khỏi ghen tỵ, thờ nhẹ một chút mới trả lời nàng “đã tốt nhiều rồi”

“ngươi là Tatsu sao?”

Khỏi cần hỏi ta cũng biết người nào hỏi ta, Santoso trung vệ mặt vô cùng kinh ngạc vô cùng thất thố về phía ta, chắc nàng ta không tin được rằng trải

qua bao nhiêu năm ta vẫn giữ dáng vẻ thanh xuân này

“ừm... phu nhân không cần ngạc nhiên đến vậy” ta lạnh nhạt trả lời nàng, nàng bao nhiêu năm vẫn trải qua vẻ ngoài tươi trẻ, ta lại nhìn thấy vẻ oai oán buồn tẻ của nàng hướng tới vị phu quân bên cạnh khi thấy hấn cũng vô cùng sùng sốt khi biết đó là ta

Đầy đủ khách nhân, bữa tiệc chúc mừng năm mới liền bắt đầu, mọi người vui vẻ uống rượu cho nhau những lời chúc tốt lành, có kẻ tranh thủ nịnh nọt nhằm thăng quan tiến chức, thiếu nữ tuổi xuân má hồng rục rỡ ỉe mắt qua lại với các vị công tử hay vị soái ca thành chủ Inu có điều hấn không liếc nhìn đến, các nàng đành phải đưa mắt đưa tình với con trai của họ Sesshomaru nhưng hấn cũng làm ngo

Sesshomaru hôm nay mặc đồ có màu sắc hơn ngày thường, bộ kimono chỉ đạo màu trắng được thêu tỉ mỉ bức tranh cảnh đào màu đỏ hồng đón mừng năm mới, ta thì lại được mặc màu xanh da trời nhẹ nhàng, thoáng thoáng khi di chuyển những tấm lụa mỏng đùn đưa càng khiến ta giống như vị nữ thần trên trời bên ngoài còn được khoác áo choàng màu tím của Sesshomaru càng khiến ta trở nên thanh nhã kiêu mị nhưng... ta thầm ước đừng kẻ nào biết cái áo này là của tên ngồi cạnh ta

Ta cảm chén rượu định uống tuy vậy chưa kịp đề lên môi liền bị ngăn lại bởi Sesshomaru

“ngươi bị bệnh uống rượu không tốt”

“lâu lâu mới uống một lần, có sao đâu” ta gạt tay hấn khỏi chén rượu, bung chén rượu lên liền bị cái nhìn cảnh cáo ‘đừng làm loạn’ khiến ta bực bội để chén rượu xuống thay vào đó ta lại được chén ô mai để trước mặt, ừm coi như hấn chu đáo để ta cũng có thứ để nhấm nháp đi

Nhìn ca múa nhạc, ta không hề có tâm trạng muốn xem, nhìn đi hồ chân hồ đùi từm lum đây là thể loại gì đây, đây là lễ chúc mừng năm mới hay là lễ hội thoát y tục tiêu, ta bĩu môi lên nhìn tên bên cạnh, hấn không để ý đến mấy vũ nữa trước mắt chỉ chăm chú vào lý rượu lâu lâu trò chuyện với cha mẹ hấn dăm ba câu rồi quay sang nói chuyện với ta khi ta chủ động nói hỏi

Ngồi uống nước mơ chua, ta âm thầm khó chịu bởi hai ánh mắt, một là của Santoso hai là của Hitsugaya. 50 năm không gặp cũng chẳng can hệ gì với nhau, tại sao một người thì ghen tỵ oán giận, một người đen tối nhìn ta thế, ta không chịu nổi ánh mắt của họ, rất muốn rời khỏi bữa tiệc tuy vậy làm vậy là vô lễ, người đứng đầu chưa đi ta đã đi rồi liền không ổn, thấy thế ta khều khều tay áo hấn

“Đôi chỗ cho ta đi” hấn im lặng nhìn ta rồi lại nhìn về phía Hitsugaya mắt lạnh một cái mới ngồi dậy đôi chỗ cho ta, chắn khỏi cái nhìn câu hai người họ, mọi người đang trong tiệc men say không để ý gì nhưng lại không qua khỏi ánh mắt của hai vị trên cao kia, ta ngại ngùng dưới ánh mắt đầy thâm ý của Yue lẫn Inu, thật là muốn đào hố nhảy xuống cho rồi

Bữa tiệc giữa khuya mới tàn, ta và Sesshomaru về rất sớm, vốn cơ thể ta yếu ớt chịu được hai ba tiếng là quá sức rồi may mà Sesshomaru thường để ý đến ta nên khi thấy sắc mặt ta không ổn liền rời đi, trên đường đi do quá yên ắng nên ta đành mở lời trước

“ngươi biết vì sao Hitsugaya lại chủ động đến đây không, vốn 50 năm qua hấn không đặt chân đến đây dù chỉ nửa bước vậy mà bây giờ lại đến”

“cầu thân” hấn ngắn gọn trả lời ta

“cầu thân !!! ai chứ... ngoài trừ ngươi ra thì chỉ còn mấy vị tiểu thư già cỗi kia thôi mà vậy lại là mục đích chính trị nữa sao”

“không rõ, mai sẽ biết” hấn lạnh nhạt nói, nhưng ta cảm thấy hấn đã rõ ràng tại sao tên kia lại tới đây, ta âm thầm buồn bã nếu thật sự như vậy có khả năng hấn sẽ lấy thê tử. mặc dù trong truyện không có ghi chi tiết hấn có lấy vợ hay không nhưng ta vẫn không khỏi lo lắng, nếu hấn lấy vợ rồi còn quan tâm tới ta không

Ta ngồi chồm xuống một mồi, Sesshomaru thấy người bên cạnh đầu mắt liền đảo mắt tìm thì thấy thấy ta đang ngồi chồm gục đầu xuống,

“ngươi sao thế” hấn nhẹ nhàng đi về hướng ta

Ta tội nghiệp nhìn hấn như thể cún con bị bỏ rơi mắt hơi rung rung, “ta mệt chân quá, ngươi cõng ta đi”

“ngươi lại lười biếng” miệng thì phê bình nhưng hành động lại khác, hấn cẩn thận bế ta trên tay từ từ đi trên hành lang dài sâu thẳm.

Được hấn bế như công chúa có phần xấu hổ ngay sau đó liền biến mất dựa mặt vào ngực hấn, ta cảm nhận được nhịp tim chậm rãi lẫn mùi hương trên người hấn, thoảng thoảng ta bên cạnh hấn không còn bao nhiêu nên phải tận hưởng trân trọng

Một mồi kéo đến, ta ngủ quên lúc nào không hay, không hay biết có kẻ theo phía sau ta và hấn

“ra đi” hấn lạnh lùng ra lệnh cho kẻ theo dõi hấn và nàng, ngay từ khi bước ra khỏi phòng hấn đã biết có kẻ theo sau nhưng còn ngại Tatsu nên không lên tiếng

Kẻ đằng sau từ từ bước ra khỏi bóng tối đi đến chỗ Sesshomaru, Hitsugaya vẻ mặt tươi cười giả tạo hướng về Sesshomaru “không ngờ lại bị ngài phát hiện, Sesshomaru”

“ngươi nghĩ khả năng theo dõi thấp kém có thể lừa được à” Sesshomaru khinh thường hấn, không hề nể mặt xoay người cất bước đi

“ngài và Tatsu là gì của nhau” Hitsugaya không khỏi tò mò trước quan hệ của hi người, 50 năm trước hân và nàng luôn như hình với bóng 50 năm sau cũng như vậy, như thể muốn tách họ ra là không thể nào

Sesshomaru đứng lại bởi câu hỏi đột ngột của Hitsugaya ‘ngài và Tatsu là gì của nhau’ nhanh sau đó liền cất bước đi, tiếng nói lạnh lùng vang trong đêm lạnh “không liên quan đến người”

“ngươi biết ta đến đây để cầu thân không chỉ tìm cho ngươi mà còn ... ta còn muốn cầu thân với Tatsu” Hitsugaya mới nói xong, Sesshomaru giận dữ xoay người sắc lại nhìn hân “người cầu ta tất nhiên sẽ từ chối còn nàng... ngươi cứ việc mơ đi, một kẻ như ngươi, ngươi nghĩ nân sẽ đồng ý làm thiếp sao”

Hitsugaya nghe vậy liền nở nụ cười tự tin “nàng là con người, thiếp là địa vị cao rồi nàng còn đòi hỏi gì hơn cho dù là nghĩa muội hay là sư phụ ngươi, như vậy đã là ngang bằng chẳng nhẽ ngươi định giữ khư khư nàng cho đến lúc nàng xuống mồ mà không có ai bên cạnh sau”

Sesshomaru bỏ ngoài tai hân nói, nhánh chóng rời khỏi, thật ngu ngốc khi nói chuyện cũng với hân “nàng có ta bên cạnh đã đủ rồi”

Muốn cướp nàng khỏi tay ta, ngươi nghĩ ngươi là ai, sư phụ thì đã sao ta đâu quan tâm ánh mắt thiên hạ nhìn sao, chỉ cần sống tiêu dao khoái lạc đã đủ.

Buổi sáng ta mơ màng thức dậy, ánh nắng chói mắt chiếu đến mắt ta khiến ta khó chịu nhắm mắt lại, đợi đến khi thích nghi được ánh sáng ta mới kịp biết được mình đang ngủ ở đâu, đó chính là phòng Sesshomaru a, trời ơi sao hân lại đem ta vào phòng của hân chứ, sờ qua bên cạnh mình thấy vẫn còn hơn ấm và mùi hương của hân ta đoán được hân tối qua cũng ngủ cùng ta

Trời ơi xấu hổ quá, lúc trước ta cùng hân ngủ thì không nói gì nhưng bây giờ hân cũng đã trưởng thành, đâu có thể như trước, thanh danh của ta đã bị hân làm xấu mất rồi

Leo xuống giường tìm đôi giày xỏ vào, ngay lập tức mai bước vào trong mang theo thao nước ấm cho ta vệ sinh cá nhân

Sau khi xong liền được các người khác vào trong giúp ta thay trang phục, ta cảm thấy có gì hơi kỳ quái, trước giờ ta luôn tự mặc đồ sao nay lại có người thay giúp

“Mai... chuyện này là sao”

“tiểu thư, ngài cứ chịu khó vài hôm cho đến khi chủ thành Hitsugaya rời khỏi, bình thường thì ngài có tùy ý nhưng hiện tại với địa vị của ngài tuyệt đối không được xảy ra chuyện gì mất mặt”

Ta nhủ vậy, xem ra có chuyện rồi đây, lúc trước cũng đâu cần đến mức này.

phía sau hậu trường

Mỗ thổ: ề Tatsu, người được khuyến ca cầu làm thiếp kìa(về mặt đầy há hê khi thấy người gặp họa)

Tatsu : tác giả, có phải người chán sống rồi phải không? (Yêu kiểm kê sát cổ mỗ Thổ TT^TT)

Mỗ Thổ : dạ không, em còn yêu đời, xin tỷ để kiểm xuống

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Imuyasha* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Cầu Nàng Làm Thiếp

Ta đi đến viện của Yue, nàng muốn bàn với ta vài chuyện riêng, ta lại cảm thấy hôm nay có lắm chuyện lạ, trước giờ có khi nào Yue bàn chuyện riêng với ta, ít nhất cũng phải có Sesshomaru bên cạnh nhưng bây giờ còn dạn hân không được đi cùng

“Yue, tỷ gọi ta đến có chuyện gì?”

“là chuyện của ngươi” Yue nửa nằm nửa ngồi trên ghế quý phi, bên cạnh còn có đĩa mứt trái cây đầy đủ màu sắc, nghe tiếng ta nàng chậm chạp bỏ quyển sách đang đọc dở xuống nhìn ta “Hitsugaya muốn cầu ngươi làm thiếp”

Ta nhủ vậy khó chịu, đã có vợ mà dám công khai cầu thiếp, đúng là cặn bã “tỷ trả lời sao, đừng nói ta là tỷ đồng ý nha”

“ta là kẻ như vậy sao” nàng ngồi dậy đẩy mút trái cây về phía ta, ta cảm nguyên đĩa thoải mái ăn

“Ta nói hửn nếu ngươi nguyện ý thì ta cho phép còn không thì đừng nhắc đến nữa”

Tà ồ một tiếng tiếp tục công cuộc ăn mút, được vài miếng mới bỏ lại đĩa mút trở lại chỗ cũ “cứ thẳng thẳng từ chối, dù gì ta cũng sẽ không làm thiệp, ta không xài chung chông”

“ngươi nói cứ như hửn là một món hàng vậy” Yue phì cười, nhẹ nhàng bỏ miếng mút dâu vào miệng

“hửn chỉ là một tên ngựa giống mà thôi”

Nói xong ta hốt cả nắm mút vào tay mới xin cáo lui, trên đường đi người hầu cung kính cúi đầu chào ta, ta không có tâm trạng cười đùa với mọi người như mọi khi chỉ gạt đầu qua loa trở về phòng, mọi người nhìn sắc mặt ta biết ta đang không vui nên không nói chuyện thoải mái trước, hiểu chuyện làm bổn phận của mình

“tiểu thư Tatsu” nghe ai gọi ta liền đứng lại, nhìn thấy một tên lùn da xanh lá như người lùn trong thần thoại bắc âu, ánh mắt hửn nhìn ta như vậy hèn mọn, ta liền lạnh lùng “ngươi là ai, ai cho phép ngươi vào viện của ta mà không có sự có phép của ta”

Hửn hừ khinh thường “bẩm, ta là hầu cận của thành chủ Hitsugaya thay mặt ngài ấy đến dâng sinh lễ cầu ngài làm thiệp”

“cút” ta tức giận trừng hửn

“sao” hửn khinh ngạc nhìn ta, trong thấy sắc mặt âm trầm của ta ta run sợ, tay chân luống cuống lập cập nhưng vẫn cố bình bình nói chuyện với ta “ngươi cho rằng ngươi là ai, chỉ là một con người, được chủ nhân cao cao tại thượng của ta để mắt đã là may phước tám đời của ngươi rồi còn bày đặt làm ra vẻ”

“ta bảo ngươi cút” đừng khiến lòng từ bị của ta lãng phí, nếu không ta không tự chủ được chém đầu hửn tại chỗ “ngươi không cút”

“hửn...chỉ là một con ngư...”

Hửn chưa kịp nói, ta đã dùng Yêu kiếm chém đứt đầu hửn, ánh mắt đầu lia khỏi cổ nhìn ta đầy vẻ khinh sợ ngờ ngàng

Người hầu phía sau hửn rùng mình, lùi về phía xa cách ta, nhìn thấy những lễ vật tầm thường hửn tặng ta, vòng tay vang, lược bạc, vòng cổ răng hổ càng khiến ta tức giận, ta là ai, là kẻ có sức mạnh gần như ngang bằng với yêu quái bậc cao, là nghĩa muội của phu nhân thành chủ, là sư phụ của Sesshomaru, một kẻ hầu người hạ mà dám mang ta này nọ, ta là con người thì sao nhưng các người không nhớ chính ta cũng là người góp phần chiến thắng 50 năm trước sao, đạo này ta không xuất kiếm tướng ta là mèo nhỏ dễ khi dễ ư

“người đầu...” ta quát lớn chưa đầy một phút binh lính liền chạy đến, ai cũng đờ đờ sát khí, đây chính là binh lính yêu quái bán yêu ta thu phục được trên chiến trận, các người nghĩ ta là con người tầm thường sao, ta sẽ cho các người thấy ta tầm thường đến mức nào “giết hết cho ta”

Thoáng chốc, dãy hành lang bằng gỗ đã ngập tràn mùi máu tươi của yêu quái, tay chân từng tên đều bị thiếu hụt, những cung nhân nhìn thấy sắc mặt âm trầm của ta đều nín thở giảm bớt sự hiện diện của họ, ta để tay lưng quay mặt hướng ngược lại với vũng máu tanh, ta chờ đợi kẻ chủ mưu tới, ta không tin thuộc hạ bị đối xử thế này sẽ không đến chất vấn

Và hửn đã đến lập tức, mắt trắng trợn như lời nhìn thảm cảnh xảy ra, thuộc hạ của hửn đã chết sạch, chân tay bị chém không còn lạnh lạnh cả tên người lùn hửn gọi cho việc chủ trì sinh lễ đầu đã rơi khỏi cổ, hửn trước khi chết còn không được nhắm mắt, ánh mắt sợ hãi to tròn mờ hết cỡ

“Tatsu, nàng làm vậy là ý gì” hửn tức giận, ánh mắt đỏ ngầu trừng ta

Cây quạt trên tay ta xòe lớn hết cỡ, người hầu lẫn binh lính xung quanh chứng kiến cảnh đó liền ớn lạnh nhanh chóng lùi ra xa, chúng hiểu ta đang rất tức giận, không phải tức giận thông thường, mà là vô cùng giận dữ, có lẽ hửn chưa bao giờ nhìn thấy bộ mặt đen tối của ta nên nghĩ ta là con người ngoài chém giết ra cái gì cũng vô dụng sao

“Hitsugaya kẻ đứng đầu của tộc hắc khuyến, tổng số dân trong thành là 1000 người và đang có xu hướng giảm, hiện tại có 10 vị thiếp 5 trai 4 gái và một vị chính phi chưa có đứa con nào, 40 năm trước cấu kết với yêu quái hồ mang gây phiền nhiễu cho người dân trong thành ta, chưa bao lâu lại dụ dỗ Kitsune bỏ độc vào thức uống của Sesshomaru và đổ tình được vào trà của ta, 30 năm trước ngươi dám đốt kho lương thực ở phía đông của bộ tộc chồn đen, và cấu kết với dòng tộc miêu đối phó với bọn ta và hạ thuốc vô sinh lên chính vợ của mình... ngươi nghĩ bao nhiêu việc như thế ngươi nghĩ ta sẽ đồng ý làm thiệp ngươi... ta nói cho ngươi biết đừng nói là thiệp ngay cả chính phi ta cũng không làm đơn giản...ngươi không xứng”

Hửn ngờ ngàng, những việc hửn làm tưởng chừng là bí mật nay lại bị con người vạch trần, một chi tiết cũng không bỏ sót, ta khinh thường ban cho hửn mất lạnh lùng bỏ đi, chiếc quạt đen vẫn còn phe phẩy chứng tỏ ta còn đang tức giận

Sát khí ở phía sau lưng ta đánh tới, ta không do dự xoay người ném ám khí giấu bên trong cây quạt, Hitsugaya không ngờ trong cây quạt lại có ám khí liền không tránh được, trúng ám khí ngay ngực phải, hửn phần nộ bị bởi con người làm bị thương, rút kiếm bay về hướng ta tức khắc tạo thành vòng lửa chém về ta. Ta không chịu thua sử dụng Yêu kiếm tạo một luồng lốc xoáy hướng về hửn, đánh bật lửa của hửn đánh trả lại cho hửn

Hửn nhanh chóng phá chiêu bụi bay mù mịt, ta nhân cơ hội lấy cả Sơ nha kết hợp với Yêu kiếm “THƯỜNG LONG PHÁ”

Nếu Inu no taisho sử dụng chiêu này thì sẽ có hai con rồng đen xuất hiện, còn ta là con người nên khi sử dụng chỉ có 1 con rồng phóng tới hấn, hấn không kịp đỡ liền bị chiêu của ta tấn công

Máu từ miệng hấn được nhỏ ra ngoài, trên ngực càng chảy nhiều máu, hấn sờ đến vết thương sưng sờ nhìn vết máu trong trên ngực lẫn trên tay, hấn... chủ thành bộ tộc Hắc khuyến nay lại bị thương bởi con người mà hấn khinh thường, con người hấn cố ý coi như con cò định cưới nàng làm thiếp để chà đạp, hủy thanh danh của Inu no taisho vậy mà nàng dám làm hấn bị thương “KHỐN KIẾP !!!!”

Hấn hóa trở về nguyên dạng yêu quái, con cho màu đen mắt đỏ rực khát máu về phía ta, chết thật ta tức giận nên quên mất hấn tuy không mạnh bằng Inu hay Yue nhưng hấn cũng là đại yêu quái, nhưng không vì thế ta sợ, tra hai thanh kiếm vào vỏ, xòe cây quạt đen của ta quạt vài đường cơ thể ta liền như bóng bay lên không trung đối diện với hấn, cái này ta mới phát hiện cách đây cũng 1 năm thật không ngờ cây quạt có thể làm ám khí còn giúp ta có thể bay lượn giống yêu quái, bình thường ta không sử dụng nó bởi đi đâu ta đều được Sesshomaru đưa đi xem ra nay nó đã hữu dụng

Hitsugaya lại tiếp tục ngạc nhiên, cứ nhiên một con người như ta lại có thể bay, ta sẽ cho người thấy việc đánh giá thấp đối thủ sẽ là kết cục thế nào, ta không đủ sức mạnh giết hấn nhưng làm hấn chật vật liền có thể

Hấn gợn móng vuốt sắc bén, định chém ta thành nhiều mảnh, ta nhanh chóng tạo một lớp chắn bảo vệ ta, rút Yêu kiếm tập trung sức mạnh, lưỡi kiếm màu bạc bây giờ đã đổi màu thành màu tím sẫm, nó như chất độc bao bọc lấy cây kiếm, từng giọt độc tí tách rơi xuống đất sủi bọt kể tiếp những chỗ dính độc điều bốc khói đen, người xung quanh thấy cảnh này không khỏi run rẩy nhanh chóng chạy lấy người, số còn lại báo cấp trên

Hitsugaya nhìn thấy cũng tránh không khỏi rung mình, trên đời có thanh kiếm vậy sao, ngay tức khắc hấn lại hưng phấn, hấn muốn có nó và ta đã nhìn thấy sự tham lam trong mắt hấn

Ta lao đến chém mạnh về hướng hấn, hấn nhanh nhẹn né kịp mà vẫn tránh không khỏi những giọt độc trên thanh kiếm bắn tới, kiếm bộ long đen mượt trở nên xỉ xỉ xấu xí

Hấn tức giận vì ta làm bộ lông hấn yêu quý trở nên hư hỏng, gào lên tức giận lấy đuôi đánh ta, ta đỡ không nổi bị đánh rơi xuống đất, độ cao này nếu ta không chết thì cũng tàn phế, ta nhanh trí dùng quạt chống đỡ, nâng đỡ ta, khi kịp đứng vững hấn nhanh như sấm kết tụ lửa trong miệng thành một khối cầu phóng về phía ta

“phong thương” giọng nói làm ta giật mình, xem ra ta làm khinh động đến bề trên rồi, chiêu phong thương đầy uy lực của Inu đẩy bay quả cầu lửa sắp tới ta, cả Hitsugaya cũng phát giác mình đã vô cùng thất lễ khi trên địa bàn chủ nhà mà dám làm loạn

Ta cảm thấy tình hình đã ổn nhẹ nhàng hạ xuống, vừa tiếp đất chân ta mềm nhũn xém chút nữa là ngồi bịch xuống, may mắn Sesshomaru kịp đỡ ta nên ta không làm ra hành động thất thố

“thành chủ, người đang khiếu chiến với thành bọn ta sao” Sesshomaru lạnh lùng hỏi, mắt màu hổ phách sắc bén như dao nhìn kẻ đang chật vật cố đứng vững trên đất

“nàng ta to gan dám giết thuộc hạ ta tất nhiên ta phải đòi lại công bằng cho họ rồi”

Yue bây giờ mới xuất hiện, nàng uy nghiêm đi đến chỗ bọn ta không quên dùng sắc mắt phê phán hành vi vô lễ của Hitsugaya “người có biết vì sao nàng lại giết thuộc hạ người?”

Ta nằm trong lòng của Sesshomaru muốn được giải thích, chưa kịp đã bị Sesshomaru ép ngược trở vào

“người nói xem tình hình ban này” hấn tùy tiện chỉ một người hầu có mặt trong sân tra hỏi

“bẩm... do thuộc hạ của thành chủ Hitsugaya đây dám nhục mạ tiểu thư Tatsu, tiểu thư đã nhân từ bảo bọn đi nhưng họ không nghe tiếp tục nói những lời khó nghe như là... là...” tên nô tài ấp úng không dám nói, liếc mắt nhìn ta trung cầu ý kiến “nói đi, ta không sao”

Hấn lấy hết can đảm lớn giọng nói cho mọi người xung quanh cùng nghe “chỉ... chỉ là một con người được chủ nhân cao cao tại thượng của ta để ý nạp làm thiếp là phước tám đời của người rồi còn bày đặt làm vè”

Không khí bỗng chốc trầm xuống, gần như là độ âm, ta ở gần Sesshomaru mà lạnh cảm cập không tự chủ kéo áo lại, Yue lẫn Inu thì mặc dù tức giận tuy không thể hiện ra nhưng khí tỏa quanh hai người gần như làm ngộp thở tất cả yêu quái xung quanh, ngay cả Hitsugaya không thể chịu nổi, hấn thâm hận tên nô tài chết tiệt cái gì cũng phải giữ trong lòng tại sao lại nói huych tẹt ra như thế

Ta tuy là con người song địa vị ở thành này mọi người chưa bao giờ bắt nạt hay coi thường ta, ở thành này chỉ cần có nhân cách tốt và có sức mạnh và trí thông minh đầy đủ sẽ được công nhận, ta lại hội tụ đầy đủ nên cho đến hiện tại ta chưa bao giờ bị đối xử bất kính thế này, trong lòng có hơi ứ khuất, có lẽ ở đây quá tốt đẹp nên quên mất thân phận con người của mình khác biệt với yêu quái nên ta mới có hành động lỗ mãng như vậy

“Tatsu đúng là con người nhưng thành chủ Hitsugaya ta đành phải nhắc cho người nhớ lần nữa, nàng chính là nghĩa muội của ta, sự phụ của Sesshomaru và là người góp phần cho chiến thắng 50 năm trước và người nên nhớ chỉ những danh nghĩa thế thôi cũng đã đủ ngồi ở vị trí chính phi kia rồi, và người có tình không hiểu cố ý yêu cầu ta giả nàng làm thiếp định làm giảm uy danh của thành ta, ta vẫn im lặng bởi lựa chọn ai là quyền của nàng nhưng người làm thế nào... đem một yêu quái thấp kém làm kẻ đưa sinh lễ, sinh lễ người đưa chẳng khác gì mấy là bố thí... đã thế người còn dám động thủ trên lãnh địa của bọn ta, có phải người cảm thấy mình đã trở thành thành chủ nên chẳng coi ai ra gì...? Đừng nghĩ có Santoso làm con tin là có nghĩa ta không dám làm gì các người”

Yue lạnh giọng nói chuyện, ta đứng không xa cũng cảm nhận được khí lạnh nàng toát lên, Hitsugaya đứng gần như vậy xem ra lãnh không ít, định mở miệng chỉ trích hắn một chút cho hả giận tự dưng đầu có chút choáng váng ngất xỉu vào người Sesshomaru

Khi ta tỉnh dậy cũng là 1 tuần sau, lại là căn phòng của Sesshomaru, hắn không thể đem ta trở về phòng ta được hay sao mà cứ để ta vào phòng hắn, ta có phải vợ hắn đâu, ta gọi dậy một mồi dựa vào thành giường, Sesshomaru đẩy cửa đi vào, ánh trắng mờ ảo làm ta không thấy rõ khuôn mặt hắn, chỉ cảm thấy người trước mắt mình qua mức cao lớn lẫn uy nghiêm, mái tóc dài bạch kim của hắn dưới ánh trắng càng làm nổi bật vóc dáng và khuôn mặt chưa được ánh trắng soi sáng, càng khiến ta ngẩn ngơ trước tranh cảnh đêm xuân này

“mọi chuyện giải quyết sao rồi” ta khàn khàn giọng hỏi, chấn hắn nhờ ta mà hai bên cạnh mặt nhau rồi

“không lâu nữa sẽ bắt đầu khai chiến”

Hắn chậm rãi đến chỗ ta rồi bồng ta ra khỏi phòng, ta còn ngạc nhiên không hiểu tại sao hắn lại làm vậy. nhanh chóng ta hiểu được, hóa ra là đem ta đi ăn sọ ta nằm trong phòng bí bách nên mới đem ta đến đây

Ban đêm hoa anh đào nở rộ, con gió thổi qua vô số cánh hoa rơi khắp nơi tạo nên một khung cảnh vô cùng đẹp, ta thỏa mãn ngồi đó tựa vào lồng ngực hắn, mí mắt đã ngân ngán nước mắt “Sess người đừng tốt với ta như vậy, sẽ càng khiến ta không rời xa người”

Hắn nghe thế ôm chặt lấy ta, trầm giọng hỏi ta “người đi đâu ?”

“Sess thời gian của ta bây giờ đã không còn nhiều, cố gắng chống cự thì chỉ đủ khoảng một năm là cùng, ta biết người cũng rõ bệnh tình của ta nên đã tìm thuốc kéo dài sự sống cho ta nhưng Sess à không gian được gì đâu”

Con gió lạnh thổi đến, ta mở mắt nhìn mấy món thức ăn đã được dọn lên, ta rời khỏi lồng ngực hắn chuẩn bị ăn, thật khó xử ta và hắn bao lâu nay cứ quan hệ mập mờ không rõ ràng, người yêu sao, không phải, người lạ cũng không, hắn bao giờ đều lạnh nhạt ta không thể đoán tâm ý hắn, nếu ta mạnh dạn tỏ tình hắn đồng ý là chuyện tốt nhưng ngược lại thì sao, sẽ tạo ra tình huống rất xấu hổ và ta, hắn gặp nhau đều sẽ khó xử, ta trước kia cũng đã ân ý nhiều nhưng hắn vẫn trung bộ mặt lạnh nhạt như vậy a đành ngậm ngùi qua chuyện nhưng bây giờ ta cảm thấy vậy cũng chả sao, đôi khi như vậy khiến ta yên lòng hơn

“người cầm miệng, đừng ăn nói hồ đồ” mặt hắn giờ đen đi rất nhiều, có vẻ hắn giận ta vì ta nói như vậy, ta nghĩ định nó gì nó nhưng nhìn hắn ta lại thôi, có nói gì bây giờ cũng vô ích

Thở nhân ngày lễ tặng cho các nàng hai chương lun nà, chúc cả nhà đọc chuyện vui vẻ nha :)

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Imuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Buổi Sáng Nóng Bỏng

Chuyện hai tộc khuyến yêu trở mặt nhau đang được lan truyền mau chóng khắp chốn yêu quái, mà nguyên do là một cô gái loài người, khiến tất cả yêu quái xôn xao không biết con người đó là kẻ như thế nào mà có thể khiến hai tộc trước giờ luôn giao hảo tốt đẹp mà đối đầu như vậy

Ta nằm nhàn nhạ vừa uống chén canh thuốc nóng hổi vừa nghe sự tình trải qua một tuần mà buồn cười, cái gì mà do ta nên mới xảy ra chiến tranh, thực chất trước giờ cả hai bên vốn không ưa gì nhau nhưng phải cố giữ hòa khí bởi họ biết nếu họ xảy ra bất cứ trận chiến nào thì kẻ địch có cơ hội chen vào song kẻ địch đó đã bị tiêu diệt nên chỉ cần một lí do tùy tiện để làm mồi dẫn cho chiến tranh và kẻ nằm không cũng trúng đạn như ta bị dính đạn

Vốn lúc gặp Hitsugaya ta không định làm căng như vậy, chẳng biết thế nào lòng cứ nóng như lửa đốt, ta không thể nào ngăn được cảm xúc của mình và thế là cứ bùng phát, trước giờ nói về việc kiềm chế cảm xúc ta làm rất tốt nhưng quả thật lần này ta không thể nào ngăn được con tức trong người

Ta thở dài, mắt tự dưng không thể mở lên nổi đành phải nằm nhắm mắt ngủ

Bóng đen mau chóng bao trùm khắp nơi, ta đứng một mình giữa không gian trống rỗng đen tối, trong đầu ta liền nghĩ đến tên ngôi sao mặt người kia, khi ta ngủ quên ở dòng sông nước mắt của phác tiên ông, nó đã từng xuất hiện, rồi hơn 1 năm trước nó cũng xuất hiện trước mặt ta với cách thức y vậy

“là người đúng không ?” ta hỏi hộp hỏi, khí tức xung quanh khác hẳn lúc trước, nó có phần lạnh lẽo, âm trầm

“không, là ta”

Giọng của kẻ đó trầm đến nói không còn gì trầm hơn, lạnh đến thấu xương, ta lo lắng thầm cầu nguyện cho chính bản thân, không phải mình đã đụng phải phần tử nguy hiểm nào nữa chứ nhưng ta nhớ từ khi xuyên đến đây ta không hề đụng chạm phách lỗi đến mấy cái tên yêu quái mạnh hơn ta được chỉ trừ

tên Sesshomaru và Hitsugaya thôi, còn tên nào nữa ta không nhớ nữa sao

“ngươi là ai ?” giờ chưa biết là thù hay bạn, cứ bình tĩnh trước đã

Hắn từ sâu trong bóng tối bước đến, ta không thể nhìn thấy dung nhan của hắn, cứ như hắn cô tình giấu mặt để ta không thể nhớ đến hắn, nhưng ta vẫn nhớ rõ ánh mắt hắn, màu đen vô hồn, nếu ai đó vô tình nhìn vào đôi mắt sẽ có thể bị chính đôi mắt hấp dẫn xoáy sâu vào trong đấy

“Huyền, đó là tên ta”

“vậy Huyền, vì sao ngươi đem ta đến đây, tìm ta có chuyện gì?”

Hắn im lặng một hồi lâu, ta cứ ngỡ hắn không nghe ta hỏi định hỏi lại thì hắn nói “thời gian của ngươi sắp cạn kiệt, không phải sắp mà là gần như cạn, nếu như trong vòng một tháng ngươi cứ cố chấp khư khư ở đây, ta đảm bảo ngươi đừng nói đến đầu thai, ngay cả ngươi muốn thành ma lang thang ở dương gian cũng đừng mơ tưởng đến”

Ta gần như không thể thở nổi khi nghe hắn nói, không thể ngờ hắn biết mình cố chấp không muốn trở về hiện đại, từ khi sức khỏe ta bị giảm sút gần như mục rữa ta đã hiểu được thời hạn đã đến, kiếp trước của cơ thể này đã được sinh ra

Nhưng ta đi ta sẽ không thể bên cạnh Sesshomaru, không thể mỗi ngày được nhìn thấy hắn tập luyện mỗi sáng, mỗi trưa được nằm dưới bóng cây cạnh hắn, hay mỗi tối được ngồi cùng hắn nhâm nhi từng ngụm rượu hoa anh đào tươi mát

Ta luyến tiếc rất nhiều, rất nhiều, ta sợ ta rời đi, hắn sẽ quên ta, ta sợ ta rời đi hắn sẽ lại cô đơn một mình

Ta thừa hiểu việc có tình cảm với hắn là một điều cấm kỵ nhưng người ta chả phải thường nói càng cấm người ta lại càng làm, ta trong đầu tuyệt đối không được phát sinh bất cứ tình cảm nam nữ nào với hắn cuối cùng thì sao, ta vẫn cố chấp đắm đầu vào

Ta nghe khi ta được trở về hiện đại, ta sẽ lại được trở lại trong chính thân thể của ta lúc trước nhưng đó chính là hiện thực, ta rất khó khăn lựa chọn, ta ở đây thời gian sẽ ngưng tụ, ở hiện thực sẽ chậm rất nhiều so với ở đây, ta cũng đã hỏi kĩ ngôi sao kia, một năm ở đây sẽ bằng một giờ ở hiện thực nên ta mới cố chấp ở đây nếu không ta sẽ vĩnh viễn không bao giờ gặp hắn

“ta biết ngươi muốn ở lại đây, ngươi muốn ở bên cạnh tên yêu quái đó,, nhưng ngươi phải nghĩ đến gia đình ngươi, khi khi đến thời hạn ngươi vẫn cố chấp ở lại thì người cũng đừng nghĩ đến có thể trở về vậy ngươi có nghĩ đến cha mẹ ngươi sẽ lo lắng cho ngươi thế nào không?”

“không phải kinh hồn của cơ thể này đang sống trong thân thể ta sao ?”

Hắn hừ một tiếng không hài lòng, nhìn ta với ánh mắt tràn đầy khinh bỉ “nó khác ngươi, nó vốn dĩ đã chết còn ngươi thì là sống sờ sờ, ngươi nghĩ một linh hồn đã chết sau có thể sống lâu dài bên trong cơ thể của linh hồn còn sống chứ”

“vậy nó... sao rồi” ta hỏi hộp, đừng nói với ta nó sống được mấy ngày liền thăng thiên nữa nha

“nó giống ngươi, đang rất suy yếu may thay cơ thể vẫn bình thường”

Ta biết ta hiện giờ rất bất hiểu, cha mẹ nuôi bao nhiêu năm mà bây giờ lại vì người đàn ông mà lại đi rời xa họ nhưng ta cũng đã ở cạnh hắn đã mấy chục năm đâu phải ngắn, ta chọn cha mẹ ta sẽ vĩnh viễn không thấy hắn, lãng phí mấy chục năm ở đây, nhưng ta chọn hắn ta lại trở thành người không biết ơn công ơn sinh dưỡng của họ và lại trở về hiện đại thì thế nào

Ta ở đây đã hơn 50 năm, có trở về thì sẽ tiếp tục công việc học tập nhưng đừng quên ta ở cô đại đã hơn 50 năm rồi, sách vở trong đầu ta đã bay từ lâu và lại khi trở về sợ ngay cả đứa bạn học mình còn không nhớ nổi mặt nổi tên nêu vô tình đứa nào mình gọi mình, ta quay lại hỏi ngược nó là ai chả phải sẽ sinh thêm một số tình huống phiền toái xấu hổ sao, thêm vào đó ta đã quen thuộc cuộc sống ở cô đại, quay lại hiện đại ta sẽ cần thêm một chút thời gian thích nghi. ta rồi rắm không biết nên làm thế nào

“ta cho ngươi thời gian nửa tháng, suy nghĩ đi”

Nói rồi hắn liền đi mất, để ta ngẩn ngơ trong bóng đêm vô tận

Ta tỉnh dậy cũng đã sáng hôm sau, trong cơn mơ màng tay ta mơ hồ chạm vào cái gì đó rất ấm áp cứng cứng lại mềm mềm, tạo cảm giác rất thoải mái, trong vô thức ta rất thích hơi ấm này, tay bắt đầu sờ soạt lung tung từ từ di chuyển xuống dưới, cái gì mềm mềm ấy nhỉ, sờ lên thêm chút hình như nó bắt đầu cứng rắn hơn, ta nghe tiếng thở dốc bên ta, trong lồng ngực tim đập thình thịch, ta cảm thấy có gì đó rất không ổn liền mở mắt ra, đập vào mắt ta chính là... Sesshomaru, gương mặt hắn cứng ngắt nhè nhai mồ hôi vì kiềm nén, mà lại hơi hồng, ánh mắt nhìn ta không còn lạnh lùng thờ ơ như lúc trước mà mơ hồ thoáng qua vẻ nóng bỏng khó nói thành lời

Mắt ta dần dần tìm cánh tay ta đụng đến thứ ta không nên nghĩ, ặc chết toi rồi, ta đụng đến tiểu bảo bối của hắn, ôi bàn tay hư hỏng của ta ôi đầu óc ta nếu đã điều khiển tay ta chạm đến chỗ đó của hắn cũng đừng làm ta tỉnh lại chứ, nếu ngươi làm vậy ta cũng không rơi vào tình trạng xấu hổ thế này

“ta... ta không cố ý sờ sờ ngươi đâu, tại tại...” trời ơi có cái hồ ở đâu cho ta nhảy xuống không Á... Á..., ta chết mất

Ta nhanh tay rút bàn tay tràn đầy hư hỏng của ta rời khỏi tiểu bảo bối của hắn nhưng chưa kịp nhích tay đi bàn tay to lớn của hắn đã giữ lại tay ta (KYAAA hai anh chị đang làm chuyện người lớn gì thế này >.<)

Đầu óc ta đình trệ hoạt động, mặt cứ nóng như lửa đốt, cơ thể hần dần di chuyển lên người ta, hai gương mặt đối diện nhau, ánh mắt hần nhìn ta tràn ngập lửa đốt, ta ngơ ngác nhìn từng ngấn quan xinh đẹp của hần, da trắng ngọc đẹp đẽ mướt mướt, mắt hổ phách lạnh lùng, sống mũi cao, môi hần đỏ hồng không dày không mỏng nó đang dần tiến về phía ta, mặt hần gần ta đến mức ta có thể nhìn thấy chính bản thân mình trong đôi mắt hần

Hơi thở lạnh lạnh của hần được phả trên mặt ta không làm ta khó chịu mà làm ta có cảm giác... quyến rũ, đến khi ta nhận được chuyện gì xảy đến thì môi hần đã áp lên môi ta, nụ hôn của hần ban đầu đơn giản là chạm môi nhẹ nhưng dần hần lại vụng về hôn sâu, ngậm lấy môi ta, từng hơi thở mát lạnh của hần truyền đến bên trong miệng ta, ta mơ màng vô thức tiếp nhận nụ hôn của hần, chủ động luồng lưỡi của ta vào miệng hần, nhẹ nhàng cuồng quýt, hần học theo dần lấy quyền chủ động, hôn ta đến nỗi khiến ta không thể thở nổi, cố gắng đẩy hần ra (ô! thánh thần ơi, lần đầu tiên viết cảnh hôn dài thế này)

Hần nhận ra hành động của ta chậm rãi buông đôi môi đang sưng đỏ của ta, mắt ta mong lung nhìn về hần, gấp gấp lấy hơi thở của mình, hần kề mặt ta nhẹ nhàng dùng lưỡi của hần liếm lấy môi của ta, ta sững sờ trừng mắt hần, câu đúng là câu, không bỏ thói quen liếm này liếm nọ

Ta chưa kịp thích ứng hành động này của hần, tay lại cảm giác cái gì đó mềm mềm ấm nóng, đã thế còn được bàn tay của hần hần cầm tay tay ta di chuyển lên xuống, thánh thần ơi, cái chuyện 18+ gì thế này, tại sao ta chưa hề biết mặt này của hần, đầu ta bây giờ rất muốn bốc khói, muốn nổ tung

Tiếng thở gấp của hần càng khiến ta run rẩy, trời chỉ thở gấp thôi có cần quyến rũ vậy không, ta nhắm tịt mắt lại không dám nhìn hần, có nhìn chắc mù mắt vì đáng về hiện giờ của hần mất

“Tatsu... nhìn ta”

Nhìn cái khi nhà người, mắt ta còn sáng chưa muốn mù

Thấy ta không nghe lời, hần lấy tay còn lại cời vạt áo của ta, lộ ra một mảnh ngực tròn đầy đặn, ta cảm lạnh, chẳng lẽ thời kì động dục của hần đã tới, sao hôm nay khi thế đến vậy chứ

Nhìn thấy hần sắp hôn môi đến ngực ta, ta gấp rút lấy tay che miệng hần, định ngăn hần lại, chưa nói được lời nào, Mai đột nhiên mở cửa ánh sáng mặt trời rực rỡ được chiếu vào trong căn phòng, đáng lẽ phải tạo nên ấm áp dễ chịu nhưng với tình huống bốn mắt ngỡ ngàng nhìn người đẩy cửa, trong đó có ánh mắt tức giận và ánh mắt như tìm được đáng cứu thế, người đẩy cửa đi vào cũng ngỡ ngàng nhìn cảnh thân mật đầy mờ ám liền cúi đầu nhận tội

“nô tì có tội phá rối chuyện tốt của thiếu gia và tiểu thư, xin hai người xem như nô tỳ chưa bao giờ xuất hiện, cứ tiếp tục”

Móa, tiếp tục cái móc xì, người không thấy ta đang mong hần ngừng lại hay sao mà không giúp ta ngăn hần mà đi thế này

“Sesshomaru, buổi sáng tốt lành nên rời giường” ta giọng cười, ta không muốn quan hệ trước khi cưới, huhuhu danh tiết của ta bị hần hoàn toàn phá nát rồi

Hần mặc kệ câu nói của ta, định sẽ làm cho xong chuyện, ta bối rối trời ơi soái ca lạnh lùng thờ ơ trong nguyên tác đầu rồi, sau trở nên háo sắc thế này

A... hình như ta lại chóng mặt nữa rồi, cũng đúng lúc ghê...

Ầy... may mà ta ngất chứ không coi chừng gạo nấu thành cơm rồi, ta bình tĩnh lại thì lại nhìn thấy mình ở trong bóng đen liên tưởng mình bị tên kia đem vào rồi

“không ngờ sáng sớm hai người lại có tình thân đến vậy” ta nghe câu chế giễu của ai đó sau lưng không tránh khỏi nhớ đến cảnh mình và hần trên giường, gương mặt bình thường liền biến thành đỏ rực

“nhưng ta đã nói rồi thời gian của người sắp cạn kiệt”

“ta biết nhưng lòng vẫn không kiềm được” người có bao giờ cảm giác được thịt tươi đến miệng mà không thể nhai không hà, rất khó chịu đó

“ta muốn nghe câu trả lời của người ngay bây giờ, chờ nửa tháng chắc bọn người có thêm đứa trẻ thì chắc lễ sinh linh chưa thành hình lại chết oan”

“cái gì mà sinh linh chưa thành hình, dù có phát sinh chuyện đó thì chưa chắc một lần đã trúng số” ta nhanh chóng phản bác, gì mà sinh với chả linh, ta chưa muốn làm mẹ bây giờ đâu

“người nghĩ hần làm một lần sẽ bỏ qua cho người?”

Ặc... người có thôi đi không, ta đâu cần người bàn với ta chuyện giường chiếu của người khác

“ta cho người hai lựa chọn, một trở về, hai ở lại” hần dứt khoát đưa ra hai lựa chọn cho ta, ta đang nghĩ ta muốn ở lại, nhìn đến ánh mắt hần như đang nói ‘nếu như người muốn hôn tiểu phách tán thì cứ chọn điều 1’

“ta chọn lựa chọn thứ 3” ta đồng dục trả lời

“ta không có lựa chọn thứ ba” hần chắc như nịch nói

“ta muốn vào trong chính truyện Inuyasha, không phải ta ước với ngôi sao kia vào câu chuyện ta yêu thích vậy mà cho đến bây giờ ta chưa hề được

bước vào nội dung chính của truyện, đã vậy còn khiến phát sinh chuyện tình rắc rối này”

“vậy chẳng khác nào người lựa chọn ở đây, nhưng người nên nhớ nếu 20 năm trước người lựa chọn rời khỏi thì cái tên kia có thể đem người đi vào điều người muốn nhưng bởi người cứ cố chấp nên phát sinh chuyện tình hôm nay, người còn kể tội à” hắn cười lạnh nhìn ta, ta lùi về sau một bước tránh né ánh mắt hắn

Một hồi lâu trôi qua, cả hai không ai bắt chuyện với ai để chìm sâu trong suy nghĩ của riêng mình, ta muốn trao đổi điều kiện, việc khó như vậy hẳn chắc chắn không làm nếu không trao cho hắn vài lợi ích dù gì hắn không có nghĩa vụ giúp ta, kẻ có chính là kẻ ban cho ta điều ước nhưng hắn hiện tại đã đi đâu mất và ủy thác của của hắn cho tên Huyền này

“cái gì cũng phải có cái giá, người ra đi”

“tốt... nếu cứ cố chấp vậy thì ta sẽ ra giá cho sự hồi sinh của người, thứ nhất chính là đôi mắt người, ta ở trong bóng tối bao nhiêu năm nên không thể thấy được ánh sáng, ta cần đôi mắt người”

Ta run rẩy khi hắn nói cần đôi mắt ta, ta có thể cho hắn nhưng nếu cho hắn, ta sẽ là người mù vậy ta sẽ trở nên vô dụng, làm sao có mặt mũi gặp Sesshomaru chứ

“yên tâm, người không mù chỉ là đôi mắt của người cho ta, mắt ta sẽ đổi cho người, người sau này chỉ không thể nhìn những thứ quá chói như ánh nắng mặt trời, ngoài ra mắt ta lúc nào cũng phải đắp thuốc để có duy trì nhìn thấy được thế giới bên ngoài, người phải chịu khó về khoảng ấy rồi”

Không thể nhìn những thứ quá chói như ánh nắng trời, vậy chả khác nào kẻ mù rồi nhưng ta vẫn gật đầu với hắn “còn điều thứ hai”

“thanh kiếm làm từ thiên thạch của người”

“cái gì... không thể” đùa nhau sao, nó theo ta tận 50 năm rồi đấy, là cây kiếm ta sử dụng được lâu nhất đấy, trước giờ ta xài đồ rất nhanh hư chỉ có nó mới bền được tới bây giờ

“người nghĩ viên đá thiên thạch đó từ đâu cho người sử dụng, người vô tình có à, xin lỗi đó là của ta đấy, cái tên xấu xí không nói không rằng dám lấy trộm viên đá trân quý của ta ban cho người, ta chưa trực tiếp đến đoạt về là hèn cho người, sở dĩ ta không nhanh không chậm đến đòi vì tên kia đã ra giá để người mượn nó khoảng thời gian ngắn”

Lại là tên kia, tại sao hắn lại đối tốt với mình như thế

“người đang nghĩ sao hắn đối tốt với người, đừng hiểu lầm nó thực hiện điều ước cho người nhưng năm lần bảy lượt đem người sai thời điểm nên đành phải bù đắp cho người”

Ta gật đầu tỏ ý hiểu tiếp tục hỏi “còn điều thứ 3”

“ta muốn biết xem người có tình cảm với tên Sesshomaru đến mức nào bằng cách khi đưa người vào đúng câu chuyện, ta sẽ xóa tất cả ký ức của người về hắn ở cạnh người hơn 50 năm qua, nếu người có thể nhớ lại, người sẽ có thể gặp được hắn nhưng nếu người vĩnh viễn không nhớ được hắn thì sẽ không bao giờ nhìn thấy hắn và... người cũng mong quay trở lại hiện thực hay ngay cả đôi mắt người đổi cho ta, sẽ không thể lấy lại”

Ta tự tin là ta có thể nhớ hắn, tình cảm mấy mươi năm đâu phải mấy chục phút đâu nói quên là quên liền

Nếu đồng ý ở đây, vấn đề còn lại chính là gia đình ta “ta muốn cha mẹ không còn bất cứ ký ức nào về ta, ta không muốn họ đau lòng vì ta biến mất đột ngột”

hắn nhướn mày chế nhạo ta “người cũng biết đau lòng cho họ đấy”

Mất ta khế giật, người có thể ngừng chế giễu ta được không, ta biết ta bất hiểu rồi, được không, trước khi đi hắn nhanh chóng để lời cuối cùng cho ta “con người như người không thể ở bên cạnh yêu quái lâu dài nề tình người đã chăm sóc tốt thanh kiếm của ta và đôi mắt của người, ta sẽ ban cho người một thứ có khiến người và hắn sẽ có thể ở bên nhau lâu dài nhưng đó chỉ là khi người có thể nhớ lại hắn”

Kể từ ngày sự cố trên giường của ta và Sesshomaru, ta lúc nào gặp hắn cũng tránh né toàn diện, ta tránh hắn thứ 1 là xấu hổ không dám gặp hắn thứ hai là ta sắp đến thời gian rời đi, gặp hắn nhiều đau càng sâu

Ta biết hắn cũng phát hiện ta có ý tránh hắn những hắn vẫn vô tình không để ý vì hắn biết ta cần thời gian chấp nhận

Thỏ: Kyaaaa lần đầu viết cảnh 16+, có gì mọi người châm chước nhaaaa!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Imuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tạm Biệt, Sesshomaru

Kể từ ngày sự cố trên giường của ta và Sesshomaru, ta lúc nào gặp hấn cũng tránh né toàn diện, ta tránh hấn thứ 1 là xấu hổ không dám gặp hấn thứ hai là ta sắp đến thời gian rời đi, gặp hấn nhiều đau càng sâu

Ta biết hấn cũng phát hiện ta có ý tránh hấn những hấn vẫn cố tình không để ý vì hấn biết ta cần thời gian chấp nhận

Vào thời gian hấn rời khỏi thành đi đến nơi khai chiến giữa hai dòng tộc khuyến yêu, ta vì sức khỏe nên không thể theo hấn cùng cha mẹ hấn chinh chiến đành phải đứng ở cổng thành tiễn mọi người, ta đưa Sơ nha cho Sesshomaru. lên chiến trường không có vũ khí sẽ rất bất tiện, ban đầu ta còn định đưa Yêu kiếm nhưng chợt nhớ đến thanh kiếm ta sẽ đưa cho Huyền nên đành thôi

“cẩn thận, đừng để bị thương” ta lo lắng dặn dò hấn, thừa biết lên chiến trường tất nhiên phải có thương tích nhưng vẫn không kim lòng được phải dặn dò kĩ càng

Hấn gật đầu “khi ta trở về, ta muốn nghe câu trả lời của ngươi”

Động tác vuốt nếp nhăn trên áo hấn của ta chợt ngừng lại, ta hiểu ý hấn nhưng có lẽ hấn phải chờ thời gian rất lâu mới nghe được, ta ngược mặt nở nụ cười tươi nhất với hấn “Ừm... ta sẽ, ngươi nhớ bảo trọng”

Đoàn binh tập hợp đầy đủ, oai phong xếp đội hình rồi tiến về phía trước rời khỏi thành, ta nhìn bóng lưng hấn cho đến khi khuất bóng, đoàn người tiễn biệt cũng dần tan rã chỉ còn ta và vài người hầu, ta đứng đó cho đến khi cảm nhận yêu khí của Sesshomaru biến mất hoàn toàn liền ngã vào lòng Mai, Mai cùng bọn người hầu lo lắng liền mang ta trở về

Sesshomaru xin lỗi ngươi, là ta ích kỷ... xin ngươi đừng giận ta...

Từng ngày từng ngày ta điều nằm trên giường, mỗi bữa ăn đều được Mai đem thức ăn lỏng đến giúp ta lót dạ dày, nhưng hôm nay chợt biểu hiện Mai có vẻ lạ, ta không biết lạ ở chỗ nào chỉ biết Mai không giống bình thường, đến khi ăn gần hết chén thức ăn mới nhận ra, thức ăn có vấn đề, ta trừng mắt nhìn kẻ dứt ta ăn, kẻ đó không phải Mai, Mai chưa bao giờ cười dù cho nhạt hay nhếch mép, người này không phải Mai

“ngươi là ai ?”

Nhanh chóng, kẻ đó đó trở về nguyên dạng vốn có, một cô gái xinh đẹp có làn da trắng nhợt nhạt, đôi mắt xéch tà ác gian xảo, nàng ta là ai ?

“lâu rồi không gặp Sakura”

Cơ thể ta cứng đờ, giọng nói đó, giọng điệu đó, tư thế đó thể nào lại là Huy Nguyệt

Ta còn chưa kịp hiểu chuyện, đầu óc lại tiếp tục mông lung, ta bị Huy Nguyệt đem đi mà không có sức phản kháng ngày cuối ta ở đây là phải chết trên tay kẻ thù sao

Khi ta tỉnh lại cũng là lúc toàn thân ta bị trói chặt, treo lủng lẳng trên không trung, ta nhìn bên dưới là vực sâu thăm thẳm, lên trên là cành cây mỏng đang treo ta, phía trước là Huy Nguyệt phía sau chính là phe ta và phe địch chính là gia đình Sesshomaru và trưởng tộc hắc khuyến Hitsugaya

“ngài Hitsugaya yêu dấu, chẳng thấy món quà thiệp tặng cho chàng thế nào, có tuyệt không”

À ta nở nụ cười dịu dàng với Hitsugaya nhưng nhìn tới ta lại độc ác đến mức khó thở, ta thật xui xẻo sao cứ dính vào mấy cái mối tình cầu huyết của ả ta thế này

Hết Sakura, kiếp trước gì đó của ta vì trả thù nên giết bỏ của ả ta, nay ta lại trở thành tiểu tam phá hoại hạnh phúc của người ta, sao số tôi lận đận trong tình duyên thế này, nhắm có mỗi một tên mà cứ hết lần này đến lần khác vì tên khác mà dính vào vô số phiền toái

“Hara, nàng bình tĩnh, có gì bình tĩnh nói, đừng làm chuyện dại dột”

Thật, ta bây giờ sử dụng được thương long phá, ta sẽ sử dụng tên đầu heo này, hấn có phải rất hận ta muốn ta chết sớm đúng không, ngươi không biết càng nói như thế đối phương sẽ càng kích động sao

Nhưng Hara là sao, chẳng lẽ ả có thể chuyển kiếp nhưng chẳng phải yêu quái cần thời gian rất lâu để trưởng thành hay sao, nhìn người trước mặt, phải mấy trăm năm nhưng Huy Nguyệt, ta tiêu diệt ả cũng chỉ hơn 50 năm, với hình dáng của cô nương trước mặt là không thể trừ khi nàng là con người nhưng khí tức xung quanh nàng là yêu khí chứ không phải của con người bình thường, có lẽ ả không chế trên người nàng ta nhưng không phải muốn khống chế là khống chế được, trừ khi thân chủ tự nguyện

Vậy có thể coi như vậy, thân chủ có thể là tiểu thiếp của tên Hitsugaya kia nhưng bởi vì tên đó quá nhiều vợ nên dần nàng sinh ra lòng ghen tỵ độc ác, muốn chiếm tình cảm Hitsugaya, muốn hấn trong lòng chỉ có mình, đúng lúc Huy Nguyệt xuất hiện giúp nàng ta với điều kiện là xử ta, theo kinh nghiệm đọc toàn những quyển sách truyện tình cảm đầy chậu máu chó, ta chắc chắn được phần nào chỉ là không biết đúng hay không

À trở lại chủ đề, sau khi Hitsugaya nói câu đó, Huy Nguyệt càng điên hơn, ả kéo ta về phía ả, cầm lấy thanh chùy thủy giấu trong tay áo kẻ cô ta, giọng nói có chút lộn xộn điên loạn vang lên

“chàng thích à ta, à ta có gì hơn người, nhan sắc còn không bằng thiệp, sức mạnh yếu như cọng cỏ, tuổi thọ ngắn cùn, à có gì bằng thiệp, CÓ GÌ BẰNG THIẾP?????”

ừ xin lỗi vì ta không bằng người nếu không phải ta đang yếu, quay lại thời gian 20 năm trước một đao của ta cũng đủ cho cô đi thám hiểm vũ trụ bao la rộng lớn rồi

“ngừng tay” Sesshomaru định rút kiếm về phía à, à kéo ta chặn cho à, Sesshomaru liền thu kiếm, mắt đỏ ngầu muốn giết kẻ thù trước mặt,

“hồ ly tinh, người có gì mà có thể quyến rũ được hai người đàn ông như vậy, ta làm tất cả mọi việc, một phần trái tim của chàng cũng không bao giờ để ý ta, người bỏ bùa mê gì khiến họ say đắm người như vậy”

Nàng như vậy, ta không hiểu nàng ta là Huy Nguyệt hay là Hara, giọng điệu thì y hệt những cách hành xử lại có chút không, nếu là Huy Nguyệt, à sẽ không điên cuồng như vậy, sẽ trực tiếp thẳng tay làm gì đó

Xoạt... con đau nhói xuất hiện mặt ta, dòng máu nóng cùng mùi hôi thối xuất hiện, quả đúng như dự liệu, hôm nay ta phải rời đi rồi

“nhìn đi, nhìn đi... thiệp phá hủy mặt à ta, chàng còn thích à nữa chứ...? Chàng có nghe không mùi hôi thối của tử thi từ nàng ta, à ta vốn đã chết từ lâu rồi chỉ là đang cố chấp liều mạng sử dụng tà thuật duy trì sự sống thôi, như vậy chàng vẫn còn yêu à sao?”

Tất cả nhìn ta với ánh mắt không thể tin được, nhất là Sesshomaru, hẳn nghe được ta ‘chết từ lâu’ cơ thể hẳn cứng ngắc như tượng đá, khuôn mặt lạnh lùng của hắn nay lại toát lên vẻ đau đớn, Sesshomaru người dùng dùng về mặt đó, không hợp với người, hợp với người chính là vẻ cao cao tại thượng, lạnh lùng tàn nhẫn người làm như vậy sẽ khiến quyết định ta bị lung lay

“Còn người tại sao... tới kiếp này đến kiếp khác điều giành đàn ông với ta, rõ ràng người đã người bên cạnh rồi cơ mà, ta chỉ thầm mong sẽ có người yêu ta, bên cạnh ta, ta cũng chẳng xây dựng hạnh phúc có đứa con của hai chúng ta nhưng người, tại sao lúc nào cũng là người chen vào phá hỏng nó”

Ả điên cuồng rạch mặt ta, ta đau đớn không thể kháng cự, thuốc à hạ lên ta vẫn còn tác dụng, ta chỉ thể là hết để có thể giảm cơn đau, từng dòng máu vừa ấm vừa hôi thối càng khiến ta mệt mỏi khó chịu.

Ta nhìn Sesshomaru, tay hắn luôn nắm chặt Sơ nha, ta rất muốn bảo hắn hãy chém chết ta nhưng như thế là quá tàn nhẫn với hắn mặc dù ta cũng có thể nói chém chết rồi có thể dùng thiên sinh nha của cha hắn hồi sinh nhưng ta chắc chắn hắn sẽ không làm vậy, vì ta đáng nhẽ ra chết từ lâu, sống đến giờ là quá kỳ tích, dùng thiên sinh nha là điều không thể nào vì nó chỉ có thể khiến người chết đi sống lại chỉ một lần tuy hắn không biết nhưng cha mẹ hắn biết và họ sẽ không đồng ý để

Sesshomaru giết ta, và ta cũng không thể để họ kết liễu ta, ta không muốn gây chút mâu thuẫn cho họ

Yêu kiếm!!! sao ta có thể quên Yêu kiếm có thể kêu từ xa, chỉ cần kêu nó đến, một đao xuyên người ta lần à là xong, ta cố khàn cổ họng la hét lên

“mọi người còn nhớ Huy Nguyệt chứ, Hara bị à nhập, chỉ cần sử dụng thiên sinh nha là có thể giết à rồi”

Lúc trước bởi quên đi việc quan trọng, Huy Nguyệt vốn là linh hồn mà ta và Inu chỉ chăm chăm lo phá hủy cây đàn nên mới rơi vào bế tắc khó xử hiện tại, nếu giết được Huy Nguyệt, Hara cũng có thể xử lý xong.

“Huy Nguyệt, ta biết yêu một người không có gì sai nhưng người đã quá điên cuồng vì tình yêu, tình yêu của người khiến cho người xung quanh đau khổ và chết chóc, tốt nhất là cùng ta chết chung để ta giúp người cải tạo lại thế giới quan của người” ta nói chỉ đủ cho ta và Huy Nguyệt nghe, à tức giận vì lời nói ta giờ thanh chùy thủy đâm vào ngực nhưng chưa kịp, ánh sáng màu xanh từ thanh kiếm thiên sinh nha chém về ta, Huy Nguyệt cười lạnh

“người xem, họ cũng đâu coi trọng người, dù ta dùng người làm lá chắn nhưng họ vẫn nhẫn tâm muốn giết ta mà giết người thôi”

“ngu ngốc” ta cười lạnh, nụ cười này trên khuôn mặt đầy máu của ta càng trở nên đáng sợ

“người...”

Linh hồn à ta thoát ra khỏi Hara, gào thét đau đớn nhưng chưa đủ để tiêu diệt à, Inu no taisho tiếp tục thêm một chiêu vào à, khiến linh hồn à bốc hơi như làn khói, mọi người chưa kịp thở thì phào, Hara đột nhiên đâm vào ngực ta, máu trên ngực mau chóng lan ra khắp chiếc áo màu tím sẫm của ta, mọi người còn không hiểu vì sao Hara lại làm vậy, không phải là Huy Nguyệt nhập sao, sao có thể như vậy chứ

“ha...ha... cảm ơn các người giúp ta cho ta khỏi à ta nhưng hận thù của ta không chỉ mình đứa con gái này, mà là tất cả các loại đàn bà xung quanh Hitsugaya, tại sao, ta ưu tú đến thế nhưng chàng không bao giờ nhìn đến ta, ta giết từng người một, từng người được chàng sủng ái nhưng đàn ta phát hiện, chàng không hề yêu bất kỳ ai, chàng chỉ yêu bản thân chàng thôi, đến khi ta nhận ra tay ta đã dính quá nhiều máu của những kẻ kia, khi nghe Huy Nguyệt kẻ chàng để ý đến một người còn đến tận 50 năm, a... ta đã tìm được người khiến chàng đau khổ rồi, như thế chàng mới có thể đến ta... dù chàng có hận ta nhưng ít nhất sẽ không dễ quên như những người từng được chàng sủng ái”

Điên cả rồi, thế giới này điên cả rồi, sao trên đời lại có kẻ biến thái đến mức đó, chỉ vì tình yêu mà làm vậy sao, ta nghĩ Huy Nguyệt biến thái rồi còn đến nàng ta còn biến thái hơn, rốt cuộc yêu quái yêu nhau là phải cắn xé nhau đến thế sao

Phụt!!! ta phun ra ngụm máu, thời gian sắp hết rồi

Ta quệt tay lên miệng, lẩm nhẩm gọi Yêu kiếm đến, ta biết nó không phải của ta nhưng đây là cách duy nhất gọi nó đến và khiến ta có thể rời khỏi đây mà không gây bất kì phiền toái gì tới chuyện sau này

“câm miệng, nguoi cho dù nói gì cũng không ai đến cứu...A..”

Yêu kiếm bay đến đâm xuyên tim ta và ả, ta đau đến mức không thể nói nên lời, còn ả như chết trân khi thấy thanh kiếm của ta xuyên người ta ả

“nguoi... điên...rồi”

Phải, ta đau đến phát điên đây, ta nhìn Sesshomaru lần cuối, ngã khuya xuống, Sesshomaru lao đến đỡ lấy thân thể ta, còn Hara dính vào ta hấn không để ý, kéo ả quảng sang một bên, ta nằng nề hô hấp, cô sức nói lời xa hấn, ta không có chút sức lực cố gắng giơ lên chạm vào gương mặt đang đau khổ, lo lắng của hấn, hấn cầm lấy tay ta áp lên mặt hấn

“đừng làm về mặt đó, nguoi làm vậy, ta không yên lòng dĩ”

“câm miệng, ta đưa nguoi đi chữa trị” hấn chuẩn bị bay về thành nhưng bị ta ngăn lại

“không cần, không cứu giần được gì đâu, ta không sao... thật đấy, sẽ không sao... nếu hai ta thật sự có duyên...sẽ...sẽ gặp lại thôi” ta ói một ngụm máu, khó nhọc hít thở, sắc da trở nên tái nhợt, hai hàng nước mắt của ta chảy xuống má đầy vết thương chảy máu “chỉ cần nguoi chịu nhìn mặt ta là được”

Lời nói vừa xong, ta cảm thấy cơ thể nhẹ bỗng, làn gió từ đâu thổi đến, thân xác ta như bụi cuốn theo làn gió từ từ biến mất, Yêu kiếm theo ta cũng biến mất theo trước sự chứng kiến bao nhiêu yêu quái nơi đây

Tiếng bíp bíp của máy đo tim nhịp nhàng vang lên đều đặn, ánh nắng buổi sáng chiếu sáng khung cửa sổ, chiếc màn trắng phấp phồng trong làn gió mát, từng cảnh vật từng khung cảnh vừa lạnh lẽo lại vừa ấm áp

Cô gái nằm trên giường bệnh ngủ ngon lành tựa như cô đang nằm trong giấc mơ đẹp, yên bình yên ả đến nỗi người ngoài nhìn vào sẽ tưởng như cô gái ấy sẽ cứ nằm mãi mãi như vậy

Nhưng hôm nay lại có sự thay đổi, đôi mày cô ấy khẽ chau lại, lông mi run lên, đôi bàn tay cử động, y tá bệnh viện đến kiểm tra bệnh tình của bệnh nhân phát hiện cô gái có dấu hiệu tỉnh lại liền chạy đi gọi bác sĩ, y tá vừa rời phòng, mắt của cô gái dần khẽ mở, đôi mắt đen sâu mở ra liền đóng lại, ánh sáng mặt trời khiến nó khó chịu, cứ như hàng vạn con kiến đến cắn mắt cô vậy...

“đây là đâu...?”

HẾT.....

...

.....

.....

.....

.....phần một=))))))

.....

Phía sau hậu trường

Tatsu: ê tác giả, sao cô lại để cho ta chết trong bộ dạng xấu xí như vậy, thật mất hình tượng

Tiểu Bạch Thỏ: phải làm nguoi càng thảm mới để lại ấn tượng cái chết của nguoi với nam chính càng sâu chứ

Tatsu: không được, sửa lại cho ta, ta không thể mất hình tượng như vậy, sửa cho ta với tư thế chết đẹp một chút

Tiểu Bạch Thỏ: no no, giấy trắng mực đen hết rồi, sửa hok được, nguoi chịu khó ha^^

Lời của Thỏ liên quan đến các chương chuyện sau: tạm thời nam chính của chúng ta, Sesshomaru á sẽ vắng mặt vài chương nên mọi người đừng buồn nha, đã là nhật ký xuyên không vào Inuyasha thì phải cho phiêu lưu cùng nhóm Inuyasha vài chương mới có thể cho nam chính soái ca của chúng ta trở lại, chờ nha các nàng :D :D

Dạo này ta rảnh nên sẽ thường xuyên đăng truyện hơn và lời cuối cùng chúc cả nhà buổi tối vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Ta Là Ai ???

Ta mở mắt đã thấy mình nằm trong bệnh viện, đã thế hình như mắt ta có vấn đề gì đó với ánh sáng thì phải, cứ muốn mở mắt nhìn xung quanh thì chỉ vừa hé thôi đã đau đến mức ta chỉ có thể búng rùn chân tay

Rồi ta lại chợt nhớ, đây là đâu, bệnh viện nào, ta là ai, tại sao lạ ở đây, đầu ta trống rỗng những câu hỏi cứ lòng vòng bên trong đầu càng làm ta sợ hãi

Ngồi bật dậy muốn chạy khỏi nơi đây, cây kim ống chuyển dẫn nước biển vướng lại khiến ta đau dữ dội, ta mò tay rút kim khỏi cánh tay ta ra, lò mò xuống giường rồi khỏi đây vậy mà chỉ mới bước được vài bước, tim ta đau dữ dội, đừng nói rằng ta có tiền sử bị bệnh tim đấy nhé

Tiếng cửa mở ra, ta cố hết sức mở mắt nhìn họ nhưng không được, nhanh chóng ta được hai cô y tá dùng khăn đỡ lên giường, còn bác sĩ thì khám cho ta, đợi một lúc vào các tình hình các bài ca hỏi thăm sức khỏe cháu thế nào, cơ thể ra sao, có gì khó chịu không khiến ta cũng nhưc đầu nhưng vì lo lắng cho tình hình hiện tại, ta cần rằng chịu đựng sự lải nhải của bác sĩ trả lời tất cả các câu hỏi ông ta đưa ra

Một lát sau, tiếng cửa lại mở, nghe tiếng có vẻ khoảng hai ba người bên trong phòng, người thân của ta chăng?

“tình hình con bé sao rồi bác sĩ?”

Giọng nói lo lắng của vị phu nhân làm ta ảm áp, lòng ta mong chờ đây có phải mà người nhà ta không, ngay lập tức ta lại phủ nhận, ta không rõ vì sao nhưng ta chắc chắn người này không phải gia đình ta, lòng ta lập tức cảnh giác

“không có vấn gì nghiêm trọng nhưng tai nạn đã làm mắt của cô ấy bị vấn đề, có lẽ sẽ không thể nhìn những ánh sáng có cường độ cao, và do chấn động nặng về não nên có thể cô ấy tạm thời mất trí nhớ”

Ta không rõ cảm xúc của mọi người, chỉ biết là họ đang lo lắng cho ta, đôi mắt ta đang rất đau đớn, không thể mở ra để nhìn mọi người trong phòng, ta thấy mình sao mà vô dụng quá, muốn nhìn thấy người đem mình vào bệnh viện mà còn không thể thì làm gì bây giờ được nữa chứ

Bác sĩ rời đi, ba người kia thì ở lại chăm sóc ta, vị phu nhân ngồi cạnh ta trên giường, cầm lấy bàn tay ta dịu dàng xoa nắn

“cảm ơn cháu đã cứu con bác, nếu không thật sự con gái bác có lẽ bây giờ sẽ nằm trên giường bệnh chứ không phải cháu”

Hả? cái gì cơ? Ta cứu người nên mới nằm đây sao? Sao ta nhân từ cao thượng thế nhỉ?

“bác...kể mọi chuyện cho cháu nghe được không?”

Và mọi chuyện là như thế này, con gái bác tên là Kagome, trên đường đi học về cô ấy bị tên cướp giật lấy xe đạp để tẩu thoát khỏi cảnh sát, Kagome không muốn mất chiếc xe đạp nên lao theo tên cướp đòi lại chiếc xe và thế là do đâm đuổi đuôi tên kia nên cô nàng không hề để ý đến chiếc xe tải đang lao đến và ta từ đâu lao đến như anh hùng cứu thế chạy đến ôm cô nàng né tránh chiếc xe tải

Trên đời này có câu tránh vô dưa thì gặp vô dưa, trời xui đất khiến thế nào tránh được chiếc xe tải tới lượt xe taxi đâm trúng vào ta, và ta lãnh đòn và nhờ cái đệm thịt là ta nên Kagome phần nào giảm được phần va chạm, chỉ bị xây xát và chấn động một chút còn ta thì thì mất trí nhớ lần xem mắt con mắt này

Nên để tỏ lòng biết ơn, họ đã trả tiền thuốc men và đứng ra bảo lãnh ta rời bệnh viện trở về nhà họ ở tạm cho đến khi nhớ được mọi chuyện

Ta ban đầu có chút khó khăn để thích ứng mọi chuyện, từ mỗi ngày sống trong bóng tối, đã thế mắt mỗi ngày phải đắp thuốc cho mắt mau lành khỏi, ta không hiểu sao phải làm vậy, ta nhớ họ nói mắt ta vĩnh viễn không thể nào khỏi thế mà vẫn bắt ta mỗi ngày đắp thuốc

Dưới sự khiển tri của bác chủ nhà và Kagome, ta đành chấp nhận mỗi ngày được Kagome đắp thuốc cho ta

Sau một tuần ở cùng mọi người ta cũng phần nào biết được tình hình và hoàn cảnh của mọi người như mẹ của Kagome là một người dịu dàng vui tính, di là một người biết đối nhân xử thế, một người mẹ mạnh mẽ trụ vững gia đình dù không có cha của Kagome, ta nghe di kể ba của Kagome chết do tai nạn giao thông lúc Kagome 6 tuổi và vừa lúc mang thai Souta, em trai Kagome, lúc ấy ta thăm bệnh di ấy, một người mẹ đơn thân có thể mạnh mẽ chăm sóc cô con gái nhỏ tuổi cùng với đứa con chưa chào đời, còn phải chăm sóc người cha chồng già yếu dù khó khăn đến mấy, trên bà vẫn giữ dáng vẻ vui tươi mạnh mẽ

Souta, ta không rõ tên nhóc này mấy, đơn giản biết biết là một tên nhóc này khá ngoan ngoãn và hiểu chuyện thế thôi

Kagome thì khỏi bàn, một cô nàng có sứ

c sống quanh năm, không giống sự dịu dàng của dì, cô có dáng vẻ hoạt bát vui tươi, quả là thiếu nữ tuổi 14, ngày nào cũng tràn năng lượng

Còn ông nội Kagome ? hờ dưng trách ta quá vô tâm, ngoài cảm nhận ông là một lão ngoan đồng và cũng là chủ của ngôi đền thờ Higurashi thì ngoài ra chả cảm nhận gì hết

Kagome hiện tại đang là học sinh lớp 8, cô đang bận rộn phụ dì làm đồ ăn sáng cùng cơm hộp cho mình, ta thì ngồi yên trên ghế sofa cho Souta thay thuốc, mùi thuốc ban đầu khiến ta chán ghét nhưng dần cũng quen, cũng thích ứng được mùi của nó

Khi biết mắt ta không thể thấy được các ánh sáng kích thích làm ta rất buồn rầu nhưng dần cũng không có gì không thích ứng được, ban ngày thì chỉ có ở lý trong phòng của Kagome, ban đêm thì ta có tháo băng thuốc trên mắt cùng Kagome và Shota đi dạo hoặc lễ hội quanh vùng tuy nhiên ta cũng phải đeo kính mắt để mắt không bị ánh đèn chiếu vào

Ra đường người khác điều nhìn ta bằng ánh mắt kì dị lúc khiến ta có chút không quen mà dần dần thấy cũng bình thường

Tuy nhiên cuộc sống thanh thoi cũng phải trở nên nhàm chán, ta tự nhiên muốn học kiếm thuật nên xin với dì và ông nội cho đi học kiếm đạo, ban đầu mọi người trong nhà rất lo lắng cho ta, bởi vì ta không nhìn thấy thì sao có thể luyện kiếm

Dần dần ta thuyết phục được họ ta không muốn ngồi lì trong nhà mãi và muốn học chút gì đó

Với thân phận đặc thù hiện tại của ta muốn vào trường khá khó với lại nghe dì nói ta cũng đã 20 tuổi, muốn làm việc thì phải có giấy tờ tùy thân, muốn đi học phải có kiến thức cùng bằng cấp, ta không có gì ta, a... số ta sao khổ thế này. Bữa trước ngồi ăn cơm nghe dì có có người bạn dạy kiếm đạo, ta liền muốn học, người quen chắc không quen trong giấy tờ gì đâu nhỉ

Và có sự đồng ý của dì, ta được dì đưa đến lớp dạy học, bạn của dì hỏi do dự nhân dạy ta học, bởi lo ngại cho đôi mắt ta nhưng ông cũng nhận dạy ta, chỉ là thật kì lạ, khi ta cầm cây kiếm gỗ, nó thân thuộc đến mức như thể ta cầm nó từ hồi mới sinh ra vậy

Và chỉ sau 1 tuần, thầy cũng bắt đầu nghiêm túc dạy ta như những học viên khác, bỏ qua những bài cơ bản, trực tiếp dạy ta như những học viên dạy kiếm lâu năm, vì mắt ta có vấn đề nên thầy đặc cách dạy riêng một mình ta, dạy cũng là thầy mà đầu cũng là với thầy

Lúc đầu ta không thấy gì nên đầu với thầy là một việc rất khó khăn, ta phải vận dụng hết sự nhạy bén cùng với thính giác để đối phó những chiêu thức thầy đưa ra, mấy tuần đầu ta trở về nhà với vết bầm tím đầy mình, cả nhà nhìn mà giật mình, cứ như ta đi đánh lộn với du côn nào chứ hỏi mới biết là do tập kiếm, dì cũng khuyên ta tạm thời dừng học, chăm sóc vết thương cho lành rồi học tiếp

Ta biết dì lo cho ta nhưng ta không muốn chỉ vì vài vết côn con mà bỏ cuộc, ta rất thích học kiếm, bởi vì nó cho ta cảm giác rất quen thuộc

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Kagome Mất Tích !!!

“kagome... xong chưa coi chừng trễ” ta đang chuẩn bị cơm trưa cho kagome, thời gian thấm thoát đưa trôi, ta cũng đã ở nhà của Kagome một năm rồi, dần ta sinh hoạt cũng không còn bất tiện như trước, ta có thể tự nấu ăn, đi lại, có thể tự đi đến lớp kiếm đạo hay đôi khi đi đến trường Kagome khi cô nàng bỏ quên tập ở nhà

Còn mấy ngày nữa là đến sinh nhật của Kagome, ta ngồi yên tĩnh trên giường cô nàng làm cho cô một chiếc vòng tay màu xanh ngọc, ta đi cùng dì đến tiệm chuyên làm trang sức handmade, lựa một lâu dì gợi ý cho ta làm một cái vòng cầu bình an, ta đồng ý liền chọn vài viên đá đã được tạo hình, mua vài dụng cụ cần thiết rồi trở về nhà, bắt tay làm quà sinh nhật cho Kagome

Vào ngày tối trước ngày sinh nhật của cô, ta đem chiếc vòng tặng cho Kagome, chỉ có ban đêm ta mới có thể tháo băng thuốc trên mắt, nhìn chiếc vòng không có gì bất ổn mới dám đem tặng cho Kagome

Cô nàng nhận lấy và hân hoan đeo vào cổ tay của mình. Ta rất vui vì Kagome nhận lấy món quà và hài lòng về nó

“Kagome sinh nhật vui vẻ”

“cảm ơn chị, Tama” Kagome ôm chầm lấy ta, vui vẻ cảm ơn ta

Nhắc mới nhớ, nói về tên của ta hiện tại, gia đình gọi ta là Tama, nghĩa là ngọc, châu báu, không phải ý ta quý như ngọc hay gì hết mà là đôi mắt của ta tựa như viên ngọc trai đen quý giá đẹp đẽ nên gia đình gọi ta là vậy

Tại sao ta không để ngày mai rồi hãy tặng mà là đêm nay, nói ra hơi xấu hổ thật ra ta nằm mơ thấy Kagome bị một con quái vật mình rết đầu người tới bắt cô đi đúng vào ngày sinh nhật, ta lo sợ sinh nhật sẽ không tặng được Kagome lần mong sao chiếc vòng tay bình an này sẽ phần nào vui bớt đi nỗi lo của ta về giấc mơ đó, ta không dám nói ra vì ngại mất mặt sợ bị cười là mê tín

Ngày sinh nhật Kagome ta không có mặt, bạn phải đến kiểm đạo quán tham gia trận kiểm đạo giao lưu với đạo quán khác nên tôi không hề biết chuyện gì xảy ra với Kagome lúc này

Khi trở về, cảm nhận được không khí cả nhà có hơi trầm, hỏi ra mới biết Kagome mất tích đi hấp tấp còn định báo cảnh sát, ta vội ngăn lại hỏi rõ mọi sự tình thì ra Kagome bị một con yêu quái không lồ như trong giấc mơ của ta bắt đi, tìm ta đập mạnh, máu trong cơ thể như đang hưng phấn chuyện gì đây ta không rõ, ta run rẩy hay mừng rỡ? tại sao khi biết Kagome bị bắt lại không chút lo lắng nào mà còn tò mò, vui mừng

Ta hoang mang cực độ... tại sao lại như thế?

Tìm ta tự dưng đập mạnh đến mức khiến lồng ngực ta đau điếng, ta ôm ngực cô thờ từng ngậm hơi thờ mạnh, ông nội, di và Shota thấy vậy luống luống đỡ ta đến sofa, di chạy đi lấy điện thoại gọi cấp cứu nhưng bị ta ngăn lại

“không cần, lát sẽ khỏi thôi” cơn đau này cứ mỗi tháng lại lặp lại một lần, bởi vì bận rộn nên ta quên mất, bình thường khi cơn đau này tới ta đều im lặng trong phòng cố chịu đựng họ đã giúp ta quá nhiều rồi, ta không muốn họ lo lắng nhưng nay tại sao đột ngột tới?

Hai tiếng sau, cơn đau kết thúc, trán ta nhễ nhãi mồ hôi nằm dài trên giường, hôm nay cả nhà tán loạn cả lên, hết Kagome gặp chuyện rồi tới ta, Souta cầm khăn ướt đến đưa cho ta lau mặt, ta mệt mỏi cảm lấy, chậm chạp lau từng giọt mồ hôi trên người ta

“Kagome sẽ không sao, em ấy sẽ trở về” khi ta nói câu này, ta cũng giật mình, sao ta lại tự tin như vậy vừa nãy là hưng phấn, vừa lo lắng cho Kagome bây giờ thì chắc nịch sự an toàn của em ấy nếu như em ấy có chuyện thì ta phải ăn nói thế nào đây nhưng... thôi cứ coi như là trấn an mọi người đi

Mấy ngày sau, là vào lúc hoàng hôn, ta vừa từ đạo quán về liền bị ai đó chạy đến nhào đến lòng ta khóc nức nở, may là ta kịp thời phát hiện ra Kagome chứ nếu không là ta cho một quyền vì cứ tưởng là kẻ xấu nào chứ

“chị ơi, em sợ quá” Kagome khóc rất thảm thiết, xem ra mấy ngày em mất tích đã trải qua nhiều chuyện, ta thờ phào nhẹ nhõm vì Kagome trở về an toàn, vỗ bờ vai đang run rẩy của em ấy

“không sao đâu, mừng em trở về Kagome”

Trở về Kagome chỉ bảo bị xuyên về 550 năm trước, ở đó có yêu quái, có cái gì đó gọi là ngọc tứ hồn, nó rất mạnh, mạnh đến mức bất kì yêu quái nào đều muốn có nó, thật kì lạ, lần đầu ta nghe đến chuyện này nhưng nó lại rất quen thuộc, tựa như đã từng nghe ở đâu đó, đầu ta nhói đau lên như đang muốn nhớ gì đó nhưng ngay lập tức ta lại quên đi

Lại tiếp vài ngày, ta đang đi đến cửa chốt cảm thấy gì đó rất lạ

Yêu khí...

Trong đầu liền hiện lên từ đó, trong nhà lại nghe tiếng người lạ, một thanh niên tầm 15, 16 tuổi thì phải, ta nhanh chóng đi vào trong

“rốt cuộc là có chuyện gì, sao yêu khí lại mạnh thế”

Căn phòng đang ồn ào bởi hai người trẻ tuổi là Kagome với một người nào đó liền im lặng, khiến ta rơi vào trạng thái lúng túng nhưng nhanh sau đó ta bình tĩnh trở lại “nhà có khách sao, hình như không phải con người”

“A... đúng rồi, giới thiệu chị hẳn là Inuyasha, bán yêu mà em kê cho chị đó” Kagome liền kéo Inuyasha đến trước mặt ta, tay ta không tự chủ được sờ lên mặt hắn rồi tới tai hắn

“khuyến...? người là bán yêu khuyến sao?”

“sao cô biết” ta nghe hắn lộ ra giọng đề phòng, ngay cả chính ta cũng không rõ đây

Đột nhiên Kagome kêu lên “A... tóc, Inuyasha trên người cậu mắc sợi tóc kì”

Mọi người ngạc nhiên, không ai thấy sợi tóc trên người Inuyasha cả, ta phát hiện Kagome định lấy sợi tóc giúp hắn, ta như theo phản xạ ngăn Kagome lại “đừng động đến nó, bị thương đấy”

Ta lại tiếp tục hoảng sợ, sao ta lại nói như thế

“rốt cuộc cô là ai” Inuyasha la lên, đề phòng ta

Này ta còn không biết làm sao trả lời người, đành phải đánh lạc hướng hắn trước rồi tính gì rồi tính “ta nghĩ trước khi giải quyết ta là ai, người nên đi đến giếng thì hơn”

Hắn không do dự chạy đến giếng cổ, kéo theo Kagome theo

Inuyasha ? khuyên ? bán yêu? Giếng cổ ? ngọc tứ hồn ?

Những từ này sao mà quen thuộc quá, ta ôm đầu cố sức trở về phòng, nằm lăn trên giường ôm cái đầu đau như búa bổ của ta, từng hình ảnh trong đầu ta thoáng qua, rất nhanh rất nhanh, ta chưa kịp nhớ thì nó đã chuyển tiếp ức khác cho ta khiến ta không thể tiếp thu kịp

Nghe tiếng la của Kagome bảo Souta và ông nội đứng đến gần, ta liền biết chỗ giếng đó có vấn đề, ta muốn đi đến đó nhưng con đau đầu không cho phép ta đi, đến lúc ta chịu không nổi con đau trực tiếp ngắt đi

Mấy ngày liên tiếp, Kagome vẫn chưa trở về, ta hiện rất muốn gặp Inuyasha để hỏi vài chuyện nhưng chờ mãi chờ mãi mà vẫn không thấy hắc dẫn Kagome về, lòng ta càng sốt ruột hơn, đi qua đi lại trong phòng, cả mấy ngày qua ta cũng không đến đạo quán tập kiếm bởi vì ta không có lòng dạ nào để đi cả

Đến lúc ta không chờ nổi nữa, định mở cửa đi đến giếng cổ, lồng ngực ta đau nhói, không phải cái đau mỗi tháng một lần kia mà là như ai đó gấp nguy hiểm, là ai chứ chẳng lẽ là Kagome sao, chỉ có Kagome mới khiến ta quan tâm hiện giờ thôi nhưng hình như không phải, là một người khác...nhưng là ai cơ chứ

Đầu ta xuất hiện bóng dáng một người, quanh người tỏa khi tao nhả lạnh đậm, mặc trên người bộ kimono trắng trên áo có họa tiết hoa anh đào cách điệu màu đỏ, tóc màu bạc dài qua thắt lưng, ta như ngưng thở mong chờ nhìn thấy khuôn mặt của người đó, nước mắt ta tự dừng rơi, a... sao ta lại khóc chứ, lại khóc một người không biết

Khi hắc quay lại, ta chỉ kịp nhìn thấy vầng trăng khuyết trên trán hắc, trong tai vang vọng câu nói của hắc

“khi trở về, ta muốn nghe câu trả lời của ngươi”

Câu trả lời, lời gì mới được chứ, ngươi là ai...?

Ngươi là ai? Ta là ai...? Ta đang ở đâu...? Đầu ta lại lần nữa câu hỏi ấy, lúc mới tỉnh lại trong bệnh viện, ta cũng tự hỏi nhiều lần nhưng câu hỏi y vậy nhưng không ai trả lời cho ta biết vì ngay cả họ cũng không biết ta là ai, nhưng bây giờ ta rất cần câu trả lời

Ta là ai ?

Ta đến từ đâu ?

Là người như thế nào ?

Ta rất muốn biết , ta thật sự rất muốn biết

Đầu ta đau nhói, trí nhớ trước kia dần trở về

Ta ... tên ta không phải Tama, mà là Tatsu, ta không phải là người thế giới này... ta đang đang trong bộ truyện Inuyasha và từng sống ở thế giới này hơn 700 năm trước, ở đó ta có vị tỷ tỷ kết nghĩa tên Yue, là sư phụ Sesshomaru... và ta nhớ lại nhiều chuyện khác nữa, từng ký ức ta ở cạnh hắc từ nhỏ và cùng chiến đấu với hắc dần hiện trong đầu ta... ta từng có bản giao kèo với tên kia nếu ta nhớ lại, ta có thể gặp được Sesshomaru nhưng tên kia đâu, ta nhớ lại rồi sao hắc không xuất hiện chứ

“Huyền, ngươi ở đâu, ra đây”

Cả căn phòng chìm trong bóng tối, hắc đã xuất hiện, không còn ánh mắt màu đen sâu nữa mà là ánh mắt màu nâu đen sắc bén lạnh lùng, và đó là mắt của ta, không ngờ mắt của ta trên người hắc lại tạo cảm giác khác đến vậy

“chúc mừng ngươi, ta không ngờ ngươi lại nhớ nhanh đến vậy, như lời hứa, ngươi có thể gặp lại hắc và ta tặng cho ngươi thứ này”

Hắc lấy trong bóng đêm đưa cho ta cây quạt, hiện tại ta không thấy dáng vẻ của nó nhưng khi cầm nó, ta cảm thấy rất quen thuộc

“là hắc phong sao ?” cầm trên tay, ta cảm nhận được chính cây quạt khi xưa ta nhận từ ngôi sao mặt người kia, không ngờ nó lại có thể trở về tay ta

“đó là cây quạt của ngươi, ta trả lại còn bây giờ là thứ ta đã hứa với ngươi” hắc phẩy một cái, rất uyển chuyển, cơ thể ta nhẹ bồng, sức mạnh trong cơ thể dâng trào, cảm giác này như cơ thể lúc trước của ta, ta mừng rỡ nhìn hắc

“sức mạnh, tuổi trẻ đây là thứ ta tặng ngươi, sức mạnh lúc trước của ngươi, ta trả lại, còn tuổi trẻ, ý là ngươi sống lâu đấy nhưng ta không biết ngươi sống được bao lâu với tên kia thôi”

Ta bây giờ rất vui mừng, đến phát khóc luôn đấy, đang tính cầm ta hắc, hắc liền biến mất như chưa hề xuất hiện

Ta gọi mấy lần hắc vẫn không xuất hiện xem ra đây là lần gặp cuối cùng của hắc rồi sau này chắc sẽ không gặp lại nữa, không còn do dự gì nữa, ta chạy đến giếng cũ muốn nhảy xuống nhưng nhảy hoài không được, sao kì lạ thế này hay phải có Kagome dẫn đi mới được

Chắc là thế rồi đành phải đợi thôi, ta ù xù vào trong, thôi kệ coi như có thời gian xử lí mọi chuyện cái đã

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

Đến đêm ta lên rồi khỏi nhà, tìm đến nơi hoang vắng để tập luyện, đã một năm rồi ta chưa dùng đến nó với lại mắt ta cũng có vấn đề về ánh sáng, cần thích ứng với nó nếu là ban đêm không sao nhưng ban ngày thì lại là chuyện khác

Ta nắm chặt lấy Hắc Phong, cảm nhận sức mạnh của nó, luồng khí của nó từ từ xâm nhập vào thân thể ta, cơ thể này của ta có chút không quen với nó cần có ít thời gian để thích ứng được

Cảm giác có người, có lẽ là bảo vệ khu, ta nhanh chóng tìm chỗ núp đợi họ đi khỏi mới đầu lộ diện, xem ra tập luyện ở đây không được nhưng hiện tại ta không biết đi đâu bây giờ

Mỗi đêm ta điều lên đi tập luyện, dần cũng quen thuộc với Hắc Phong, ngồi trên bàn học Kagome, một tuần rồi con bé chưa trở về, nghỉ học nhiều vậy không sợ bị đình chỉ học sao, à sao ta có thể quên chứ nhờ có ông nội bịa ra nhiều lí do trời ơi đất hỡi về bệnh tình của Kagome nên nhà trường luôn thông cảm cho sự vắng mặt thường xuyên của em ấy và cũng không ít lần Kagome lâm vào tình huống dở khóc dở cười vì căn bệnh mình không hay biết

A tối giờ đến đạo quán rồi, ta lấy kiếm gỗ treo trên tường vội vã chạy xuống nhà

“dì ơi, con tới đạo quán trưa mai mới về nhé”

Chưa đợi dì trả lời, ta vội mang giày và balo vọt khỏi nhà, may là hôm nay tập huấn chung mới đưa học viên trong đạo quán, phần nào giúp ta quên đi thời gian chờ đợi Kagome chứ nếu không chỉ còn nước mỗi ngày như oán phụ mỗi giờ mỗi phút chờ Kagome về thì mệt lắm, độ lải nhải trong nhà không ai chịu nổi ta đâu

Ta đi chưa được bao xa, có ai đó la lên có lửa cháy ở đền Higurashi, ta luống cuống quay về, bởi vì không nhìn thấy mà va chỗ này chỗ nọ, chạy đến dưới chân bậc thang, luồng yêu khí vụt qua người ta, sống lưng ta lạnh toát định thần sẽ đuổi theo nhưng nhớ đến mọi người còn trong đền, ta vội vã chạy lên, ông nội bị tấn công, lửa ở nhà kho cháy mạnh, di gọi cấp cứu lần cứu hỏa nhưng đã lâu rồi họ còn chưa tới, lo cho ông ta cộng ông trên lưng, điều khiển Hắc Phong chạy bay đến bệnh viện trước sự ngỡ ngàng của Souta và dì

Đáp xuống nơi hoang vắng ở bệnh viện, ta vội vã công ông vào trong

“có ai giúp không, ông tôi bị ngạt thở trong đám cháy, giúp tôi với”

Ngay sau đó, bác sĩ y ta mau chóng đem ông vào phòng cấp cứu, tôi ngồi chờ ngoài làm vài thủ tục nhập viện, xong xuôi lập tức trở về nhà, thật may lúc đó xe cứu hỏa đã tới nhưng xe cấp cứu nghe nói có gì đó chặn lại, bị tai nạn trên đường

Có lẽ là nó... nhưng là yêu quái nào nhỉ

Đừng trách ta, mấy tình tiết trong Inuyasha ta gần như quên sạch, lúc trước coi phim ta cũng chỉ chú trọng đến phần có liên quan đến Sesshomaru mà thôi

“Tama, ông sao rồi” dì lần Souta chạy đến chỗ ta hỏi tình hình

“hiện tại con đã đưa ông đến bệnh viện cùng với làm thủ tục rồi, di chuẩn bị đồ cho ông đi ạ”

Cả hai gạt đầu vội vào nhà, đúng lúc đó Kagome vừa về, Kagome vừa đến nhà mà nhà lại rối tung cả lên, em ấy chạy đến hỏi chuyện

“Tama, có chuyện gì xảy ra”

“hình như có yêu quái xuất hiện trong kho” ta do dự trả lời, ban nay ta có kiểm tra qua, quả là có yêu khí, tuy là yếu nhưng nó giống hệt yêu khí ban nãy ta vừa cảm nhận được

“không sao, mọi chuyện ổn cả rồi, em đi nghỉ ngơi đi rồi mai còn đi học và đi thăm ông nội nữa” ta cố trấn an Kagome, tuy không thấy khuôn mặt em ấy bây giờ, khi cầm lấy tay run rẩy của Kagome ta đã biết em ấy đã lo lắng và run sợ như thế nào

Ngày hôm sau, Kagome cùng Souta uể oải đi học, dì làm cơm hộp mang vào bệnh viện cho ông nội, chỉ còn ta ở nhà một mình giữ nhà, ngồi yên tĩnh trên ghế, co số sắp xếp tình tiết của truyện trong đầu, đây là thời điểm xuất hiện yêu quái mặt nạ thì phải, chỉ có nó mới ở trong tủ kho đền thôi

Ta ngồi riết cũng chán, đành phải đến bệnh viện phụ di chăm sóc ông nội dù gì ở nhà cũng không có ai, sẽ không có chuyện gì đâu

Cho đến trời tối, ta mới giật mình nhớ ra, yêu quái sẽ tấn công Kagome vào lúc này, nó sẽ cướp lấy mấy mảnh ngọc tứ hồn và khiến Kagome bị thương, ta vội vã chạy về, giữa đường nhìn thấy hai chị em họ cố chạy thoát khỏi yêu quái ăn thịt người kia, cơ thể to lớn nặng nề xem ra đã ăn rất nhiều người, ngay khi nó sắp bắt được Souta, ta nhanh chóng dùng Hắc Phong “đao gió”

Hàng loạt đao nhỏ phóng đến nó, khiến cơ thể nó xuất hiện nhiều vết thương nhỏ song vết thương lại mau chóng lành lại

“Kagome, chạy nhanh đi, chỗ này chị giải quyết”

Kagome chắc không ngờ là ta, em ấy có thể sẽ thắc mắc ta sao lại có sức mạnh này nhưng việc đó cứ để sau, việc cần thiết bây giờ để cho hai người chạy thoát, thật mai là không ỏ vù ‘không, em không thể để chị một mình, có đi thì cùng đi’ nếu không ta thật sự tin chắc sẽ dùng Hắc Phong quạt cho em ấy bay đến phương xa luôn đấy

Cả hai chạy về nhà, nơi đó bây giờ là nơi an toàn, còn ta thì đánh lạc hướng tên yêu quái béo phì này, tìm đến một nơi tối không có ánh sáng và trống trải, ta không muốn đèn tiền cho mấy thứ ta phá hoại trong lúc chiến đấu đâu

“hừ, con người chết tiệt, chết đi” hấn sử dụng cơ thể đen xì to béo nhào đến người ta, định sử dụng chiêu lấy thích đề người, đừng hòng xài nó lên ta

“vũ điệu giông tố” chiêu lần này ta mong sẽ nhanh gọn giải quyết được nó, chỉ là không ngờ nó đã mập xầu xi mà còn dai nữa chứ, chiêu của ta đánh ta chỉ làm mất một phần thân thể của nó, còn là thứ dư thừa nữa chứ, ta đâu rảnh giúp người giảm béo

Mà tại sao nó có được mảnh ngọc tứ hồn chứ, Kagome sợ ý quá, ta cũng không ngờ hiện tại ta lại yếu đến mức này, đến cả yêu quái bình thường lại không thể giết được, hay là nhờ có mảnh ngọc tứ hồn nên mới khó khăn như vậy, thôi kệ thử lại lần nữa

“con người, người dám làm thế với cơ thể ta”

Nó lao như sét tới ta trong lúc ta không tập trung, ta còn đang ngờ ngàng thì đã bị nó nuốt chửng trong thân thể góm ghiếc của nó, khi ấy ta kịp nhìn thấy Inuyasha công Kagome đến, nhìn Kagome nét mặt hoảng hốt kêu tên ta “Tama”

Tuy ở bên trong cơ thể tên yêu quái này nhưng ta vẫn nghe được những gì bên ngoài xảy ra, cố hết sức tạo kết giới ngăn chặn yêu quái hấp thu cơ thể ta, ngay lúc đó ta nghe được xuất thân của nó, là một chiếc mặt nạ làm từ thân cây có dính mảnh ngọc tứ hồn hàng trăm năm trước, ước muốn của nó là có cơ thể và không bị tiêu hủy và mảnh ngọc đã cho nó sức mạnh thực hiện điều ước, khi vừa kể xong nó sẽ tấn công Kagome và Inuyasha, nắm chặt Hắc Phong, ta lâm nhâm câu thần chú, hô to “sấm sét”

Ánh sáng mạnh đánh xuống người nó, giải thoát cho ta, ta được kết giới che chở nên không sao, khi ta vừa thoát khỏi cơ thể yêu quái, Inuyasha ngay lập tức lao tới dùng thiết toái nha chém mạnh vào nó, khiến mặt nạ vỡ tanh bành

Ta thờ dốt, vừa sử dụng kết giới vừa sử dụng sức mạnh trong cơ thể yêu quái khiến ta tiêu hao quá nhiều sức lực

“rốt cuộc cô là ai?” Inuyasha thu kiếm lại, đi đến chỗ ta

Ta im lặng thay câu trả lời, muốn ta kể ta là ai hơi bị khó hiểu đấy, một kẻ ngốc như người có chắc sẽ hiểu được lời ta không, ta hí mắt không trả lời, nhanh chóng rời khỏi bỏ lại Inuyasha và Kagome ngẩn ngơ đến khi mất bóng của ta

Và... cuộc sống vẫn cứ như thường lệ, ông nội đã xuất viện, Kagome bắt buộc phải đi học vì nếu không con bé không còn con đường nào khác ngoài rớt môn cả, và căn bệnh viêm đường thần kinh của Kagome theo đó tạm khỏi và tiếp tục đến lớp như thường

Ta ở trong phòng chuẩn bị đồ cho chuyến đi, cũng không đem nhiều, chỉ vài thứ như kem chống muỗi, gia vị và vài bộ quần áo, xong rồi kéo balo để sang một bên đi xuống phòng phụ di nấu cơm chiều, sẵn làm hộp thức ăn cho Kagome để con bé đem qua kia ăn

“Tama, con đi theo Kagome làm chi, ở đó nguy hiểm lắm và lại mất con đâu thuận tiện cho việc đi lại”

“không sao đâu dì, con tự lo được”

Khi nghe đến việc ta muốn qua thế giới bên giếng cổ đi đã ngăn cản ta nhiều lần, ta hiểu họ lo cho ta nhưng ta cần thiết phải đi qua đó, nếu không thì sao có thể gặp được Sesshomaru chứ

Nếu tính thời gian ta không gặp hấn chỉ là 1 năm nhưng với bên kia giết có lẽ tầm hơn 100 năm đi, ta không muốn hấn sẽ quên ta nên ta vội muốn gặp hấn, mà gặp rồi thì sao, hấn có tức giận ta vì ta rời đi đột ngột không, hấn có ghét ta vì đôi mắt hiện tại của ta không, ta vừa muốn gặp mà vừa do dự song nỗi nhớ về hấn lại mạnh hơn, ta đành phải thử

“Tama, sao hành lí chị ít thế”

Kagome xách balo nặng trĩu, ta nói cũng phải 15kg là ít nhất đấy

Nắm lấy tay Kagome cùng nhảy xuống giếng, quả nhiên là có thể xuyên qua được, ta lên trước sau đó mới kéo theo Kagome lên, Inuyasha vừa chạy tới,

hắn thấy ta liền chau mày khó chịu, có lẽ vì không rõ thân phận của ta nên hắn có phản cảnh giác, thì sao dù có rõ hắn cũng sẽ cảnh giác với ta thôi, ta cùng phe với anh trai hắn mà

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Nhện Đầu Người

Trên con thuyền độc mộc, ta cùng Kagome ngắm khung cảnh núi rừng không ô tô, khói bụi, tận hưởng bầu thiên nhiên trong lành, Kagome đằng sau miêu tả khung cảnh xung quanh cho ta nghe, có thể thoải mái trên con sông thế này xem ra yêu quái đã dần rút bớt khỏi con người, và bây giờ đã an toàn hơn trước nếu là trước kia, chỉ cần ngồi vậy thôi sợ ý một chút là bị tấn công liền

Inuyasha cau gắt vì Kagome không tập trung tìm mảnh ngọc, cứ lâu lâu, tai ta lại nghe tiếng loạt xoạt, hình như có gì chắn trước đường đi nên cần Inuyasha dọn dẹp

Đột nhiên tiếng hét vang lên, Inuyasha nhanh nhẹn bay lên bắt lấy ai đó khỏi cảnh từ trên cao rơi xuống đất, cô gái mới cảm ơn hắn chưa được vài giây thì đã đẩy hắn xuống sông rồi, cái này có phải là làm ơn mất oán không hề

Kagome thấy cô gái bị thương nhẹ ở cánh tay liền lấy bình thuốc giảm đau xịt lên vết thương của cô gái, ta yên lặng ngoan ngoãn ngồi trên bờ sẵn tiện giúp yêu quái shippo mau chóng khỏe lại con say sóng

Nghe đầu là một tên yêu quái gọi là nhện đầu người, từ hồi cuối xuân chúng đã bắt đầu tụ tập ở vùng này, vài ngôi làng không may mắn đã bị chúng tấn công với cách thức chờ con mồi vào bẫy của mình rồi nuốt chửng họ

Kagome nghe cô gái kể xong liền quay sang Inuyasha với ý muốn giúp cô gái nhưng hắn nhất quyết từ chối, hắn không có nghĩa vụ đó, ta ngồi bên cạnh cũng thăm gắt đầu, chuyện nguy hiểm không liên quan đến mình thì đừng ngốc nghếch xen vào, chết như chơi đấy

Nhưng với sự kiên quyết của Kagome, Inuyasha đành phải lao vào việc này, ta không có ý kiến nhưng ta sẽ không tham gia vào việc này, nó rất nguy hiểm nếu là lúc trước còn được đằng này mất ta không nhìn rõ sẽ trở thành vật cản của họ

Gần tối, nhóm bọn ta đưa cô ấy trở về nhà, đó là một ngôi chùa nhỏ nằm giữa rừng, vừa bước vào ta cảm thấy có gì đó không ổn liền kéo tay áo Inuyasha “cẩn thận, tôi thấy chỗ nào có gì đó rất lạ”

“đã biết” hắn hình như cũng có ý nghĩ giống ta, ngôi chùa này chắc là có vấn đề

Bởi vì gần tối cùng với nghe đồn có yêu quái nhện đầu người nên bọn ta đành phải ở lại qua đêm, càng tối càng cảm thấy không khí ở đây càng lạ, xem ra ngôi chùa này có vấn đề thật rồi

Đúng lúc đó, yêu quái trở nên dày dặt, ta từ trong bếp chạy đến khi nghe tiếng la của Kagome, giữa đường gặp rất nhiều yêu quái tập chùng, chúng vào đây bằng cách nào thế, không phải chùa có kết giới sao, may mà ban đêm ta có thể hình thấy, nếu không thì ta chết chắc rồi

Vừa đi tìm Kagome vừa giải quyết đám tạp nham này, có lẽ họ chạy đi ra ngoài rồi, ta nương theo yêu quái của shippo đi tìm họ, bởi vì yêu quái của Inuyasha gần như ta không cảm nhận được, chẳng lẽ hắn biến thành con người rồi sao

“Kagome, Inuyasha, Shippo” ta nhìn thấy họ từ xa và cả cô gái kia nữa, quả nhiên Inuyasha đã mất hết pháp lực, giờ chỉ là con người bình thường thôi, ta tính lại hỏi thăm, thì giọng nói nghe hơi quen vang lên

“A... Tatsu... là cô sao?”

Ra là Myoga, tên yêu quái bọn ta chết luôn đi theo Inu no taishou lúc trước đây mà

“lâu rồi không gặp, lão tí hon” ta gật đầu chào lão, trong lão có vẻ hơi run rẩy khi nhìn thấy ta, cũng phải lần nào gặp lão ta cũng làm lão ta bán sống bán chết, sao có thể không sợ cho được, ta làm vậy cũng để bảo vệ những giọt máu quý giá người ta thôi

“Tama, chị biết Myoga sao, sao hai người biết nhau” Kagome thắc mắc hỏi, thấy có hai kẻ đang ngốc triệt khi biết ta quen biết lão bọn ta chết này

“chuyện này để sau, giờ giải quyết việc chính”

“chị không phải mù sao?” Shippo ngờ ngạc khi thấy ta nhìn được mọi thứ xung quanh

“ta không hề nói ta bị mù” ta chỉ không thể nhìn thấy ánh sáng quá chói thôi

Hiện tại Inuyasha không thể bảo vệ được Kagome và shippo, về ta thì khỏi bàn ta có thể tự lo cho mình và cần thiết nhất bây giờ bọn ta phải an toàn cho đến khi bình minh, lúc đó yêu lực Inuyasha mới hồi phục mới có thể tiếp tục chiến đấu

“A” Kagome la lên làm bọn ta giật mình

“gì thế ?” Inuyasha bức dọc hỏi

“tôi bỏ quên balo trong chùa rồi”

“kệ nó đi” Inuyasha định quay người rồi đi, ta đứng đó e hèm một tiếng “trong balo có mảnh ngọc tứ hồn đó”

“cái gì ?”

“xin lỗi mà” Kagome tha thiết xin lỗi mọi người, xem ra ta nên quay lại để cho Inuyasha quả là khá nguy hiểm

Khi thấy hấn định đi ta liền kéo hấn cùng shippo lại “để ta đi, các người ở lại đi”

Mọi người tò ý phản đối, sao có thể để ta một mình vào chỗ nguy hiểm đó được, Myoga từ trong tóc Kagome chui ra khuyên bảo “để cho cô ấy đi đi, cô ấy sẽ làm được mà”

Chưa cần đợi họ trả lời, ta nhanh chóng rời khỏi chạy đến ngôi chùa, vừa đứng lúc tên yêu quái dưới lớp nguy trang là thầy chùa đang lục lọi balo của Kagome, ta lấy đại thanh gỗ ném đến chặn động tác hấn lấy bình đựng mảnh ngọc tứ hồn

“ra là người, lão thầy chùa hèn gì ngay khi ta gặp người có gì đó khác lạ”

Lão yêu quái nhìn ta đầy tà khí, cổ con người dài quần quèo kể tiếp hai răng nanh lộ rõ ra trong bóng tối, lão nghe đồng bọn nói có bán yêu đi ngang qua mang theo ngọc tứ hồn liền lên kế hoạch dẫn dắt mọi người đến ngôi chùa này

Lão lộ nguyên hình theo đó ngôi chùa cũng chìm đầu tư nhện của lão từng đợt tư nhện liên tiếp bắn về phía ta, ta nhanh chóng tránh né chạy đến balo cầm lấy lọ đựng mảnh ngọc tứ hồn, ngay lúc đó ta nghe tiếng động bên ngoài, quay sang nhìn liền thấy bọn Kagome chạy đến

“ngu ngốc, không phải đã bảo ở yên đó sao?”

“sao tụi này có thể bỏ cô lại một mình chứ” Inuyasha đi đến, ta liền ném lọ sang hấn “chạy nhanh”

Tất cả quyết định cùng chạy, chỉ không ngờ trước khi thoát màn nhện đã bao bọc xung quanh rồi

Cô gái liền chỉ bọn ta ra nhà chính, ở đó có một căn phòng nhỏ có thể trốn, hiện tại bọn ta không biết đường lối nên phải theo cô gái đó

Vào được bên trong, Myoga liền bảo Kagome cầm thiết toái nha gần cửa, Kagome nghe lời liền làm, ta ngồi xuống nghỉ ngơi lại sức, trong lòng vẫn còn bức mình nên không nói chuyện, ta sợ sẽ phát hỏa nếu nói với mấy tên này

Với sức mạnh của thiết toái nha, có lẽ có thể cầm cự gần tới sáng nhưng lúc đó Inuyasha chưa trở lại bán yêu, bọn ta sẽ chưa an toàn, ta đến cạnh thanh kiếm, tạo thêm một kết giới chồng lên kết giới của thiết toái nha, mong nó kéo dài được tới bình minh

Cô gái kia còn đang khóc nức nò vì không ngờ một người mình yêu thương tin tưởng chính là yêu quái, kẻ sát hại ngôi làng và gia đình cô

Inuyasha, Kagome, Shippo ngồi yên tĩnh trong căn phòng, ta cũng không ngoại lệ, có thời gian nhàm chán liền lấy chút thuốc và băng vải cuộn y tế, Kagome thấy thế liền biết ta muốn đắp thuốc nhanh chóng giúp ta quán băng cho ta

“sao chị ta lại bị như vậy” Shippo tò mò hỏi

“vì cứu tôi nên chị ấy mới bị vậy” Kagome buồn bã trả lời, có lẽ em ấy còn cảm thấy nợ tôi đôi mắt này, tôi vỗ tay em ấy nhẹ nhàng nói “không phải lỗi tại em, đừng dằn vặt mình, đây chỉ là cuộc trao đổi ta với một người thôi”

Phải, để có thể gặp lại Sesshomaru, ta đã đổi đôi mắt khỏe mạnh của mình để có thể gặp lại hấn, tại nạn chỉ là nguy trang cho cuộc trao đổi đó thôi

Tiếng cửa bị đập liên tục, xem ra kết giới sắp chịu không nổi rồi, không biết trời đã sáng chưa

“Kagome, tên Inuyasha đã trở lại chưa”

“chưa” Kagome lắc đầu

Khốn thật, vẫn chưa sáng sao, ta lấy Hắc Phong ra chuẩn bị tư thế chiến đấu, ai cũng căng thẳng chờ đón tên yêu quái xuất hiện, cánh cửa bị đánh sập, ta liền biết kết giới đã bị phá vỡ rồi

“vũ điệu gió” lốc xoáy mạnh mẽ tiến về trước ngăn chặn tên yêu quái, nhưng hấn đâu phải chỉ có mỗi cái mình, hấn còn mười mấy cái chân nữa mà sao ta

có thể quên được điều này chứ, ngay lập tức lọ ngọc tứ hồn bị hắc cướp lấy, cô gái kia cầm lấy thanh kiếm lao tới với ý muốn đâm lão rất tiếc bị mấy cái chân đầy lông lá của lão ngăn lại, cây kiếm trên tay cô gái rơi xuống, Inuyasha chụp được nó, ta cảm nhận được yêu khí của hắc dần trở lại, xem ra trời đã sáng

Và dĩ nhiên cho dù tên yêu quái đã nuốt những mảnh ngọc lại, với một yêu quái cấp thấp cho dù nuốt bao nhiêu đi nữa nếu chưa kịp hấp thụ thì vẫn là yêu quái cấp thấp thôi, sau đó thì khỏi bàn, bị mấy đao của Inuyasha làm cho tanh bành, lão bị tiêu diệt Kagome lấy lại được những mảnh ngọc tứ hồn đã được kết tinh

Vào buổi sáng hôm đó, bọn ta tiễn cô gái kia một đoạn đường, trước khi đi cũng cảm ơn bọn ta rất nhiều vì đã trả thù dùm cho cô ấy mặc dù chỉ là vô tình thôi những cô cũng rất cảm kích

Với sức ta hiện tại, ta chưa thể tìm đến Sesshomaru, chỉ có thể đi theo Inuyasha chờ hắc đến tìm Inuyasha đoạt lại thanh kiếm như thế ta mới có thể tìm được hắc, ta tự đi sẽ không thành vấn đề nhưng nó sẽ khá phiền toái và ta cũng sẽ không an toàn khi đi một mình với đôi mắt thế này, lẽ đâu chưa kịp tìm đến hắc ta đã bị tên yêu quái nào đó kết liễu coi như chấm hết.

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Miroku

Với sức ta hiện tại, ta chưa thể tìm đến Sesshomaru, chỉ có thể đi theo Inuyasha chờ hắc đến tìm Inuyasha đoạt lại thanh kiếm như thế ta mới có thể tìm được hắc, ta tự đi sẽ không thành vấn đề nhưng nó sẽ khá phiền toái và ta cũng sẽ không an toàn khi đi một mình với đôi mắt thế này, lẽ đâu chưa kịp tìm đến hắc ta đã bị tên yêu quái nào đó kết liễu coi như chấm hết.

Ngồi ngẩn ngơ trên con thuyền, ta nghĩ tại ta nên trở về làng gần giếng cổ một chút, thích nghi với thể giới này thêm một thời gian rồi mới đi theo Inuyasha, nếu không ta sợ cản trở họ, ban đêm thì không sao, ban ngày mới mệt

Ngay ngày Inuyasha đưa ta trở về, trong làng liền xảy ra chuyện, ta gặp được bà Kaede em gái của Kikyou, bà kể chuyện hủ tro cốt của Kikyou đã bị yêu quái lấy mất, nếu ta đoán không nhầm đây là yêu quái Urasue kẻ hồi sinh lại Kikyou, cả ba say sưa nói chuyện về hủ tro cốt không để ý đến ta, đến khi Inuyasha bỏ đi thì bà mới phát hiện ra ta

“Kagome, người này là ai?”

“À... đây là Tama chị cháu, chị ấy cần thời gian thích nghi nơi này nên cháu mới nhờ bà cho chị ấy ở tạm vài hôm”

Ta lễ phép đến trước bà Kaede chào hỏi “chào bà, cháu tên Tama, cũng là pháp sư mong bà chiếu cố”

Xung hô bà cháu với Kaede ta có chút ngại ngùng, về tuổi ta quả là nhỏ hơn nhưng có ai biết được linh hồn ta đã sống gần trăm năm không

Ta không nghe bà ấy nói chuyện, cứ tưởng bà ấy từ chối, hồi lâu mới nghe tiếng bà nói “được rồi, tuy thấy mắt ngươi có vấn đề nhưng lại là pháp sư xem ra là không tệ”

Tuy nhiên, ngay hôm đó họ lại bỏ ta ở lại làng, còn họ thì lên đường đi tìm tro cốt của Kikyou, ta không có ý kiến gì hết, cốt truyện ra sao thì cứ để nó diễn ra thế đấy, ta không thể ngăn lại được liền chậm rãi đi dạo trên đường làng, sau đêm qua mọi người còn hoảng sợ bởi có kẻ đã lấy tro cốt của vị pháp sư họ luôn tôn thờ một cách bạo lực khiến mười mấy người trong làng bị thương nặng, tuy chưa có người chết nhưng họ hiện tại cũng tránh rời khỏi nhà

Sesshomaru, hiện tại ngươi ra sao rồi, có hận ta vì ta tự ý rời khỏi ngươi không?

Con gió mạnh thổi qua, mang cổ yêu khí quen thuộc song nhanh chóng nó đã biến mất có lẽ hắc vừa đi ngang qua chỉ là đi quá nhanh nên ta mới không cảm nhận kịp yêu khí của hắc

Hắc bây giờ cũng không nhận ra ta đâu vì gương mặt ta có chút thay đổi cùng với mùi trên cơ thể ta, ngoài mùi thảo dược thì không còn mùi của ta như lúc trước. Lão Myoga có thể nhận ra ta được bởi hắc nhìn ra cây quạt ta cầm trên tay. Nó đã từng làm lão khốn đốn mấy lần, ta biết lão hận nó, hận đến mức chỉ cần nhìn sơ cũng có thể nhìn ra nó là quạt đã hành hạ lão bán sống bán chết

A... mùi hương của cỏ, lâu rồi ta mới cảm thấy thoải mái như vậy, cuộc sống hiện đại đầy đủ vật chất nhưng ta lại luôn thấy thiếu cái gì đó, đến khi nhớ lại ta mới phát hiện, thì ra không có hắc bên cạnh khiến cuộc sống của ta trống rỗng đến vậy, có lẽ quen với sự có mặt của đối phương, đột nhiên người đó biến mất khỏi cuộc sống của mình nên có chút không quen

Vậy thì sao, không quen, lâu dần cũng sẽ quen, ta không bên cạnh hắc hơn một trăm năm, hắc không bên cạnh ta 1 năm, giờ chắc cũng đã không còn

nhớ đến ta rồi

Dùng Hắc Phong, ta đi chuyển đến giếng cổ, ta nên trở về hay kiên trì ở lại tìm hắc, nếu hiện giờ kịch tình là kikyousống lại thì không lâu nữa Sesshomaru sẽ đến đòi lại thiết toái nha

Vẫn là kiên trì đợi họ trở lại thì hơn

Chà đã bao lâu rồi ta mới được tắm suối nước nóng đây, ban đêm ngồi ngâm nước nóng cùng Kagome quả là tuyệt vời, ta thả lỏng cả người trông dòng nước được danh là nước suối là đẹp thiên nhiên dành cho phụ nữ

Chuyện của kikyou, ta cũng không nghe bất kỳ ai nhắc đến, có lẽ họ không muốn nói nên ta cũng chẳng muốn hỏi

“kẻ nào” ta nghe tiếng động rất gần nơi ta và Kagome tắm, liền đi đến hướng đó kiểm tra, thì ra là bây giờ, khi ta quay đầu lại nói Kagome không có gì, thì đã thấy Inuyasha bị một tảng đá to bự đánh thẳng vào đầu

Ha... tội cho cậu ấy, đôi khi phản ứng nhanh nhẹn là một chuyện không tốt

Hai đứa ta tắm xong liền lên bờ, mặc đồ gọn gẽ mới đi đến đồng lửa shippo đang đốt, hôm nay vẫn là ăn cá nướng với vài củ khoai dại, ta ngán tới tận óc rồi đây, lấy một con cá chưa kịp nướng sơ chế lại một chút, thêm ít gia vị rồi mới đưa cho Kagome nướng cá

Ta tất nhiên không thể đến gần đồng lửa, đừng quên mắt ta không thể chịu được ánh sáng kích thích, dù cho đã là đêm nhưng với ánh đèn mắt ta vẫn không chịu được, giờ ta mới hiểu tại sao mỗi lần Huyền xuất hiện, xung quanh lại tối đen đến vậy, là do hắc không thể tiếp xúc với ánh sáng

Sáng hôm sau, ngồi đằng sau chiếc xe đạp của Kagome, ta tận hưởng cơn gió mát mẻ bao quanh mình, đột nhiên có yêu quái xuất hiện, hắc từ trên cao tấn công bọn ta, tách ta, Kagome với Inuyasha ra xa, kể sau đó một tên tự xưng là thầy tu xuất hiện, hắc nói chỉ muốn lấy ngọc tứ hồn và sẵn tiện bắt luôn hai người bọn ta

Ha hóa ra là tên nổi tiếng là dâm dục trong phim Miroku, hắc cướp đi xe đạp Kagome lần em ấy đi theo, ta bởi vì quá đột ngột nên không kịp phản ứng rơi xuống đất, xoa cạp mong đầy đau đớn, ta tức giận với cái tên không biết thương tiếc kẻ tàn tật, lấy Hắc Phong cho hắc tận hưởng hàng vạn đao gió lao tới

Hắc tránh thoát được, nhân tiện giật luôn mảnh ngọc tứ hồn đeo trên cổ Kagome cùng chiếc xe đạp tẩu thoát, ta giận dữ vì mất chiếc xe đạp hết về phía Inuyasha “tên bán yêu chết tiệt, người ở đâu?”

Không lâu sau mới biết là bị tên thầy tu mở hang gió, khiến cho Inuyasha chống đầu trong vách đá, Kagome cùng shippo kéo hồi lâu mới kéo hắc ra được

Chuyện bây giờ là cần làm là lấy được mảnh ngọc bị cướp, Inuyasha quyết định dùng mũi câu của mình giải quyết việc truy tìm tên cướp, ta không muốn trở thành tâm điểm chú ý khi hắc dùng mũi của mình đi sát đất để tìm mũi, lập tức ngăn hắc lại “tìm mấy cái kỹ viện là tìm được hắc ngay, đừng có làm chuyện mất mặt như vậy”

Không ai hỏi lý do tại sao ta biết, vì có hỏi cũng biết ta sẽ không trả lời, mấy trẻ nhỏ này dễ dạy một điều rất nghe lời người lớn, nói là làm ngay, và chưa đến nửa tiếng đã tìm được tên trộm, hắc đang hú hí với mấy cô nàng kỹ nữ trong kỹ viện, Inuyasha xông vào làm cả nơi đó náo loạn cả lên

Và dĩ nhiên để giành được mảnh ngọc, hai người đánh bắt chặp không gian đánh nhau sập nhà sập cửa nhà người ta, ta trong lòng lắm nhảm nếu phải đền tiền thì làm cách nào cho tên nhà sư moi tiền ra, hắc đi bóc lột người khác suốt năm này sang tháng khác tất nhiên túi của hắc sẽ đựng rất rất nhiều tiền

Ngay vào lúc hắc dùng hang gió đối phó Inuyasha, vì ta là một kẻ vô cùng nhát trong nhóm, hắc không để ý ta ở sau lưng hắc, và cuối cùng hắc được vinh dự được Hắc Phong gõ một cái rỗng mạnh sao ốt, nhân lúc hắc thả lỏng, ta đưa ta chụp tay phải hắc lại ịn xuống đất gọi Inuyasha đến “ mau lấy chuỗi vòng quần tay hắc lại, lúc ấy hang gió của hắc sẽ không hoạt động lại nữa”

Inuyasha gác kiếm, nghe lời làm theo ta nói, hang gió được đóng lại, tên thầy tu bị ngắt xiù, ta thuận tay lấy dây thừng trong balo đưa cho Inuyasha “trói hắc lại”

Và Inuyasha cũng rất phối hợp, trói chặt tên đó lại, ta biết khi hắc tỉnh lại, cái tay đó sẽ đụng lung tung những chỗ không thể đụng, như mông chẳng hạn

Hắc tỉnh lại là cũng mấy phút sau, trong lúc Kagome đang thay thuốc cho ta, hắc nhìn ta rồi lại nhìn Kagome xong mới chịu kể chuyện vì sao hắc đi tìm mảnh ngọc tứ hồn

Khi hắc nhắc đến Naraku, kẻ gieo rắc lời nguyền hang gió qua bao thế hệ của gia tộc hắc, rồi tới việc Naraku có thể cải trang thành nhiều hình dạng khác nhau, Inuyasha mới biết được mối hận thù năm xưa là do Naraku làm

Với quyết định sau đó là Miroku đi theo nhóm bọn ta đi tìm ngọc tứ hồn và tìm kẻ thù chung của Inuyasha với sự đề xuất của Kagome, bọn ta tiếp tục lên đường tìm mảnh ngọc tứ hồn

Và trước khi đi, hắc đã đưa ra thỉnh cầu thường lệ khi gặp các cô gái trẻ tuổi “Kagome, nếu cô quan tâm tới ta, hãy sinh con cho ta đứa con nhé”

Hờ... bài ca cầu con đây rồi

Inuyasha ngay tức khắc ngăn hành động của tên hấu sắc, kế tiếp là cuộc cãi vã của Inuyasha và Kagome, Shippo đang ngồi ăn trên cây cũng ngăn mới hai người, ở cạnh nhau yên bình chưa bao lâu thì lại tiếp tục cãi nhau, ta vừa vào cây Shippo đang ngồi thờ dài, đúng là yêu nhau lắm cắn nhau đau

À tại sao tên Miroku đó không đến chỗ ta nói câu y vậy, sau hai lần bị ta chinh cho toi ta còn dám ta cũng khen hấn can đảm đấy, bắt chấp đưa con dám lao vào nguy hiểm đó

“Tama, cô có thể sanh cho ta đứa con nối dõi tông đường không?”

À ta xin thay đôi suy nghĩ, quả là vì đứa con, hấn bắt chấp tất cả

P/S: dạo này Thỏ bận rộn quá, hết đi học còn đi làm thêm nên đăng truyện hơi chậm, mọi người thông cảm nha

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Họa Sĩ Địa Ngục

Ta đi theo bọn họ đến địa điểm khác, trên đường đi Miroku và Inuyasha rất hay cãi nhau, tần suất nhiều đến nỗi quên cả Kagome, ta cùng Shippo ngồi đằng sau xe thoải mái ăn vặt, mặt kệ cho hai tên nào phẳng đó cãi nhau

Mùi hôi thối của xác người, ta lấy Hắc Phong quạt quạt nhẹ cho bay cái mùi hôi khó chịu này, shippo ngồi cạnh tranh thủ ngồi hưởng con gió mát mẻ từ ta

Theo lời Kagome, trước mặt có rất nhiều xác người và hình như cũng đã vài ngày rồi, Inuyasha đến kiểm tra thì họ không có bất gì giọt máu nào mà chỉ có mực bao vây khắp người, ngay cả vết tích bị thương cũng không, cơ thể họ như ai hút lấy máu, xơ xác cần cỗi

Miroku đoán có thể là do có sự xuất hiện của ngọc tứ hồn nên bắt đầu Inuyasha và Miroku lại tiếp tục cãi nhau tranh giành nó

Và kết thúc hai người quyết định ai tìm được mảnh ngọc tứ hồn trước thì là của người đó, ta sờ cảm bóng nhoáng của ta thăm than xem ra căng à

“em nghĩ ai sẽ tìm được trước” ta ngồi đằng sau xe hỏi Kagome

“em nghĩ là Miroku”

“chị nghĩ là Inuyasha”

Kế tiếp như thường lệ, ta trở thành cái đuôi của Inuyasha và Kagome, hai người đi đâu ta đi theo đó, ta hiện tại không còn nhớ gì nhiều tình tiết trong truyện, mọi chuyện ra thế nào ta cứ theo thế ấy là được

Vẫn là phải nhờ cái mũi trâu của Inuyasha để tìm kẻ giữ mảnh ngọc tứ hồn, cứ mang theo mùi mực giống với mùi của đám xác chết kia ban này xem chừng sẽ tìm ra

Hoàng hôn buông xuống, ta sắp có thể tháo băng thuốc khỏi mắt, nghe từ xa có tiếng của một tên cứ la lên “ta có thể làm được, việc gì ta cũng có thể làm được, ta sẽ lấy được công chúa”

Nghe giọng của tên này ta nghĩ hấn có vấn đề, bị ảo tưởng sức mạnh ? có thể đấy hoặc là do sức mạnh làm ảo tưởng rồi

Inuyasha dĩ nhiên không bỏ qua người nào trên người có mùi mực cá, ra là tên họa sĩ, nghe Inuyasha nói với tên họa sĩ trên người hấn có mùi mực cùng mùi, nội tạng nồng nặc, gã nghe vậy liền giãy giụa chạy thoát khỏi Inuyasha, ngay sau đó một tên yêu quái trong tranh của hấn xuất hiện, hấn nhân cơ hội Inuyasha giải quyết tên yêu quái để chạy trốn

Một tên yêu quái yếu ớt tất nhiên chỉ cần một đao thiết toái nha là giải quyết mọi vấn đề nhưng lại xuất hiện thêm một vấn đề nữa... Inuyasha ngất rồi, ngất trong bãi mực và nội tạng, mùi thối quá cũng là một nhược điểm chí mạng của hấn, xem đi một bản yêu mạnh như hấn, dù có đâm thủng ruột cũng chưa hề hấn gì vậy mà chỉ với mùi nội tạng cùng với mực trộn lẫn vào nhau cũng đủ hấn ngất xỉu rồi

Kagome đến đỡ hấn khỏi vũng máu mực bầy hầy, ta bóp mũi xua cả hai tránh ra xa “xùy xùy... đem hấn tránh xa chị ra, mùi người hấn kinh quá” tuy ta không nhìn thấy, ta cũng biết cả người hấn cũng bản không kém

Kagome giỡn nhây, ném Inuyasha đến ta, ta cảm giác được mùi hôi càng gần liền hiểu Kagome chơi xấu, ném hấn đến chỗ ta, ta cũng chẳng ngăn ngại nương tình, dùng Hắc Phong thổi hấn đến nơi nào ta cũng không rõ

Chờ hán quay lại trời đã tối, trong lúc đó ta ngồi đối diện với hai kẻ dám đem mùi thú của Inuyasha tới tập kích ta là Shippo và Kagome giáo huấn một trận, họ cúi đầu hối lỗi vì việc đã làm liên tục xin lỗi xin lỗi, ta nói cũng đã khan cổ rồi cũng ngừng lại, đợi Inuyasha trở về, băng trên mắt cũng được tháo xuống

Inuyasha công Kagome và shippo tìm Miroku, ta cũng đuổi theo sau họ, vào lúc tìm được hán ta, hán đang được ai đó đãi một bữa tiệc thức ăn ngon, biết thế ban nãy ta bất chấp đi theo hán, có lẽ bây giờ cũng được ăn ngon rồi

À vấn đề không phải chỗ đó, Kagome muốn tìm Miroku là bởi vì muốn hán phụ sức lấy mảnh ngọc tứ hồn từ tên họa sĩ kia, Inuyasha im lặng ngồi bên ngoài, xem ra vụ cãi nhau của hai người họ vẫn chưa lắng xuống, ta và Shippo, hai kẻ tham ăn bỏ qua mọi hoàn cảnh nhấp nhấp bánh trên bàn

Lại tiếp nghe vụ tranh chấp mảnh ngọc của Inuyasha và Miroku, nghe được câu ngồi xuống của Kagome. Quả là xem phim hoặc hình khác hán ngoài thực nhĩ, mỗi lần nghe tiếng rầm rầm do Inuyasha ngã dậm mặt xuống đất nghe sướng tai vô cùng

Ban đêm ta thường ngủ rất trễ, khác hán với lối sống đúng giờ của Kagome, ta cùng Inuyasha canh gác ngoài phòng ngủ Kagome, hán và ta không ai nói chuyện câu nào, mãi đến một lúc sau, nghe tiếng thờ điều của Kagome hán mới lên tiếng

“rốt cuộc cô là ai, mỗi lần gặp cô là thấy đáng vẻ khác nhau của cô”

Ta cầm Hắc Phong phe phẩy những luồng gió nhẹ, chăm chú ngon gió ta tạo ra, đến một lúc lâu ta mới trả lời hán

“Kagome chắc lúc trước có kể cho người nghe chuyện ta mất trí nhớ”

Hán gật đầu, ta tiếp kể “ta hiện giờ đã nhớ lại mọi chuyện” nói đến đây ta gấp cây quạt lại, cầm lấy nó vỗ vỗ trên tay “Inuyasha, nói về gia về người phải gọi ta bằng cô”

Hán mắt tròn nhìn ta, có vẻ không tin lời ta nói, mà ta cũng chẳng cần hán tin “tên ta không phải là Tama mà là Tatsu, lúc người chưa được sinh ra ta đã từng sống cùng với mái nhà với cha người, nói cách dễ hiểu và không bị hiểu lầm đó là cha người lúc trước là tỷ phu ta, người hiểu chứ?”

Hán cứng ngắc gật đầu, mặt vẫn còn ngáo đá ngó ta “còn đôi mắt người, không phải là tai nạn đúng không?”

Phạch! Cây quạt được xòe ra, ta lấy quạt che nụ cười giương của ta “đúng, cái gì cũng phải có cái giá của nó, ta có thể nhớ lại kiếp trước bắt buộc phải trả giá và đó là đôi mắt ta” nếu nghe có vẻ cái giá quá nặng nhưng với ta, nó đã quá nhẹ rồi và dĩ nhiên ta đang nói dối Inuyasha tuy không phải hoàn toàn

Không khí đêm lạnh bao trùm giữa ta và Inuyasha, hán có lẽ đang cảm thấy nặng nề khi ta nói đến việc kiếp trước kiếp này, đầu hán nghĩ đến Kikyou ư, hay là Kagome ? ta không rõ nhưng trong phim, ta không có hứng thú với chuyện tình bòn bĩnh của bọn họ, phiền toái, lằng nhằng vô cùng

“này, có tiếng động trong phòng Miroku” ta nói khẽ với Inuyasha

Hán nghe xong liền chạy đi, ta vào phòng gọi Kagome với Shippo dậy chạy đến phòng Miroku

Tốc độ thay đồ của Kagome ngày càng nhanh khiến ta phải bội phục, ta chỉ gọi Kagome chưa được một phút cô nàng đã thay xong đồ rồi, vừa lúc ta và Kagome chạy tới, Miroku đã mượn xe đạp chạy khỏi đây, xem ra đã biết được nơi ngọc tứ hồn được giấu, Kagome chạy theo và được Inuyasha xách lên lưng đuổi theo Miroku, ta mua vui cũng đi theo họ, có điều ta nhanh hơn mấy tên đó một tí, Hắc Phong bay rất nhanh, chưa bao lâu đã tới được địa điểm

Ta đáp xuống đã trễ, một đạo quân âm ty từ trong tranh tên họa sĩ đáp xuống tấn công binh lính, chết rất nhiều người những tên sống sót quý mạng của mình nên điều bỏ chạy bỏ lại người đứng đầu, ta không hứng thú với mấy người này

, đảo mắt trong bóng đêm tìm tên họa sĩ kia, hán đang nằm trên yêu quái rấn ba đầu bỏ trốn

Ta dùng Hắc Phong đuổi theo, gã phát hiện ra ta liền cho yêu quái tấn công ta, Inuyasha cũng vừa đến, ngăn bọn yêu quái tấn công, ta nhân lúc Inuyasha đẹp loạn vượt lên trên đi đến tên họa sĩ, gã không để ta đến gần, sai hai đầu rắn phu lửa lên ta, ta tránh được chiêu đó nhưng Inuyasha thì không

Đúng vào lúc Inuyasha nổi giận, gã hoảng sợ hoang mang, ta nhanh tay nhảy tới chop lấy ống tre đựng mực, rồi thoát khỏi bọn đầu rắn, gã mất bình mực, Inuyasha đánh gã không nương tay, gấp gấp nhảy khỏi người yêu quái, gã lăn xuống dốc đập trúng thân cây, cơn đau đớn truyền từ lưng khiến hán trở nên điên cuồng ngu ngốc, hán ta lấy thanh kiếm của binh lính đã chết đâm vào tay mình la to

“máu của ta, máu của ta đây, mực ơi đen đây, máu đây”

“ngu ngốc” ta cầm ống mực than vẫn, sao trên đời có tên tham muốn sức mạnh đến mù mị đầu óc thế này, mực trong ống tre trên tay ta thoát ra ngoài chạy theo mùi máu gã họa sĩ, lốc xoáy mực bao vây hán hút cạn mảy của hán

Ta còn đang ngờ ngác cảnh tượng trước mắt, cứ như ma cà rồng hút máu vậy, mực bao quanh gã cho đến khi hán chỉ còn lại vũng máu trộn mực, Inuyasha, Miroku, Kagome chạy tới, ta bước đến cầm lấy mảnh ngọc, từ một mảnh đã bị nhiễm đen đã được ta thanh tẩy, ta đưa cho Kagome giữ

“đây, của em này”

“Tama, cô cũng có khả năng thanh tẩy sao” Inuyasha ngạc nhiên hỏi

“ừ... là một pháp sư, sao có thể không biết cái này”

Miroku và Kagome nhìn ta cũng kinh ngạc không kém, ta cười gượng, sờ mũi ngại ngùng, ta quên, chưa kể với Kagome việc này “về nhà chị kể mọi chuyện cho em nghe”

Kagome vui mừng, không cần nhiều lời em ấy cũng biết ta đã nhớ lại mọi việc, mừng rỡ ừ với ta một tiếng và- mảnh ngọc này ta lấy được nên Kagome đưa cho ta giữ nó

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Gặp Lại

Ta ngồi yên tĩnh trong căn phòng, nơi được xin ở tạm qua đêm, nhờ có sự lừa gạt của Miroku nên chúng ta cũng được hưởng phước lấy, ăn cơm ngon, nơi ngủ ấm, Kagome và Shippo vui vẻ ăn từng chén cơm nóng, ta ăn được nửa chén thì đưa cho Shippo ăn hộ

“Tama, hôm nay chị làm sao thế, không khỏe à, hay bệnh tái phát” Kagome thấy ta ăn không nhiều như mọi ngày, lo lắng quan tâm

Ta lắng đầu, không có chuyện gì, ta hiện tại không có tâm trạng ăn uống, từ khi đến nơi đây, ta đã cảm nhận được yêu khí rất nhẹ của Sesshomaru, điều này khiến ta đứng ngồi không yên

ta lấy cái vòng tay vừa mới làm xong đeo vào tay Kagome, cái vòng tay ta làm vào hôm sinh nhật Kagome, em ấy nói nó đã bị đứt trong khi chiến đấu và em ấy cũng cảm ơn ta, nhờ nó mới thoát được một mạng

Cái vòng tay đó ta làm lúc chưa nhớ lại nên sức mạnh ở nó rất yếu, nhưng lần này ta có sức mạnh như xưa, làm một vòng tay bảo vệ Kagome khỏi yêu quái là một chuyện dễ dàng

Mấy người làm của ông chủ ngôi nhà bọn ta ở nhờ qua đêm đang âm ỉ ở vách đá, bọn Inuyasha chạy đến chỗ đó, còn ta ngồi yên bất động ở trong phòng,

Sesshomaru, ta cảm nhận được đây là yêu khí của Sesshomaru, ta mừng đến run người nhưng ngay lập tức do dự đi gặp hắn, hắn nhận ra ta không, hay giận quá liền cho ta một đao cho hả giận, dù gì hắn cũng đang giữ Sơ nha cơ mà, mà khoan tuy Sơ Nha làm từ răng hắn nhưng đó cũng là tài sản của ta đây, chắc là không sao đâu

Đi đến nơi, nhìn thấy cảnh tượng trời ơi đất hỡi, Sesshomaru cầm trên tay thiết toái nha, và hắn có ý định sử dụng phong thương lên Kagome, Kagome dù có vòng tay ta bảo vệ cũng sẽ lãnh ít dữ nhiều, ta đành liều vậy

Chấp cây quạt lên ngang ngực, tập trung sức mạnh của cơ thể lên nó, tập hợp tinh điện lên quạt, đến khi đủ ta liền tập kích nhả ra “Thương Long Phá”

Quạt tắt nhiên là khác với kiếm, nếu là kiếm ta nghĩ sẽ xuất hiện hai con rồng đầy uy lực nhưng với Hắc Phong, hai con rồng sấm sét được thả kèm theo cơn gió mạnh giống như lực đẩy cho hai con rồng tấn công lên phía trước, ngăn chặn chiêu phong thương

Chiêu này ta học được từ Sesshomaru, hắn học từ cha rồi dạy ngược lại cho ta, lâu rồi không sử dụng liền có chút run tay

A khốn kiếp, sao lại có ánh đuốc chỗ này, ta không thể mở mắt được, cản trở việc nhận mặt nhau giữa ta và Sesshomaru, Kagome thoát khỏi nguy hiểm, thấy cây đuốc đang cháy mạnh ở trước mặt ta, em ấy nhanh chóng chạy đến ném mạnh nó về phía Sesshomaru

Tất nhiên Sesshomaru phải né được nó, hắn quăng Inuyasha về phía ta, rồi lao đến như thể muốn kết liễu cả bọn, hắn thật sự không nhận ra ta sao

“Sơ Nha ” ta hét lên, thanh kiếm trên đay lưng Sesshomaru lao đến ta, ta cầm lấy, kéo ngược Inuyasha ra phía sau, đỡ nhát kiếm của Sesshomaru

“Sesshomaru, người không nhận ra ta sao?” tay ta run run chống đỡ uy lực của Thiết Toái nha, ta khác hắn, hắn là yêu quái, ta là con người, sức mạnh chênh lệch là điều đương nhiên

“là người? Tatsu?” cứ tưởng hắn sẽ hừ một tiếng, lạnh lùng nói “người là ai?” thật không ngờ hắn lại còn nhớ đến ta, ta còn định đang mừng rỡ thì đã thấy ánh mắt hổ phách sắc lạnh nhìn ta

Ta như tượng đã tro mắt nhìn hắn, ánh mắt của hắn chứa đầy sát khí, hắn muốn giết ta sao, hắn hận ta?

Inuyasha thấy Sesshomaru giờ đau lên. Điền cuồng chạy đến gần hấn cánh tay trái cảm thiết toái nha nói lớn “Miroku, mau đem Kagome và Tama đi nhanh lên” còn chưa dứt lời, cánh tay phải Sesshomaru đâm thẳng vào bụng Inuyasha, Inuyasha không để ý đến cơn đau ở bụng, mạnh mẽ gạt cánh tay con người dính mảnh ngọc tứ hồn ra khỏi hấn

Ta lúc đó đang muốn nói gì, lồng ngực nhói lên, cổ họng cảm giác được mùi tanh của máu, ta ói ra máu ngất xỉu vào lòng Kagome, ta chỉ nghe tiếng Kagome lo lắng nhiều lần gọi tên ta sau đó ta mất ý thức không còn biết gì tình hình xung quanh nữa

Ta quên lời dặn của Huyền, hấn đã từng nói với ta, cơ thể của ta hiện tại chưa kịp thích ứng với sức mạnh lúc trước, phải luyện tập dần dần mới được sử dụng các chiêu thức mạnh, nếu không sẽ phổ huyết ngất xỉu

Trong tình hình cấp bách làm sao ta có thể nhớ được chứ, nếu không ta cũng sẽ không sử dụng Thương Long phá

Khi ta tỉnh dậy thì đã mình nằm trên cánh đồng cỏ mênh mông, bầu trời sao đêm sáng lấp lánh, ta khó nhọc ngồi dậy ôm lồng ngực còn đau đớn

Đến khi cơn đau dịu xuống, ngẩng người một hồi, sao ta lại ở đây, đây là đâu, ta lay hoay một hồi mới đứng lên tìm hiểu xung quanh, nhưng mới bước một bước, chân ta chợt nghe bồng bồng nhìn xuống thấy lớp đất cỏ chỉ cách ta chưa được xăng đã bị bóc khỏi đen, sôi ngục ngục, ta hốt hoảng lùi chân về ngược mắt nhìn về phía trước

“Sesshomaru” ta mừng rỡ reo lên, là hấn, cuối cùng ta đã có thể gặp được hấn

Nhưng có vẻ hấn không quan tâm đến vẻ mặt của ta, tiếp tục sử dụng độc thảo hướng về ta

“Sesshomaru, ta là Tatsu là sư phụ ngươi”

Hấn vừa nghe xong, mắt liền đỏ ngầu như thể muốn biến thành yêu quái, ta sợ đến run người hấn hận ta đến mức vừa nhìn thấy ta là muốn xé xác sao nhưng sao lúc ta bất tỉnh hấn làm luôn cho bớt cơn đau mà phải đợi ta tỉnh chứ, ta nhắm tịt mắt chờ cơn đòn của hấn

Mồ hôi ướt đầm cả áo, ta chờ một lúc lâu vẫn chưa nghe bất kì cơn đau nào ập tới, hé một bên mắt thì thấy bàn tay vuốt nhẹ cách ta khoảng 1mm là có thể cào nát khuôn mặt ta

“sao ngươi không tránh?” ánh mắt lạnh nhạt của hấn chăm chú nhìn ta, như muốn tìm được câu trả lời trong đôi mắt đen láy này

“Sesshomaru, ta là Tatsu cơ mà, ngươi không tin ta sao?” bởi vì không tin nên ngươi mới lạnh lùng tàn nhẫn như vậy hay bởi vì thời gian trăm năm nên đã quên mất ta, hay bởi quá giận ta vì ta vô tình bỏ đi ngươi nên ngươi mới đối xử ta như vậy

Hấn lạnh lùng, ánh mắt lạnh nhạt trở nên băng giá, bàn tay hấn rời khỏi mặt ta quay người bước đi, ta không do dự chạy theo hấn, khó khăn lắm mới gặp ta không thể bỏ lỡ hấn một lần nào nữa

Nhưng tốc độ con người sao bằng yêu quái, Sesshomaru đi được vài bước liền bay lên bầu trời, biến mất, ta dùng Hắc Phong đuổi theo cũng không kịp định sẽ cố gắng chạy theo

Đúng lúc ấy, mặt trời ló dạng, ánh sáng soi chiếu khắp mọi nơi, ta không kịp che mặt lại liền đau đớn rơi xuống đất, nếu không nhờ Hắc Phong thì có lẽ ta cũng đã gãy xương rồi

Nằm trên đất, ta khó khăn ngồi dậy, ta không kiềm được liền òa khóc, Kagome và Inuyasha vừa tìm đến, thấy dáng vẻ chật vật hiện tại của ta, cứ tưởng ta sợ hãi, Inuyasha thì lung tung còn Kagome ôm ta vào lòng, ta gục mặt vào lòng Kagome khóc nức nở, hấn ghét ta thật rồi, rồi đi thật rồi có lẽ sẽ mãi không gặp lại hấn được nữa rồi. nếu biết trước như vậy, lúc trước cho dù hồn siêu phách tán, ta cũng sẽ cố chấp đến cùng ở cạnh hấn, sẽ không từ bỏ hấn mà trở về hiện đại

Nhưng mọi thứ đều muộn rồi... không thể trở lại được nữa rồi

Ánh nắng mặt trời khiến ta đau rát, ta chống tay trên giường lão đảo rồi phòng, đến cầu thang ta còn chưa đứng vững, vừa bước xuống một bước chân bị trượt, ta chuẩn bị tinh thần té lăn xuống thì một bàn tay rắn chắc đỡ ta

“đồ ngốc, đã yếu thì cô ở yên trong phòng đi”

Ra là Inuyasha, ta cảm ơn hấn một tiếng, sẵn tiện nhờ hấn đỡ ta đến ghế sofa, Kagome cũng vừa đi học về, nhìn thấy ta mệt mỏi ngồi trên ghế liền đề cập xuống bàn đến hỏi han “Tama, chị ổn chứ”

“ừ, ổn rồi chỉ hơi choáng váng một chút, sau khi chị ngã đã xảy ra chuyện gì?”

Hai người họ im lặng, xem ra không muốn kể đành vậy, Inuyasha thấy ta đã ổn liền rời đi, Kagome nhận lúc không có Inuyasha kéo tay ta hỏi chuyện “chị quen với Sesshomaru sao?”

Ta sắp xếp suy nghĩ trong đầu, phải tìm từ thích hợp kể cho Kagome nghe mọi chuyện, để tránh tình huống sau này nhìn ta như kẻ thù thì chết mất

Ta kể từ hồi sinh nhật 20 tuổi cho đến khi xuyên về chiến quốc vào một đứa trẻ 10 tuổi rồi đến khi xuyên tiếp và gặp Sesshomaru khi còn bé và trở

thành sư phụ của Sesshomaru

Kagome chăm chú nghe ta kể, như một đứa con nít ngoan ngoãn nghe người lớn kể chuyện ngày xưa ngày xưa

“Vậy mắt của chị không phải tai nạn sao?” Kagome hỏi

“Ừ, đó là cuộc tao đòi để ta có thể trở về gặp được hắc, nếu không ta sẽ trở về nơi ta đã ở, vĩnh viễn sẽ không thể gặp hắc nữa”

“chị từ bỏ gia đình, đôi mắt vì tên Sesshomaru kia, không thấy mình đã đánh đổi quá nhiều sao?” Kagome bức xúc bày tỏ, ta chỉ cười buồn “đáng hay không đang không quang trọng, chỉ cần chị có thể gặp được hắc, có chút này cũng không có gì?”

Kết thúc câu chuyện, cả hai trằm mắt ta thấy hơi mệt nên trở về phòng, có lẽ sẽ ở lại hiện đại một thời gian, cho đến khi ta hồi phục hoàn toàn

Sau khi trở về, ngày hôm sau ta đi cùng Kagome đến trường học, đến một ngã rẽ thì tách nhau ra, ta muốn làm một cái cung tên, Sơ nha nay cũng đã trong tay Sesshomaru, ta không muốn đòi lại, ta cần nhiều vũ khí bên mình để tự bảo vệ mình

Vừa đặt xong cung tên, ta liền đi đến đạo quán, lâu rồi ta chưa đi đến luyện tập, cơ thể vừa nghe đến đấu kiếm lập tức trở nên hưng phấn không ngừng, xem ra nó đã rất muốn chiến đấu chỉ là sức khỏe ta đã giới hạn nó và không muốn cứ chìm đắm vào nỗi buồn này mãi, nói ta vô tâm cũng được, vô tình cũng chẳng sao, ta vốn là như vậy dù có buồn như thế nào cũng sẽ qua ngày sau tinh thần sẽ hồi phục lại như cũ, nhưng về đêm ta lại tiếp tục gặm nhấm nỗi buồn này một mình, không cần bất kì ai bên

cạnh để chia sẻ, ta là người như thế bị Sesshomaru ghét cũng chẳng phải sai gì, sai là ở ta mà thôi

Đến chiều, ta đến trường Kagome đón em ấy về, nghe nói hôm nay bị bắt học phụ đạo về hơi tối, ta sợ Kagome gặp mấy tên biến thái nên đến trường đón cô bé

Vừa đến cổng đã nghe tiếng Kagome, sau đó là ba cô bạn thân của em ấy: Yuka, Eri, Ayumi, ba em ấy đồng loạt lễ phép chào ta “chào chị Tama, lâu quá không gặp”

Ta vui vẻ đáp lại “chào Yuka, Eri, Ayumi, học hành vui chứ?”

Bọn ta nói chuyện vui vẻ hồi lâu mới tách nhau ra, Kagome nói tối nay sẽ về bên kia giếng, hỏi ta có định đi không, ta lắc đầu, tạm thời chưa muốn quay lại, cần thời gian tịnh dưỡng sức khỏe nếu không sẽ lại cản trở hành trình của mọi người

Thỏ: Kyaaaaa!!! Sesshomaru cuối cùng cũng xuất hiện rồi, tung bóng nào

Chờ nha, tối mai Thỏ đăng típ

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25

Trở về chiến quốc, ta mang thêm cung tên ta vừa đặt làm cùng với cơ thể khỏe mạnh, hít thở thật sâu vào lồng ngực ta cảm thấy thoải mái hẳn ra, nhưng ưu tư phiền muộn mấy ngày qua dần tan biến, lấy Hắc Phong ta thì thầm với nó bảo nó đưa ta tìm Inuyasha

Sao ta không bảo tìm Sesshomaru, vẫn là câu nói cũ, hắc không nhận mặt ta sao ta dám nhìn hắc

“Kagome” Hắc Phong chậm rãi đáp xuống đất, ta vui vẻ gọi Kagome cả tuần rồi chưa gặp

“Tama” Kagome chạy đến ôm ta, nghe giọng nói của cô bé có chút buồn, ta nương theo yêu khí của Inuyasha quay đầu về hướng hắc trách mắng “ngươi lại bắt nạt Kagome sao, Inuyasha”

“ta không có” hắc gào lên phản đối, hiện tại không biết tình hình hiện tại diễn ra cái gì, đành phải theo phe Kagome, dù gì hai chị em dễ dàng giải quyết hơn

Ta cảm giác hình như có thêm thành viên mới, liền lên tiếng “có người mới tham gia sao?”

“xin chào, tôi là Sango, còn đây là Kiara” sango giới thiệu về mình, sẵn tiện ôm kiara đến chỗ ta, ta nương theo luồng yêu khí của kiara, chạm vào nó, “à một tiểu yêu quái đáng yêu”

“tôi là...” ta có chút túng quẫn, nên giới thiệu ta tên là Tatsu hay là Tama đây, thôi kệ coi như chia phe nếu lúc trước quen biết lâu năm gọi là Tatsu còn mới quen cứ gọi là Tama đi “Tên tôi là Tama, hân hạnh làm quen”

Sau đó tất cả liền tiếp tục di chuyển, ta đi song song với Kagome, bỏ Inuyasha đằng sau lưng, Sango thấy băng quần mắt của ta, liền đến gần Inuyasha giải quyết thắc mắc “này, mắt Tama bị sao thế?”

“vì một vài chuyện, mắt của cô ta không thể nhìn thấy ánh sáng”

“Tama, chị biết sử dụng cung tên” Kagome nhìn thấy tên trên vai ta nhanh nhẹn hỏi

Ta ừ một tiếng, suy nghĩ hồi lâu mới nói tiếp “chỉ đem đề phòng thôi” sẽ không thường sử dụng đâu, cung tên chỉ khi nào ta có ý định chơi lên mới sử dụng nó thôi

Tiếng trâu kêu...

Ta nhú mày, xem ra lão ta bây giờ mới xuất hiện... Totosai

Tiếng sấm sét ầm to, luồng điện đánh mạnh xuống đất, bụi mịt bay lung tung, trong làn khói bụi, lão Totosai ngồi trên con trâu 3 mắt

Chưa chào hỏi gì hết, xác nhận tên Inuyasha xong, lão lập tức bảo con nhà người ta rút kiếm, ta không thấy lão kiểm tra kiếm thế nào, chỉ nghe keng keng, xẹt xẹt thế là xong chuyện, tất cả sau đó tìm c bóng mắt ngồi xuống nói chuyện

Vừa ngồi xuống, lão liền giới thiệu mình là người rèn ra Thiết Toái Nha, và lòng vòng kể về nỗi buồn của lão khi chứng kiến thanh kiếm mình tạo ra lại có âm thanh đục, và lưỡi kiếm lại bị mẻ nhiều như thế

Sau đó hai kẻ Totosai và Myoga bàn nhau tìm cách cho Inuyasha bỏ thanh kiếm sớm một chút, nếu chỉ dựa vào sức mạnh thanh kiếm và tính nóng nảy của Inuyasha thì nên vứt quách thanh kiếm cho rồi

Ta bị bỏ qua này giờ, chịu không nổi sự ghê lạnh của người lâu năm mới gặp, ho vài tiếng ra máu, lập tức lão Totosai chú ý đến ta, vuốt chòm râu gầy nhom của mình chào hỏi ta “Tatsu lâu rồi không gặp, gần trăm năm rồi nhỉ, ta đã nghe lão bọ chết kẻ nguoi đã trở lại, thật đáng mừng”

“ta có nên cảm ơn sự vui mừng của lão khi nhìn thấy ta mà cô tình làm lơ không?” ta nghiêng răng nghiêng lợi, rất muốn giựt Thiết Toái Nha từ tay Inuyasha đập lão

Lão cười vài tiếng, liền im lặng, tính tình tên này còn hơn thời tiết, mới vui vẻ giờ đã im lặng khó hiểu rồi

“Tatsu, đôi mắt nguoi...”

“nguoi coi là ta không nhìn thấy ánh sáng đi” cứ mỗi lần gặp một người là một người hỏi, mắc mết quá

“ta thấy nếu so với Inuyasha, đưa thiết toái nha cho ngài Tatsu coi chừng tốt hơn nhiều” lão Myoga góp ý, ta nghe được giọng cố ý khiêu khích của lão, khóe môi thoáng co giật, muốn Inuyasha tức giận để phát huy sức mạnh à, yên tâm, sẽ có người đến giúp Inuyasha phát huy thực lực của mình

nhưng hẳn lúc đó sẽ bị thương a

“này, lão nói là sao?” Inuyasha bực dọc rút kiếm ra

“với tính tình nóng nảy của nguoi, sử dụng thanh kiếm quá thô bạo, ta thà đưa thiết toái nha cho con người thì hơn” Totosai thẳng thắn nói, mồ hôi trán ta tuông như mưa, có cần kích thích hẳn thế không, lát nữa hẳn tức quá tấn công luôn ta, làm mất tình nghĩa anh em luôn thì sao

Nói lòng vòng một hồi là muốn Inuyasha hợp tác Totosai, giúp hẳn phát huy sức mạnh của thiết toái nha, ngay từ đầu nói ra đi, lòng vòng cả trái đất, tốn hơi dễ sợ

Muốn Inuyasha sử dụng tốt Thiết Toái Nha để chống lại một người, lão Totosai vừa nhắc, người đó liền tới, không phải ai khác chính là Sesshomaru

Ta ngồi dưới gốc cây, vừa cảm nhận được yêu khí của hẳn, lập tức đứng dậy muốn chạy tới chọt nhớ đến chiêu thức hẳn sử dụng trên người ta khi mới gặp lại, ta liền chặn chừ

“Inuyasha, sao nguoi lại ở cùng Totosai?”

Sesshomaru hỏi, Totosai núp sau lưng Inuyasha ló đầu ra nói “chưa rõ sao, hẳn muốn quyết đấu sinh tử với nguoi đó”

“ồ, Totosai... nguoi đã đâm đầu vào chỗ chết rồi” nghe Sesshomaru nói thế, tay chân Totosai ngày càng luôn cuồng “ôi không ta chỉ muốn nói nếu nguoi có thể đánh bại Inuyasha ta sẽ rèn kiếm cho nguoi”

Đã có thanh kiếm Sơ nha rồi, hẳn còn muốn rèn thanh kiếm khác chẳng lẽ Sơ nha chưa đủ thỏa mãn sức mạnh hẳn?

Ta trầm ngâm suy nghĩ

Đến khi khói bụi mù mịt, đao kiếm mạnh liệt chạm vào nhau, ta mới biết hai anh em họ đã bắt đầu giao chiến, Sơ nha và Thiết toái nha, ta cũng muốn biết

xem cái nào mạnh hơn

Ta không thấy gì, chỉ biết đứng yên một chỗ, Kagome thấy không có ta bên cạnh, lớn tiếng gọi ta “Tama, chị mau đến đây, ở đó nguy hiểm lắm”

“ơ..à ừ” ta lúng túng đáp lại, Kagome em đang chơi ta sao, làm sao ta biết vị trí các người đang an toàn đứng chứ

Đang lúc ta muốn chạy đi, sống lưng liền lạnh toát, cả người ta tự nhiên bị trói chặt rồi bị ném thẳng sang một bên

“Tama !!!” Kagome hoảng sợ la lên, ta cũng đang hoảng sợ đây, nếu ta không sai là Sesshomaru ném ta đi, sự thật quả là tàn nhẫn mà

“chị không sao chứ, Tama” Kagome chạy đến đỡ ta, ta lắc đầu tỏ ý mình ổn, nặng nề ngồi dậy, Kagome dìu ta đi đến nơi an toàn

“hồ Tatsu lâu rồi không gặp, người sao trở nên vô dụng thế” vừa đặt móng xuống là nghe tiếng chế nhạo của Totosai, ta cắn răng kiềm chế khát khao muốn cho lão một con lóc xoáy thối bay lão ra biển đông, khỏi tìm đường về luôn

Kagome tức giận, nói to “ông biết gì mà nói, để gặp được tên Sesshomaru kia Tama đã đổi đi đôi mắt của mình đây”

“Kagome !!!” ta la lên ngăn Kagome nói tiếp, sợ Sesshomaru, nghe tiếng đao kiếm liên tục vang lên ta liền hiểu hẳn chưa nghe được thờ phào nhẹ nhõm

“chị...” Kagome oan ức, ta biết em ấy lo cho ta nhưng đây là ta tự nguyện

“chuyện qua rồi, bỏ đi” dù gì chuyện cũng đã xảy ra, muốn níu kéo cũng đã không thể nào

Quay trở lại trận đấu, lão Totosai thấy Inuyasha sử dụng thanh kiếm quá yếu, liền lo ngại Inuyasha thật sự là chủ nhân của thanh kiếm sao ?, tích tụ cơn giận dữ này giờ, Kagome nhanh tay lấy búa lòn vắt trên vai áo gỗ một cái rõ mạnh

Trận đấu ta chỉ nghe Kagome trần thuật lại, em ấy quả là một phát thanh viên đầy nhiệt huyết, những chiêu thức mạnh mẽ ra sao, em ấy điều kể rất chi tiết lâu lâu là một vài câu chê bai không hài lòng của Totosai về Inuyasha khiến cho đầu lão thêm vài búa từ Kagome

“thế nào Totosai, vẫn chưa chịu làm cho ta thanh kiếm sao?”

“đừng hòng”

Ta cảm thấy rất nóng, nghe Kagome nói là lão phun lửa ngăn cản Sesshomaru làm bị thương Inuyasha

“nhất quyết từ chối à?” hẳn đứng xa đồng lửa của Totosai thôi, hỏi lần nữa

“người không phải giữ Sơ nha sao, nó cũng đâu thua kém gì Thiết toái nha, nó từ răng nanh người ra mà” lão hàm hực từ chối

Sesshomaru lạnh lùng mở miệng “nó không phải của ta”

“thiết toái nha cũng đâu phải của người”

“nên ta mới yêu cầu người làm thanh kiếm khác cho ta nếu không người đừng hòng sống khỏi hôm nay”

“im ngay, ta cũng đã làm cho người một cây kiếm rồi không phải sao” lão tức giận, giọng khàn khàn la lên “thiên sinh nha, cũng làm từ rãnh nanh của lệnh tôn, cha người”

“thiên sinh nha ?” cả ba người Kagome, Sango, Miroku túm lại hỏi ta “đã có thiên sinh nha tại sao lại giành Thiết toái nha của Inuyasha”

“là bởi vì thiên sinh nha không hề có lực sát thương, nói dễ hiểu hơn nó là thanh kiếm cứu người chứ không phải là thanh kiếm chém giết” ta từ tốn giải thích cho mọi người nghe, bọn họ nghe hiểu gật gù đầu, càng làm ra vẻ khó hiểu “một kẻ tàn nhẫn lạnh lùng như thế lại được thừa kế thiên sinh nha, không biết cha của hai người họ nghĩ gì nữa”

Ta im lặng thay câu trả lời, ta cũng không nhớ rõ tại sao nữa, hình như muốn Sesshomaru thoát khỏi ám ảnh của thiết toái nha thì phải

Ta ngồi im lặng một cách ngoan ngoãn, lại một luồng khí nóng đột nhiên tiếng tới, ta chưa kịp định hình thì đã bị tên thối nào lôi đi, và người đó là lão Totosai, hẳn lôi ta đi sẵn tiện quần ta lên kirara, lão cũng tốt bụng đó chứ, sao không quan ta đại xuống dưới luôn đi, làm cái gì cũng đột xuất làm ta phản ứng không kịp, ngay cả nói vài câu với Sesshomaru cũng chưa kịp nữa

Trên đường đi lão cứ lẩm nhẩm “sao Sesshomaru lại nói thiên sinh nha là lưỡi kiếm cùn, Inuyasha lại yếu xiu đến thế haizzz”

Ta trong bụng thầm trăm lần vạn lần triệu lần tỷ lần nguyên rửa lão lát bị đau bụng, đã quần ta lên kirara mà quãng không đằng hoàng làm ta này giờ chặt vạt trên lưng nó, nếu không nhờ Sango chắc ta đã té xuống dưới rồi

Bọn ta ghé xuống ven sông, Totosai thổi lửa, ta đang tắm ướp gia vị cho hai con gà Inuyasha bắt được rồi đưa sang Kagome nướng, mùi hương của gà rừng nướng lan tỏa, mọi người tập trung dưới ánh lửa ngồi xuống nói chuyện, riêng ra thì quay lưng về mọi người, chậm rãi tháo thứ cản trở mắt ta

“thật ra thiên sinh nha không dùng để đối địch, mà là chữa trị” lão từ tốn nói sức mạnh của thiên sinh nha

“chữa trị...?”

“ừm... nó ngược lại hoàn toàn với thiết toái nha chuyên trừ cường địch, thiên sinh nha mang lại sự sống cho kẻ yếu ”

“mang lại sự sống sao ?” Sango hỏi

Ta bây giờ mới tham gia vào câu chuyện của mọi người “nói cách khác thiên sinh nha chỉ cần vung một nhát kiếm là có thể cứu cùng lúc hàng trăm sinh mệnh, đáng tiếc Sesshomaru không phải là kẻ từ bỏ”

“hèn chi hèn muốn có thanh kiếm mới, với thiên sinh nha sao có thể hợp với hèn chứ” Inuyasha nói lên suy nghĩ của mình, sau đó mới tới lượt Sango, cô thấy trên hồng không chỉ có thiên sinh nha mà còn một thanh kiếm khác

“đó là Sơ Nha , cũng là do ta làm ra từ răng nanh hèn có điều chủ nhân nó không phải Sesshomaru, mà là cái người đang quay lưng với các ngươi đây” Totosai chỉ sang ta, ta vẫn duy trì trầm mặt, hèn không muốn sử dụng sơ nha mặc dù ta đã cho phép hèn sử dụng từ lâu, hơn trăm năm trước ta đã mất, Sơ Nha dành là vật ta để lại cho hèn tức là hèn đã là chủ nhân của Sơ nha, nhưng tại sao hèn vẫn không chấp nhận nó, ta suy nghĩ vấn đề này từ này giờ vẫn chưa ra được đáp án cần thiết

Mùi gà thơm ngát lan tỏa, tất cả tụ họp lại ăn, nhưng chưa kịp đã bị Totosai bỏ cả vào miệng, nuốt chửng chưa đầy 2 giây

Mọi người hết hoảng, đói từ này giờ định ăn gà thế mà hèn xử trong vòng một nốt nhạc, tất cả định bụng đập lão một trận thế mà không lâu sau lão ôm bụng đau dữ dội

“này ông sao thế?” Sango sốt sắn hỏi lão, ta bình thần mở mấy hộp cơm làm sẵn ở nhà để trước mặt mọi người “ không có gì đâu, ta biết trước lão thế nào cũng giành ăn hết nên bỏ đầy thuốc đau bụng trong con gà rồi, phần ăn tối nay của chúng ta đây”

Họ nhìn hết Totosai rồi nhìn sang ta rồi lại nhìn Totosai, lộ ra ánh mắt đầy thương hại, cùng nhau mặc niệm cho lão, sau đó bắt đầu ăn tối với các món như cơm nắm, kimbap, trứng cuộn và táo, còn lão già kia à, dĩ nhiên là ôm cái bụng đau quằn quại trên đất rồi, cho chừa cái tội thô bạo lôi ta đi trốn mà không báo trước

Thỏ: có ai như Thỏ hok, coi phim Inuyasha mà chỉ bắt những đoạn có Sesshomaru thôi, mấy cái khác... bắt qua hết

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Sesshomaru Bị Thương, Rin Xuất Hiện

Ngày hôm sau, Totosai leo lên trâu ba mắt với ý định chạy trốn, ta được Sango đắp thuốc, ngồi yên trên đất khuyên bảo lão

“ta khuyên lão vẫn nên ở yên đi, chạy lòng vòng lại gặp Sesshomaru nữa đấy, ở đây ít nhất có đệm thịt Inuyasha đi rồi là không còn gì đâu”

“này cô nói gì thế” Inuyasha cau lên, Sango đỡ ta đứng dậy, ta tiếp tục “ người nghĩ Sesshomaru sẽ để yên cho người sao, trừ khi lão Totosai luyện cho hèn thanh kiếm hoặc người chịu nộ thiết toái nha cho hèn, Inuyasha”

“hừ, mơ đi”

Phút chốc lão cũng rời khỏi, tất cả tiếp tục lên đường, ta đang tính toán tối nay sẽ tách mọi người ra, đi tìm Sesshomaru lần nữa, đi được một lúc không cẩn thận vấp phải cục đá chộp cả con ếch dưới đất, Kagome thấy thế đỡ ta lên, Sango tốt bụng liền cho ta cười kirara, ôi thế giới này cũng nhiều người tốt bụng ghê

Tiếng trâu kêu lên, bụi mù mịt khắp nơi, xem ra lão ta quay lại tức là Sesshomaru đã đuổi tới

Hèn tấn công bất ngờ khiến cả trâu và lão té nhào chổng mông lên trời, nghe theo lời kẻ Kagome, ta lập tức phì cười, nhưng chưa được bao lâu, eo ta bị cái gì đó quán lấy, sau đó bị kéo sang một bên

“Tama” mọi người giật mình kêu lên

Ta cũng ngờ nghệch không biết gì, định đứng dậy thì tiếng trầm lạnh vang lên “người dám tiến lên một bước, ta chặt chân người”

Ặc... là Sesshomaru, ta đành nghe lệnh ngoan ngoãn đứng yên, ta biết hèn sẽ không chặt chân ta nhưng ai biết hèn sẽ đòi xử chân ta thế nào, thôi thì nghe cho hèn vui vậy

“ngươi muốn gì, Sesshomaru” Inuyasha hét lớn

Đồ ngốc, dĩ nhiên là thiết toái nha, rành rành trước mắt mà còn hỏi

Ta lại tiếp tục bài tập lắng nghe âm thanh, ta khổ quá mà, có biết ta không thấy đường mà các người đánh nhau ầm ầm chí chóe, ta không thấy làm sao né đây, lòng ta đầy lệ roi, Sesshomaru ngươi thích ngược tới chừng nào nữa đây, muốn hành hạ đến bán sống bán chết sao, ta đau khổ trong lòng thầm chửi lệ roi không có ở khóe mắt

“Tama, chị không sao chứ” Kagome từ xa la lên

“không sao, còn sống em yên tâm đi”

Ta mở kết giới ngồi yên ở đó, không thấy gì mà chạy lung tung coi chừng còn dễ chết hơn nhiều, ta suy nghĩ phải làm sao cho Sesshomaru hết giận thì nghe giọng Inuyasha nói “chính là nó”

Ta giật mình, hẳn đã nhận ra phong thương rồi, ta không cần biết phương hướng, chỉ cảm nhận yêu khí của Sesshomaru ta men theo lao tới, la to “Sesshomaru mau rút thiên sinh nha ra”

Hắn chân chừ, chờ đến khi bộ giáp bị nứt mới chịu rút, kết giới của thiên sinh nha bao bọc lấy hắn, hắn dùng sợi dây ánh sáng trời ta lại kéo ta đến chỗ hắn, nếu bây giờ ta buông ra có thể rất lâu ta mới gặp được hắn, đành phải một tay ôm chặt, một tay rút Sơ nha bên hông hắn hô “Thương long phá”

Uy lực thật mạnh, ta cảm nhận được hai sức mạnh đối nghịch nhau, tạo nên cuồng phong mạnh dữ dội, tiếp sau đó ta được Sesshomaru mang đi, đến rừng cây xa xôi thì ngừng lại

Ta nghe được mùi máu, chắc chắn không phải ta, thì chỉ còn của Sesshomaru mà thôi, mặc dù có kết giới thiên sinh nha bảo vệ công thêm thương long phá nhưng hắn vẫn bị thương

Ta lo lắng sờ soạt vài chỗ, may chỉ có phần vai bị thương, ta thở dài nhẹ nhõm, vô tình chạm phải cánh tay trai đã mất của hắn, ta nhúm mày ần chút đau, cánh tay này do Inuyasha và Thiết Toái Nha gây nên dù biết trước kịch tình nhưng vẫn đau lòng vì hắn

Hắn để ta xuống đất, rất cẩn thận, còn hắn thì tới một góc cây ngồi xuống dưỡng thần

“Sesshomaru, ngươi còn giận ta việc ta rời đi sao?” ta cẩn thận tìm câu chữ hỏi hắn, mãi lúc lâu vẫn chưa nghe hắn trả lời, xem ra còn giận, ta thở dài buồn bã

“mất ngươi... là sao? Vì sao phải đánh đối đôi mất?”

Sesshomaru hỏi khiến ta giật mình, ta im lặng tránh câu trả lời việc này, việc ta đánh đối là do ta tự nguyện, chứ không ai ép buộc, biết đến đôi mất ta không sử dụng được đã được rồi, ta không muốn hắn biết nguyên nhân dù ta có kể cho Kagome nghe tuy nhiên ta đã bảo con bé giữ bí mật, chỉ không ngờ trong lúc nóng nảy, Kagome đã nói ra

“không sao, ban đêm ta có thể nhìn lại bình thường thôi”

Tiếng loạt soạt vang lên, ta cảnh giác quay đầu về hướng vừa có tiếng động

“là đứa nhóc loài người”

Đứa nhóc loài người... Rin sao ?

Ta thoáng dờ dẩn chốc lát, bởi vì trong nguyên tác, Rin chính là nhân vật chủ chốt giúp cải biến tính tình của Sesshomaru nhưng nhanh chóng ta bình tĩnh lại, hướng tới cô bé nhỏ và “có thể giúp ta lấy một ít nước được không”

Rin gật đầu rồi đi mất, ta mong trời mau tối một chút để có thể nhìn thấy Sesshomaru, ta muốn đối diện với hắn lần nữa nói chuyện

“trời tối rồi” Sesshomaru nói

Nghe vậy ta liền tháo băng che mắt xuống, chậm rãi mở đôi mắt nhìn xung quanh, nhìn thấy Sesshomaru nhàn nhã ngồi dựa vào gốc cây, hắn hiện tại có chút chật vật, áo màu trắng tinh giờ có chút bẩn, mặt cũng dính chút bụi và vài vết xước nhỏ, nhìn bộ dáng của hắn, ta lại nhớ đến những trận đấu hắn thua ta vào lúc hắn còn nhỏ

Rin mang nước tới, ta cười với Rin tỏ ý cảm ơn nhưng chưa kịp nói gì con bé đã chạy đi mất, ta đáng sợ lắm sao, vậy mà tại sao khi gặp Sesshomaru con bé lại không sợ nhỉ, ta nhìn chăm chăm vào ống tre Rin mang tới suy nghĩ vấn đề ta thắc mắc mà... thôi kệ, có nước được rồi, ta lấy khăn tay nhúng nước lau mặt cho hắn, khi khăn vừa đụng vào gương mặt hắn, hắn đột nhiên cầm lấy tay ta kéo qua một bên tiến mặt sát đến mặt ta, giọng lạnh khốc nói

“đôi mắt này không phải của ngươi, mắt của ngươi là màu nâu còn này là màu đen”

Ta muốn phản bác lại hắn, nói là ta đã chuyển kiếp nên mắt mới đổi màu song vừa chạm tới đôi mắt hồ phách sắc lạnh, ta liền biết mình nói dối không qua được hắn, đành phải nói thật, dù rất muốn giấu hắn nhưng có lẽ với sự thông minh của hắn, sẽ nhanh chóng tìm được đáp án thôi, chỉ bằng ta thắng

thắng với hắn thì hơn

“ta... trước khi ta chết đi, để có thể gặp lại người ta đã giao dịch với một kẻ tên Huyền, ta đã đổi mắt của hắn sang ta, có như thế ta mới có thể từ thế giới của Kagome trở về quá khứ gặp được người” ta còn định nói rồi khỏi cha mẹ hiện tại để gặp hắn nhưng ta liền khựng lại, ha... ta đang làm gì vậy, định đem sự hy sinh của mình để hắn đau lòng bỏ qua hết tất cả sao, hắn chưa bao giờ gặp gia đình ta thì cứ để hắn không biết chuyện này đi

Ta nhìn thấy hắn tức giận, hắn nắm chặt nắm đấm kim hãm con giận của mình, ta không biết phải làm sao, luống cuống tay chân, tiếng loạt soạt lại vang lên, ta nhìn qua, là Rin, em ấy mang theo thức ăn nhưng trên mặt lại có dấu tích đánh đập, vật dụng chữa thương ta để trên xe Kagome cả rồi, bây giờ trong người chả có thứ gì nữa, thấy cô bé bỏ đồ ăn xuống ta liền kéo lại

“em không sao chứ, sao lại bị đánh nông nỗi này” ta lấy khăn ướt chưa được lau đến lau mặt sưng húp của con bé, Rin ngán ngán một lúc liền nở nụ cười tươi hờ một chiếc răng sưng, nhìn hình này vừa có chút đáng yêu lại có chút buồn cười

Con bé nhanh chóng chạy đi, ta đến bên cạnh Sesshomaru ngồi xuống, thật không biết làm sao cho hắn hết giận, chỉ còn cách ngồi cạnh hắn như vậy thôi, dựa đầu vào vai hắn, ta nói rất nhỏ bên tai hắn “rất xin lỗi người, Sesshomaru”

“Sesshomaru vì sao lúc đầu vừa nhìn thấy ta người liền động thủ, có phải rất hận ta hay không?” ta không kìm được câu hỏi bấy lâu giấu trong lòng, gặp được hắn liền muốn biết câu trả lời

“mùi và mắt người không giống người” hắn lạnh nhạt trả lời

“là vậy sao, người tức giận vì có kẻ giả dạng ta đúng không?”

Lần này hắn không trả lời ta, không trả lời tức là thừa nhận, lòng ta như nở hoa, nhẹ nhõm vô cùng, hắn không hề hận ta, ta rất vui, sau trong lòng lại cảm động như muốn khóc, bao nhiêu năm hắn vẫn còn nhớ đến ta, không lãng quên ta như ta từng nghĩ, càng như vậy ta lại càng giận ta vì ta đã nhẫn tâm quên hắn tận một năm ròng

Ta dựa vào vai hắn, ngửi mùi hương của hắn, lòng ta cảm giác rất an tâm nhẹ nhõm, rất nhanh ta chìm vào giấc ngủ, đây là giấc ngủ ngon nhất từ khi ta bị mất trí nhớ tới giờ, ở cạnh hắn, ta như tìm được bình yên.

Thỏ: E hèm... hình như dạo này Thỏ viết càng xuống thì phải TT^TT

Do Thỏ vừa bận học vừa làm thêm nên truyện hơi chậm, mong mọi người thông cảm nha

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Imuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Bình minh trở lại, ta tỉnh dậy, ánh sáng mặt trời khiến ta không chịu được liền che mắt lại, ta cúi đầu che ánh nắng mặt trời chiếu vào mắt ta, thuốc và bóng băng ta bỏ bên xe Kagome, giờ chỉ còn sót tấm thuốc hôm qua nhưng giờ đã bắn mất rồi

Ta mò mẫm tìm khăn ta, lấy nó che mắt tạm, giọng nói th thê vang lên ở sau lưng khiến ta giật mình tạm ngưng động tác tìm đồ

“Sesshomaru sama, ngài ở đâu?”

Với giọng nói đặc trưng này chỉ có nước là Jaken thôi

“người, con người, sao lại ở đây” Jaken hốt hoảng khi nhìn thấy ta, muốn ta giải thích sao đây, chẳng lẽ nói chủ nhân người bắt cóc ta theo à

Ta loạn choạng ngồi dậy, tay vẫn che mắt như thường “còn người, chủ nhân bị thương giờ này mới có mặt”

“hừ, con người mù lòa như người có tư cách gì nói ta”

Ta định cãi tay đôi với Jaken, thì Sesshomaru đột nhiên mở miệng “gọi Ah un tới đây”

“vâng, chủ nhân, ngài bị thương không đứng dậy nổi sao?”

Ngay khi nghe câu đó của Jaken, ta liền mặc niệm cho hắn, sống với Sesshomaru lâu như vậy người không rõ Sesshomaru có lòng tự trọng cao lắm sao mà hỏi vậy, và ta nghe một tiếng ‘bốp’ vang dội, có lẽ là Jaken bị Sesshomaru đánh đi, chắc trên đầu lão có cục u nhỏ xinh rồi

“ta lập tức đi” nghe giọng sỗ hăng của hắn, ta phì cười, Sesshomaru đã đứng dậy, cẩn thận bế ta bằng một tay của hắn

“ta.. ta vẫn đi được, thả ta xuống” ta túm quần a... cơ thể ta đầu nhỏ bé đến mức phải bồng bế vậy đầu đã thế còn được hắn bồng chỉ cần một tay thôi chứ

“câm miệng” ta ngoan ngoãn theo lời hắn câm miệng, đại phật còn giận, không thể làm trái ý

Nghe được mùi tanh tươi gần đây truyền đến, Sesshomaru bế ta theo mùi máu

“là ai thế” ta hỏi dù đã biết câu trả lời

“đưa bé loài người” hắn lạnh nhạt trả lời

“ngươi có thấy gì quanh con bé không?” ta cẩn thận hỏi

Hắn im lặng một hồi lâu như đang tìm câu trả lời cho câu hỏi của ta sau đó hắn đặt ta xuống đất, rút Thiên sinh nha ra, Jaken đến từ lúc nào thấy Sesshomaru rút kiếm cứ tưởng mình tiếp tục làm chuột bạch, tiếc là hắn chém vào lũ sứ giả địa ngục chứ không phải lũ

Rin đã tỉnh, ta nghe tiếng thở đều của cô bé, ta rối rắm có nên đem cô bé theo không, ta bây giờ còn không chăm sóc nổi mình, Sesshomaru thì càng không thể, thời gian hắn tiếp xúc với Rin quá ngắn, gặp chỉ khoảng hai lần không có nhiều lần như trong nguyên tác nên việc hắn đem theo Rin là không thể nào nhưng để con bé lại đây thì rất nguy hiểm

Sau hồi lâu suy nghĩ, ta quyết định đưa Rin cho bà Kaede, cô bé đã quen với con người thì nên được nuôi dưỡng bởi con người có lẽ tốt hơn, đã là người yếu ớt mà còn chen chân trong giới yêu quái là điều hết sức nguy hiểm đã thế còn liên lụy đến mọi người xung quanh thì càng không nên

Nhưng thêm vấn đề nữa đây, sao ta có thể tách Sesshomaru bây giờ, hắn đang nắm chặt cánh tay ta đây

“Sess, ta cản trở về làng con người để đưa Rin cho bà Kaede chăm sóc, ngươi muốn đem theo con bé lên đường sao?”

Hắn im lặng, ta không biết đồng ý hay không, tiếp tục thuyết phục “thuốc ta để ở chỗ bọn Inuyasha rồi, cần quay lại lấy, ngươi đưa ta đi nhé”

Hắn vẫn im lặng, vậy là đồng ý hay không đây, ta không dám tùy tiện quyết định, Và rất nhanh sau đó, hắn ném ta lên Ah uh, ta liền hiểu hắn cho ta đi đến làng con người, ta nhanh giao Rin cho Kaede, may là bà chịu nhận chăm sóc Rin, ta rồi rít cảm ơn bà, sau đó cười Ah uh đi tìm bọn Kagome, ta cần lấy thuốc để trong balo, nếu không mất ta sẽ rất khó chịu trong mấy ngày tới

Nurong theo yêu khí của Inuyasha, ta cười Ah uh đi tìm họ

Khi ta tìm đến cũng đã là buổi tối, Kagome đang nói gì đó với Shippo, ta cho Ah uh đáp xuống, cách xa vị trí của Kagome, rồi dùng Hắc Phong đi đến chỗ Kagome đang nghỉ chân

Lúc ta đến, Sango đang nấu đồ ăn trong bếp, mùi thức ăn bay khắp nơi, bụng từ sáng tới giờ của ta chưa có thứ gì liền kêu lên vài tiếng kháng nghị

Âm thanh vô cùng to và rõ kéo theo sự chú ý của Sango và Kagome, ta sờ mũi ngại ngùng “từ sáng tới giờ ta chưa được ăn gì cả” Kagome, Sango, Shippo mừng rỡ khi thấy ta vẫn bình an, kéo ta đến một góc hỏi chuyện trên trời dưới đất, kiểm tra từ trên xuống thấy ta không bị thương gì mới yên tâm thở phào

“yên tâm đi Sesshomaru không làm gì chị đâu” ta vỗ nhẹ tay Kagome trấn an, ấn tượng trong lòng Kagome với Sesshomaru quá xấu nên cứ nghĩ ta bị hắn bắt đi thế nào cũng gặp nguy hiểm

Ta không ở lại lâu, lấy được túi hành lý liền rời khỏi, trên tay được Kagome đưa cho vài gói đồ ăn vặt. cười Ah uh đi tìm Sesshomaru, hắn đang ngồi trên tảng đá tắm ánh trăng, dù bây giờ việc hấp thụ yêu lực từ ánh sáng mặt trăng là vô ích nhưng hắn vẫn giữ thói quen đó, ta cho Ah uh xuống, đi đến cạnh hắn

“Sess, ta về rồi”

Hắn vẫn duy trì vẻ lạnh lùng không nói lời nào, trải qua 100 năm hắn đã trưởng thành hơn, không nói nhiều với ta như trước, chỉ ngồi đó nhắm mắt dưỡng thần

Ta thấy hắn lúc này thật xa cách, cứ như ta là kẻ qua đường vô tình gặp thấy hắn và hắn cũng không để ý đến người qua đường, chậm rãi tiến lên phía trước, ta yên lặng đứng cạnh hắn hồi lâu liền cảm thấy mỏi chân, đến chỗ Ah uh định leo lên lưng nó ngồi thì cánh tay bị hắn kéo lại

“ngồi cạnh ta”

Ta nghe lời hắn, đến chỗ trống gần hắn ngồi xuống

“Sess, ngươi... vẫn giận ta sao, việc ta...rời đi đột ngột”

Hắn vẫn im lặng, quả là kẻ kiêu lời, ta thích tiểu đồ đệ Sesshomaru lúc trước của ta hơn, tuy hắn cũng ít lời nhưng nếu ta có câu hỏi hắn điều chậm rãi trả lời từng câu hỏi ta đưa ra

“ngươi... sao lại quay về đây?” Sesshomaru đột nhiên nói

“vô nghĩa, tất nhiên là để gặp ngươi rồi” lời vừa nói xong, cây đại thụ bên cạnh hắn đã vĩnh viễn hy sinh, ta run rẩy khóe miệng, buồn bã cúi đầu không nói gì nữa, tránh cho việc hắn tàn phá cây cối vô tội vạ

“gặp ta...? Ngươi đã đòi cả đôi mắt, nhìn ta như thế nào?” hắn giận dữ, thanh âm của hắn rất lạnh, lạnh đến nỗi ta không kiềm chế được khẽ run, vậy là hắn không giận ta vì ta rời khỏi hắn mà vì ta tùy tiện đánh đổi đôi mắt sao

“chỉ ban ngày ta không thấy được thôi, ban đêm ta vẫn nhìn thấy bình thường mà” ta cố giải thích, khó khăn lắm ta mới gặp được hắn, không muốn vì chuyện này mà to tiếng qua lại

“im miệng”

“xin lỗi... ta không nên tùy tiện quyết định” dù quyết định này là do ta quá muốn gặp ngươi, để gặp được ngươi đôi mắt của ta, sức khỏe này của ta, ta cũng không cảm thấy hối tiếc

Gió trời trở lạnh, ta ôm cánh tay gầy yếu của mình co mình lại, Sesshomaru mạnh mẽ kéo ta lại sát hắn, lấy túm lông của hắn quấn trên người ta, rất nhanh cơ thể ta ấm áp trở lại, ta chủ động tựa vào vai hắn, đôi khi giải thích càng nhiều thì càng vô dụng, nói ít làm nhiều mới là chân lý

Ta đã nói những gì cần nói với hắn, việc bây giờ là ở cạnh hắn, chờ hắn hết tức giận rồi mới tình tiếp, quá chủ động ta sợ sẽ làm hắn lạnh nhạt với ta nhiều hơn

Nhưng giữa chừng, ta chợt nhớ đến Hitsugaya, giữa trận chiến hai tộc, ta đã chết nên không biết kết cuộc chiến thắng thuộc về phe nào, ta nghĩ phe ta sẽ thắng nhưng mà như vậy tộc hắc khuyến ra, sao, sẽ giống như Ảnh Nguyệt, đuổi tận giết tiết hay đơn giản là phong ấn chúng

“À... trận chiến giữa ngươi và Hitsugaya ra sao rồi?”

“người trong tộc bị diệt sạch, hắn bị phụ thân phong ấn”

Vâng, rất ngắn gọn và súc tích, Sesshomaru có khác không cần mở bài hay thân bài, kết bài là đủ rồi

Ta không biết nên nói gì hơn, lúc lợi hành lý bên cạnh định chuẩn bị thuốc cho sáng mai mới phát hiện một chuyện vô cùng quan trọng, thuốc của ta mất rồi, đồ ăn cũng mất tiêu, thuốc y tế cũng không cánh mà bay chỉ có một tờ giấy chữ vô cùng nắn nót trình trọng

“xin lỗi chị, Tama, Inuyasha không biết thuốc của chị trong balo nên trong lúc hắn lục balo chị tìm mảnh ngọc tứ hồn nên đã quăng mất, thức ăn cũng do hắn ăn, thuốc y tế là em lấy sử dụng khi Inuyasha bị thương, thật thay mặt Inuyasha vô cùng xin lỗi chị”

Vừa đọc xong tờ giấy, ta vò nát mảnh giấy tức giận vứt nó qua một bên không quên chửi tên kia một trận “ba hồn bảy vía Inuyasha chết tiết nếu muốn lấy mảnh ngọc thì nói đại với ta đâu có cần lục lợi đồ của ta rồi ném thuốc của ta đi chứ hả”

Sesshomaru lấy mảnh giấy ta vừa vứt cầm lên đọc, ta thấy mắt hắn nheo lại đầy nguy hiểm, đừng nói với ta là hắn có ý định quay lại đuổi giết tên Inuyasha nữa nhé, nếu là mấy lần trước, có lẽ ta sẽ khuyên ngăn nhưng lần này nếu hắn có gặp Inuyasha nhớ đánh tên chết tiết kia cho đến khi ngay cả Kagome nhận hắn cũng không ra

Xem ra ta phải trở về rồi, quay về phía hắn, gương mặt tràn đầy áy náy

“à Sesshomaru... ta phải đi lấy thuốc... mà... mà thuốc” ta cả lăm muốn xin Sesshomaru cho phép trở về “thuốc ở nhà Kagome, ta muốn quay trở về” nói xong ta cảm thấy nhẹ nhõm nhưng bầu không khí đã lạnh nay càng lạnh thêm

“ta về rồi quay lại liền, ngươi đừng giận” ta lắp bắp nói, đại phật sắp ngồi giận, không nên tiếp tục châm lửa

Ta chưa bao giờ cảm thấy hận Inuyasha như bây giờ, có biết ta khó khăn lắm mới gặp Sesshomaru không thể mà bên cạnh chưa được bao lâu thì phải rời xa hắn chạy về nhà lấy thứ trong người luôn mang theo đây đủ, Inuyasha ta mà gặp được ngươi, ta sẽ xử lý ngươi

“ta đưa ngươi đi” hắn nói như thế làm ta ngạc nhiên, mờ mắt hết cỡ nhìn về phía hắn, ngay sau đó là ta liền vui mừng, hắn hết giận ta rồi đúng không

“ngươi rất vui khi trở về” hắn lạnh lùng nhìn ta, thấy thế ta lắc đầu quầy quậy “không phải, ngươi chịu đưa ta về tức là ngươi hết giận ta rồi phải không?”

Ánh mắt hắn trở nên nhu hòa, tuy hắn không trả lời ta nhưng ánh mắt của hắn đã trả lời thay hắn rồi, ta vui thầm trong lòng, thoải mái tựa vào vai hắn một giấc tới sáng

Hắn bế ta đến giếng cổ dưới sự chỉ dẫn của ta, vẫn như trước đây chưa bao giờ học cách dịu dàng với phái nữ, hắn thô bạo quăng ta xuống giếng xem ra hắn đã hết giận nhưng vẫn còn ghi thù, thật là một tên nhỏ mọn, ta xoa cái mông đáng thương của ta, định leo lên giếng thì Sợ nha tự đứng ở bên cạnh ta, Sesshomaru đưa Sợ nha cho ta vậy là hắn không cần nó sao, trong khi đó luôn truy sát Totosai để lão luyện kiếm cho mình, ta nhớ lại lúc lão nói Sợ nha

trong tay sao còn chưa vừa lòng, hấn liền bảo nó không phải của hấn

Sesshomaru luôn để nó bên cạnh mình nhưng chưa bao giờ coi nó là của mình, hấn giữ giúp ta sao, nhìn thanh kiếm vẫn như xưa xem ra được bảo quản rất tốt không giống Thiết toái nha, trong tay Inuyasha mới mấy tuần đã bị chê lên chê xuống mấy hồi

“A Tama. Mừng cháu về, Kagome không về cùng cháu à?” đi đang nấu ăn trong bếp, nhìn thấy ta trở về liền dừng tay, chạy đến kiểm tra ta xem có bị thương không mới yên tâm trở lại tiếp tục công việc nấu nướng

“Kagome và cháu bị tách nhau giữa chừng bác ạ”

Nói xong ta lên phòng để chuẩn bị thuốc, nhưng lục lọi hoài mà vẫn không thấy liền chạy xuống lầu hỏi đi

“ây dà... con không nói đi cũng quên mất, số thuốc con đem đi là phần còn lại đó, đi định hôm nay tới bệnh viện lấy đây”

“thôi, để cháu tự đi cũng được”

Ta cầm bóp tiền rời khỏi nhà, mới vài ngày ra đường ta cảm thấy có chút lạ lẫm nên đi rất cẩn thận từ từ, đến bệnh viện, đưa đơn thuốc cho bác sĩ, ngồi ở bên ngoài chờ họ bốc thuốc

“Tama, chị đến bệnh viện chi vậy?”

Giọng nói có vẻ quen, ta lục lọi trí nhớ mình xem người hỏi thăm ta là, vài giây sau mới chợt nhớ ra, đây là học viên cùng chung đạo quán kiếm thuật đây mà, có điều người này cấp bậc nhỏ hơn ta một cấp và tuổi cũng nhỏ hơn ta tên là gì nhỉ... ừm tên Kyo

“tôi đến bốc thuốc, còn cậu?”

“A... em đến thăm bệnh ạ” nghe giọng của Kyo, câu ta đang ngại ngần sao, nhất gãi dễ sợ, ta qua loa nói chuyện với cậu ta một chút rồi tạm biệt cậu với lý do đến lúc lấy thuốc rồi rời đi

Trở về nhà, phát hiện Kagome đã về, đang ngồi hậm hực với bữa ăn sáng trên bàn, trên bàn ăn vô cùng căng thẳng và ngọt ngào, ha... ngoài cái nhau với Inuyasha thì làm sao khiến cho người luôn vui vẻ Kagome tức giận vậy chứ

“con đã về” về nhà phải chào hỏi người lớn trước đã, chuyện của Kagome cứ để hai đứa giải quyết nhưng bầu không khí khó chịu như vậy thì làm sao ta có thể nuốt nổi cơm

“Kagome, không biết cháu bên kia xảy ra chuyện gì nhưng đã lâu gia đình ta chưa quây quần bên nhau bữa sáng thế này, vậy sao không vui lên một tí chứ ?”

Ôi ông nội, ông đã chạm phải mìn rồi, ta lắc đầu ngao ngán, im lặng là vàng, câu này xài trong trường nào cũng điều thích hợp

Kagome dập đầu, khó chịu nói “con ăn xong rồi” dọn bát đĩa đi rửa, ta thở ra một hơi thoải mái, cuối cùng cũng được ăn ngon, lâu rồi không được ăn món dì nấu, quả là ở đâu cũng không đồ ăn bằng nhà, ta vui vẻ bỏ miếng cá vào miệng

Kagome ăn xong dĩ nhiên là phải cấp tốc đến trường, ta không biết ông nội đã xin nghỉ phép nghỉ học cho Kagome bằng cái bệnh quái đản nào nữa nhì. Ta ngồi trong phòng sắp xếp vài thứ cần thiết vào balo, căn phòng vì có ta nên ta kéo hết màn che lại để phòng tối om cho dễ dàng nhìn xung quanh

Bỗng Xoẹt một tiếng, ánh sáng từ bên ngoài chiếu vào làm ta đau mắt, với cái tên chuyên đi từ cửa sổ không cần nhìn ta cũng đoán là ai... Inuyasha ... không ai khác chính là hấn ta

“ngươi đến đây làm gì, muốn tìm Kagome thì quay về đi, con bé giờ không có nhà”

“Ai... ai muốn tìm cô ta chứ” hấn câu gắt với ta, nói đúng tìm đến rồi chứ gì, thì sao chứ ta mặt kệ hấn, dám tự tiện vào phòng con gái, nếu là Kagome thì không sao nhưng với ta thì khác, sẵn thù cũ ta vùng Hắc Phong về phía hắc, hấn không kịp phản ứng liền bay ra xa, ta đi tới cửa sổ thô bạo đóng cửa và thô bạo kéo màn

Ta ngồi trên bàn học Kagome viết vài chữ cho em ấy, xong rồi xách balo rời đi, ta không ở thế bên này quá lâu, Sesshomaru ở bên kia còn đang chờ ta

Nói với dì một tiếng, ta nhanh chóng nhảy xuống giếng cổ sang thế giới bên kia, vừa đến ta cảm nhận được yêu khí của Inuyasha, không nhân nhượng nhảy lên rồi lấy cán kiếm Sơ nha bổ trên đầu hấn một cái rõ mạnh, cho chừa cái tội dám tự tiện lục lọi đồ người khác, đánh cho ngươi nhớ tới già, sẵn tiện giải buồn bức buổi sáng ta không được ăn ngon, vì ngươi Kagome mới giận dữ mới khiến bữa ăn bữa sáng hiếm có cùng gia đình trở nên ngọt ngào khó chịu

Đánh hấn đã tay, hấn đang trong tình trạng đầu mọc đầy núi to, ta chán ghét nhìn hấn đá hấn bay thêm một khúc mới rời đi

sau khi Tatsu rời đi, Sango, Shippo cùng Miroku núp trong lùm mới đi ra, bọn chúng tụ tập quanh Inuyasha thì thầm

Miroku: “xem ra Inuyasha không chỉ đắc tội với Kagome mà còn đắc tội với Tama nhỉ?”

Shippo: “hừ... hần bị đánh vì cái tội tự tiện quăn đồ đạc và ăn thức ăn của chị Tama đó”

Sango: “tôi hồi nãy nghe Tama nhắc đến vì Inuyasha nên bữa ăn sáng không được ngon, coi chừng vì trận cãi nhau giữa Inuyasha và Kagome nên mới như vậy, xem ra đang giải giận dùm cho Kagome”

Cả ba tiếp tục cầu nguyện cho Inuyasha, Inuyasha cậu có thể đắc tội với Kagome nhưng đừng đắc tội với Tama nếu không với tính tình có thù tất báo, cậu sẽ bị Tama làm cho sống cũng không được chết cũng không yên

Xin chào cả nhà, Thỏ đã trở lại ăn hại hơn xưa

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Mắt Ta Có Thể Nhìn Lại Sao ?

Ta đi loanh hoanh một hồi mới nhớ ra, tìm Sesshomaru đâu bây giờ, ta đi đâu có lâu sao hần không ở lại chờ ta chứ, ta dậm chân buồn bã, hậm hực quay lại giếng cổ, Inuyasha gió mới tỉnh dậy chỉ tại hần ta mới quay lại lấy thuốc, làm mất dấu Sesshomaru

Sango thấy ta giận, khiêu cánh tay ta rồi dúi vào tay cái gì đó rất to, phẳng, ta sờ cảm nhận nó một chút thì nhận ra là phi lai cốt của Sango, nở nụ cười chân thành tới Sango rồi nở nụ cười vô cùng tươi tắn tới Inuyasha

“chết đi, Inuyasha”

Inuyasha xiu tập hai, Shippo cùng Sango vỗ vỗ vai ta sau đó dẫn ta đến nhà của bà Kaede, nơi đó ta gặp lại Rin, giọng nói của cô bé trong trẻo vui tai như chuông gió, ta mỉm cười sờ đầu con bé “chào Rin, em khỏe không?”

Rin vui vẻ cười với ta “vâng, em sống rất tốt, bà Kaede rất tốt với em, người trong dân làng cũng vậy, mọi người đều tốt”

Rin à, em quên là ta mới đưa em tới đây mới một ngày sao, sao em có thể biết được mọi người đều tốt với em vậy, nếu là bà Kaede thì ta không nói làm gì vì đó là người tốt nhưng người làng này thì ta không rõ, có kẻ tốt thì tất cũng sẽ có kẻ xấu. À sao ta có thể quên cô bé là người lương thiện trong sáng chứ, vì còn nhỏ nên ai đối xử tốt một chút nên sẽ nhanh chóng mang danh là người tốt

Kệ vậy, ta cũng mong con bé có một cuộc sống bình an hạnh phúc đến cuối đời

“chào bà Kaede, làm phiền bà tới tới nhé” ta lễ phép chào chủ nhà, Kaede đang ngồi phơi thuốc nghe thấy tiếng ta thì qua đầu lại nhìn “Tama đó à, mấy ngày không gặp”

“vâng”

Ta ngồi đứng dựa vào hàng rào gỗ, chờ đợi buổi tối đến, Sesshomaru không chờ ta hần là có lí do, vốn ngoài trừ ta hần không thích con người mấy mà ở đây lại là làng của con người và nếu hần chờ có lẽ sẽ tiếp tục đánh nhau với Inuyasha, sau đó thì sao, đoạt được thiết toái nha hay là tiếp tục bị thương nhưng ta nghĩ cả hai trường hợp sẽ không xảy ra

Đoạt thiết toái nha sao, không đâu sau mấy lần trăm phương ngàn kế muốn có thiết toái nha từ Inuyasha hần điều thất bại, thất bại không phải do Inuyasha mạnh hơn hần mà do tên Inuyasha có bàn tay vàng của tác giả cùng với việc thiết toái nha không cho yêu động vào, việc một thanh kiếm không thể đụng tới cũng điều là phế vật với hần, dù thèm khát sức mạnh tới đâu nhưng với một kẻ thông minh không nhất thiết chỉ có một con đường mới đạt được mục đích, bây giờ chắc hần đang tìm nguyên liệu cho để làm thanh kiếm cho bản thân mình

Yêu khí...

Là của Sesshomaru, hần quay lại rồi à

“chào bà, bạn cháu đến rồi, cháu đi đây”

Ta xách hành lí rời khỏi, để một yêu quái đến nhà vu nữ quả là một việc không hay, đi chừng vài bước, ta được Sesshomaru nhanh như chớp ôm ta bay lên không trung, Sesshomaru... sau bao nhiêu năm không gặp mặt, người vẫn giữ cái tính thô bạo như thế, không thay đổi chút nào, ta khóc thầm trong lòng

Ta không biết hần đưa ta đi đâu, phải nói là hần bay rất lâu, ta ngồi trên tay hần chân muốn tê rần cả lên, đến nơi thứ đầu tiên ta cảm nhận được chính là

mùi thảo dược, trước giờ ta vốn rất ghét nó nhưng ở đây mùi thảo dược mang đến cho ta cảm giác dễ chịu khoan thái

“Sess, người mang ta đến đâu thế?”

“chữa mắt cho người”

Chữa mắt cho ta... không thể nào đôi mắt này có thể nhìn thấy được như thường sao? sẽ có thấy được ánh sáng, sẽ thấy được mọi thứ vào ban ngày, ta mừng rỡ vô cùng nhưng ngay tức khắc chìm vào trầm mặt, nếu đôi mắt này có thể chữa, sao Huyền lại đi đôi mắt cho ta làm chi, ta nghĩ hấn mạnh như vậy chỉ cần chút sức lực là có cách chữa đôi mắt mình thôi

“đã lâu rồi không gặp, thiếu gia Sesshomaru”

Giọng nói này có chút quen tại, ta vô đầu cố nhớ lại xem mình đã từng tiếp xúc với người này chưa, mà cố nhớ vẫn không thể nhớ được tuy nhiên ta chắc chắn một điều ta đã có tiếp xúc qua người này, mà còn rất thường xuyên

“cho hỏi... chúng ta có phải từng gặp nhau”

“lâu không gặp, tiểu thư cũng quên ta rồi, ta là Mai”

Ếc, Mai...? Chết già chưa sao ta có thể quên bên cạnh ta mấy chục năm chứ, đừng trách ta, chẳng phải lúc trước đi từng kẻ ta bị tai nạn nặng sao, chắc lúc đó xe đụng nặng quá nên ta quên Mai nhưng Sesshomaru ta lại nhớ... ta quả là đại trai vì trai quên người bên cạnh... TT^TT

“à...xin lỗi Mai... lúc trước ta có bị chút chấn động, đầu óc có chút nhớ chút không”

Ta rồi rầm giải thích, xin lỗi Mai thực lòng xin lỗi Mai, hay tha thứ cho kẻ vô tình là ta đây

“ở đây ánh sáng rất yếu, tiểu thư hãy tháo băng mắt ra cho ta xem bệnh tình”

Có ai thắc mắc sao Mai biết chữa bệnh không nhỉ, thực ra Mai là một thầy thuốc vô cùng giỏi là người dưới trướng của Yue, nàng được Yue phân công chăm sóc sinh hoạt hằng ngày của ta và cũng là người chăm lo sức khỏe ta suốt mấy chục năm trời, chỉ tiếc trước khi ta đi ta đã không gặp được nàng

Ta từ từ mở mắt, nhìn thấy Mai không khác xưa mấy, thời gian đối với yêu quái là vô cùng rẻ mặt, nàng vẫn giữ vẻ xinh đẹp, lạnh lùng như xưa nhưng ta nhận thấy nàng đã có nét nhu hòa trong ánh mắt, xem ra mấy trăm năm qua, nàng đã trải qua cuộc sống rất bình yên, hạnh phúc

Mai xem xét hồi lâu, cái nhãn mày nhũ mắt của nàng càng làm ta hồi hộp, lo sợ mắt ta thật sự không chữa được, tuy đã chuẩn bị tâm lý cho đôi mắt này song vẫn không ngăn được cảm giác thất vọng

“mắt tiểu thư có thể chữa khỏi chỉ là cần nhiều thời gian thôi”

Như nắm được dây thừng kéo lấy sự sống, ta nắm chặt tay Sesshomaru vui vẻ nhìn hấn, hấn cũng đáp lại ta ánh nhìn dịu dàng sau đó quay sang Mai hỏi “cần bao lâu”

“bầm...nói dài thật ra cũng không dài lắm, chừng 10 năm là cùng”

Ta ngắt, 10 năm quả là không dài lắm, Mai à người quên ta là con người sao, mười năm đối với yêu quái chẳng là gì nhưng đối với ta là cả vấn đề đấy

“có cách nào nhanh hơn không?” ta thật không muốn tới 10 năm sau mới có thể quan mình chính đại nhìn cảnh mặt trời mọc đâu

“có một cách, chỉ mất một tháng nhưng...” Mai kéo dài thanh âm càng làm ta hồi hộp

“nhưng sao...?” ta gấp gáp hỏi

“cái này sẽ rất đau đớn với người”

Ấy da, ta vốn là người sợ đau hơn sợ chết, cái này cũng là một vấn đề đáng lo ngại nhưng có thể rút khoảng cách thời gian đến như vậy thì chịu một chút cũng không sao

“được... đau thì đau, không có vấn đề gì cả” ta vỗ ngực cam đoan

Mai nhìn ta với ánh mắt vô cùng nghi ngờ, không có gì gọi là sự tin tưởng trong đôi mắt của Mai, ta bực dọc giậm chân quay sang Sesshomaru than vãn sự không tin tưởng đồng đội của Mai thì thấy hấn nhìn ta cũng y chang Mai, bộ ngày xưa ta thể hiện rõ mình sợ đau đến mức đấy sao

“ta nói là ta chọn cách chữa ngắn hạn, NHẤT QUYẾT KHÔNG ĐỔI !!!” ta hào hùng gào thét, ta sẽ chứng minh cho các người thấy, Tatsu ta cái gì đã quyết thì điều có thể làm được

Chuyện bên lề...

Sau vài ngày cuộc cãi vã giữa Kagome và Inuyasha đã kết thúc, tiếp đó Kagome nghe được sự trả thù dã man tàn bạo của Tatsu lên Inuyasha từ lời kể của Sango và Shippo, Kagome lúc đó không hề ngạc nhiên hay thương hại gì Inuyasha, cô nhìn hấn một hồi lâu cho đến khi hấn bực bội vì cái nhìn đầy đồng cảm thì Kagome mới lên tiếng

Kagome: “Inuyasha, cậu hãy cảm thấy may mắn vì chỉ bị chị ấy đánh”

Inuyasha: “cái gì, tôi bị cô ta đánh mà phải cảm thấy may mắn sao?”

Kagome: “đã từng có người chơi xỏ chị ấy hay làm những hành động tùy tiện giống như cậu vậy, cậu có biết chị ta làm gì họ không?”

Lúc đó gồm Sango, Miroku, Shippo cùng đồng thanh: “làm gì?”

Kagome hỏi tường xong liền rùng mình trả lời: “Tama đã lên lúc cất chỉ quần của kẻ đó, chờ đợi kẻ đó thực hiện đồng tác mạnh mà đúng lúc đó là sân thi nên khi hấn chỉ cần thực hiện bất cứ hoạt động mạnh nào quần sẽ bị rách toét ra”

Nhớ khi đó, mặt tên ấy thể hiện đầy đủ màu sắc từ đỏ đến xanh trắng rồi tím lịm, buồn cười vô cùng

Kagome: “không lâu sau, hấn được thay bộ đồ khác thì rất nhanh hấn như một con khỉ gãi khắp người và ... như lúc đầu, hấn vì gầy quá hăng nên đã lọt đồ chôn đồng người”

Cả đám nghe được câu chuyện thú vị, háo hức hỏi Kagome nhanh kể đoạn cuối

“thật không may cho hấn, trong trận thi đó có cô gái hấn thích cũng có mặt và nhìn thấy toàn bộ” Hình như sau đó hấn phải vào bệnh viện với lý do “đi quá nhiều” nên mất sức thi phải, Kagome cố nhớ quá trình trả thù của Tatsu lúc trước nhưng khúc cuối cô không dám kể cho mọi người nghe vì hiện tại họ đang ăn

Cả bọn nghe xong, Miroku và Shippo vỗ vai an ủi và chúc mừng hấn “thật may mà cậu bị đánh nếu như cô Tama trả thù cậu như cách thức hồi nãy tôi muốn xem bao lâu cậu mới có thể rời khỏi nha để tiếp tục hành trình tìm ngọc tứ hồn đây”

Inuyasha vốn là bán yêu rất nổi tiếng trong nhóm yêu quái, quả là có chuyện này xảy ra, không biết Inuyasha sẽ để mặt ở đâu nữa nhất là đến tai Sesshomaru anh trai hấn, sẽ bị Sesshomaru cười nhạo bao nhiêu lần

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Đấu Quỷ

Thêm chương mới cho các nàng nà

Quần túi thành lí lên khỏi miệng giếng rồi mới tới lượt ta nhảy lên, không khí mát lạnh ở chiến quốc khiến cơ thể ta thoải mái hẳn ra, nhìn xung quanh mà vẫn không thấy bóng dáng Sesshomaru đâu, ta hậm hực hành hạ lũ cò quanh giếng cổ một lúc mới rời đi

Kể từ ngày đó đến nay đã nửa tháng, nhớ những ngày đầu chữa trị cho đôi mắt của ta, phải nói là khổ sở cực kì, con đau do tác dụng của thuốc khiến ta chỉ còn nửa cái mạng, từ ngày này qua ngày khác ta chăm chỉ đắp thuốc do Mai sắc liên tục dù bất kể ngày đêm. Cho đến khi Sesshomaru thấy ta vì con hành hạ của thuốc làm ta như người sắp lìa đời mới cho ta trở về hiện đại

Đôi mắt ta bây giờ chưa thể phục hồi, hiện tại chỉ có thể nhìn ánh sáng nhẹ nhưng không sao, ta có thể chịu đựng thêm nửa tháng nữa, chỉ nghĩ đến việc mình có thể nhìn lại bình thường là vui lắm rồi

Hôm nay ta nghỉ một buổi tối không đắp thuốc, con đau kia khiến ta thân tàn ma dại rồi, ta muốn nghỉ một chút rồi mới chữa trị trở lại

Dùng Hắc Phong đưa ta đi tìm Sesshomaru mà bay hoài vẫn không thấy, giữa chừng thấy nhóm Inuyasha đang ngồi đốt lửa nghỉ ngơi, ta lệnh Hắc Phong hạ xuống

Shippo thấy ta nhanh chóng chạy tới đón ta “Tama, mấy bữa nay chị đi đâu ta không thấy?”

Ta sùng nịnh vỗ nhẹ đầu Shippo nói “ta đi chữa bệnh nên không gặp mọi người được”

“chữa bệnh...? Chữa trị đôi mắt cô sao?” Sango hỏi

Ta gạt đầu, lúc sau Kagome và Inuyasha đi đến, ta vui vẻ chào hai người “chào buổi tối, Kagome, Inuyasha”. Nhìn lại Inuyasha rồi lại quan sát lên bầu trời đêm, hôm nay là đêm không trăng, Inuyasha sẽ trở thành bán yêu

Kagome cũng mừng rỡ vì gặp ta, cũng nửa thánhta và em chưa gặp nhau, Inuyasha hừ một tiếng rồi tìm chỗ ngồi cho mình

Tạm thời ở đây nghỉ ngơi một lát

Vào khuya, Kagome và Sango chìm vào giấc ngủ ta mới rời đi nhưng lại nhớ tên Inuyasha còn là người, lỡ có yêu quái tập kích thì sẽ không bảo vệ được Kagome nên ta đành ngồi lại, giờ ta mới để ý, thanh kiếm Thiết toái nha thương xuyên được giắt bên hông hắn đã biến mất, ta nhú mắyhỏi hắn

“thiết toái nha người đâu ?”

Hắn hậm hực trả lời ta “gậy rồi, đưa cho lão già Totosai sửa rồi”

Ta à một tiếng kết thúc cuộc nói chuyện, im lặng ngồi ngược với đồng lửa đỏ cháy rực phía sau, làn gió lạnh thổi tới mang theo một cỗ tà khí nguy hiểm, ta rút Sơ nha khỏi bao, đứng lên đề phòng, Sango cũng cảm nhận được liền giật mình tỉnh giấc “một cỗ tà khí cực mạnh đang hướng tới”

Ta gật đầu, trầm ngâm quan sát xung quanh. Kagome đã tỉnh, được Inuyasha kéo về phía sau bảo vệ

Trong rừng vang lên tiếng xột xoạt kéo theo bầy chim trong rừng bị đánh thức bay loạn xạ trên trời, rừng cây nhanh chóng bị đóng xuống một mảnh lớn, luồng khí hắc ám màu đỏ tím lao tới dừng trước mặt mọi người

Một lão nhân hỏi đầu với hai nhóm tóc ở hai bên mạng tai xuất hiện, miệng hắn đầy răng nhọn hoắt như lưỡi cưa nở nụ cười ác độc, cầm thanh kiếm đầy tà khí giờ lên “Inuyasha ở đâu?”

“mì là ai ?”

“ta là thợ làm tà kiếm, ta vừa mới làm xong thanh bảo kiếm, nó thôi thúc ta lấy mạng Inuyasha”

Ta cảm nhận được sát khí của thanh kiếm, nó muốn lao về phía Inuyasha, thanh kiếm trên tay lão tự động chĩa về Inuyasha “mì là Inuyasha? Thanh kiếm đã nói với ta như vậy, cứ tưởng là yêu quái không ngờ là con người”

Cho đến giờ Inuyasha vẫn không biết tại sao thanh kiếm lại có sự thù hận với hắn như vậy, đến khi lão ta nói đây là thanh kiếm làm từ răng của yêu quái đã cắn nát thiết toái nha thì bọn họ cũng nhớ ra Quỷ ngộ tâm giao chiến lần trước

Ta loáng thoáng nhớ được tình tiết hiện tại, bởi vì thù hận Inuyasha nên khi lão vừa rèn xong thanh kiếm liền bị tà khí của nó điều khiển đưa đến đây

Inuyasha như một tên ngọc muốn lao lên đánh nhau, may mà có Miroku cản nếu không hẳn chắc không thể sống sót khỏi cây chiêm sắc bên kia, Sango nhanh chóng dùng Phi lai cốt chiến đấu tiếc rằng chưa được một chiêu thì đã bị thanh kiếm kia chẻ làm đôi một cách dễ dàng

Tới lượt Miroku hắn dùng bùa chú rất nhanh khiến lão ngã xuống, thanh kiếm trên tay lão càng có cơ hội điều khiển lão, lão ta ngồi dậy lao về phía Miroku tấn công, hắn né kịp nhảy sang một bên, bây giờ mới đến lượt ta tấn công có điều ta không định kiếm với kiếm đánh nhau, ta muốn tiêu diệt vật chủ kia đã

Tiến lên so chiêu với thanh kiếm và dĩ nhiên tuy thanh kiếm mạnh nhưng chỉ biết đỡ và chém loạn xạ mà còn trong tay tên không giỏi sử dụng kiếm thuật như lão rèn kiếm kia, rất nhanh ta đã chém bay tay lão, thanh kiếm kia cũng văng ra xa

“thật lợi hại” cả bọn trở mắt nhìn ta

Tiếng bò rống lên, tất cả liền biết Totosai xuất hiện, giọng lão từ trên cao vọng xuống “đã là sự phụ của anh trai người, chẳng lẽ mấy yêu quái thấp kém đầu lại được thì từ bỏ danh xưng ấy luôn đi”

“cái gì ?” bọn chúng tiếp tục ngo ngắc tập hai

Ta nhảy lùi về phía sau, tránh tà khí của thanh kiếm, lão rèn bị chặt đứt cánh tay hét lên đau đớn, ta không nương tay bỏ đôi lão lập tức thân thể lão như khói bụi bay lên không trung. Ta thu kiếm lại lơ đãng nhìn Kagome “em chưa kể cho bọn họ sao?”

Kagome gãi đầu “em quên mất”

“tên nghịch đồ Kaijinbo có đam mê chế tạo tà kiếm đã bị ta đuổi nay lại tiếp tục tạo nên những thanh kiếm không chính thống nhưng lại không ngờ hắn bị chính thanh kiếm mình tạo ra điều khiển dẫn đến cái chết”

Totosai vuốt râu ồm nhóm của mình ngồi trên con trâu cảm thán nói, ta im lặng không cho ý kiến, một tên yêu quái yếu ớt mà dám đi làm tà kiếm không có hôm nay cũng sẽ có ngày khác bị chính thanh kiếm mình làm ra giết thôi, không có gì cản bản cấichốn này

Mặt trời mọc, thanh kiếm vẫn tỏa ra yêu khí nồng nặng khiến cả mảnh cỏ xung quanh héo úa, Inuyasha đã trở lại bộ dạng bán yêu, hắn nhận lấy thiết toái nha trong tay Totosai rồi rút đao, chưa kịp chạy đến thanh kiếm kia với ý định phá hủy thì đã bị sức nặng của thiết toái nha trong ta hắn làm cho gục ngã

“lão già, sao thanh kiếm của ta lại nặng thế này, ai xài cho nổi” Inuyasha bắt đầu gào lên

Totosai ra về thần bí “muốn sử dụng được thanh kiếm thô kệch này à? Rất đơn giản”

Cả không gian xung quanh im lặng, lòng ta lại thờ dài, câu trả lời chính là ‘mì chịu khó cầm nó để rèn luyện thân thể đi Inuyasha’

Inuyasha hình như cũng nhận ra được câu trả lời qua ánh mắt đầy nghiêm túc của lão, hẳn ta nở nụ cười vô cùng thân thiện, một tay gác lên vai Totosai “ý của là rèn luyện thân thể hả?”

“chính xác” ngay câu nói được nói ra, lão vinh dự được thêm một cú đánh rõ mạnh từ Inuyasha, một cục u to bự đang dần nhô lên, ta cũng cạ lời với lão, thanh kiếm trước giờ với Inuyasha rất nhẹ không biết lão sửa sao cho nó nặng thế này, với sức Inuyasha có thể nâng tảng đá 10 tấn, đến cả thanh kiếm hẳn cầm cũng không nổi xem ra bây giờ còn nặng hơn so với sức hẳn

Ta lấy kính mắt từ trong túi ra đeo che bớt ánh nắng, với cách ăn mặc của ta nếu nói đến hiện đại chính là mặc có phong cách nhưng đến với chiến quốc này là ăn mặc quái dị, không sao ta quen bị nhìn với ánh mắt này rồi nên rất bình thản đứng cạnh Kagome

Trở lại với Inuyasha, hẳn cố gắng đến thế nào cũng không thể phá hủy được Đầu Quỷ, hẳn muốn tiếp tục mà sức lực này có hạn, Thiết Toái Nha nặng kinh khủng hẳn mới sử dụng được vài chiêu thôi mà đã thờ không ra hơi

Ta quan sát thanh kiếm, nó vẫn tỏa tà khí không ngừng và ngày càng có xu hướng tăng lên, bộ ba Miroku, Inuyasha, Totosai tiến tới lão muốn rút thử Đầu Quỷ lên song chưa kịp đụng tay vào đã phải giật lùi ra xa

“tà khí quá mạnh, ta không thể rút nó lên, rốt cuộc ai đã nhờ tên nghịch đồ của ta làm nó ?”

“Sesshomaru” ta lập tức nói cho lão biết, “ngoài Sesshomaru ra thì chẳng có mấy ai dám sử dụng thanh kiếm có tà khí mạnh đến vậy”

“sao cô biết”

Miroku quay đầu lại hỏi ta, muốn ta giải thích, ta lắc đầu cố ý không nói rõ cho họ, chả lẽ lại nói hẳn vô tình nhìn thấy cái đầu của Quỷ Ngộ Tâm và ngửi được mùi của Thiết Toái Nha nên mới đem cho tên Kajinbo làm nhưng làm sao ta biết được hẳn sẽ dùng đầu quỷ này, ta không quá thông minh để đoán được, đó là do ta biết được kịch tình trong phim mà thôi

“chốc nữa Sesshomaru tới, các người sẽ rõ”

Mọi người đợi chủ nhân thanh kiếm đến, ta cũng tìm một chỗ mát mẻ ngồi xuống ta biết thế nào Sesshomaru cũng đến vì có kẻ bao thanh kiếm hẳn cần ở đây, chỉ là người nào thì ta quên mất tên rồi, ai cũng căng thẳng suy nghĩ sao có thể giải quyết rắc rối trước mặt, ta thì thông dong nhảm nhí một chút thức ăn làm sẵn ở nhà, tối qua giờ chưa có gì vào bụng, đói rồi. chẳng phải ông bà luôn có câu có thực mới vực được đạo sao, cứ ăn no rồi tính tiếp

“Kagome, Shippo, Sango tới ăn chút gì đi, để bụng đói cũng không ổn đâu” ta giờ hộp thức ăn hương tới nhưng cô gái mạnh mẽ của chúng ta, ăn một mình cũng buồn lắm với lại sợ bị chê tham ăn ta buộc phải mời họ thôi chứ không ta cũng đủ sức xử lý gọn hộp thức ăn cho ba người ăn rồi

“Tama, mất chị tạm thời đã ổn, sao chị không tiếp tục ở nhà chữa trị tiếp” Kagome bỏ miếng trứng cuộn vào miệng, vừa ăn vừa khuyên nhủ

“ừm tạm thời chị sẽ ngừng, tới chỗ thầy thuốc kiểm tra xong coi sao mới có thể tiếp tục”

Trong lòng ta thầm oán giận Mai, thật là sao ta có thể quên Mai là một người nghiêm khắc trong khi chữa bệnh, không có tí gì gọi là nhẹ nhàng với bệnh nhân, nhớ hồi ta bị trúng độc bởi Huy Nguyệt, nàng cũng cho ta thuốc giải độc và đó thuốc loại có tác dụng mạnh và nhanh nhất, nhớ đến ngày đó nàng bắt ta uống chén thuốc đen nhòm, mùi kinh tởm vô cùng ta liền ớn lạnh sống lưng, ta đang nghĩ có nên năn nỉ nàng giảm liều lượng thuốc lại cho ta bớt đau không nhưng ý nghĩ đó ngay lập tức bị gạt bỏ, với tình tình của Mai coi chừng càng nặng nỉ, nàng sẽ càng nặng tay, thôi chịu nửa tháng nửa là xong rồi đừng kéo khô tới nữa

Bầu trời trong xanh mây trắng, nói chung hôm nay là một ngày đẹp và may mắn với tất cả mọi người và nếu không có đám mây đen kéo tới ngày đó ta chắc nó sẽ càng tốt hơn cho cuộc hành trình nhóm Inuyasha tuy nhiên nó là nếu thôi

Ta âm thầm cầu nguyện cho Inuyasha may mắn có thể lành lặn thoát khỏi Sesshomaru

Phải đám mây đen xuất hiện, không ai khác chính là Sesshomaru, với cách ra mắt công chúng của Sesshomaru vô cùng ấn tượng và khó quên, không mây đen thì cũng sấm sét, giả như chỉ một khoảng trời còn đờ đột này là cả bầu trời chìm ngập trong bóng tối

Từ xa Sesshomaru cười Ah uh đến, hẳn điều khiển Ah uh nhà sấm ngay xuống thanh kiếm như nói cho tất cả biết ‘đây là thanh kiếm của ta’ rồi mới từ trên lưng Ah uh đáp xuống

Ta đứng dậy chậm rãi bước tới con rồng hai đầu không được xin đẹp đó, trước khi đi còn mỉm cười với Kagome “chị đoán đúng không, Sesshomaru xuất hiện rồi đây”

Lão già Totosai vừa nhìn thấy Sesshomaru là luống cuống tay chân lấy đệm thịt là Inuyasha kéo đến che chắn mình, ta thầm kinh bi lão hồi nãy hào khí bao nhiêu bây giờ là yếu ớt bấy nhiêu, này Totosai ông là yếu quái trăm tuổi, tuổi còn hơn Sesshomaru đây sao lại không có chút chí khí gì hết vậy

Khi thấy ta đến bên cạnh Sesshomaru lão liền chỉ vào mặt ta hét lớn “Tatsu... rốt cuộc nha đầu người theo phe nào thế?”

Ta nghiêng người liếc về phía lão “lão nghĩ ta về phe nào?” ta không theo phe Sesshomaru thì theo phe ai bây giờ, chẳng lẽ chạy theo Inuyasha đi thu thập tứ hồn à, xin lỗi ta đây không hứng thú với nó cho nên vẫn theo Sesshomaru còn hơn

Inuyasha thăm kinh bị liếc Totosai, liền quay sang Sesshomaru “sao ngươi lại đến đây?”

Ây nhô, hán không lập tức rút kiếm như lúc trước, ta nghĩ hán không muốn rút, đao nặng thế chần chẫn hán sợ mệt chết trước khi đấu với Sesshomaru đi

“đây là việc của ta, ta đến vì thanh kiếm này, hình như con quỷ bị ngươi giết chết sau khi biến thành kiếm liền tìm đến ngươi trả thù”

Ta thăm khóc ròng trong bụng, và thăm ai oán thanh k

iếm hừ vì nó nên Sesshomaru mới sớm tìm tới nhìn đi từ khi ta đến cạnh hán đến giờ hán có liếc nhìn ta cái nào chưa, chỉ quan tâm tới thanh kiếm chết dịch kia thôi, ngươi nhớ đấy ta sẽ tìm cách hành hạ mi

(Thò:chuyện, chuyện cũng ghen với thanh kiếm là sao?="). Tatsu: kệ ta)

Nói xong Sesshomaru vờn tay bắt lấy thanh kiếm, lão Totosai thấy thế liền can ngăn “Sesshomaru, đừng chạm vào nó, dù ngươi có mạnh đến mấy cũng sẽ bị tà khí của nó thao túng thôi”

Mắt Sesshomaru nheo lại nguy hiểm, hán nắm lấy chuỗi Đầu Quỷ kéo nó khỏi mặt đất chậm rãi giờ trước ngực, tà khí thanh kiếm đã bị yêu khí của hán trấn áp dần biến mất

“tà khí của thanh kiếm đã bị Sesshomaru khống chế hoàn toàn, ghét hán thật” lão yếu xìu cảm thán, có lẽ lão đang cảm nhận được gì từ hình đang dần tới gần lão

Ta tuy đã biết trước câu chuyện mà vẫn ngỡ ngàng trước yêu khí của Sesshomaru, hán đã mạnh lên rất nhiều

“hừm, kiếm phải biết chọn chủ chứ” Sesshomaru ngấm ngấm Đầu Quỷ chốc lát liền lướt sang Inuyasha “rút kiếm, ta muốn làm rõ một chuyện”

Làm rõ, hán muốn làm rõ chuyện gì với Inuyasha, ta

thăm nghĩ, ban nãy có nghe loáng thoáng về việc Inuyasha bị khống chế bởi dòng máu yêu quái thuần chủng trong người mình, có lẽ Sesshomaru cảm nhận được sự khác lạ khi hán nhặt được đầu của quỷ Ngộ Tâm

Kagome thoát chút lo lắng cho Inuyasha, kéo tay áo ngăn hán nghênh chiến, Inuyasha che chắn cho Kagome bảo cô yên tâm, hán rút Thiết Toái Nha nặng trĩu lao tới đấu với Sesshomaru tuy nhiên chỉ được hai ba chiêu thì đã thở không ra hơi

Sesshomaru cũng nhận ra điều bất thường, nói “Thiết Toái Nha hình như nặng một chút”

“đâu chỉ nặng một chút” Inuyasha gào lên

“tay ngươi cầm không nổi một thanh kiếm” Sesshomaru dứt khoát gạt thanh kiếm trong tay Inuyasha ra xa

Mọi người thấy tình hình không ổn nhanh chóng hốt hoảng, ta vẫn bình tĩnh đứng cạnh Ah uh quan sát tình hình, ta cũng nhìn rõ Inuyasha trong bộ dạng yêu quái như thế nào, hán có không chế được dòng máu yêu quái đầy sức mạnh cao quý ấy không, lát mới có thể biết được

Lão Myoga từ nãy giờ không thấy đâu, ngay lúc nguy cấp thì thấy lão đang nhảy trên vai Inuyasha “thiếu gia Inuyasha, mau rút thiết toái nha về”

Muốn hán cầm thanh kiếm nặng trĩu đầy chiến đấu à, không đời nào, hán liền lấy tay không đấu với Sesshomaru, hành động như vậy chẳng khác nào là lao đầu vào lửa, được vài chiêu cũng bị Sesshomaru đánh bật ra xa

Inuyasha khó khăn đứng dậy sau cú đánh của Sesshomaru, ta

nhận thấy mùi yêu khí nồng nặc của Inuyasha, khác xa với yêu khí trước giờ của hán, tháo kính mắt để nhìn cho rõ ta có chút hốt hoảng với hình dạng của hán, mắt màu đỏ như máu, hai bên má có vết sọc dài màu tím kéo dài từ mang tai đến gần mũi, răng nanh dài và sắc nhọn hơn bình thường, hán bây giờ như dã thú chưa được thuần chủng trong mắt chỉ có sự thèm khát chém giết. Đó chính là Inuyasha dưới dạng yêu quái

Sesshomaru ngửi được mùi thất thường trên người Inuyasha, hán khựng động tác lại giây lát, gió từ đâu thổi mạnh mang theo mùi yêu khí của Inuyasha, vào lúc cả hai định tiếp tục chiến đấu, lão Totosai thối ra một ngụm lửa, ngọn lửa ngăn chặn Sesshomaru tiến đến, ta kịp thời tránh được lửa lan tới, rất nhanh tất cả đã mang theo Inuyasha trốn thoát, lúc ấy ta kịp nghe Kagome nói “ngồi xuống” kể theo đó là Miroku đánh ngất Inuyasha

Jaken từ xa chạy đến, lão thò cây gậy đầu người chống đỡ trên đất hộc hộc, xem ra là hán đuổi theo Sesshomaru một quãng đường khá dài

“ngài không đuổi theo sao?” Jaken thờ dốt cổ chấp lên tiếng duy trì sự tồn tại của mình và rất tiếc hán vẫn bị phốt lờ như thường, hán bây giờ đang yên lặng suy tư về vấn đề ban nãy, có lẽ đang thắc mắc vì sao Inuyasha đột ngột có yêu khí của một yêu quái thuần chủng

Một luồng lốc xoáy ở phía xa, ta bây giờ mới chú ý tới hình như có ai đó quan sát bọn ta, khi nhìn lại thì chỉ thấy thấy những là khô bay theo luồng gió rồi từ từ rơi xuống mặt đất mang theo mùi yêu khí rất nhẹ, quả là có ai đó đã theo dõi bọn ta, Sesshomaru như vậy không phát hiện xem ra hán đã quá đặt

nặng suy nghĩ lên Inuyasha rồi

Bỏ qua ta từ hồi nãy giờ, Jaken lần đầu ta có cảm giác đồng cảm với người, ta bị Sesshomaru lơ đẹp rồi

“người...con người, sao lại còn ở đây?” Jaken bị Sesshomaru lơ quay sang ta trút giận, nghe giọng the thé của lão khiến ta tạm lắng xuống cơn bức bối trong người, lòng tà ác có suy nghĩ muốn trêu chọc tên lùn này

“ta thích thì ở, người làm gì được ta” không biết giận lên ai, đem tên này làm bao cát cũng không tệ

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

“ta thích thì ở, người làm gì được ta” không biết giận lên ai, đem tên này làm bao cát cũng không tệ

Đột nhiên Sesshomaru gọi ta “Tatsu”

“Có”

ta giật mình vội hô lên, đứng nghiêm chỉnh như quân đội, chân phải vẫn dẫm đạp Jaken như thường

“đi thôi”

Hả? đi đâu, ta ngỡ người hẳn một lúc, nhưng mà nhớ đến mỗi lần Sesshomaru nói như thế thì cứ việc đi theo hẳn là được, lấy chân phải khỏi người Jaken đến bên cạnh hẳn

Hắn đột nhiên bế ta lên rồi bay thẳng một mạch đến đầu đó, ta nhìn xung quanh, nơi này ngoài những cây cổ thụ ra còn có nhiều loại nấm mọc dưới gốc cây, màu sắc của chúng vô cùng sắc sỡ và đẹp mắt, mà ta chỉ ngắm thôi không dám chạm vào chúng đâu nhìn thôi cũng biết là nấm độc rồi, đi cùng hẳn một hồi thì tới được căn nhà gỗ nhỏ giản dị, mùi thuốc còn đang nấu thoai thoảng bay trong gió

Đây là nhà Mai, vẫn là mùi thuốc ‘thật đặc sắc’, ôi lúc trước vào mùi thuốc tuy có khó chịu nhưng vẫn thoang thoảng mùi thơm cơ mà, sao bây giờ lại có mùi giống như... nội tạng động vật ôi thiêu vậy trời, đừng nói Mai biết hôm nay ta đến nên mới đãi ta đây nhé

Len lén liếc Sesshomaru, mặt mày hẳn vẫn lạnh lùng cao quý như thường, nếu để ý kĩ sẽ thấy mày hắn hơi nhúu chứng tỏ cũng rất khó chịu với mùi thuốc này, hẳn nắm lấy tay ta kéo ta đi, đến trước cửa ta chợt nhận ra cái gì đó rất bất ổn, Sesshomaru cũng vậy, hẳn nhẹ nhàng rút lấy Đầu Quý, ta bình tĩnh nắm Sơ Nha

Đôi tai Sesshomaru giật giật vài hồi, hẳn đang nghe động tĩnh bên trong phòng

Khi thấy Sesshomaru chuẩn bị chém gì đó ta lập tức lùi ra xa để tránh bị thương tới mình, tên này vẫn như thế, làm bất cứ chuyện gì cũng không bao giờ bao cho ai tiếng nào

Không riêng gì cánh cửa, mà cả căn nhà bị hắn chém làm đôi và thật bất ngờ, ngôi nhà bị chẻ nửa ngã về hai bên, ngay sau đó lập tức xuất hiện tên yêu quái đang dốc ăn dốc uống máu và nội tạng, hết như những thước phim kinh dị zombie, ta lập tức xanh mặt bụng chướng lên cổ họng cảm giác mùi vị chua chua muốn trào ra ngoài may mà ta kịp thời ngăn nó lại

Cả người tên yêu quái dính đầy máu tanh, hàm răng sắc nhọn còn lỏm nhòe dính vài mẩu thịt nhỏ, tên đó nhìn thấy ta và Sesshomaru liền cảnh giác hỏi “hai người là kẻ nào?”

“cái này ta hỏi mới phải, người là ai?” ta bước lên hỏi nhưng vẫn cách hắn một khoảng xa, thấy hắn ta lại liên tưởng đến mấy bộ phim ăn thịt người, thậm chí nhìn một cái rồi mới bình tĩnh lại

“Nhà người ư, à... ta mượn một tí” nói xong tên đó liền nhào về phía ta, ta chưa kịp làm gì thì Sesshomaru đã chém bay cánh tay hắn rồi, Sesshomaru chán ghét nhìn tên yêu quái đầy bản thủ này liếc mắt một cái rồi bước qua một bên, ta tiến về phía tên yêu quái dùng Sơ Nha kề cổ hắn “ta hỏi lại... người là ai, đừng nghĩ ta sẽ không làm gì được người”

Hắn run rẩy, luống cuống muốn nhặt cánh tay của mình lên, ta chặt luôn cánh tay còn lại, hắn gục ngã gào thét, ta lạnh lùng hỏi “người là kẻ nào?”

“ta...ta... là Muroshi, yêu quái sống gần đây, ta chỉ thấy ngôi nhà này nên muốn trú tạm thôi, tha cho ta đi” hắn cúi đầu khuất phục xin tha mạng, ta nhìn thấy ánh mắt đầy gian xảo của hắn, ta hiểu rõ khi thanh kiếm rời khỏi cổ hắn, hắn sẽ không do dự tấn công ta

Mùi tanh của máu xông đến mũi ta thật khó chịu, ta nhăn mày lại neho mắt liếc tên trước mặt, gã chặt vật run rẩy cúi đầu thấp, ta rút kiếm xa cổ hắn một

chút, gã cứ nghĩ mình thoát khỏi nạn, thờ phào nhẹ nhõm, đến khi gã canh được độ an toàn từ thanh kiếm đến người gã, gã nhào tới cổ ta, hàm răng sắc nhọn lao tới, ta không do dự, một kiếm chém đôi gã

Một mảng ngọc tứ hồn rơi xuống, thì ra trên người gã có ngọc, hèn chi dám liều như vậy, ta sờ lên chiếc vòng cổ đeo mảnh ngọc tứ hồn trên người, gã đã thấy nó nên mới tấn công ta muốn đoạt ngọc

Ta bước đến, nhặt mảnh ngọc bị nhiễm đen, tập trung linh lực thanh tẩy nó, nhanh chóng mảnh ngọc đã được thanh tẩy ta liền đeo nó vào cổ, ta nghĩ khi nào gặp lại Kagome ta sẽ đưa lại cho em ấy, ta không muốn mang phiền phức trên người

“Mai đi đâu vậy nhĩ?”

Ta đến gần Sesshomaru hỏi, hẳn đi quanh căn nhà để xem xét gì đó

“nàng ta không có nhà”

Dĩ nhiên ta biết nàng không có nhà, ý ta là nàng đã đi đâu cơ

“tiểu thư Tatsu, Thiếu gia Sesshomaru” giọng nói trong trẻo lạnh lùng của Mai vang lên phía sau lưng, ta quay người lại định chào hỏi Mai thì phát hiện có thêm một nam tử phía sau nàng

Người này dáng vóc không tệ, dáng người cao gầy, mi thanh mày tú, một tiểu thụ chính hiệu, đôi mắt màu nâu hạt dẻ trầm lặng, mũi cao, môi mỏng

Hắn không phải yêu quái, cũng không phải con người, yêu khí của hắn rất yếu, nếu ta đoán không nhầm thì bán yêu đi

“Mai... vị công tử cạnh người là...?” không kiềm nén được sự tò mò, ta mạnh dạn hỏi vị công tử có vẻ ôn nhu tiểu thụ đằng sau Mai

Mai khẽ nhìn y một cái, đôi má ửng đỏ hồng, che miệng ngại ngùng nói “cha của con ta”

Mặt ta ngơ ngác, chớp chớp mắt vài cái, cha của con ta, ta nhìn này giờ không có đứa bé nào xuất hiện, rồi lại nhìn sang Mai tầm mắt hạ xuống bụng có chút nhô cao của nàng rồi “ồ” một tiếng

“hèn chi lúc trước gặp người trông người rất khác với trước”

“Kai, đây là Tatsu... là cô nương ta thường kể về lúc trước” Mai quay sang Kai giới thiệu ta, y nhìn ta gật đầu chào hỏi rồi mới nhìn qua Sesshomaru “Thiếu gia Sesshomaru”

Sesshomaru im như tượng này giờ cũng chỉ liếc mắt với y một cái rồi chuyển hướng, ai cũng hiểu tính kiêu ngạo của hắn nên không phản ứng gì, chỉ cười trừ

Giờ Mai mới để ý đến đồng bầu hầy dưới đất, che mũi khó ngửi lại cau mày một chút rồi mới ta và Sesshomaru đến căn phòng khác

Ta ngồi yên cho nàng khám mắt, nàng chăm chú kiểm tra mắt ta khoảng 15 phút thì gật gù đầu “mắt ngài hiện tại đã tạm ổn, giờ không cần đắp thuốc chỉ cần uống thuốc theo chỉ định của ta thêm nửa tháng sẽ khỏi, và trong nửa tháng ngài vẫn phải hạn chế tiếp xúc với ánh sáng quá chói là ổn”

Nói rồi nàng đi vào phòng thuốc bốc thuốc cho ta, ta ngồi một mình trong phòng buồn chán liền đi ra ngoài, Sesshomaru đứng đó chờ, ta nhẹ nhàng đến gần hắn “Sess”

Hắn nhẹ nhìn ta, ta cười với hắn

“thời gian quả là người ta thay đổi” ta đến cạnh hắn, dõi theo ánh

mắt của hắn, cánh đồng hoa cải tới mùa nở màu vàng rực nổi bật, nhuộm vàng cả một khu vực, thấp thoáng trong đồng hoa là những vị khách bé nhỏ ghé thăm như bướm, ong. Làn gió thổi qua, khiến cả cánh đồng theo chiều gió đung đưa

Ta nắm lấy bàn tay to rộng của hắn, hắn giật mình vì hành động của ta, nhìn xuống cơ thể thấp bé của ta, ta ngược mặt đối mặt với hắn, cả hai ta nhìn nhau không nói một lời, không gian yên tĩnh nay chỉ có tiếng gió thổi, tiếng xào xạc của lá cây, tiếng chim hót riu rít

“Sess” ta nhẹ giọng gọi hắn, cầm lấy tay hắn chạm vào má ta, ta do dự muốn hỏi hắn, muốn biết hắn còn tình cảm với ta không, muốn biết rằng câu trả lời hơn trăm năm trước bây giờ có thể trả lời không?

“Sess... người... người còn nhớ trước khi người đi chinh chiến với tộc Hắc Khuyển, người đã nói gì không?”

Lần đầu tiên ta nhìn thấy ánh mơ hồ của hắn, có lẽ hắn đang nhớ lại...

Ta gần như nín thở chờ câu trả lời của hắn, ánh mắt mờ to không dám chớp chờ đợi cái gật đầu của hắn, ta hồi hộp sợ hãi, ta sợ hắn sẽ nói “không nhớ”

Khi hắn chuẩn bị nói gì đó, Mai từ trong nhà gọi tới “Tiểu thư Tatsu, thuốc ta đã bốc xong”

Ta giật mình, lúng túng để tay hấn xuống, lớn giọng trả lời ‘ừ, ta biết rồi’

Ta xấu hổ, hai bên má nóng như lửa đốt, ôi ta làm gì thế này, cố lấy lại bình tĩnh đi vào trong, ta bước được bước đã bị Sesshomaru kéo lại, chợt nhận ra tay mình còn nắm lấy tay hấn, muốn bảo hấn buông nhưng tay hai người đã nắm chặt

Mắt hấn đã không còn vẻ lạnh lùng thay vào đó là ánh mắt nhu hòa mong chờ “ta cần nghe câu trả lời của ngươi ngay bây giờ”

Mắt ta cảm thấy nóng rát, chủ động ôm lấy thân hình to lớn của hấn “Sesshomaru, lúc trước ta rất muốn ngay lập tức trả lời ngươi, nhưng ta là con người, tuổi thọ sẽ ngắn hơn ngươi rất nhiều, ta sợ khi ta đi rồi ta sẽ để ngươi lại một mình, sẽ làm tổn thương ngươi, ta sợ rất nhiều...”

Ta ngược mắt nhìn hấn tiếp tục nói “nhưng khi ta có thể nhớ lại tất cả, điều đầu tiên ta lo lắng cũng chính là ngươi, ngươi có quên ta sau quãng thời gian dài vắng, có hận ta vì ta đã bỏ ngươi lại”

Hấn im lặng nghe ta nói, bàn tay phải hấn nhẹ nhàng vuốt lưng trần an ta

“Sess... ta... ta muốn ở bên cạnh ngươi, dù có chuyện gì xảy ra, lúc trước, bây giờ và cả mãi mãi về sau... Sess ta vẫn luôn muốn bên cạnh ngươi và... yêu ngươi”

Bàn tay hấn khựng lại, neho mắt nhìn ta, lạnh lùng nói “ngươi khẳng định chứ”

Ta gật đầu

Hấn cúi đầu tóc rồi hôn trán ta, đôi môi lạnh của hấn khiến cả cơ thể ta có chút ảm áp, ta rất vui vì hấn không cự tuyệt ta, hấn đang trả lời ta thay vì lời nói mà dùng hành động

“dù cho xảy ra chuyện gì, ngươi cũng mong rời khỏi ta” hấn buống lời đe dọa cảnh cáo ta, ta có chút dờ khóc dờ cười, quả là phong cách của Sesshomaru, lúc nào cũng bá đạo thế này nhưng thôi, lỡ thích hấn rồi dù hấn có thế nào, ta vẫn sẽ ở bên cạnh hấn cho đến khi không thể nữa

“chỉ cần ngươi không có nữ nhân khác, ta sẽ vĩnh viễn không rời ngươi”

“sẽ không... ngoài ngươi ra... sẽ không có bất cứ nữ nhân nào cả”

Thỏ: ôi chời ơi, bây giờ Thỏ mới phát hiện mình không giỏi viết tình cảm lơn mọn, chết Thỏ rồi làm sao đây, thỏ đang viết truyện tình cảm mà TT^TT

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Ngày hôm nay trời thật đẹp, ta neho mắt ngắm nhìn bầu trời, đôi mắt ta nhờ vào sự chữa trị của Mai đã hồi phục gần chín phần, bây giờ chỉ cần duy trì uống thuốc là có thể hồi phục hoàn toàn

Sesshomaru đã đi đâu từ sáng sớm, hấn bỏ ta cùng Jaken lại ở giữa rừng núi hoang vu này, ta buồn chán ngồi trên lưng Ah uh, Jaken vì quá buồn vì Sesshomaru để lại nên này giờ hết thờ dài rồi tới tìm mấy bông hoa đại hành hạ chúng

Ta ngồi một lúc lâu liền nhớ tới việc nên đưa mảnh ngọc tứ hồn cho Kagome, liền nhảy xuống lưng Ah uh

“Jaken, ta đi có việc một chút, sẽ quay lại ngay, ngươi giữ Ah uh nhé”

Không chờ hấn trả lời, ta dùng Hắc Phong bay đi tìm Kagome, gần đến nơi ta cảm nhận được yêu khí yêu quái, nó làm ta nhớ lại cái khoảnh khắc Inuyasha hoàn toàn biến đổi thành yêu quái thuần chủng

Nếu là như thế thì có thể tính mạng hấn đang gặp nguy hiểm rồi... nghĩ đến việc hấn không không chế được dòng máu yêu quái thuần chủng của mình, đã thế còn làm nguy hiểm cho người bên cạnh mình ta gấp gấp điều khiển Hắc Phong nhanh bay đến

Khi ta đến, đã thấy xung quanh tòa là xác người, máu đã chảy thành sông, nhìn kỹ lại trang phục của những người đã chết ta lại thờ phào nhẹ nhõm, toàn là những tên cướp ngoài ra có có cái xác màu xanh da trời, hình như là yêu quái thì phải

Inuyasha nhảy đến trước mặt ba tên cướp cò sổng sổng, dùng móng vuốt xé xác tất cả, Kagome chạy đến cầm Thiết Toái Nha ngăn cản Inuyasha ngay sau đó, Inuyasha cảm nhận được gì đấy liền bật ra xa

Là Sesshomaru...

Hắn đến đây làm gì...?

Ta nhanh chóng núp sau thân cây gần đấy, có vẻ Sesshomaru muốn kiểm tra gì đó với Inuyasha

Trận chiến cả hai anh em bắt đầu, Inuyasha giống như kẻ chỉ biết chém giết, đôi mắt đỏ ngầy đầy sát khí hướng về đối phương

Sesshomaru dùng Đầu Quỷ gây sức ép lên Inuyasha, hắn cũng không ngờ Inuyasha có thể đánh bật được sức ép của thanh kiếm, tuy nhiên Inuyasha cũng phải trả giá với các vết thương đầy mình

Inuyasha hắn bây giờ giống như một dã thú chỉ biết chém giết, hắn không hề có cảm giác sợ hãi hay đau đớn, dòng máu yêu quái của cha hắn đã trấn áp linh hồn của hắn khiến ngay cả chính bản thân cũng không nhận ra mình

Sesshomaru một một hồi kiểm tra sự biến đổi của Inuyasha, ta nhìn thấy ánh mắt có hơi thất vọng của hắn, có vẻ thất vọng vì đứa em trai mình không thể không chế được dòng máu yêu quái cao quý trong người Inuyasha

Inuyasha gào thét lao đến Sesshomaru, hắn lạnh lùng nhìn đứa em trai mình âm trầm nói “Inuyasha, đã là bán yêu thì ngoan ngoan làm bán yêu... chỉ được bò dưới đất mà thôi”

Sesshomaru đánh bay Inuyasha tận một khoảng cách rất xa, Kagome sợ hãi, chạy đến Inuyasha che chở cho hắn, cả Miroku và Sango cũng chắn trước hắn bảo vệ

“nếu muốn hắn trở lại bình thường, dùng Thiết Toái nha để ngăn hắn” Sesshomaru nói xong liền lướt qua mọi người không thèm liếc mắt nhìn lại

“tại sao... với người... người đã có thể một đao giết Inuyasha, sao người lại không làm thế... người khinh thường Inuyasha?”

Miroku hỏi, hắn cũng không tin Sesshomaru sẽ vì tình nghĩa anh em mà tha cho Inuyasha một mạng

“ta sẽ giết hắn vào lúc khác còn bây giờ, ngay cả mình là ai hắn cũng không biết... giết hắn cũng chả ít lợi gì với ta”

Với suy nghĩ của ta, Sesshomaru ngay từ ban đầu cũng đã không có ý định giết Inuyasha, vì sao ư tuy Sesshomaru luôn khinh thường con người và bán yêu nhưng đó là do hắn không tiếp xúc nhiều với họ, và cũng do hắn là thuộc dạng cao quý từ trong trứng mà ra, việc kiêu ngạo khinh thường kẻ thấp hơn mình là việc đương nhiên

Đó là lý do vì sao Inuyasha sống cả trăm năm vẫn bình yên, tuy nhiên bởi vì sự bất mãn Sesshomaru dành cho Inuyasha do cha hắn là không truyền Thiết Toái Nha lại cho hắn lại trao cho Inuyasha bán yêu nên mới tạo ra kịch tình ngày hôm nay

Suy đi nghĩ lại, huyết án cũng vì Thiết Toái nha mà ra nếu cha hắn Inu no Taisho cho Sesshomaru truyền thừa lại Thanh kiếm xem ra Inuyasha bây giờ chắc chắn vẫn sẽ vẫn có cuộc sống bình yên, không hề có sự xuất hiện Sesshomaru bây giờ nhưng đó chỉ là nếu mà thôi

“đi thôi” Sesshomaru đến gần ta từ lúc nào, ta giật mình thoát khỏi suy nghĩ trong đầu, nở nụ cười nhẹ với hắn chủ động nắm tay hắn cùng hắn rời đi

“Sess... người là một người anh trai tốt”

Hắn cau mày khó chịu lẫn khó hiểu mình ta, ta chỉ cười cho qua cùng hắn đi tìm Jaken

Phải... Sesshomaru, người tuy lạnh lùng tàn nhẫn, nhưng với ta người chính là một yêu quái tốt, người tuy giết người tàn nhẫn tùy tính nhưng người không hề tùy tiện giết người, người tuy thờ ơ với mọi chuyện nhưng kỳ lạ thay khi người cần thì những thông tin từ những người xung quanh người điều rõ nhất là đứa em trai của người

Có lẽ người không nhận ra sự quan tâm của mình dành cho Inuyasha, không sao vì sau này người cũng sẽ nhận ra tình thân thôi

Chợt nhớ lại hình như gần tháng ta chưa về bên kia thì phải, lầm nhảm tính ngày ta chợt nhớ ta gần tới ngày ‘đi cả’ của ta rồi, hình như hành lý của ta đồ cần dùng cũng đã hết, xem nên về rồi

Sesshomaru liếc thấy vẻ mặt đầy nịnh nọt của ta hắn đã hiểu ta có ý định gì, liền cau mày lạnh lùng, ta run rẩy tha thiết cầu xin “3 ngày thôi, ta về liền”

“đi nhanh về nhanh” hắn xoay người bỏ đi, ta đứng dáng kiêu quân đội hô to “tuân lệnh”

Thỏ: Chương này hơi ngắn, mọi người thông cảm nhaaaaa!!!!

Tự nhiên Thỏ nổi hứng mún viết truyện đồng nhân Kuroko No Basket, không biết khi làm viết xong Đồng nhân Inuyasha có nên viết truyện đó không nhỉ? *xoa cằm cân nhắc*

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32

“chào cả nhà” ta vui vẻ chân sáo bước vào nhà

Sau gần 1 tháng vắng mặt, Thỏ đã trở lại và ăn hại hơn xưa ==))

Ta vừa vào, người đầu tiên ta gặp không phải là di như mọi lần, mà là một người lạ, tóc quần nhuộm màu cam nổi bật ta nhìn con ham muốn muốn cậu trợ giúp cậu ta, vốn trước giờ ta rất ghét những kẻ nhuộm đầu tóc lòe loẹt, thay vào đó tên này rất biết cách ăn mặc, sành điệu kiểu hàn quốc, bạn Kagome à... ta tối định chào hỏi, người con trai trước mặt nhìn ta đầy vẻ ngạc nhiên

“senpai... đôi mắt chị...?”

Giọng nói này...

“cậu là Kyo?”

“đúng rồi... mắt chị khỏi rồi sao?”

Cậu ta mừng rỡ chạy đến, hình như muốn ôm lấy ta, ta kịp thời phản ứng tránh qua một bên, Kyo nhận ra hành động có chút xấu hổ của mình liền gỡ đầu đỏ mặt “xin lỗi senpai, tôi có vui mừng nên...”

Vui thì cũng là ta chứ có phải cậu đâu mà cậu lại hơn hờ vậy chứ

“Tama đó à...” đi từ trong bếp đem ra một cốc trà nóng, ta cười lễ phép với Di “ạ, cháu mới về”

Di nhìn thấy đôi mắt ta không còn đắp băng thuốc như trước liền hiểu, không nhiều lời, di nở nụ cười hiền

“mừng cháu về”

“À... cháu có bạn tới thăm, nói chuyện chút nhé... đi vào pha trà cho cháu”

“vâng ạ... cảm ơn dì”

Đợi di vào trong, ta mới mời Kyo ngồi xuống đối diện với mình “vô đường có gì sao mà cậu đến đây”

Ta chưa giới thiệu nhỉ, Kyo chính là con trai của vị sư phụ dạy kiếm đạo của ta, hần nhỏ hơn ta 4 tuổi, tuy là con nhà dạy kiếm đạo, luôn tuân theo lễ nghi truyền thống, cậu cũng là người thừa kế kiếm đạo tuy nhiên khác với người khác, cậu luôn không thích nó và luôn theo đuổi sở thích riêng của mình đó là bóng chày

Tuy không thích kiếm nhưng bởi gia đình dạy kiếm nên cậu bắt buộc cũng phải học nó và nói sao nhỉ... hần chính là người từ lần đầu gặp ta đã không ưa tên này

Hần dám chế nhạo ta, nguyên văn thế nào nhỉ để ta nhớ xem... là “đã mù mà còn bày đặt chơi kiếm đúng là không biết lượng sức mình”

Ta lúc đấy chỉ cười một tiếng nhìn, nhưng đầu ai biết ta đã ghi tên này vào danh sách đen rồi

Sau mấy tháng luyện kiếm, Kyo không ngờ mười mấy năm học của cậu không bằng mấy tháng luyện tập của ta, bởi vì còn non người trẻ dạ, ông bà có câu là ngựa non háu đá ấy, hần đã tiếp tục chế nhạo ta khi ta được cha hần chọn đi thi đấu kiếm thuật

“hừ.. không biết cô dùng cách gì dụ dỗ được cha tôi, nhưng ra sân thì đừng làm mất mặt vô đường nhà tôi, cô mù ạ”

Ta lúc ấy sao à... nhìn lăm lăm, nắm đấm trong tay áo nắm chặt, móng tay đâm vào da thịt đau đớn, bởi vì có băng gạc che mắt nên tên đó không hề thấy được đôi mắt đầy sát khí của ta, ta biết hần còn đứng trước mặt ta, ta đơn giản chỉ cười lạnh một tiếng “cứ chờ xem” ai sẽ là người mất mặt Nói ta tiểu nhân cũng được, ta vốn là tiểu nhân mà... vào lúc bắt đầu thi đấu, Kyo cũng thi cùng ta nhưng trận đấu của cậu sau ta, ta ngồi ở hàng khán giả cùng Kagome, chờ đợi tiết mục vui vẻ do ta sắp đặt

Khi Kyo kết thúc trận đấu, vì vui mừng hống hách, cậu ta đã làm một động tác mạnh là đã chân lên cao thể hiện mình đã chiến thắng, đó chính là khoảnh khắc chiến thắng của cậu và cũng là nỗi xấu hổ của cậu, quần rách toạc lộ chiếc đùi màu vàng óng ánh, nghe Kagome kể mà ta cười phì cả lên, kể cả khuôn mặt đầy đủ màu sắc của tên đó, Kagome cũng kể tường thuật rất rõ ràng

Kyo xấu hổ chạy vào trong thay đồ mới, nhưng mặc chưa được bao lâu cả người cậu ngứa ngáy khó chịu, bắt buộc phải cởi hết cả áo quần, và tiếp sau đó chính là cơn đau bụng dữ dội buộc hần phải đi WC, kể đến là bệnh viện

Ta rất chu đáo, ta cũng phải nghĩ toàn cuộc, canh hần thời gian hần đau xong quần mới rách, người mới ngứa, bụng mới đau vừa hăm hại hần xấu mặt mà cũng không làm ảnh hưởng đến trận đấu ta còn tốt bụng gọi cấp cứu cho hần, ta đã quá thiện lương rồi

Ta ôm ngực cảm thán

À ta lạc đề rồi... quay trở về hiện tại...

Tách hồng trà đi đã pha cho ta đặt lên bàn, ta gật đầu mỉm cười cảm ơn dì, xong mới lạnh nhạt nhìn người đối diện “có giải đấu...? tôi nhớ hình như ngoài trừ đấu giao lưu với các kiếm đạo sinh khác thì tôi sẽ không được phép tham gia thi đấu, sao nay lại đổi ý?”

Và ta nhớ người cầm ta cũng chính là người đẩy Kyo

Ta nhấm nháp một ít trà, đặt lại trên bàn, dựa người đầy kiêu ngạo nhìn hấn “nếu chỉ có chuyện đó thì cậu cũng có thể nhờ người khác chuyển lời tới... không nhất thiết đích thân cậu tới”

Kyo lúng túng tay chân, lắp bắp trả lời, vừa định nói liền thôi, ta dần mất kiên nhẫn với Kyo, một cậu nhóc mới lớn, nhiều suy nghĩ chưa được trưởng thành nên có nhiều lời quá đáng nhưng ta cũng đã trả xong thù vật nên cũng không muốn dây dưa nhiều

“thầy đã nói tôi rồi, tham gia giải đấu gì đó tôi sẽ không tham gia vậy thôi”

“Senpai... chuyện lúc trước là lỗi tôi nhưng không vì thế senpai lại có thể vì vậy mà...”

“vì thù vật mà ảnh hưởng việc chung?” ta hỏi ngược lại “vậy cậu có nghĩ khi cậu buông lời xúc phạm hay cầm tôi đi thi đấu sẽ ảnh hưởng đến hôm nay?”

Kyo tuy là con trai của thầy tuy nhiên cậu không có quyền cầm ta đi thi, bởi lúc trước cậu ta đã gây bầy ta khiến ta bị thầy hiểu nhầm dẫn tới việc ta bị cầm thi... bây giờ quay lại xin, hừ cậu nghĩ tôi là đứa dễ dãi vậy sao?

Cậu trầm ngâm, không trả lời ta, sao có thể trả lời được, bởi vì cậu ta cũng đâu có nghĩ được sẽ có ngày hôm nay

“tôi mệt rồi... nếu là chuyện đó tôi đã biết... cậu có thể về”

Ta thấy có chút lạ... ta rất tự tin kiếm thuật mình rất tốt, đi thi đấu tất nhiên sẽ thắng nhưng trong đạo quán, có rất nhiều người có triển vọng, sao tên này lại xuống nước đến nhờ mình, nghĩ vậy trong lòng ta càng đề phòng Kyo

Thò: cô đề phòng chỉ cho mệt, người ta để ý cô đấy

Tatsu lờm Thò: hấn để ý ta mà nhần tâm chọc vào điểm đau ta à

Thò: em nó nhỏ tuổi, không biết gây chú ý đành phải làm vậy thôi... cũng quá đáng thật... thôi cô ghét hấn tiếp đi để cho Thò khỏi viết tình tay ba tay tư lung tung, rồi nào lăm

Sesshomaru từ đâu xuất hiện sau lưng Thò, ánh mắt đầy sát khí: người dám

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Imuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

Buổi tối vui vẻ > <

Ngồi trên ghế gác chân khoan tay, mắt nhìn chăm chăm hai mảnh ngọc ta có được, ta nên giữ hay đưa cho Kagome nhưng cho dù thế nào đi nữa nó cũng sẽ rơi vào tay Naraku, nếu y có khả năng khống chế viên ngọc lẫn nhiễm đen nó thì phải có cách nào đó làm ảnh hưởng đến sự nhiễm đen của nó chứ

Đầu ta có ý tưởng, ta muốn đưa nó cho Kagome, hai mảnh ngọc này ta sẽ phong ấn nó lại, truyền sức mạnh thanh tẩy của ta vào mảnh ngọc khiến cho mảnh ngọc không thể nào bị nhiễm đen và cho đến khi ngọc tứ hồn hoàn thành, nó sẽ điểm chí mạng của hấn. nhưng đó là ý tưởng thôi, thành công hay không ta không nắm rõ được

Naraku, hấn không phải kẻ thù của ta, bởi ta và hấn chưa từng sinh bất cứ thù hận nào, tuy vậy bây giờ thì chưa nhưng sau này thì ai biết được, dự phòng trước vẫn hay hơn...

Ta mệt mỏi dựa người vào ghế, phong ấn có hai mảnh ngọc thôi cũng đủ vất kiệt sức ta rồi

Tiếng cửa bật mở, là lười phải nhìn vì đã biết là ai, Kagome đã trở về, con bé vừa thấy ta liền ngạc nhiên vì đã một tháng rồi ta mới trở về

“mừng em về, Kagome”

“vâng”

Kagome để hành lý lên giường, sắp xếp quần áo bẩn trong balo rồi đem xuống dưới nhà để vào máy giặt, không lâu sau em ấy bận rộn xem lại bài tập, tranh thủ cho bài kiểm tra sắp tới, ta ngồi một bên gác cầm chằm chú nhìn Kagome

Thứ hạng của Kagome trong lớp bây giờ tụt một cách thâm, nhớ lúc trước luôn nằm trong top năm mà bây giờ gần chót lớp, xem ra việc tham gia tranh mảnh ngọc tứ hồn đã ảnh hưởng đến em ấy rất nhiều, ha... mà ta cũng không lo lắng lắm bởi trong phim em ấy đâu có ở lại lớp đâu, đã thế còn thi đậu vào trường cấp ba em ấy thích, xem ra cũng không tệ rồi

“Tama, Kyo đến tìm chị có việc gì vậy?” Kagome đang loay hoay làm bài chợt nhớ gì đó liền quay sang hỏi ta, ta thờ dãi chán nản “không có gì quan trọng”

Ta thấy Kagome cứ lén lút nhìn về ta, chần chừ nói cái gì ấy, đến khi sự kiên nhẫn của ta sắp kết thúc thì Kagome đột nhiên lên tiếng “Tama à, em chi nghe đồn nên không biết có đúng không, em nghe nói là hấn thích chị đấy”

“ui da” ta không cẩn thận liền sẩy tay trật cầm cứng xuống bàn, xoa cái cầm đáng thương của ta, ta không lưu tình trạng mắt Kagome đầy cảnh cáo “đừng nói bậy, em không biết hấn ta rất ghét chị sao, đã vậy còn nỏ hơn chị tận 4 tuổi đấy”

Kagome vô tội, gương mặt thì gật đầu hiểu rồi nhưng mắt thì rất ái muội, ta vô đầu làm ngo, tên đó thích ta thì sao... dù gì ta cũng đã xác định quan hệ với Sesshomaru rồi và lại ta không có hứng thú với mấy tên nhỏ tuổi hơn mình

Nói là xác định quan hệ với Sesshomaru, thật chất ta và hấn vẫn như trước chỉ là thêm in cái mác bông đã có chủ, chậu đã có hoa mà thôi, hấn vẫn đối xử với ta như vậy, không khác lúc trước mấy

Ta ngồi rầu rĩ, hành động thân mật thì càng không có, quá lắm là chỉ cái ôm hay cái nắm tay, ta phai nghĩ cách vượt qua bức tường rào khoảng cách đó mới được, hay là hấn đang ngại nhỉ?

“Tama... rốt cuộc chị với Sesshomaru là thế nào”

Hồi lâu ta không nghe tiếng động của Kagome nên tưởng con bé ra ngoài phòng rồi, Kagome đột nhiên lên tiếng làm ta có chút giật mình, suy nghĩ một chút mới trả lời Kagome

“loạn à nha... ban đầu ta là di của hấn, sau đó thăng chức lên làm sư phụ còn hiện tại... là bạn gái hấn đi dĩ”

Ta xoay người lại, định hỏi Kagome xem cô với Inuyasha tiến triển tới đâu liền nhìn thấy ánh mắt chữ O của Kagome, ta nhăn mày có cần kinh dị vậy không, với biểu hiện từ trước giờ của ta và Sesshomaru, nhất định Kagome sẽ biết được quan hệ giữa ta và hấn

“vậy trước giờ em nghĩ chị và hấn là quan hệ gì?”

“sư phụ hấn thôi vì em không nghĩ Sesshomaru hấn biết được cái gì là yêu thương”

ta ngần ngại một lát mới bình thường lại, cũng đứng trước giờ hấn luôn dùng vẻ lạnh lùng của mình để che mắt mọi người, nếu như thật sự quan tâm tới hấn, sẽ có thể thấy được Sesshomaru hấn cũng có tình cảm, yêu thương như bao kẻ bình thường có điều hấn luôn cất giữ kỹ trong lòng

một kẻ vừa sinh ra đã nằm ở vị trí tối cao, nếu cứ cái gì cũng bộc lộ ra, rất dễ bị lợi dụng, đã thế nó cũng sẽ biến thành điểm chết cả hấn

“Kagome... Sesshomaru là một yêu quái tốt”

Không đợi Kagome phản ứng, ta nhanh chân rời phòng, nếu không sẽ là một trận cãi nhau của con bé mất

.....

Lâu rồi ta mới được nhìn ngắm ánh mắt trời vào ban ngày ở hiện đại mặc dù phải mang kính mát nhưng không sao, với nó càng khiến ta nổi bật giữa đám đông hơn, ở khu phố ta cũng rất nổi tiếng đó nha, là một nữ soái ca chính hiệu đấy

Về tài, ta là người luôn đứng đầu trong các cuộc giao lưu kiếm thuật giữa các đạo quán, giải bạc tình cuộc thi năng khiếu với sở trường đàn cầm, vẽ sắc, tuy không có vẻ đẹp lộng lộng, chìm thấy liền rót, cá nhìn liền chìm, nhưng được mọi người khen thanh tú khá ái

Nhìn vậy thôi ta cũng có nhiều người theo đuổi lắm đấy, có điều thực may mắn ta không chấp nhận ai thôi, vì sao ư, không phải tiêu chuẩn ta cao mà là bọn theo đuổi ta không mập thì cũng lùn không lùn cũng hô không hô cũng móm, không móm cũng có vấn đề về thần kinh, tại sao a...? Giá trị của ta chỉ được như vậy sao...?!?!?

E hèm quay lại vấn đề, không phải ta tự nhiên kể chuyện lạc đề gì đâu, đó chính là câu mở đầu cho việc ta có mặt trong quán cà phê này đây

Chuyện là như vậy, lâu rồi ta mới có cơ hội nhìn ngắm khung cảnh buổi sáng trong lành mát mẻ thế này, nên đi dạo rất lâu, chợt thấy có quán cà phê mới mở liền vào trong, đang ngồi nhăm nháp ly campuchino ngon lành thì một vị khách không mời, không nói không rằng tự tiện đến ngồi đối diện với ta, ta

chau mày bày tỏ không hài lòng cùng với nghi hoặc “anh là ai ?, không thấy đây có người ngồi rồi sao ?”

Người trước mặt ta rất ốm, có thể miêu tả với câu dân gian là... gầy như cây tăm, khuôn mặt lồi lõm đầy những góc cạnh của xương, mắt màu nâu sáng quắc hết nhưng tên gian thần có mưu đồ thời cổ, tóc tai gọn gàng, tay chân có chút lông ngóng khi bị ta hỏi

“tôi... tôi là Kagame... tôi thích cậu lâu lắm rồi, hẹn hò với tôi nhé”

Ồi cái định mệnh, nghe giọng ta mới biết tên này là ai, nếu như mọi người muốn hỏi ta sẽ làm gì vào lúc này thì ta cũng sẽ trả lời ngay lập tức đó chính là tạt tách campochino nóng này lên người hắn, sau đó bay tới đánh hắn tới tấp cho ba má hắn nhìn không ra luôn

Vì sao ta bạo lực vậy à, thù cũ cần tính sổ, người chưa tìm mà tự động dẫn xác tới, a ha không phải tự tìm chết sao, nay lại tự chui đầu vào rọ đúng là xem thường cái chết mà

À mà khoan sao hắn lại tỏ tình với ta chứ, ta biết ta rất thu hút nhưng không thể lúc nào cũng gặp kẻ thù lúc trước lúc sau liền thích ta được, hết Kyo rồi lại tên này, có âm mưu gì sao ta, ta gãi đầu suy tư rồi liếc ngang liếc dọc quanh quán

Một nhóm người ngồi cách ta không xa, khoảng 3, 4 người khiến ta chú ý, bởi vì họ lâu lâu cứ len lén nhìn ta rồi cười thầm, rất gian tà

Trong đầu ta nhanh chóng nghĩ ra một chuyện rất cầu huyết, không phải bọn chúng định cá cược à, trong giống lắm đó

“Không, tôi không rảnh và cũng chả biết cậu”

Không chán chờ gì, ta quyết đoán từ chối, dù trong đầu ta suy đoán không biết đúng hay không nhưng tuyệt đối không làm bạn kẻ thù... không, bao, vờ

Ta vừa nói xong, sắc mặt hắn trở nên xanh mét, sắc bén hướng về ta. Với người từng trải bao máu tanh nơi chiến quốc tất nhiên ta chẳng sợ chỉ ánh mắt ấy, hắn muốn thể hiện khí thế với ta sao, hừ sống thêm mấy kiếp nữa đi rồi tính coi chừng có cơ hội

Ta rời khỏi cửa hàng trong tư thế cảnh giác, có gì đó không đúng nhưng ta không hiểu không đúng chỗ nào, nghiêng đầu có nghĩ nhưng vẫn chưa nghĩ ra, đi tới tiệm tạp hóa mua vài thứ cho chuyến đi ngày mai, sẵn tiện mua giúp Kagome vài thứ

Hai tay xách hai bọc đồ nặng hì hửng trở về bỗng một cảm giác nguy hiểm ập tới, ai đó đang theo dõi ta không chỉ một mà còn rất nhiều người, ta nhanh chóng tấp vào nhà người quen gửi họ hai bọc đồ rồi khỏi, bình tĩnh di chuyển đến khu vắng người và không camera vì ta biết thế nào cũng sẽ có trận ẩu đả, nếu bị cảnh sát phát hiện sẽ phiền phức

Tới một bãi đất trống vắng vẻ, ta bình thản gỡ kính mát chờ những kẻ theo đuôi tới, có thể tưởng tượng ta bây giờ cool ngầu, tự kỷ được vài phút thì chúng đã tới, khá đông ta đếm nhầm trong đầu khoảng chừng 10 người

Trong đó có cả tên gầy như cây tăm kia nữa, nếu ai chưa biết chuyện xưa giữa ta và hắn ta cũng trân trọng kẻ cho mà nghe, số là nửa năm trước, khi ta cùng Kagome tham quan ngôi trường cấp 3 mà Kagome muốn vào học, ta vô tình gặp hắn đang kiêu ngạo cùng với đội trưởng câu lạc bộ kiếm đạo nữ, nói gì là các cậu thi chắc không thể đoạt giải đâu, nào là trong mắt mọi người sẽ trở thành kẻ thất bại chỉ bằng làm bạn gái tôi đi coi chừng sẽ hạnh diện hơn đây

Ta lúc đó ấy à, không quan tâm lắm, ta chỉ đang chăm chú nghe Kagome miêu tả ngôi trường này thế nào thôi thế mà không hiểu tại sao liền bị lôi vào vụ việc và đó không ai khác chính là cô gái bên cạnh ta đây, Kagome

Em ấy tức giận vì thái độ kiêu ngạo của hắn, ày em à, hắn kiêu ngạo thì có liên quan gì tới chúng ta em cứ làm nhiệm vụ miêu tả giúp ta được rồi, ai ngờ lời nói của Kagome bay đến tai tên Kagame đó, hắn lập tức hùng hổ cùng đồng bọn kéo đến chỗ ta, nói:

“cô em, chúng tôi kiêu ngạo vì chúng ta có khả năng kiêu ngạo, nghĩ đi kẻ giành giải bạc toàn tỉnh so với kẻ ngay cả giải đồng còn chưa có sao không thể kiêu ngạo chứ”

“nhưng các người không thể nói nặng lời với chị ấy như vậy, nếu có tài như vậy kiêu ngạo không ai nói gì song các người lại si nhục người khác như vậy, không phải quá đáng à?” Kagome tức giận như muốn cãi nhau, ta lắc đầu, Kagome nói cũng đúng nhưng đây không phải chuyện của chúng ta, Kagome à em hãy bình tĩnh chút đi

Bọn chúng bật cười cả lên, thái độ ngạo mạn không coi ai vào mắt, ta khề nhừ mày nhưng vẫn đứng im lặng một bên, kéo tay Kagome bảo em ấy bình tĩnh, đây là trường học không thể làm gì quá khích

“ế... hai cô em cũng xinh đấy chứ, hay thay vì tranh luận vì sự tài giỏi của ông anh đây, chúng ta đi ăn nhé”

Hắn nói rồi liền khoác lên tay lên vai ta, ta phản ứng có điều kiện cầm lấy cánh tay hắn bẻ ra sau trước sự ngạc nhiên của những người xung quanh

“A... xin lỗi, tôi lỡ tay”

“Con khôn” hắn tức giận vì bị ta đánh, lao đến tấn công ta phản ứng nhạy nên tránh được, nhừ mày không hài lòng, đã xin lỗi rồi mà còn có hành động vậy đúng là không ra gì, đã vậy còn chửi ta nữa, ta lớn tuổi hơn hắn đấy

Dù sao cả tuần hôm ấy ta chưa vận động nên có người giúp ta đã thông gân mạch, ngu chi không nhận, chưa đầy vài phút ta đã giải quyết xong tên đầu

gấu này, phui người cho sạch bụi trầm giọng nói

“chàng trai, trong trường không giờ trò lưu manh, và lại không ai dạy cậu phải lễ phép sao, với người lớn tuổi hơn mình mà dám chửi thế thế à?”

Cả khuôn viên trường yên ắng đi, im lặng đến nỗi ta tưởng mọi người đi hết rồi chứ, đến khi ta sắp mở lời thì Kagome đã cắt ngang “chị tôi 20 rồi đấy, thế mà các người không biết tôn trọng người lớn gì cả, đúng là lũ người xấu, xỉ”

À có lẽ về ngoài ta có hơi trẻ chút nên không phân biệt được tuổi, nên ngạc nhiên là bình thường thôi, và kể đó là chuyển ngày liền tiếp thù xen hận của tên Kagame, hấn không gặp ta thì thôi, gặp là đòi khiêu chiến nhưng kết cuộc là điều là...’Thảm’

Ta cũng không thích tính coi thường người mù của hấn lúc đó, cứ canh ta không cảnh giác nhất lao tới tấn công nếu không phải ta nhảy bèn có lẽ đã bị mấy đòn của hấn, đúng là tiểu nhân (Thỏ: tỷ à, cùng là đồng hương sao tỷ có thể chửi người ta như vậy – Tatsu: Kệ ta =)))

Quay trở lại hiện trường, một đám học sinh mặt đỏ sộc sộc nhai kẹo cao su, mắt xắc láo cứ héch lên trời, không biết chúng có mồi cỏ không chứ ta nhìn thôi cũng mồi cỏ rồi

“ồ... nay không thêm một mình đánh lên mà đem theo cả một binh đoàn đàn em tới sao ?” ta lấy hắc phong ra phẩy phẩy cây quạt cười nhạo chúng, với sức thường của ta cũng có thể diệt gọn bọn này nhưng trời gần tối rồi, không về sớm sợ đi lo mất nên đánh dùm cách giải quyết nhanh này

“hừ... thì sao, lo mà cầu xin tôi tha cho, nếu không lát tôi sẽ bắt cô vừa khóc vừa cầu xin đấy” hấn nhếch mép khiêu khích

Ta cũng không ngần ngại khiêu khích lại “lên đi, tất cả luôn, ai có dao dùm dao ai có súng dùm súng”

Một đám đồng loạt rút dao trong người giơ lên với tư thế chuẩn bị chiến đấu, Ai ui ta chỉ nói cho oai thôi chứ đầu gối trong người chúng ngoài gây bóng chày còn có dao chứ lần đầu tiên ta muốn nhổ nước miếng nói lại ghê may mà trong người chúng không có súng nếu không chết mất mà thôi lỡ rồi chơi luôn

“Lên...!!!!” Kagame ra lệnh cho đàn em đồng loạt xông lên, ta cũng chuẩn bị tư thế phản công...

Vài phút sau...

Ta chán nản ngồi trên cây nhìn những đám mây lẩn lóc trên cát bụi, may mà ta chưa sử dụng Hắc Phong đấy thế mà cũng không đánh bại được ta, là ta quá mạnh hay mấy tên này quá yếu nhỉ, haizz ta là cô nương yếu ớt mỏng manh mà, có lẽ là chúng quá yếu đi

----- oOo Thỏ là đây phân cách câu chuyện oOo-----

Ta và Kagome cùng nhau quay lại chiến quốc, khó khăn ngồi đằng sau cho Kagome chở bởi vì cái balo của Kagome to quá to, chen hết cả chỗ ngồi của ta

Từ xa ta cảm nhận được thứ yêu khí quen thuộc, nó giống như là yêu khí của kẻ nào đó ta cảm nhận được trong lần ta gặp được Sesshomaru khi ta trở lại, có điều gì đó thất thường ta kêu Kagome ngưng xe đạp, nhưng không kịp, con bé bị một gã đàn ông lạ, cánh tay hấn như cành gỗ khô lao tới quần chặt Kagome rồi nâng em ấy lên cao, ta hoảng hốt kêu lên “KAGOME”

Gã đó cười to với vẻ khoái chí, chăm chú nhìn Kagome ở trên cao “hahaha...ta tìm thấy rồi, chính là người, là người con gái ta muốn có”

Ta ngẩng người, này chả phải tình yêu sét đánh ư, mới lần đầu tiên mà đã bá đạo vậy rồi, khoan đã nếu ta đoán không nhầm, theo cốt truyện, hấn chính là Nhện Quý sao ????

Thỏ: Cô mà là mỏng manh yếu ớt sao, nếu vậy tui thả tin mặt trời xoay quanh trái đất còn hơn

Tatsu liếc Thỏ: kệ ta =))))))

Đôi lời của Thỏ: Thỏ rất vui vì truyện của Thỏ được nhiều trang web đăng nhưng chỉ tiếc một điều là giá như họ dùng thay ảnh bìa của truyện thì hay biết mấy

À hiện tại truyện của Thỏ sẽ ra hơi chậm vì đang là tuần thi nhưng vẫn đảm bảo cho mọi nhà là ít nhất 1 tuần sẽ ra một chap hoặc nhiều hơn. Cảm ơn mọi người đã đọc và ủng hộ truyện của Thỏ suốt 3 tháng nay

À nếu nàng nào có góp ý thì cứ thoải mái để Thỏ có thể hoàn thiện truyện của Thỏ hơn nhưng nhẹ nhẹ tay nha, Trái tym Thỏ dễ mong manh dễ vỡ lắm Thân

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Imuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34

Nếu ta nhớ không nhầm, tên đó chính là Nhện Quỷ sao?

Inuyasha nhanh chóng tiến lên chém đứt cánh tay y, ta nhanh tay dùng gió đỡ Kagome không bị rơi xuống, khi Inuyasha hỏi y vì sao truy sát Kagome, y liền tò mò với cái tên Kagome, chính xác y lần đầu biết Kagome, y cười thích thú “đâu có, đũa còn gái đó...” y bất thình lình đâm tới Inuyasha khiến hắn bay ra xa, kẻ đó tóm lấy Kagome la lớn “chính là của ta”

Ta hoảng hốt, quả là cường đạo, khi nhắm tới thứ gì nhất định phải có cho bằng được, chấp niệm của hắn chính là Kikiyō, khi thấy Kagome giống Kikiyō dù hắn không nhớ chính mình là ai song hắn lại nhớ chấp niệm của mình, ta đương nhiên không để cho Kagome bị bắt, nhanh lao vào cuộc chiến

“Vũ điệu bão tố”

Ngay lập tức, nhiều con lốc tập hợp lại kéo theo sấm chớp tiến tới y, khiến y không phản ứng kịp bay ra xa, trước khi đi y còn ngênh ngàng khẳng định chủ quyền “con bé kia... người là... của ... ta”

Số Kagome cũng đào hoa phết, ta cầm Hắc Phong gỗ gõ cầm thâm nghi

Mọi người đoán phần nào thân phận của nhện quỷ chính là thân thể của Naraku nhưng không biết y chính là nhện quỷ khi xưa, ta im lặng không nói, chăm chú nhìn về phía y bị quạt thổi bay, không biết chết chưa nhỉ, vốn mầm họa luôn sống dai, với chiêu thức ban nãy của ta, đối với hắn có lẽ sẽ không thể chết được đâu

“ta có việc, đi trước đây... còn về tên đó ta nghĩ các người nên giải quyết càng sớm càng tốt, hắn có thể là...” tới đây ta ngừng lại, ban nãy ta có quan sát Inuyasha có lẽ hắn đã nghi ngờ đến việc gì đó nhiều đó thông tin xem chừng đã đủ với hắn

Nhanh chóng dùng Hắc Phong rời đi, để lại làn gió mạnh trước sự chứng kiến của mọi người

Ta không đi đâu xa, chốc lát đã nhìn thấy bóng lưng quen thuộc của hắn, dáng vẻ cô độc đứng trên vách núi, mái tóc bạch kim thoảng thoảng trong gió, hệt như mỹ nhân đứng giữa chốn bồng lai, ta nhẹ nhàng đáp xuống cạnh hắn

“người vừa gặp Naraku” cảm giác được mùi của Naraku Sesshomaru nhíu mày hỏi

“không... có lẽ là trái tim hắn đi” ta tìm tìm cười “chỉ tiếc ta quá trốn, lỡ đánh bay hắn”

Sesshomaru gật đầu, nắm chặt tay ta bước đi, ta nghĩ tới ta và hắn hiện đã đã xác định quan hệ rồi ngoài trừ cái hôn trán lúc trước, hắn không hề hôn... khụ hôn ta lại lần nào, chẳng lẽ sức hút của ta bị giảm rồi sao, phải làm sao đây... ta vô đầu suy nghĩ

Không may lộ ra vết thương ở cánh tay, Sesshomaru dĩ nhiên tinh mắt nhìn thấy, ngay từ đầu hắn đã để ý cánh tay bị thương của ta rồi bởi vì nó vừa nhàn nhạt mùi máu lẫn thuốc sát trùng, hắn nhíu mày cầm tay ta lên

“là vết thương hắn để lại sao?” ta hiểu ‘hắn’ trong lời nói của Sesshomaru là liền lác đầu nhưng nhanh chóng gạt đầu, ta không muốn mất hình tượng đi đánh lộn với đầu gấu đầu

“nói thật” hắn lạnh lùng nói, khí lạnh từ người Sesshomaru khiến ta sợ hãi đành phải thành thật khai báo “là đánh nhau với đám du côn”

Đầu ta cúi thấp nhất có thể như trẻ làm sai, không dám nhìn vào mắt hắn

Sesshomaru lấy một lọ thuốc từ trên người hắn đổ lên tay ta, cảm giác mát lạnh khiến ta có chút run rẩy, nhanh chóng vết thương liền đóng vảy và lành lại, chả phải đây là nước mắt của Phác tiên Ông sao, ta nhớ nước của lão ta đã sử dụng hết xem ra Sesshomaru vừa đi trấn lột lão nữa rồi

“sao này không được làm tổn thương bản thân nữa” giọng lạnh lạnh vừa dịu dàng vừa mang một chút gì đó tức giận khiến lòng ta thêm áp áp vui sướng, là hắn lo lắng, quan tâm tới ta, ta vui vẻ cười híp cả mắt với hắn, ôm cổ hắn hôn vào má hắn một nụ hôn nhẹ “ừ sao này ta sẽ cẩn thận”

Cơ thể hắn đột nhiên cứng ngắc, gương mặt không cảm xúc của hắn nay càng cứng ngắc hơn, lần đầu tiên ta thấy hắn biểu hiện như vậy lại càng hứng thú vươn tay đến tai hắn xoa nhẹ “hồ... Sesshomaru nhà ta đang ghen thù sao?”

“Đừng càn quấy” hắn trừng mắt cáo ta tuy vậy ánh mắt không hề chứa tia lãnh lẽo đáng sợ mà là có chút xấu hổ dịu dàng, ta thầm vui trong lòng, lâu lâu mới trêu đùa được cái tên mặt lạnh này phải làm cho tới cùng chứ

“sao...hửm... Sess nhà ta nói gì?” ta chớp mắt vờ như chưa nghe hắn nói, cười ranh mãnh hỏi hắn

Hắn chợt cười, ta liền cảm thấy không ổn, Sesshomaru vốn rất ít khi cười vì mỗi lần khi cười là có chuyện không hay xảy ra, cả người ta cứng đờ mắt đảo liên hồi nhanh chóng rời khỏi Sesshomaru, chưa kịp làm gì hết đã bị Sesshomaru đưa tay ôm lấy hông ta kéo sát ta lại gần hắn hơi thở lạnh băng của hắn phả đến mặt ta khiến ta có chút xấu hổ

“người đang xấu hổ...?” giọng hắn mang theo ý cười kẻ sát tai ta kèm theo là hơi thở của hắn, tim ta đập liên hồi như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, tự nhiên ta thấy hối hận việc làm ban nãy quá

“cái... cái gì xấu hổ, không có a”

“mặt nguoi đỏ”

Không phải đỏ vì nguoi sao, thậm chí nghĩ rằng nghĩ lợi vì cái tên đầu sỏ này

Ta lấy tay quạt quạt tìm đại lí do tránh né “à... trời nóng thôi, trời nóng thôi”

Hắn nheo mắt nhìn ta “trời nóng?” ta gật đầu miễn cưỡng cười, tưởng hắn cho qua chuyện chột sau lưng có hơi mát mát, tay không tự chủ vòng ra sau liền đụng phải bàn tay không yên phận của hắn đang kéo áo ta lên

“này... nguoi là gì thế?” ta trừng mắt, cô sức giữ chặt bàn tay to lớn đang đang chạy loạn sau lưng ăn đậu hủ của ta

“không phải nguoi nói nóng sao, ta giúp nguoi cởi áo” nói xong hắn tiếp tục công việc của mình, ta hoảng loạn, cởi áo giúp ta? đừng đùa, cái này không vui đâu “A... Sess ta tự nhiên không thấy nóng nữa... hahaha”

Ta cười gượng, căng thẳng nhìn mặt Sesshomaru chậm rãi về hướng ta, chỉ cách một chút một chút nữa thôi là ta và hắn đã mỗi kẻ mỗi rồi chỉ tiếc là...

“Sesshomaru sama...”

Giả như Jaken không xuất hiện đột ngột thì có lẽ ta và hắn... à ừm hôn nhau rồi

Bởi gì Jaken xuất hiện có chút đột ngột, ta và Sesshomaru vẫn còn trong tư thế khá ái muội, Jaken mất đã to nay còn to hơn ngơ ngác nhìn khung cảnh ngại ngùng trước mắt và chưa đến cái chớp mắt Jaken được vinh dự trở thành vì sao trên trời mặt dù giờ vẫn còn ban ngày

Không khí có chút xấu hổ ta liền tách hắn ra tuy nhiên cũng có chút oán hận Jaken chạy đến không đúng lúc tí nào, ề mà khoan nếu lão đến trễ chả phải càng thêm mất mặt sao... càng nghĩ mặt ta càng nóng bừng lên

“đi thôi” Sesshomaru lên tiếng, phá tan bầu không khí không được tự nhiên ấy lại, nghe giọng hắn có chút bất mãn bực bội, ta phì cười hắn liền quay đầu trừng ta một cái, ta đành cố nín nhịn đến nghẹn

Vẫn như cũ, ta và hắn sánh vai đi cùng nhau, ta nghiêng đầu nhìn hắn, vẫn là vẻ mặt lạnh nhạt rất hiếm khi biểu lộ cảm xúc vậy mà hôm nay ta lại có thể biểu hiện tuy không nhiều, đối với ta thế là đủ

Ta chủ động nắm tay hắn, Sesshomaru liếc mắt một chút rồi lại nhìn thẳng mang theo nụ cười nhàn nhạt, tâm tình hắn có vẻ tốt trở lại thấy thế ta cũng vui lại

Thò: cuối cùng Sesshomaru sama đã quay trở lại, thò mừng quá quá *chấm chấm nước mắt*

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35

Ta tỉnh dậy, cả đêm nằm trên lưng Ah uh khiến cả cơ thể có chút ê nhức, nhìn quanh thì không thấy Sesshomaru lẫn Jaken, ta bèn gọi hắn vài ba lần vẫn không thấy hắn, yêu khí của hắn rất yếu xem ra đã đi rất lâu, ta khó chịu nhăn mặt, đi đâu mà không cho ta đi theo, thật đáng ghét

Nhảy khỏi lưng Ah uh, chạy ra con suối để rửa mặt, hình ảnh mờ ảo của ta dưới nước làm ta có chút chú tâm, ngón tay chậm rãi chạm vào má rồi chậm rãi di chuyển đến gần mắt, đôi mắt màu đen này là của hắn_ Huyền, kẻ đã giao ước với ta

Kể từ ngày ta nhớ lại, hắn gần như mất tích, không còn đột ngột xuất hiện nữa, phải chăng hắn đã vĩnh viễn rời khỏi để tìm kẻ khác giống ta để trao đổi điều ước giống ta, chột ta cảm thấy có chút chóng mặt liên lui về sau một chút, tìm nhanh góc cây nào đó dựa tạm

Bất ngờ một luồng bóng tối kéo đến nuốt chửng lấy ta, cái cảnh này giống như lúc ta gặp Huyền vậy, không phải chứ, không nhắc đã thôi nhắc tới đã xuất hiện rồi có điều ta đứng đó đã lâu, vẫn không có bất cứ tiếng động hay người tới duy chỉ có bóng tối im lặng bao trùm tới

Ta nuốt nước bọt, cảm giác sợ hãi bỗng dung kéo đến, tiếng tim đập như muốn nhảy khỏi lồng ngực, không gian im ắng ngay cả tiếng hít thở của ta đều nghe rõ

“Huyền... Là nguoi đúng không?”

Không gian vẫn yên tĩnh, ta không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì, cố giữ vững tinh thần, nếu không phải hắn vậy kẻ nào

Ta cảnh giác cao độ, tay nắm chặt chuôi kiếm chậm rãi rút kiếm ra

Âm thanh sắc bén vượt qua bên tai, có chút đau rát ở khuôn mặt và còn dòng chất lỏng âm ẩm chảy xuống dọc theo gò má

Ta tập trung tinh thần, cố cảm nhận thứ ban nãy là gì, tại sao không có sát khí hay dấu hiệu nào cả, nếu có kẻ nào muốn giết mình tất nhiên ta phải nhận được sát khí chứ, đằng này lại không, một ý nghĩ lóe ngay trong đầu ta: có kẻ đang đùa cợt ta

Âm thanh rất nhỏ nhưng lần này ta cảm nhận được, ngay lúc nó gần như tiếp cận được ta, mũi kiếm nhanh chóng chặn lại, một tiếng “keng” rất lớn, âm thanh va chạm của kim loại

“Ai...?” ta hét lớn, là ai lại chơi xấu đến mức này, ở trong tối ám sát ta

Vẫn im lặng

Gân xanh trên mặt như muốn thoát khỏi mặt ta, ta điên rồi đấy đừng tưởng đây dễ ăn hiếp nhá

“Phong Thương”

Một luồng gió mạnh mẽ đánh về phía trước, bỗng ta thấy được ánh sáng, dù rất yếu ớt nhưng ta biết rằng đó chính là lối thoát của ta, tiếp tục tập sức mạnh, sử dụng Phong thương thêm một lần nữa, lỗ hổng lon lon đôi chút nhưng không đủ cho ta

Sử dụng phong thương thêm một lần nữa

Ngay lập tức ánh sáng mạnh mẽ được mở rộng, ta không chần chừ nhảy ra phía bên ngoài, có điều đây không phải là dòng suối ta đã rửa mặt, mà là một rừng rậm âm u sương mù dày đặc, ta chậm rãi dò xét xung quanh, chỗ này ta thấy có chút quen thuộc nhưng không nhớ rõ đây là nơi nào

Đầu đau nhói, đánh rơi kiếm xuống đất

Xung quanh dần mờ nhạt nhòa, lại thêm một luồng sáng lao tới bao bọc lấy ta, vì quá chói mắt nên ta vội lấy tay che mặt lại, khi mờ ra ta thấy mình đang đứng ở vách núi, chỉ còn vài bước nữa thôi ta tới vách núi, vực thăm sâu hút không đáy

Ta rung mình nhìn xuống vực sâu, cái nhìn mãnh liệt khiến ta ngược mắt phía đối diện

Bên kia vực thăm, có một bóng đen đứng đó toàn thân bao trùm luồng khí đen tối ngột ngạt, bộ kimono màu đen làm nổi bật khuôn mặt trắng nõn của hắn, vì quá xa ta không nhìn rõ được khuôn mặt hắn, hắn đứng đó không lâu liền biến mất

Ta nhìn quanh khu vực, thật không rõ sao lại đưa ta đến chỗ này

Khoan đã... đây chính là nơi ta đã kết thúc sinh mạng sao, đầu ta loáng thoáng khung cảnh của hơn trăm năm trước, cái khung cảnh ta tạm biệt Sesshomaru trong máu me, giữa cái chiến tranh căng thẳng của hai tộc song ta lại không hiểu vì sao kẻ đó lại mang ta đến đây, hắn muốn nhắc đến ta chính là vừa là nguyên nhân vừa là kết thúc của chiến tranh hai gia tộc hay còn chuyện gì khác sao hay là muốn cảnh cáo ta chuyện gì khác nữa

bóng người màu đen hiện ngay trước mắt, ta sững sờ vô thức về phía sau

Người này toàn thân màu đen, tóc đen dài tới thắt lưng, khi chất không nhiễm bụi trần cao quý, ánh mắt lạnh nhạt như thể trải qua mọi chuyện nhân gian

“ngươi là ai?” ta trầm giọng hỏi

Hắn không trả lời, chăm chăm nhìn ta với ánh mắt nâu vô cảm thiếu sức sống, một sự nguy hiểm ẩn sâu trong cặp mắt ấy, bất giác ta lại thụt lùi thêm một bước liền phát hiện ra mình không còn bước nào để lùi thêm nữa rồi, ta nhìn cái vực sâu sau lưng rồi nhìn tới kẻ hiện đang đứng trước mặt ta, hắn là ai, ta cảm giác được ta là ta biết hắn, trong đầu cứ hiện lên cái tên Huyền nhưng chả phải tên Huyền luôn ẩn trong bóng tối, không hề xuất hiện khi có ánh sáng sao, còn người này lại có thể

“Người là ai?” ta nhìn hắn có vẻ lưỡng lự, vừa có định ý lại vừa không

Khi ta định dùng Hắc Phong tấn công hắn để chạy thoát, hắn liền ngay lập tức vung tay đánh một chưởng rất mạnh về phía ta, dùng Hắc Phong chống đỡ nhưng lại không đủ sức chống lại chiêu của hắn, mất thăng bằng ngã xuống vực, kèm theo đó là trận đau đốt từ lồng ngực do không đỡ được chiêu hắn

Roi xuống được độ cao nhất định, điều khiến Hắc Phong rời khỏi, ta cảm giác được sát khí quay đầu lại nhìn, một con hắc khuyển không lồ lao về phía ta

Ta kinh ngạc, Sesshomaru đã nói tộc Hắc Khuyển đã bị diệt trừ tận gốc, duy chỉ lưu lại Hitsugaya nhưng cũng đã phong ấn, gác lại nghi ngờ một bên, ta dùng hết sức lực chạy trốn, chỉ đơn giản một chưởng đánh đã có thể khiến ta chật vật tức là kẻ không tầm thường, bản năng sinh tồn đang cảnh báo cho ta biết rằng kẻ này không thể đầu trực tiếp được

Ta tập trung tinh thần gọi Sơ Nha, thanh kiếm từ xa bay tới, ta nhanh chóng cầm được nó định dùng phong thương đánh lạc hướng hắn để tẩu thoát, sao ta không dùng Hắc Phong trên tay mà phải gọi Sơ Nha chỉ cho tốn công, đơn giản là Sơ Nha so với Hắc Phong mạnh hơn nhiều, ta chỉ thường dùng Hắc

Phong đối phó với yêu quái bình thường hoặc dùng để di chuyển thôi, tốc độ của Hắc Phong rất nhanh, so với Ah uh thì nhanh hơn nhiều

Nhưng ý định chưa kịp dùng, hắn nhanh như chớp đến gần ta, đuôi hắn dùng sức đánh thẳng vào người ta khiến ta văng trở lại vách núi, ta ôm ngực đau đớn, cảm giác tanh nồng xông tới, miệng búng một ngụm máu lớn

Hắn từ dưới vực nhảy lên, ta dồn hết sức lực tung chiêu Thương Long Phá, đây là lần đầu tiên ta có thể sử dụng chiêu này có uy lực lớn đến vậy, gần như là bằng với sức của Sesshomaru, cắn răng đứng dậy rồi khỏi, thù này ta nhớ

Mi nhớ đây tên chó mực

Bay được khoảng xa, xác định mình đã an toàn ta chậm chậm rơi xuống, cả cơ thể ta đau nhức rã rời hình như lại bị gãy xương sườn nữa rồi, ta cười khổ

Tiếng rừng cây xào xạc, tiếng gió thổi ta lúc này thấy nó như đang ru ngủ lấy ta, đôi mắt ta đang muốn khép lại, ta nhéo đuôi cố làm mình tỉnh táo rồi khỏi đây, đi được thêm vài bước thì nghe được cuộc đối thoại của ai đó

“tên bán yêu ẩn náu trong trái tim Nhện Quỷ không thể giết được ta”

Nhện Quỷ, đang bàn cái tên đã tấn công nhóm Inuyasha? Ta đứng đằng sau gốc cây giấu khí tức của mình đi rồi đưa mắt nhìn cặp nam nữ đó

Một nữ miko có vẻ ngoài giống hệt Kagome, nhưng nhìn kỹ lại cũng không giống lắm, khỏi cần nghĩ ta cũng biết đó là ai, còn kẻ đứng đối diện cô chắc chắn là boss phản diện rồi, Naraku

“trái tim Nhện Quỷ?” Naraku nhếch miệng, ánh mắt đầy tà ác nhìn Kikyou “cô nói đúng, nếu ta có trái tim nhện quỷ ta sẽ không giết được người, dù người chỉ là đất bùn hầm mộ” Hắn ta đưa tay đến cô Kikyou, cô nghiến răng tức giận, có lẽ nhận ra điều thất thường trong lời nói của hắn “người...”

“ta biết người không tồn tại... ta không thể nào tìm ra cách giết được người” giọng hắn trở nên kích động, bóp lấy cổ Kikyou “con đàn bà làm từ bùn đất và hài cốt” rồi nhanh chóng thả tay ra với nụ cười đầy ghê gớm, Kikyou rút mũi tên bán hấn chốt cô ngừng động tác, cô ngạc nhiên bởi cánh tay con người hắn đột nhiên nó to lớn và thô kệch như tay của bọn yêu quái cấp thấp, hắn ta kiềm chế rất nhiều để cánh tay ấy trở lại bình thường

Hắn nhăn mày, quay đi

“sao thế... Naraku? không phải người định giết ta sao?” Kikyou cười nhạo lên tiếng

Hắn chốt khựng lại “đừng vênh vào Kikyou, ta rời đi không phải sợ cô mà là do ta có mục tiêu khác, lần này chỉ là cảnh cáo” nói rồi liền mất hút trong rừng sâu

Kikyou nhìn theo hướng đó một hồi liền thu mất lại, ta thì lại như mất tất cả sức lực, đau đớn và mệt mỏi ập tới bất ngờ làm ta chống đỡ không kịp ngã khụy xuống chìm vào trong bóng tối

Lúc tỉnh lại, ta thấy mình nằm trong căn nhà gỗ nhỏ hẹp, ánh lửa còn đang cháy bập bùng, thi thoảng lại có tiếng cũi nổ lốp bốp, ta ôm ngực đau đơn ngồi dậy nhìn ra ngoài cửa trời đã tối rồi, ta đã ngủ bao lâu?

Tiếng bước chân làm ta giật mình, cầm Sơ Nha trên tay để phòng, thấy bóng dáng của Kikyou từ ngoài vào ta liền thờ phào nhẹ nhõm

“cô đã tỉnh bao lâu rồi?” giọng nói êm nhẹ vừa dịu dàng lại chút xa cách của Kikyou vang lên, quả là nhìn kỹ Kikyou ta lại càng thấy Kagome và cô ấy càng khác biệt, không giống nhau lắm

“mới tỉnh thôi, tôi đã ngủ bao lâu rồi?”

“chúng một ngày rồi, cô vì sao lại bị thương nặng vậy?”

Kikyou đến kiểm tra vết thương của ta lần nữa mới yên tâm, cẩn thận để ta nằm xuống quan tâm hỏi

“bị một đại yêu quái tấn công, may là chưa chết thôi”

Ta đã ngủ một ngày, đáng lẽ giờ này ít nhất sẽ thấy bóng dáng Sesshomaru tại sao lần này lại không nhỉ, mà thôi, hiện tại không gấp hắn lại may... ta đang bị thương, không muốn hắn lo lắng, dù không bị ngoại thương, nhưng nội thương có vẻ nghiêm trọng

Kikyou vốn là người ít nói, ta cũng là người kiệm lời với người lạ nên cả hai bên không nói gì nhiều, trời vừa sáng ta liền cáo từ với cô rồi di chuyển về hướng làng Kaeda, đi xuống giếng cổ, ta cần đến bệnh viện kiểm tra, ta biết tay nghề của Kikyou không tệ nhưng vẫn đề chắc chắn hơn vẫn phải đến bệnh viện

Sao khi chụp X quang trước sự kinh ngạc của bác sĩ xem ta ta bị thương không hề nhẹ rồi, nhìn tấm hình trên tay, mới gãy 3 cái xương thôi mà đã gãy, quả là ta còn quá yếu, sức mạnh không được như trước kia, cần khoảng 1 tuần vết thương mới khỏi, chẳng lẽ tránh mặt Sesshomaru một tuần lận sao, không thể ta còn yêu đời, ta chưa muốn bị ánh mắt đông lạnh của hắn làm băng chết đâu

Trở về nhà trong im lặng rồi vào phòng Kagome nghỉ ngơi một chút, ban đầu định ngủ một hai tiếng sẽ dậy rồi quay về bên kia giếng cổ chỉ không ngờ ngủ quên tới tối, ngáp ngáp dài đi rửa mặt, thay quần áo liền rồi đi

Vừa bước qua khỏi giếng, khung cảnh tan hoang của ngôi làng cho thấy làng mới bị tấn công, ta nhủ may mắn kẻ nào lại đi tấn công làng này, không biết rằng có tên Inuyasha bảo kẻ hay sao, bộ muốn chết sớm à

Dùng Hắc Phong bay lên do thám tình hình, chợt ta liền nhớ đến tình tiết trong phim, ngôi làng bị tấn công, xung quanh lại có yêu khí của mèo...

Xác định nghi ngờ mình đúng không, ta liền đi đến cổng thành bỏ hoang, nơi đó tràn ngập mùi yêu khí của mèo, từ trên cao nhìn xuống thấy một đám người sói cùng một tên to cao đánh nhau, có lẽ phe người sói đang thất thủ, chẳng phải là tình tiết bọn tộc yêu mèo thức tỉnh đây sao, vậy tức là sẽ có Sesshomaru quanh đây, Kagome và dân làng bị bắt nốt

Phải nhanh chóng vào thành, tên mèo mập đang vênh vào vì tia sét của hắn, cảm nhận được khí tức của ta không cần lời chào hỏi, hắn liền gồng người ném cho một tia sét

Ta bây giờ tuy bị thương nhưng đã nghỉ ngơi 2 ngày rồi, đối phó với mấy tiểu lâu la này vẫn còn tốt chán, dùng Hắc Phong đánh bật lại sét của hắn, hắn bị chính sét của mình đánh, đau đớn nằm lăn xuống đất, nhân lúc hắn suy yếu ta thêm một bồi đao gió cho hắn nằm ngủ luôn

“nhanh đi vào thành” bọn người sói còn đang ngơ ngác, nghe ta la lên liền tỉnh táo đỡ thủ lĩnh bởi vì trùng chiều của tên mèo mập nên còn khuya gối dưới đất

Ta không chờ bọn hắn vội vào trong, biết sẽ có nguy hiểm nhưng ta không thể nào đứng bên ngoài chờ Sesshomaru được và một phần nữa là ta có chút lo lắng cho Kagome và dân làng

Đến nơi, thấy được nhóm gồm Kagome, miroku, sango lẫn dân làng tập trung trong một không gian nhỏ hẹp, do kết giới thoát ra không được

Ngước nhìn lên, bộ xương không lồ với lớp da nhăn nheo đang chuyển động, hắn nuốt vài mảnh ngọc tứ hồn hấp thụ sức mạnh rống lên một tiếng rất to, giọng khàn khàn vang lên “ta muốn máu tươi, thịt và linh hồn” rồi hướng về phía nhóm Kagome tiến tới hư muốn ăn thịt cả đám

Tên thủ lĩnh người sói như vị anh hùng trong mấy bộ phim kiếm hiệp là gọi tên nữ chính đầy tình cảm, không cần suy nghĩ lao đến đó rồi bị bật tung mạnh xuống đất

Ta nhìn qua người có nụ cười hả hê, mái tóc xanh da trời dài tới thắt lưng, màu da trắng nõn tái tái với phong cách thời trang kimono tay què* la lên là nơi nhốt Kagome có kết giới, có ngon thì thi đi giải đi còn không thì nhìn chủ nhân ta ăn

*ông tay ngắn tay dài ấy =)))

Ta quan sát xung quanh, đằng xa có cung tên vút xó trên đất liền chạy đến lấy cung, nhắm vào kết giới bắn tới

Một tiếng nổ ầm vang lên, kết giới bị phá hủy hoàn toàn, người dân tự do liền chạy loạn, nhóm Kagome ngạc nhiên lẫn vui mừng nhìn về phía ta, ta gật đầu xem như chào hỏi, nói về phá hoại, ta cũng là cao thủ đấy nên đừng có bao giờ khiêu khích ta bất cứ điều gì, nếu không người tự gánh lấy hậu quả

Ngay khoảng khắc tán loạn, bọn tộc yêu mèo còn đang chết trân vì kết giới đột nhiên bị phá hủy,

Inuyasha từ xa chạy tới chém vào tên yêu quái không lồ, gã vì chưa hoàn sức mạnh nên không thể đấu với Inuyasha, nằm trên đất, gã chậm chạp nói “cho ta thịt...máu...linh hồn” lập đi lập lại rất nhiều lần

Bọn chúng liền đồng ý kêu gã chờ, nữ nhân tóc xanh sát khí nhìn ta, lao đến bắt lấy ta, tưởng ta là con người nên khi dễ ta sao, mơ đi

Một vũng máu của yêu quái tiểu tốt do Inuyasha và kouta giết ban nãy còn nóng ảm dưới đất, ta điều khiển gió cuốn lấy nó lên, tập trung linh lực liền xuất chiêu “huyết đao”

Nhưng thanh đao máu sắc bén xuất ra lao đến cô ta, dù rất nhanh nhưng so với đao của ta vẫn còn chậm một bước, hai cánh tay bị đao đâm, bên hông bị xứt một mảnh nhỏ, đang lẽ ta nên đắc ý vì đây là chiêu mới ta mới dùng nhưng khi dùng chiêu này ta đụng đến vết thương lên cau mày khẽ than đau, cơn đau nhức khiến ta choáng váng khuya một gối xuống đất

Nữ nhân đó tất nhiên không buông tha cho ta, nhân lúc ta lơ là tấn công, Inuyasha ở gần ta nhất kịp thời dùng phong thương cứu ta, ta cũng không lẽ mà liền rời một chỗ an toàn, xem ra ta không thể chiến đấu rồi nhưng chưa rời được, cái tên mèo mập ban nãy bị ta đánh đến bẹp dí từ sau lưng đẩy ta đè xuống đất, không chế hai tay ta, ngực ta đập mạnh xuống đất, lần này ta xác định rồi, vết thương nứt rồi

Đau chết ta mất, tên mập xấu xí không kiếp, tưởng không chế tay ta là ta không thể tấn công sao, chừng nào người không chế lương cái miệng ta đi, còn không dùng hông, ta mở miệng đọc thần chú triệu hợp sấm, chưa hết câu sấm liền giáng xuống, cái gì thế này ta nhớ ta đâu trâu bò đến nỗi chưa hoàng thành câu lệnh liền có sấm đâu

Một ánh lạnh sau ót truyền tới, ngước mặt nhìn lên, không phải là đại thần nhà ta chứ còn ai nữa, ta đau đớn thờ dài nếu không nhờ Sơ Nha có kết giới bảo vệ chắc đợt này ta châu nhà ma chắc rồi

Ta ôm ngực cố ngồi dậy, Sesshomaru sắc lạnh liếc ta rồi đi tới đỡ lấy ta đưa ta đến nơi an toàn

“ta sẽ xử lí người sau”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36

Ta ôm ngực cố ngồi dậy, Sesshomaru sắc lạnh liếc ta rồi đi tới đưa ta đến nơi an toàn

“ta sẽ xử lí người sau”

Lời cảm ơn sắp tới miệng liền nuốt vào, hấn tức giận rồi, đừng nên cãi lại làm gì, tốt nhất là im lặng

Hấn rời khỏi, không phải tấn công với kẻ thù mà đi chăm sóc với người em cùng cha khác mẹ kia, Inuyasha

Ta nói cái gì giành nhau lại không giành, mà lại đi giành kẻ thù. Inuyasha và Sesshomaru lo đẹp mấy tên địch đang nghiêng răng nghiêng lợi vì mình bị cho ra rìa như thế là “bọn ta mới là kẻ địch của hai người, sao không lo đối phó bọn ta mà đi đánh nhau”

Kagome cũng vì lí do không thể chiến đấu chạy đến chỗ ta, hai chị em ngồi bệt xuống đất nhìn hai người anh em đánh nhau, Kouta cũng bối vì bảo vệ cho Kagome nên cũng theo sau Kagome

“Kouta, đây là chị tôi Tama”

Kagome giới thiệu ta với Kouta, hấn hỏi hột chào ta, ta không quan tâm hấn lắm cũng chỉ có lệ đáp lại sau đó tiếp tục quan sát tình hình

Hải cốt động dậy, nổi cơn khát vong linh liền ra tay với ba thuộc hạ của mình, hút cạn năng lượng của họ sau đó trở lại hình dáng cũ, con mèo không lồ với hai sừng trên đầu, hấn đứng thẳng dậy đáng nhẽ phải tiến đến đánh nhau với Sesshomaru hoặc Inuyasha chứ, sao lại nhìn ta

“Tatsu... Tatsu là nàng đó sao ?”

What the hội, cái gì thế này, sao lại kẻ địch lại biết tên ta lại gọi tên ca một cách thăm thiết thế kia

“Tama... chị biết hấn sao?” Kagome cũng ngạc nhiên không kém, vô thức nắm lấy khuỷa tay ta hành hạ hỏi

“ta lần đầu gặp hấn ?” ta quả thật là lần đầu gặp hấn đấy, thế éo nào mà hấn biết ta, lúc ta bình tĩnh lại Kagome đã biến mất, Kouta đã bế Kagome đến nơi khác, tên mèo không lồ ấy đưa tay đầy vuốt về phía ta, ôi mẹ ơi nguyên bản tay hấn mà nắm được người ta chắc ta nát quá

Nhanh nhẹn tránh đi, gặp Jaken đang hót hải chạy tới, không chào không hỏi nắm lấy áo lão xách lão chạy đi, ta không cần biết tại sao kịch tình diễn biến đến mức này, rõ ràng trước kia có bao giờ gặp hay nói chuyện gì với hấn, sao hấn lại nhận ra ta nhỉ, ta đề câu hỏi ấy trong lòng, có thời gian sẽ hỏi Mai, vốn trước kia Mai chính là bản tin thời sự ở Tây quốc, việc gì nàng điều rõ ràng tường tận, mong là vụ này có trong lĩnh vực nàng biết là được rồi

Sắp thấy tay hấn bắt được mình, ta lăm nhăm đọc câu thần chú đánh đến tay hấn, Sesshomaru kịp thời tới một đao chém đứt tay tên đó

“Sess... ta không biết tên đó” sợ hấn hiểu lầm, ta luống cuống giải thích

“Ta biết”

Hấn bế ta lên nhanh chóng thoát khỏi tường thành, đặt ta xuống đất rồi trở lại cuộc chiến, Kagome vừa thấy ta mừng rỡ chạy đến, ban nãy Kouta đột nhiên đem đi cũng không hay biết, bình tĩnh lại đã thấy mình đã ở nơi an toàn cùng dân làng

“chị không sao chứ”

Ta lắc đầu tỏ ý không sao rồi lờ mờ cái tên cho sói kia, ta lúc trước có ơn cứu người mà giờ người dám trả ta thế à, nhìn qua nhìn lại còn có Sango và cả Miroku nữa, tất cả cũng đã tề họp đông đủ chỉ thiếu Sesshomaru và Inuyasha à còn còn jaken nữa, ban nãy ta vẫn còn nắm áo lão mà bây giờ đâu rồi chẳng lẽ đánh rơi lão rồi

Ta ngược nhìn trận đấu, con mèo đó rất to, cho dù ta đứng ở phía xa nhưng vẫn có thể thấy hơn nửa thân của hấn, Sesshomaru lao tới đánh gã, dù thân hình to cồng kềnh nhưng vẫn rất nhanh nhẹn, gã dùng sừng của mình đánh bật lại Sesshomaru rồi cười hà hà

“hahaha người rồi sẽ là một phần của ta”

Nghe có vẻ ám muội nhỉ, ta xoa cằm cảm thán

Yêu khí của Sesshomaru đột ngột tăng cao, chẳng lẽ hắn định biến thân sao xem ra cú đánh đó chạm đến lòng tự trọng của hắn rồi, không phải là ta chưa thấy hắn biến thân nhưng ở đây tập trung rất nhiều người, ta sợ hai đại yêu quái đánh nhau chắc nơi này sẽ bị tàn phá mất với lại đại khuyến 4 chân thì rất đẹp rất oai phong nhưng ba chân hình như có hơi bị khiếm khuyết thì phải

Inuyasha đánh với gã không bao lâu cũng bị đánh gục, gã cười khàn quay lại nhìn ta, mô phật làm ơn đừng nhìn ta, như thế ta bị dân chúng hiểu lầm ta là kẻ gian thì làm sao

A... mà yêu khí của Sesshomaru trở lại bình thường rồi, sao thế nhỉ, ta cau mày cố nhớ tình tiết trong phim song thất bại, đã quá lâu rồi có nhưng việc ta nhớ rất rõ ràng và cũng có những tình huống là quên sạch

Hắn tao nhã rút thiên sinh nha khỏi vỏ, nhẹ nhàng lướt qua gã, động tác vô cùng đẹp mắt, ánh sáng của thanh kiếm dưới ánh trăng hiện lên tinh quan cực kì đẹp

Ta dùng Hắc Phong bay tới để nhìn rõ hơn, đứng trên tường thành, gã hoảng sợ khi phát hiện sức mạnh của mình đang dần biến mất gã trở lại với hình dáng ban đầu, một bộ xương khô biết di chuyển

Sesshomaru quay đi, nói gì đó với Inuyasha, hắn gật đầu rồi quát to “phong thương”

Miêu yêu trực tiếp ngã xuống, xương cốt bị vỡ vụn, Inuyasha tiến đến lấy những mảnh ngọc tứ hồn đã bị cướp

Ba tên yêu mèo ban nãy đã bị cướp vong linh đã tỉnh lại, bọn chúng không ngờ tới kẻ thù đã cứu chúng tỉnh dậy, ta nhẹ nhàng bay tới trước mặt chúng, đứng trước mặt phụ nữ tóc xanh, hồi nãy nghe loáng thoáng người này tên Toran thì phải

“ngươi đã theo chủ các ngươi bao lâu”

Toran ngoài ý muốn khi nghe ta hỏi, cô ta ban nãy cũng nghe chủ nhân của mình gọi tên ta “rất lâu”

“vậy có biết tại sao hắn lại biết ta” nếu quen biết sao ta không nhớ, với tình hình này thì hơn trăm năm trước ta chính là kẻ thù của họ, đã là kẻ thù thì phải nhớ mặt

“ngươi chính là...”

Luồng lốc xoáy ngăn cản Toran nói, ta định hình lại thì cũng đã thấy mình ngồi trên tay hắn, Sesshomaru, Jaken thì chặt vật ôm lấy tùm lông của hắn

“này... ta đang hỏi chuyện cơ mà”

“kẻ đã chết, có biết cũng không giải quyết được gì”

Hắn nói cũng có lí. Biết rồi sẽ làm gì tiếp theo, dĩ nhiên là không làm gì rồi bởi đương sự giờ đã đi ký tên với diêm vương còn đây đâu nữa mà đây dựa, ta liếc hắn một cái rồi vứt chuyện này sau đầu

Và có chuyện thú vị hơn, trước giờ thiên sinh hắn sử dụng rất ít, nếu là mấy trăm năm trước ta còn thấy Inu no Taisho sử dụng nhiều vào tay Sesshomaru hầu như chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay, việc cứu chữa là là càng hiếm hơn ngoài Rin ra, đây là lần thứ hai hắn cứu người

Đang bay, hắn đánh văng jaken xuống đất rồi đưa ta đến con suối gần đó

Hừm... tự nhiên đem ta đến đây chỉ cần thanh tẩy người à

Đặt ta xuống, ta ngồi trên vách đá chờ xem hắn làm gì, hắn không nói không rằng thô bạo xé nát áo ta

“Sess.. ngươi làm gì thế” ta hoảng hốt lấy tay che ngực ờ mà ngực ta đang băng bó cũng chả có lộ gì mấy

“ngươi... tại sao lại bị thương” ta nghe giọng hắn có phân tức giận, thậm chí nuốt nước bọt sợ hãi nhưng ta đâu có làm gì sai đâu mà sợ, ngược mặt nhìn kẻ đang dùng tên cao nhìn xuống, ta không quên lấy tay che ngực lại

“ít... ít nhất cho ta mặc áo cái đã”

Khoác cái áo ta lấy đại từ trong balo vào, ngồi sắp xếp tình hình của hai ngày trước, chậm chạp kể hắn nghe, hắn nghe xong có chút không tin liền nói “tộc hắc Khuyến ta chắc chắn đã bị diệt”

“ta biết, nhưng hôm đó đúng là một tên hắc khuyến tấn công ta, cấp bậc rất cao nếu so với cha ngươi lúc trước có lẽ cũng gần gần nhau”

Ta và hắn im lặng, chuyện này xem ra cần phải tra lại, sao lại có thêm một tộc nhân hắc khuyến xuất hiện mà kẻ đó lại mạnh gần như Inu no Taisho, lúc trước tại sao hắn không xuất hiện, nếu hắn có mặt thì có lẽ sẽ không có chiến tranh giữa hai tộc hoặc ít nhất bộ tộc của hắn sẽ không bị toàn diệt

“cũng tại ngươi, đi đâu mà không nói một tiếng”

Hắn không giận khi ta hơi to tiếng với hắn, ta bình tĩnh nghĩ lại, hắn đi mà không mang ta theo tức là nơi đó rất nguy hiểm, không nguy hiểm thì cũng là nơi

con người không thích hợp đến, nghĩ vậy ta liền buồn bã “xin lỗi đã to tiếng, quá là hôm đó có hơi nguy hiểm, nhớ lại có chút không bình tĩnh”

Hắn dịu dàng vô lung trấn tĩnh ta, chợt hắn nhớ chuyện liền trầm ngâm nói “hôm đó đúng hơn là nguoi mất tích”

Lòng ta căng thẳng “mất tích?”

Hóa ra không phải hắn bỏ ta đi đâu đó mà là chính ta mất tích, xưa nay Sesshomaru rất kiệm lời nhưng sự kiện lần này có chút đặc biệt, hắn căn kể kể ta mọi chuyện

Khi ấy bình minh vừa lên, hắn lệnh Jaken dắt Ah uh đi, ta còn đang ngủ ngon trên lưng Ah uh nhưng Jaken vừa chạm đến sợi dây cương thì có gì đó rất chói lóa đến đem cả ta và Ah uh đi, vì nó quá nhanh đến khi cả Sesshomaru kịp phản ứng thì ta đã biến mất

Hắn có đi tìm cư nhiên mùi của ta đã biến mất hoàn toàn cứ như ta chưa từng xuất hiện vậy, cho đến khi cảm nhận được trở lại cũng là lúc ta đến thành bỏ hoang nghênh chiến với tộc Miêu

“xem ra phải đi hỏi Phác Tiên Ông rồi” ta lẩm bẩm, tuy ta không rõ lão có lời giải đáp không nhưng trước giờ trong toàn diễn biến của tộc Khuyển, lão là người rõ nhất, từ khi ta xuất hiện, cốt truyện đã không còn như trước, ngoài những tình tiết ta thoáng biết trước thì còn lại ta gần như mù tịt

Ah uh thì sau khi ta mất tích một ngày cũng đã tự động quay về, tuy Jaken có năm lần bảy lượt kêu nó dẫn đường xem ta ở đâu, tiếc rằng kết quả vô vọng, nó lắc đầu găm gù tỏ ý không biết nếu nó biết có lẽ ta cũng sẽ không bị đánh tên cho mực cho toi tả

Bọn ta đến khu rừng Phác tiên ông cư trú, lão vừa thấy ta và Sesshomaru thân liền run rẩy, vết nhăn dưới khóe mắt đã nhăn nheo giờ lại thêm một đường cang khiến cho người khác có cảm giác lão đang ngày một già yếu, Sesshomaru đến chỉ có hai việc, một là hỏi về kiếm cha hắn để lại hay những chuyện vật vãn về Inuyasha hai chính là hắn muốn nước mắt của lão

khóe môi ta khẽ co giật, này ít gì ta cũng là công dân lương thiện, không tệ đến mức vừa gặp mặt liền ức hiếp lão như kẻ cao quý bên cạnh ta, với lại đây là lần đầu gặp mặt sau mấy trăm năm không gặp, thái độ nhăn nhó bày tỏ tội nghiệp cho ai coi

Trần tình lão một chút ta mới lên tiếng hỏi “ta muốn biết, mấy trăm năm trước, trước khi trận chiến giữa hai tộc Hắc khuyển và Bạch khuyển, có đại yêu quái nào thuộc tộc Hắc khuyển biến mất không tung tích hoặc vì lý do nào đó bị phong ấn không?”

Lão ngẫm nghĩ một hồi lâu, đắn đo có nên nói cho ta biết không, nhìn lão là hiểu lão không có ý định tiết lộ chuyện này, đành phải hù dọa lão vậy

“lão có muốn lão là độc nhất cánh rừng này không? lão mà không nói ta chặt hết chỗ rừng nào chỉ chừa lão ra thôi”

Lão vẫn giữ tinh thần im lặng... Sesshomaru sau lưng ta dùng đầu quý nhẹ nhàng hươu trong gió, một mảnh rừng đã sụp xuống

Từng giọt mồ hôi nhiều xuống khuôn mặt già nua của lão, thở một hơi dài mới từ tốn kể chuyện xưa cho ta và hắn nghe

Có điều không thể ngờ đến tên đó lại liên quan đến Huyết Phong, tuy hắn không phải kẻ chế tạo kiếm nhưng hắn chính là kẻ gây ra địa ngục đầm máu trần gian suốt một thời gian rất dài, hắn cũng từng tranh chấp địa bàn với với thủy quái dưới nước, khi đó hắn có huyết phong còn thủy quái có cây đàn làm từ xương của Huy Nguyệt và dĩ nhiên cuộc chiến kéo dài rất lâu.

Khi cuộc chiến kết thúc, cây đàn được phong ấn bị ném dưới biển sâu còn hắn thì bị thương rất nặng, con người và yêu quái nhân cơ hội hắn suy yếu tấn công hắn và vị yêu quái đó chính là vị trưởng lão trong tộc Bạch khuyển, Phác tiên ông không kể rõ vị đó là ai song ta và Sesshomaru không để ý nó lắm, hắn sau khi bị đánh bại liền bị con người và yêu quái đồng loạt phong ấn và nhốt không gian đen tối không chút ánh sáng

“vậy tại sao không nhân lúc đó giết hắn luôn mà lại phong ấn hắn” ta thắc mắc hỏi, phong ấn nhất định sẽ có một ngày hắn trở lại tiếp tục gây họa chi bằng dứt khoát giết chết có phải phương pháp tốt hơn không

“việc giết hắn là không thể nào thứ nhất hắn chính là một đại yêu quái mạnh nhất thời bấy giờ, thứ hai đã là mạnh, cho dù bị thương như thế nào việc đối phó với con người và yêu quái hắn vẫn có khả năng đánh bại bởi trong tay hắn còn Huyết Phong nên việc giết chết hắn là điều không thể, khi phong ấn được hắn, con người đã chết gần hết, yêu quái đã suy yếu hẳn, và lại nguoi biết pháp sư mấy trăm năm trước không hề mạnh như bây giờ việc họ có thể phong ấn hắn là một điều rất đáng nể rồi, cho dù có thêm sự góp sức của yêu quái nhưng... nhớ cho dù lúc đó họ đang là đồng minh song sâu thẳm trong tâm trí họ vẫn có một chút đề phòng, đó cũng là một vết nứt nhỏ khiến việc tiêu diệt hắn hoàn toàn thất bại”

Lão chau chừ nhìn ta hồi lâu mới tiếp tục lên tiếng “Tatsu việc đôi mắt cô không nhìn được ánh sáng chói vì một lý do”

Thỏ: chương lần này ngắn quá, để chương sau Thỏ bù nha TT^TT. Đạo này đang bí ý tưởng huhuhuhu

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

Lão chần chừ nhìn ta hồi lâu mới tiếp tục lên tiếng “Tatsu việc đôi mắt cô không nhìn được ánh sáng chói vì một lý do”

Ta giật mình, căng thẳng hỏi lão “đừng nói ta, đôi mắt này của ta chính là của hắn ?”

Bàn tay của ta Sesshomaru nắm chặt hơn, càng nghĩ càng sợ hãi vậy Huyền chính là hắn nhưng việc này là sao, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, hắn không phải là người ủy thác của tên ngôi sao mặt người ?

Nhưng làm sao hắn có thể biết được giao dịch của ta và tên đó?

Nếu đã là phong ấn sao có thể thoát ra ngoài, hình như mơ hồ có gì đó liên quan tới ta

“nếu có một phần cơ thể thoát khỏi không gian tối đó ?” bàn ta càng nắm chặt tay to lớn của Sesshomaru, ta đang sợ hãi, không rõ chỉ là nó đang lan rất nhanh, sự sợ hãi đó khiến ta đứng không nổi, có khi nào hắn sẽ quay lại không, hắn sẽ đôi đôi mắt này vốn dĩ nó là đôi mắt của yêu quái nó sẽ khác hẳn so với mắt của người

Ban đầu ta tưởng hắn bởi không nhìn thấy được ánh sáng nên mới trao đổi mắt với ta, thực ra ngay từ đầu ta đã bị hắn nhắm tới, ta không rõ vì sao hắn lại nhắm tới ta, chả lẽ ta có duyên với mấy yêu quái bị phong ấn lắm hay sao, lúc trước là Huyết Phong, sau đó là đàn xương cá còn lần này lại là Huyền

Nhờ Phác tiên ông ta mới rõ, vốn dĩ ở trong bóng tối quá lâu, khi ra ngoài ánh sáng mắt sẽ không thích nghi được liền những ánh sáng chói dẫn đến việc đau nhức là việc bình thường cộng thêm do hắn ở trong bóng tối mấy trăm năm nên việc hồi phục diễn ra lâu hơn, có thể hắn đoán được điều đó cho nên đến tìm ta trễ hơn

Nghĩa là khi đôi mắt khôi phục hoàn toàn chính là lúc hắn tìm tới ta...

Ta run rẩy nắm lấy tay áo Sesshomaru, yếu ớt nhìn hắn “Sesshomaru nhanh rời khỏi đây”

Sesshomaru cũng nhận ra điều thất thường, ôm lấy ta rời khỏi

Hắn – Huyền từ trên không trung xuất hiện, cản đường bọn ta

Hắn đột ngột tấn công, ta và Sesshomaru kịp tách nhau ra né đòn của hắn, ta sử dụng Hắc Phong đáp xuống đất, chợt không cảm nhận được sức mạnh của nó nữa, nhận ra mình đang rơi tự do ta la to gọi Ah uh

Ah uh rất nhanh bay tới tiếp lấy ta, ta cố gắng trấn an chính mình, Hắc Phong bỗng nhiên không sử dụng được, ta nắm chặt lấy nó tại sao... tại sao nó lại không nghe lời ta

Ta thử lại lần nữa, quả thật không thể sử dụng được

“ngu xuẩn... người nghĩ nó nhận người làm chủ nhân sao vốn dĩ nó là của ta, ta chỉ đưa nó cho người giữ giúp thôi bây giờ vật phải thuộc về chủ”

Huyền vừa đánh nhau với Sesshomaru vừa cười nhạo ta, con lừa giận của ta lần át cả sợ hãi ban đầu, có ai bao giờ bị lợi dụng mà không tức cơ chứ đã thế còn giúp người ta đếm tiền quả là ngu xuẩn

Muốn ta trả lại sao, được... ta trả lại cho người, người bị phong ấn mấy trăm năm nên đầu bị lú nước rồi, ta cũng là pháp sư đây việc đối với vũ khí của yêu quái đối với ta không khó đâu

Quả nhiên Hắc Phong biến mất trong tay ta, nhìn lại bàn tay hắn, cây quạt nằm trong tay hắn

“Cuồng Phong” hắn ra chiêu nhưng nó chỉ là con gió yếu chứ không được như tên

“yếu thật” Sesshomaru không quên châm chọc, nhân lúc hắn còn đang lơ là với cây quạt tấn công Huyền “Thương long phá”

Đối với thanh kiếm làm từ quý cấp thấp không thể liên tiếp ra chiêu mạnh như thương long phá, nó cần phải có thời gian nghỉ ngơi ta lấy Sơ nha ném qua cho Sesshomaru “Cầm lấy, đừng lo cho ta”

Một lần nữa với Thương long phá, Sesshomaru áp đảo Huyền, hai đại yêu quái đánh nhau long trời lở đất, bao nhiêu cánh rừng lụi tàn trước thế tấn công của hai người song ta lại thấy Huyền không mạnh như ta tưởng, nếu một kẻ từng khiến nhân gian rối loạn ta đoán phải mạnh hơn cả Inu no taisho và Yue, có lẽ Huyết kiếm quá mạnh phần nào đó giúp hắn và cũng có thể lúc đó cha Sesshomaru chưa trở thành yêu quái mạnh nhất phía tây nên mới không cản hắn lại được, chứ nếu không việc Inu lấy Tùng vân nha ra đấu xem chừng sẽ không có khoảng thời gian địa ngục ấy nữa

Trên tay của Huyền, hắn đang sử dụng Yêu kiếm của ta, hắn đã nói dối rất nhiều lúc đó ta ngu ngốc tin lời hắn nếu việc viên thiên thạch thực chất không phải của hắn, hắn lừa ta thì sao

Yêu kiếm không phải yếu, nó được làm từ viên thiên thạch năm trăm năm, có cả tim của Yêu quái trăm năm, so sánh với Sơ nha hay Thiết Toái nha có lẽ không bằng, nhưng tuyệt đối không thể khinh thường nó bởi sức mạnh của nó không thuộc độ sắc bén mà chính là độc, chất độc một khi đã dính vào

người cho dù là thần tiên trên trời chưa chắc gì có thể cứu được người

Trải qua trăm năm, ta không rõ nó còn thuộc về ta không nhưng ta có lòng tin sẽ triệu được nó về, Hắc Phong ta chưa nhận nó bằng máu còn Yêu kiếm thì lại có

Sesshomaru đấu kiếm với Huyền, lâu rồi hắn mới gặp đối thủ ngang cân thể này, hắn nhanh chóng trở nên phấn kích, càng đánh lực chiến đấu càng mạnh và hiểm, hai thanh kiếm đồng thời va chạm nhau, hắn và Huyền đang giằng co ánh mắt đối phương nồng đậm sát khí

Bỗng thanh kiếm của Huyền run, cả hai nhú mảy không hiểu chuyện, Huyền giật mình nhớ ra gì đó, quay đầu trừng cánh cáo với ta, ta cười nửa miệng, nhấp môi nói “nó là của ta”

“Yêu Kiếm” ta hét lên, Yêu kiếm nghe lệnh ta nhanh chóng thoát khỏi hắn hướng về ta

Nắm chặt được nó, cảm giác thân thuộc hơn trăm năm trước hiện về cho thấy trăm năm trước ta ngu xuẩn đến dường nào lại tin hắn

Giao dịch đó chính hắn là kẻ phá hủy trước, đừng trách ta bội ước

Nhắm mắt cố nhớ những chiêu thức về độc ta từng học lúc trước

Huyền bỏ qua Sesshomaru lao về phía ta hòng đoạt lấy kiếm, cảm nhận được khoảng cách thích hợp ta mới ra chiêu

“Thập tự độc”

Chất độc màu tím từ thanh kiếm xuất ra hình dấu thập, lâu rồi ta không sử dụng thanh kiếm có chút không quen tay nên uy lực không được mạnh mẽ như ta mong đợi song bởi vì do ta đánh bất ngờ, dù hắn tránh được nhưng vẫn trúng chiêu ở bả vai

Sesshomaru đến bên cạnh ta từ lúc nào, hắn không để Huyền thoát liền cho "lôi long trảm" tấn công Huyền

Chiêu liên tiếp chiêu khác, cộng với hắn ban nãy bị thương khi giao đấu với Sesshomaru, thứ vũ khí trên tay hắn, Hắc Phong đã bị ta động tay động chân, nó có lẽ tạm thời không sử dụng được à mà không phải là vĩnh viễn không sử dụng được

Sao ta lại nghĩ có thể triệu hồi Yêu kiếm trở về, rất đơn giản, Huyền lần đầu gặp ta hắn không sử dụng nó, khi đó ta không để ý đến song lần này hắn đấu với Sesshomaru, ngoài sức mạnh vốn có của hắn, thì Yêu kiếm hắn sử dụng để đỡ chiêu của Sesshomaru, hắn không hề sử dụng sức mạnh của thanh kiếm, có thể hắn mới thoát khỏi phong ấn, không quen với thanh kiếm mà cũng có thể Yêu kiếm không nhận hắn là chủ, không có sự liên kết tinh thần nên hắn không hề biết ưu thế của kiếm chính là độc

Ta ôm lấy ngực, từ hồi bị tên khốn kia đánh lên, Hắc Phong không còn bảo vệ ta khiến ta rơi tự do, cho dù được Ah uh đỡ, do va chạm hơi mạnh nên bụng phải vết thương rồi

Sesshomaru thấy ta không ổn, nhanh chóng bế ta đến nơi ở của Mai, Mai như biết được ta và hắn hôm nay sẽ đến đã ngồi sẵn ở bên ngoài chờ, gương mặt in rõ nguyên dòng chữ “ta biết hai người sẽ tới mà”

Ta sờ mũi ngại ngùng, chào Mai một tiếng, Sesshomaru không có dấu hiệu để ta xuống, khur khur ôm ta đến chỗ Mai, ta bèn giật giật tay áo hắn nhắc nhở “này Sess người để ta xuống”

“người đang bị thương” hắn không hề cho ta xuống, lạnh giọng nhắc ta còn đang trong tình trạng như thế nào

Vết thương được Mai chữa trị, cơn đau dần phần nào vơi đi bớt, ta thở phào nhẹ nhõm

Ta vô tình nhìn thấy bụng Mai, đã mấy tháng rồi bụng Mai vẫn như vậy, không giống như người đang mang thai

Yêu quái mang thai khác con người đôi chút, nếu còn người mang thai 9 tháng 10 mới sinh thì thời gian của yêu quái lại lâu hơn rất nhiều có khi thời gian giống con người có khi lại lâu hơn, 1 năm hay 2 năm thậm chí lên đến 5 năm (cái này Thò chém =)))

“Tatsu... ta có chuyện riêng muốn nói với tiểu thư”

Mai căng thẳng nói nhỏ bên tai ta, sợ Sesshomaru sẽ nghe được lời yêu cầu của Mai, ta nghi hoặc... chuyện gì đến nỗi cần phải nói riêng với ta, với nét mặt của Mai ta cẩn thận nghĩ xem chuyện gì mà khiến nàng căng thẳng như vậy

Mai chậm rãi nói “có liên quan tới người và thiếu gia Sesshomaru”

Nghe vậy ta mở kết giới, ngăn cho cuộc nói chuyện giữa ta và Mai lọt ra ngoài

“chuyện gì?”

“chắc người không biết, phu quân ta có khả năng biết trước tương lai”

Ta hơi ngạc nhiên, quả là ta không biết, gật đầu bảo nàng tiếp tục

“chàng đạo này mơ thấy giấc mơ về người và thiếu gia, mơ... nhìn thấy thiếu gia đâm người và đẩy người xuống cửa địa ngục”

Cơ thể ta căng cứng, hoang đường... giấc mơ thật hoang đường Sesshomaru mặc dù hẳn lúc nào cũng lạnh lùng tàn nhẫn nhưng đối với người bên cạnh hẳn, sẽ không có chuyện hẳn làm như vậy trừ khi... trừ khi làm chuyện gì có lỗi với hẳn và lại vị trí của ta có phần đặc biệt, không thể nào hẳn lại tàn nhẫn như vậy và ta nhất định sẽ không gây tổn thương với hẳn

Ta thả lỏng một chút, vẻ mặt hoang mang khi này biến mất, nhẹ nhàng nói với Mai “Mai, đó chỉ là mơ thôi, ta biết khả năng phụ quân cô nhưng đôi khi sẽ có sự sai sót”

“không, tiểu thư... phụ quân ta chưa bao giờ đoán sai gì cả... ta không rõ vì sao người và Sesshomaru sẽ xảy ra sự tình đáng tiếc đó, ta nói ngài biết để người cẩn thận có thể có kẻ gian nào hãm hại giăng bẫy, thiếu gia Sesshomaru đã tận mắt chứng kiến ngài đi một lần rồi, không thể để ngài ấy lại tiếp tục nhìn người chết thêm lần nào nữa”

Mai khiến ta nhớ lại khoảng thời gian đó, nhìn thấy Sesshomaru đau lòng, lồng ngực ta lại nhói lên khó chịu, Mai nói xong chuyện cần nói cũng rời đi, còn ta thì ngồi đó rất lâu

Khoảng thời gian yên tĩnh đó ta nghĩ được rất nhiều chuyện như... ngôi sao mặt người đó có quan hệ gì với hẳn, sau đó sao hẳn có khả năng đem ta từ thế giới thật vào trong thế giới ảo này

Ta suy nghĩ rất lâu, hình như đã có đáp án cần tìm ta mới thả lỏng trở lại, định mở kết giới thì đã thấy Sesshomaru đứng sau lưng ta từ lúc nào

Ta có chút giật mình, hẳn nhìn ta rất lâu rất lâu như thể nếu ta vẫn cứ ngồi ngẩn ngơ chỗ này mãi hẳn vẫn sẽ đứng cạnh mà che chở, tự dưng nhớ đến chuyện Mai nói, ta có chút buồn bã đứng lên vươn tay ôm cổ hẳn

Hắn vỗ lưng ta trấn an, giọng nói vẫn lạnh nhạt như thường song đã dịu đi rất nhiều “Mai đã nói gì với người?”

Ta lắc đầu, ta vẫn ôm chặt lấy hẳn “không có gì đâu, tự dưng muốn ôm người thôi”

Ta không muốn tin những gì Mai nói nhưng sự xuất hiện đột ngột của Huyền khiến ta phần nào tin tưởng, ta có cảm giác ta quên thứ gì đó quan trọng, lâu lâu cứ loáng thoáng trong đầu rồi lại nhanh chóng vượt mất, cứ như bị quên mất vậy

Mai từ xa, chăm chú nhìn hai bóng lưng đang dựa sát vào nhau thăm buồn rầu, cô đã chăm sóc, chữa bệnh cho Tatsu nhiều lần, tuy nhiên cô cứ cảm thấy cơ thể của Tatsu cứ làm sao ấy, vừa thật lại vừa giả

Cô quay sang hỏi ý kiến của phụ quân, hẳn đưa mắt xa xăm hướng về phía Tatsu và Sesshomaru, khẽ nhắm lại rất lâu “ta không thấy được tương lai của nàng ấy”

Hắn đã nằm mơ, thấy Tatsu bị đâm bởi thiếu gia Sesshomaru, nàng to mắt ngạc nhiên lẫn kinh ngạc nhìn về phía ngài ấy tuy nhiên hẳn lại thấy ánh mắt của nàng lại không có sự thù hận, chỉ đơn thuần là không thể tin được thôi xen lẫn sự nghi hoặc

Không có sự hối tiếc, điểm cuối trong giấc mơ chính là ánh mắt của nàng ấy nhìn về hướng khác, tràn ngập đau khổ, thể lương chứ không hề nhìn thiếu gia Sesshomaru, người đã đâm nàng

Chắc chắn có vấn đề gì đó nhưng hẳn vẫn không nhìn ra, hôm nay hẳn quan sát nàng trong bóng tối, lặng nhìn tương lai của nàng, quả đúng như vậy, một màu sắc hỗn loạn sau đó là màu trắng xóa

“có lẽ thiếu gia và tiểu thư có duyên nhưng không phận rỗi” Mai buồn bã nép vào lồng ngực phụ quân nhà mình, cô là người duy nhất chứng kiến từng ngày thiếu gia Sesshomaru lớn lên, từng ngày Tatsu bước đến bên cạnh ngài ấy, tâm sự bầu bạn, cùng nhau vượt qua những trận chiến sinh tử và là người tận mắt chứng kiến khung cảnh ngày Tatsu ra đi, thiếu gia lúc ấy tuy bề ngoài không biểu hiện gì nhưng nội tâm chắc chắn không được yên ổn như vậy

Ngài lao vào chém giết kẻ địch, nếu lúc trước ngài cho kẻ địch còn chút hơi thở thì lần này chính là tiết đường sống của bọn chúng, cuộc chiến giữa hai tộc kết thúc, ngài ấy cũng trở nên lạnh lùng hơn bao giờ hết và càng ít nói hơn

Mai không rõ, làm sao thiếu gia sao có thể phát sinh tình cảm lên con người, hẳn ngài phải rõ rằng dòng thời gian của con người rất ngắn ngủi, kết quả của một người một yêu tất nhiên không phải là tốt đẹp

Sau trận chiến hai gia tộc một lần Mai giúp phụ nhân, mẫu thân của thiếu gia chữa trị vết thương cơ thể, buộc miệng nói ra nhưng lời suy nghĩ của bản thân, người chồng ta lên trần hồi lâu, ta cứ nghĩ ngài ấy sẽ không để trong lòng suy nghĩ vu vơ của ta, không ngờ đột nhiên ngài lại nói chuyện, giọng ngài ấy man mác buồn “không hổ là cha con, giống nhau thật”

Mai lúc ấy không rõ vì sao phụ nhân lại nói như thế, thiếu gia cùng ngài Inu no Taisho là cha con tất nhiên là giống nhau song Mai lại cảm thấy lời nói của phụ nhân lại có một tầng nghĩa sâu xa khác

Phải rất lâu Mai mới hiểu, ngài Inu đang qua lại với một cô gái loài người, nàng ta hiện tại đang mang cốt nhục của ngài ấy

Đứng từ xa nhìn khung cảnh ngái và cô gái đỏ cạnh, từng cử chỉ, ánh mắt âu yếm của cả hai nhìn nhau, họ như là đôi phu thê hạnh phúc nhất thế gian không giống như ngài ấy cùng với phu nhân, bao nhiêu năm trôi qua hai người tuy là vợ chồng nhưng vẫn tương kính như tân

Sesshomaru cũng đang ở đây, chứng kiến hình ảnh ấy, ánh mắt người trở nên xa xăm như nhớ về ai đó, có lẽ là tiểu thư, nếu bây giờ tiểu thư còn thì có lẽ hai người đã thành hôn và có thể sẽ có thêm một tiểu thiếu gia rồi, đáng tiếc chỉ là nếu mà thôi

Trở lại hiện tại, Mai được phu nhân đưa vào phòng, việc của riêng thiếu gia, hai người họ cũng không thể nhúng tay vào được

P/S: Thỏ thật không ngờ mình có thể chém đến mức như vậy =))))

hãy cổ vũ Thỏ để Thỏ có thể tung sức chém thêm nữa nhé ٩(^o^)

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38

Tạm thời sẽ ở lại chỗ Mai tạm vài ngày, ta không rõ vì sao ta lại dễ bị thương đến thế, có lẽ là do năng khiếu đi, Kagome lâm vào tình trạng nguy hiểm cũng nhiều song chưa chắc bị thương nhiều bằng ta, đã thế cô nàng còn không mạnh bằng ta đấy thế mà số lần bị thương của Kagome lại đếm trên đầu ngón tay còn ta cả ngón tay lẫn chân luôn

Thật đau khổ

Ngày thứ ba ta ở lại, Sesshomaru đã rời đi từ hai ngày trước, hẳn nói người được mùi Naraku và truy tìm Naraku, sẽ trở về nhanh thôi, hẳn không cho ta đi theo chắc lại lo ta lại bị thương với lại đây là trận chiến giữa hắn và Naraku, không liên quan gì tới ta nên hắn cũng không muốn ta can thiệp vào

Ta ngồi ngẩn ngơ ngắm khung cảnh trời chiều, những tia nắng mặt trời đã yếu ớt hơn rất nhiều, không còn vẻ nóng bức như ban trưa nữa tất cả cảnh vật xung quanh được bao phủ bởi màu vàng cam thật nên thơ vừa mang đến cảm giác bình yên đến lạ thường lại vừa tạo ra khung cảnh thật lãng mạn... bây giờ có Sesshomaru thì hay biết mấy nếu có hắn có lẽ bây giờ ta vẫn còn lười biếng tựa đầu vào vai hắn ngồi ngắm đến tối chờ cơm rồi

“Mai... có phải người phát hiện điều gì không?” Mai nhàn nhã nằm trên sạp tre của phu quân mình đặt dưới bóng râm, thưởng thức một vài miếng hoa quả khô do chính tay mình làm, ta khẽ liếc cô rồi dời mắt đi, từ lần khám mắt cho ta, ta cảm thấy Mai có gì đó khác lạ nhưng không chắc chắn lắm nên mới không nói ra, điều này ngày càng rõ ràng hơn nên ta mới mở lời hỏi

“tiểu thư, để tôi kể ngài một chuyện nhé”

Mai ngồi dậy nghiêm túc nhìn ta, tự nhiên khi không lại kể chuyện, Mai không phải là người thích nói chuyện phiếm ta gạt đầu ngồi nghe Mai kể

“xưa có một hòn đảo cứ mỗi thập kỷ lại xuất hiện một lần, người ta gọi nó là đảo Horai hòn đảo trong truyền thuyết, cũng có thể coi nó là hòn đảo bất tử bởi vì người trong hòn đảo đó cho dù bao nhiêu năm trôi qua điều không già đi”

Tên hòn đảo này ta biết, ta từng nghe cha của Sesshomaru nói qua, hòn đảo được cai quản bởi bốn yêu quái tàn ác tự xưng là tứ chiến thần và ta từng đến đó một lần và cũng chỉ một mình

Mai tiếp tục “và nơi đó cũng có thể tạo người mà không cần có sự kết hợp giữa nam và nữ, chỉ cần có máu người đó, sẽ tạo được một cơ thể hoàn toàn giống với người đã bị lấy máu”

Lời Mai nói làm ta nhớ đến một đoạn phim Inuyasha, đó chính là phân đoạn Kikyou bị hút máu bởi một kẻ trong tứ thần, 50 năm sau quay lại, Inuyasha chiến đấu với bản sao của Kikyou, những kẻ đó đã tạo thêm một Kikyou nhờ vào máu mà chúng lấy được khi đó

Ta lúc đó hình như là đầu có bị lấy máu đâu, nghi hoặc hướng về Mai

“phải, có lẽ người cũng đến đó một lần và không có bị thương gì tuy nhiên ta vẫn thắc mắc làm sao chúng có được thân thể của người... người đang thắc mắc sao ta biết được phải không, thực ra ngay từ khi ta gặp lại người khám bệnh cho người, ta đã thấy cơ thể người có chút không đúng liền nhờ những mối quen biết nhờ họ điều tra, và trong đó có một kẻ may mắn thoát được hòn đảo đó kể cho ta nghe mọi chuyện rằng đã từng thấy người ở trong một trũng nước không lộ được bảo vệ bởi những rễ cây che kín lấp và việc này ta mới biết ngày hôm qua”

Và ta được phát hiện bởi 20 năm trước, kẻ nhìn thấy ta lúc ấy Mai nói hẳn rất kinh ngạc bởi ta đã mất rất lâu vì sao lại xuất hiện ở đây, song bởi vì gấp gáp nên không thể ở lâu phải rời khỏi, khi thoát khỏi đảo người đó bị thương rất nặng phải điều dưỡng gần chục năm mới thối khá hơn, khi nghe Mai kể về ta, người đó đã đem toàn bộ sự việc hẳn thấy được ở đảo Horai cho Mai nghe

Song ta vẫn không hiểu, việc này có liên quan đến thân thể của ta sao

“Tatsu hiện tại tôi không thể nào kết luận cơ thể người có phải là cơ thể mà đồng bạn ta đã thấy hay không nhưng ta vẫn khẳng định cơ thể cô có chút vấn đề và có thể liên quan đến hòn đảo Horai này”

Ta gật đầu hiểu ý Mai, đem nghi vấn này đặt ở trong lòng, giờ ta rất cần một câu trả lời chính xác cơ thể này của ta chính xác là được đem từ đảo đó thì làm sao Huyền có thể di chuyển ta từ quá khứ đến tương lai chứ, mà khoan nếu cả ngoài đời thật hắn còn có thể thì sao quá khứ hắn lại không thể

Lại thêm một vấn đề rồi rắc cần giải quyết, thật mệt a

Sáng sớm, ánh mặt trời sáng lạng không hề keo kết mà phủ lên đồng cỏ xanh mướt thêm ánh kim sa lộng lẫy khiến thiên nhiên tươi đẹp hơn

Tiếng nước suối róc rạch chảy từ thượng du đổ xuống tạo nên dòng suối trong vắt mang theo bao nhiêu cánh hoa và lá khô vơi cả hơi thở của núi rừng vào buổi sáng tinh mơ

Ánh mặt trời chói mắt khiến ta tỉnh dậy, dụi mắt có chút khó chịu với ánh sáng ấy, ngược mặt lên đã nhìn thấy cái cảm bóng loáng của Sesshomaru, hắn đang nhắm mắt dưỡng thần, ta từ trong lòng hắn chậm rãi rời khỏi

Cánh tay hắn đột ngột giữ eo ta kéo ta trở lại

“chào buổi sáng Sess” ta đặt nụ hôn nhẹ lên trán hắn

Hắn ừ một tiếng, không hề có ý định buông ta ra, ta ngoan ngoãn ngồi trong lòng hắn một chút dù sao mấy ngày không được gặp hắn rồi, nghe Jaken kể trong vài ngày không có ta bên cạnh, Sesshomaru đã tìm đến nơi ẩn náu của Naraku và cùng Inuyasha đánh Naraku bị thương rất nặng, theo lời lão kể Sesshomaru cũng bị thương nhưng không nặng cho lắm chừng nửa ngày đã khỏi hoàn toàn là liền đến đón ta

Vòng tay qua cổ hắn, cọ cọ mặt vào túm lông siêu mềm mướt của hắn, quả thực nếu không đụng vào nó thì thôi đã đụng tới lại không muốn rời xa, chào oi sao lại có thể mềm mại đến mức này

“đừng nghịch”

Ta hé một mắt liếc hắn, muốn ta đừng nghịch túm lông của người thì tốt nhất người bỏ móng vuốt của người khỏi hông ta ngay

ta quần a... từ khi nào mà hắn trở nên có chút háo sắc thế này mà kệ đi...ta thích được rồi

“Sesshomaru sama” Jaken mệt mỏi chạy đến, trên tay có vài con cá cùng với một con gà, ta lục lọi balo chỉ dư lại còn chút xiu gia vị, sẽ không đủ cho vài ngày tới ta thờ dài một tiếng, nên trở về gom một mẻ rồi

Tách Sesshomaru, tới nhận cá và gà rừng từ tay Jaken, tới bờ suối làm cá và gà, Sesshomaru vẫn ngồi yên trên tảng đá, đôi mắt màu hổ phách vốn lạnh lùng trong suốt không tiêu cự nhìn ta ánh lên ý cười, trở nên nhu hòa đi rất nhiều

Ta vô tình bắt gặp ánh mắt ấy của hắn, mặt bỗng chốc nóng lên rất nhiều nếu không phải tay ta đang bần thì đã ôm mặt hét toáng lên xấu hổ, cúi đầu cố sức tập trung lên con gà đáng thương sắp vào bụng của ta

Jaken cách không xa đang hi hục đốt lửa, lão đã quen sống bên ngoài nên việc đốt lửa ta luôn giao cho lão, nói thật nấu ăn đối với ta không vấn đề gì nhưng đốt củi lửa thì không, chả hiểu sao ta làm bao nhiêu cách cũng không thể đốt được, khói mù bịt bùm và sau nhiều lần không thành công ta vứt quách công việc đó cho Jaken luôn, ta chỉ nhận nhiệm vụ nấu ăn thôi

Xử lý nguyên liệu sạch sẽ, cá thì ta tìm những cành cây khô nhỏ tước chúng rồi xiên cá, còn gà thì thêm một chút gia vị rồi bao trong giấy bạc, sau đó đem đi nướng

Không bao lâu sau mùi hương của thức ăn tỏa ra, cái bụng của Jaken kêu lên ồm ồm, ta buồn cười cầm xiên cá chín nhừong cho lão trước

“Tama...” âm thanh của thiếu nữ vang dội đến, hành động cá sắp đưa đến miệng ta đột ngột tạm ngưng ngó sang phía phát ra tiếng gọi, ra là Kagome có cả Kirara nữa, chuyện gì vậy nhỉ

“Kagome? có chuyện gì sao?” nhìn mặt em ấy có vẻ hốt hoảng, ta chậm rãi cầm cây cá nướng trở lại, phải mong đứng dậy đón Kagome

“thật có chuyện cần nhờ chi?” Kagome gãi đầu ấp úm, ta nghi hoặc nhìn em ấy, sực nhớ còn mấy ngày nữa đến ngày tổ chức lễ hội mùa xuân rồi thì phải, nhớ năm trước mặc dù ta không nhìn thấy nhưng ông nội phát hiện ta có khả năng tâm linh nên giao nhiệm vụ, song bởi vì ta chỉ có tập vào buổi tối, thời gian có chút lâu nên ngay khi ý định của ông nội bắt đầu thì liền lòi ta đi tập

Ta thầm nhớ lại khoảng tập luyện địa ngục đó mà thật cả lòng đã vậy ông không hề cho ta một tia cổ vũ, rất nghiêm khắc cũng may có đi và Kagome giúp nếu không ta nhất định vứt cây quạt, dụng cụ tập luyện thẳng xuống đất luôn

“sao không phải là em mà là chị?” ta hí hắt dò xét Kagome, con bé đến hiện giờ đã có khả năng trở thành miko rồi, sao ông không giao này cho con bé mà lại nhờ ta, ta cả năm đầu có luyện tập xuyên bây giờ có chút cứng sợ sẽ có khó khăn đây

“em còn mấy ngày nữa là kiểm tra rồi?” Kagome cúi đầu đến mức thấp nhất, ta ôm trán cảm thán con bé này có trời phù hộ, gặp chuyện liền có người giúp có ai như ta bây giờ ta cần người thay thế ta nhảy đây, có ai giúp không chứ mà nhảy vũ điệu cổ cũng không thể ngày một ngày hai, Kagome suốt ngày ở chiến quốc làm gì có thời gian tập, không nhờ ta thì nhờ ai đây

“em trở về đi, ta về sau”

Đợi cho đến khi Kagome đi xa, Jaken đã ăn xong con cá thứ hai quay đầu sang nhìn ta “con bé nguoi nhờ nguoi việc gì thế”

“nhảy điệu Kagura cho ngày lễ mùa xuân sắp tới của đền ấy mà, vì năm trước ta cũng đã nhảy và rất ư thành công nên ông nội nhờ ta lần nữa”

“bây giờ nguoi trở về ...?”

“không chừng hai ba ngày nữa”

Ngươi nghĩ sao vậy, ta xa Sesshomaru mấy ngày gặp mặt nhau chưa tính một ngày rồi liền rời đi, ta dù vô tâm cũng không đến mức đó

Đến đêm nhân lúc hai chủ tớ Sesshomaru và Jaken nghỉ ngơi, ta dẫn Ah Uih đi đến đồng cỏ bằng phẳng đến tập luyện, vì không có quạt nên đành tưởng tượng múa tay không, sẵn tiện mặc một kimono mượn từ Mai, đôi phần giúp ta luyện tập

Lâu rồi không ôn luyện nên vài động tác đầu có chút trục trặc song được vài phút thì ta nhớ lại dần động tác cũng mượt và nhuần nhuyễn hơn

Gần đến đoạn cuối, tiếng xì xào bên trong cánh rừng khiến ta cảnh giác, động tác ta vẫn giữ nguyên như vậy bất động đứng yên, cảnh giác nhìn vào khu rừng tối mực, cẩn thận tiến đến

Luồng yêu khí cực mạnh hướng đến, Sơ nha từ xa tiến tới chặn yêu khí tấn công ta, tay nhanh chóng bắt lấy kiếm rồi chém về phía yêu khí, lập tức nó biến mất không tung tích để lại một luồng gió lớn để trốn thoát

“Tatsu... kẻ đó là ai thế?” Jaken ngáp dài ngáp ngắn bước đến ta nhìn lão rồi nhìn Sesshomaru đứng phía sau, lắc đầu đi tới “không biết... kẻ đó đột ngột tới rồi cũng đột ngột đi”

Giờ ta mới để ý, xung quanh đây có một luồng yêu khí khá nồng, tại sao ta lại tấn công nhỉ dù ta là pháp sư nhưng ta nhớ ta chưa hề làm gì tới chúng nên thân phận chưa chắc bị bại lộ, đồ thừa điệu nhảy cũng không phải, cái này chỉ là tập chưa thể phát huy đến mức có thể thanh tẩy thường thấy

“có lẽ bài múa của nguoi quá khó coi mới bị yêu quái tấn công đấy”

Bốp... Bốp... hai cục u từ từ mọc lên trên đầu lão Jaken, ta hậm hực dậm chân bỏ đi

“nguoi là yêu quái hay con người?” tiếng của ai đó xuyên qua màn đêm, ta cup mí xuống đoán xem có bao nhiêu người ở phía trước, kiếm đã tra vào vỏ giờ lại chậm chậm rút ra

“Người... thì sao mà không phải người thì sao?”

Không chờ ta tự tấn công hay tìm cách cho kẻ đó xuất đầu lộ diện, bóng đen trong rừng chậm chạp bước đến, tổng cộng ba người đàn ông và một người phụ nữ che mạng đang được ba người kia bảo vệ

Đã đêm khuya còn đeo mạng che, không rõ là nữ nhân này cố tình để không ai nhìn thấy hay chỉ là khu rừng có quá nhiều côn trùng cho nên cô ta bắt buộc phải mạng, những người đó bước càng gần ta càng bình tĩnh xem họ muốn gì trò gì

Người phụ nữ nó bảo mấy kẻ kia tránh qua một bên, nàng ta bước đến chỗ ta khẽ cúi người chào hỏi “đàn nữ là Sakura vừa nãy vô tình thấy kiếm sĩ đuổi yêu quái” nàng ta thẹn thùng nhìn ta, ta nhìn lại nàng có chút kỳ dị, này bà đây là nữ, nữ chính cớ gì không có phải bách hợp đâu

Khoan... khoan đã... kiếm sĩ... hình như có gì đó sai sai

“à vị tiểu thư... đang nói ta đó hả?”

Thấy nàng ta gật đầu, khoe miệng ta giật giật không thôi, đùa nhau sao, ta là nữ đó... là hàng chính tông chính hiệu đó, ôm trán đầy bi phẫn

“yêu quái vùng này không rõ vì sao gia tăng đột biến, khiến dân chúng trong làng gặp nhiều khốn khổ, một vài pháp sư trong làng nói rằng nguyên nhân là do lời nguyền”

“lời nguyền? tiểu thư hãy giải thích rõ” ta trầm giọng hỏi, lâu rồi chưa diệt yêu quái nên có chút ngứa tay ngứa chân, bởi vì nghe khi giải quyết được sẽ có tiền thưởng hậu hĩnh nên nhận vậy

“vâng, lời nguyền thuộc về tòa thành ‘yêu quái đầu’, đáng nhé nó có tên hoàng hoàng nhưng mọi người xung quanh đều gọi nó là tòa thành ‘yêu quái đầu’ người ta kể rằng có đầu của một tên yêu quái đã bị đánh bại bởi tổ tiên của người sống trong tòa thành đó và được chôn cất để phòng ngừa yêu linh sau đó tòa thành được xây ở nơi đất đó”

Hề... nghe có vẻ ly kỳ nhỉ “sau đó thì sao?” ta đoán không nhầm chắc chắn tòa thành đó liền bị yêu quái ám đi

“chỉ là không ngờ đến yêu quái sống trong tòa thành lại làm hại đến con người và không có thần chủ nào tác dụng với chúng hết và thần nữ cũng những người dân trong làng bắt đầu đi tìm nhưng pháp sư có khả năng tiêu diệt yêu quái sao đó kết quả điều tồi tệ, nhưng pháp sư được mời điều bị chúng giết chết đáng lẽ không còn tia hy vọng không ngờ lại nhìn thấy ngài đây đánh đuổi được chúng nên dân nữ mạn phép cầu ngài trở về thành diệt yêu quái”

Nghe vậy ta sáng khoái đáp ứng với nàng ta, không biết có phải ta hoa mắt không, mặc dù rất rất nhanh nhưng ta thấy được ánh mắt của nàng ta lóe lên ánh sáng kì lạ, dẫn mọi người đi trước, ta sẽ đuổi theo sau, đợi tất cả khuất bóng ta đi đến chỗ Sesshomaru hẳn này giờ không lộ diện nên bọn người kia không phát hiện chỉ trừ nữ nhân kia, ban này lâu lâu lại lơ đãng nhìn về phía hắn vài giây

Ta nhìn Sesshomaru, hắn cũng nhìn ngược lại ta gương mặt cũng không có gì thay đổi cả tuy nhiên lại có kẻ dám cười nhạo ta một cách công khai, đó chính là Jaken, lão già chết tiệt nhìn cười này giờ bây giờ lão mới cười đã thế còn cười đến nổi ôm cả bụng

“ha ha ha người coi kia đường đường là một nữ nhân lại bị hiểu nhầm là một nam nhân ha ha ha ta cười chết mất”

Lòng ta nghe thêm vài tiếng pháp pháp, mũi tên xuyên lồng ngực, chết tiệt có biết là ta đang trị thương nên phi bó ngực không, nếu không ta cũng đâu có lép đến nổi mà bị hiểu nhầm

Đánh cho lão ếch này thêm vài cái u đầu, ta xoay người đến Ah Uh lâu bộ đồ nam, đừng hỏi làm sao ta có bởi vì lúc trước tiện cho việc di chuyển lần chiến đấu, ta không ít lần mặc đồ nam nhưng những lần đó tần suất mặc cũng cực kỳ ít nên đồ cũng rất hiếm khi mặc đến, lỡ bị hiểu lầm cho bị hiểu lầm luôn, ta cũng lười đi giải thích

Búi tóc lên gọn gàng, dùng bút chì kẻ mày cho thêm đậm, xong xui ta mới rời khỏi tiền đến chỗ Sesshomaru

“Sesshomaru ta đi chút rồi về” ánh mắt có long lanh để nài nỉ mặc dù biết là hắn cho nhưng cũng phải làm dáng một chút

“ta đi với người”

Lắc đầu từ chối “không được, ta sợ họ sẽ bài xích người là yêu quái với lại...” cái cô nàng Sakura ban này lại hay liếc mắt về phía hắn, ta không an tâm biết là hắn không động tâm đâu nhưng phòng ngừa vẫn hơn

“sao...?” hắn nheo mắt hỏi

“với lại... thôi thôi với lại người là yêu quái không tiện” ta cắn môi từ chối trả lời, quắc đầu qua một bên che dấu khuôn mặt đang có chút bối rối của mình, len lén nhìn hắn thì thấy khóe môi hắn hơi nhếch lên có chút vui vẻ, càng làm ta lúng túng thêm thôi, dậm chân đùng đùng bỏ đi kèm theo lời nói trước khi rời đi “ta về nhanh thôi, ít nhất là sáng mai” đi chừng vào bước vội vàng quanh lại, hôn bất ngờ lên khóe môi hắn xong liền thẳng chân rời khỏi

Ya... xấu hổ chết được

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39

Hóa ra nàng ta là công chúa của tòa thành mang tên ‘yêu quái đầu’ do lo lắng cho dân chúng mới đích thân cùng cận vệ đi tìm pháp sư, ta cẩn thận đi theo sau mọi người vào thành, quả là mệnh danh yêu quái đầu ta có thể cảm nhận được chỗ này chính là trung tâm của nguồn yêu khí, nó bao bọc hết tòa thành này

Ta được sắp xếp vào phòng nghỉ, được phục vụ rất chu đáo có điều vì cảm thấy trong phòng rất ngột ngạt nên liền ra ngoài, ngay lúc đó nhìn thấy một cái xác đã che chiếu khiến ra ngoài đem đi chôn cất, liền tò mò hỏi lão quản gia đứng cạnh ta

“đó là người thứ bảy rồi” ông thờ dài buồn bã, tuổi 40 mà cứ như 50, 60 tuổi vậy “đức vua đã giết hết tất cả những kẻ cố tiếp cận căn phòng của ngài”

“ông có nghĩ rằng đức vua của ngài bị quỷ ám không?”

“cũng có thể, yêu quái thường xuất hiện vào buổi tối khuya, pháp sư chờ một chút nó sẽ xuất hiện thôi”

Ta gật đầu, mắt lơ đãng nhìn về một góc tối, tâm trạng tỏ ra một chút hứng thú, ta muốn xem kẻ đó muốn làm gì đây

Không cần ta đợi lâu, trên bầu trời bắt đầu có một lốc xoáy đen khổng lồ, ở trung tâm một đầu quỷ da xanh ngất xuất hiện ánh mắt đỏ hung tợn nhắm thẳng xuống thành tấn công, bật nhảy lên nóc nhà, ta dùng chiêu phong thương tấn công nó kết quả nó bị chế làm đôi, mọi người vui mừng chưa lâu, vết thương nhanh liền lại như ban đầu

Ta thấy có gì đó không đúng lắm sử dụng chiêu cũ một lần nữa, lần này cũng y hệt lần trước, nhưng đã cũng đã xác định được đó là ảo ảnh do yêu quái

tạo ra, lâu rồi ta mới sử dụng bùa chú không rõ còn tác dụng không, xuất ra hai lá bùa ném đến đầu quỷ, tức khắc nó biến mất theo tâm bùa ta tạo ra

Quả nhiên là ảo ảnh và cũng hên năng lực không bị bào mòn qua nhiều năm không sử dụng, ta thờ phào nhẹ nhõm, còn cô công chúa Sakura kia, ánh mắt của nàng ta vô cùng bình tĩnh, khi yêu quái xuất hiện nó đã lao tới tấn công song nàng ta vẫn không một tia nhút nhích, tin tưởng ta đến thế hay nàng ta biết rõ đây là ảo ảnh ? hay nàng ta không phải là ...

“pháp sư... cảm ơn pháp sư giúp chúng ta đuổi được yêu quái” giọng nói già nua của lão quản gia làm ta giật mình, cắt đứt dòng suy nghĩ của ta, ta cười nhẹ khiến tốn bảo “không có gì, ngài không cần cảm ơn đây là công việc của ta” đúng vậy đã nhận tiền thì phải làm cho tròn nghĩa vụ và lại lão cũng chuẩn bị mất đồ đi, ta không phải pháp sư chính nghĩa đâu, ta là dân bốc lột đây

Sau đó ta tiếp tục công việc, đi tiếp cận phòng của đức vua, của phòng mờ một khoảng rất nhỏ đủ một con mắt nhìn, đáng vẽ gầy ốm đang ngồi khoanh chân gác đầu xuống, thanh kiếm luôn được cầm trên tay, đôi mắt lờ lững sáng ngời đáng sợ, ta neho mày nhìn chăm chăm hẳn

Kẻ đó đã không còn là người nữa rồi... đây là suy nghĩ trong đầu ta khi ta nhìn thấy hẳn, một con quỷ đang ngự trị bên trong cơ thể và bị kẻ nào đó điều khiển nhưng kẻ đó là ai mới được ?

Người ta nghi ngờ bây giờ chỉ có cô công chúa kia mà thôi, có điều nàng ta rõ ta là pháp sư sao còn cố tình mời ta tới, không sợ ta diệt được yêu quái, đồng bọn nàng ta hay sao

Thu hồi suy nghĩ, chậm rãi trở về phòng, ta nói tất cả suy đoán của ta cho quản gia nghe, ta biết chắc thế nào ông cũng báo cho cô công chúa kia, nếu cô ta quả thật là yêu quái sẽ rất nhanh tìm tới ta thôi

Ta đoán không sai, vú nuôi của nàng ta đến phòng nghỉ của ta mời ta đến gặp nàng, ta phui lại vết nhẵn của đồ rồi đi theo lão, trong đầu suy tính xem ả sẽ ra tay với ta như thế nào, sẽ đem ta đi đâu nhưng chưa kịp đến nơi, một đám người chạy tới lôi ta đi đến phòng của đức vua, bây giờ ta mới nhận thấy yêu khí từ tên vua đó, hẳn bước khỏi phòng, cảm thanh kiếm nhật sắc bén hươu lung tung mấy người lính xui xẻo không chết cũng bị thương nhẹ ở cánh tay

Ta đẩy kẻ đầu xỏ đang kéo ta qua một bên, nhìn vị đức vua từ con người dần biến thành yêu quái với hai chiếc sừng to tên đầu, mái đầu dài rối nùi như ổ quả, màu da nâu đỏ cùng với đôi mắt vàng khè và bộ răng nhọn hoắt sắc bén

Hắn gầm gừ như một con thú dữ mới xổng chuồng nhăm nhe tấn công người bên ngoài, hẳn nắm lấy một kẻ hầu làm con tin liền phá nóc nhà nhảy lên trên, ta đuổi theo nó lên trên, ta rút kiếm sẵn sàng chiến đấu, có một chút rắc rối bởi mỗi lần ta định chém chết nó thì nó liền giờ kẻ hầu lên trước kiếm, khiến ta không thể kết liễu hẳn được

Đợi một lúc lâu, thấy thân ảnh nhấp nháy mới chợt nhớ tên này này giờ không hề tấn công ta, nó chỉ lùi về sau thôi như thể... đang kéo dài thời gian vậy, ta bỏ qua hẳn đi tới phòng của công chúa Sakura, không thấy bóng dáng nàng ta đâu, sâu vào trong lại phát hiện một cái xác giống hệt công chúa Sakura kia, ta kiểm tra hơi thở và cơ thể phát hiện cơ thể người này đã chết, liền hiểu được mọi chuyện vừa phát sinh trong đêm nay

Yêu quái cải trang thành công chúa, sau đó chiếm lấy thành này, bởi vì quá nhiều pháp sư nơi đây bị giết không một ai dám đến gần tòa thành nên ả ta bắt đầu đích thân lên đường tìm những pháp sư đem về đây để ăn thịt, ta đoán được bởi trước kia đi diệt yêu quái cũng gặp vài ba trường hợp thế này

Nói đến ăn thịt người, ta liền nhớ đến hình như có thêm một pháp sư được mời đến đây nhưng ta không hề thấy hẳn, xem chừng bị ăn rồi

Ta rời khỏi phòng, đi tìm yêu quái đầu sỏ gây ra vụ việc này, bởi vì yêu khí nơi đây quá nồng nên tìm được nó lại là một vấn đề

Một bóng dáng thướt tha đi tới, ta cười nhẹ đi đến chỗ nàng ta và hỏi thăm “công chúa... đêm khuya nguy hiểm công chúa hãy mau chóng trở lại phòng”

“không... thần thiếp muốn đưa pháp sư đến một nơi”

Tới rồi... ta sắp được yêu quái ăn thịt rồi

“vâng... mời công chúa” ta vẫn giữ giữ nở nụ cười nhẹ nhàng lịch thiệp mời phái yêu đi trước chỉ đường

Nàng ta dẫn ta đi xuống dưới tầng hầm, phải đi qua rất nhiều bậc thềm mới đến được nơi cần đến, trên đường nàng còn nói ta biết rằng phía dưới chính là nơi chôn cất đầu của yêu quái và muốn cho ta thấy nó

Ta trong lòng cười nhạo tiểu nhân dẫn đường phía trước, chứ không phải muốn ăn thịt ta sao

Đến một ngõ cụt, nàng ta soi đèn dầu xuống một cái hố sâu cho ta thấy xác của bao nhiêu pháp sư bị yêu quái ăn thịt, những tấm bùa chú rách nát không kịp sử dụng hay những chuỗi dây trừ tà còn đeo trên tay

“thiếp muốn cho ngài xem những bộ xương còn sót lại của những pháp sư can đảm đến đây diệt trừ yêu quái”

“ngươi đưa ta đến đây để khiến ta giống bộ xương này?” ta cười khẩy với ả

“đúng vậy ta kêu ngươi đến đây để ăn thịt và hút lấy linh lực của ngươi, ăn được ngươi rồi ta có thể bù được những xác người cần thiếu có thể giúp ta lấy lại thân xác của ta như xưa”

Phập... Sơ nha cắm vào tim ả, khiến cho ả trở lại nguyên hình của yêu quái, ả ta chỉ còn lại cái đầu quý màu xanh dương tái nhợt, răng nanh đầy sắc nhọn găm giữ với ta, cái đầu lơ lửng chạy trốn khỏi tầng hầm, ta cũng nhanh chóng đuổi theo

Yêu khí của nàng ta quá mạnh, ban nãy nếu ta không kịp thời tấn công có lẽ cũng sẽ giống như những pháp sư khác trở thành bộ xương trắng trong cái hố này đây

Ả phá nát nóc nhà nơi phòng của công chúa thật sự, ta không rõ ả ta tiếp tục làm gì song vẫn phải gấp gáp chạy tới phòng, nhìn thấy ả đang hút linh lực được giấu trong cơ thể công chúa thật, ta lao tới khảm cho ả một nhát ngay mặt

ả tức giận vì ta để lại vết sẹo trên mặt ả, ta nhân lúc ả còn chìm đắm trong cơn thịnh nộ lại thêm một vết nữa tiến đến thêm một vết thương bên mặt

“ngươi có yêu khí mạnh đến thế vì sao ngay từ đầu không xuất hiện mà lại phải lén lút” trước khi để nó chết, ta cần làm rõ vài chuyện

“bởi vì có một yêu khí mạnh hơn ta, khi ta xuất đầu lộ diện sẽ bị nó điều khiển”

Yêu khí mạnh hơn ?

“Naraku... đó chính là hắn có điều ẩn đã không còn khu vực này nữa, ta không cần phải giếm trong cái tòa thành này nữa”

Nói xong ả liền nhả một lượng chướng khí mạnh sau đó tiếp tục phá thêm một cái nóc nhà vô tội thoát ra ngoài, ta kịp bịt lại mũi thoát bằng cửa chính, ả đã bay lên cao ta không thể dùng phong thương bởi có dùng chiêu cũng không tới được ả, xem ra lần này để ả thoát rồi

“Thương long phá” một tiếng trầm vang lên giữa màn đêm, ta ngược lên nhìn

Đầu yêu quái đã bị tàn ngang xẻ bảy, ngoài ra còn có bóng trắng vô cùng nổi bật giữa màn đêm, đó là Sesshomaru hắn giúp ta giết yêu quái, người trong thành chạy tán loạn vì hắn, ta cố gắng trấn tĩnh mọi người nói hắn chính là yêu quái tốt, không hại người và hắn là... là thuộc hạ của ta

A ha ha nói là thuộc hạ cũng không đúng, phải nói ta là sư phụ nghe có lẽ oai phong hơn nhi

Yêu quái bị tiêu diệt, bình minh vừa đến, ta đến nhận tiền công kèm theo lời cảm ơn của lão công thần, đức vua bởi vì yêu quái nhập và điều khiển kết cục không thể thoát khỏi chính là biến thành tro bụi, công chúa sẽ được chôn cất theo nghi lễ hoàng gia

Rời khỏi thành, bóng ánh màu trắng ta nhanh chóng nhận thấy, vui vẻ chạy tới hắn đưa mắt nhìn lên bầu trời xanh đang suy nghĩ cái gì đó, thấy hắn có vẻ thất thần ta bèn nắm lấy bàn tay hắn lắc nhẹ

“ngươi suy nghĩ về Naraku ?”

“ừm...”

“ngươi nghĩ sao về việc bọn yêu quái hoành hành thành sau khi hắn ta biến mất không ?”

“nó chỉ là những kẻ sợ Naraku thôi”

Quả đúng là vậy, nếu không phải sợ Naraku chắc đã không cần phải trốn chui trốn nhủi thế này rồi

Thật sự vào lễ hội ta muốn Sesshomaru có mặt ở đó để có thể nhìn thấy ta múa, tiếc rằng hắn không thể nhảy qua giềng ăn xương, đành phải nhờ Kagome dùng máy quay lại rồi, ta bức bội trút lên mấy viên đá nhỏ lên đường, lầm nhảm ai oán vài câu

Hắn không để tâm lắm, trên đường vẫn nắm chặt tay ta như thường

“Sess... khi tay nhảy điệu Kagura, ta sẽ nhờ Kagome quay lại cho ngươi xem nhé”

“được”

Nghe hắn trả lời, ta thậm chí vui vẻ trở lại, vu vơ hát vài câu

Nhìn thấy dung mạo của chàng

Như gió mát trăng thanh

Như quen biết ở chốn trần gian

Nhìn quanh lưu luyến

Thời gian như ngưng đọng

Là trùng phùng lại như vừa gặp gỡ

Triền miên quyền luyến, nhớ nhung của chàng

Hơi ẩm nơi bàn tay ta lan tràn

Đừng nên dối lừa, lãng phí thời gian

Một nửa ngây ngô, một nửa hồn nhiên

Đếm bao năm tháng chỉ vì đợi hoa kia nở một lần

Dù cho đi rồi trở về, lỡ mất rồi lại sánh vai

Vui sầu mừng lo của chàng ta điều đoán được

Ba ngàn loài hoa chỉ vì mình chàng mà lưu luyến (*)

(*) bài hát phồn hoa, nhạc phim tam sinh tam thế thập lý đào hoa

Ta cười tít mắt, bài hát này ta rất thích không biết tại sao rất hợp với hân, tính cảm của ta dành hân ta không rõ nó sâu đậm đến mức nào mà cho dù thế nào đi nữa, ta cũng sẽ tìm mọi cách có thể ở gần hân, sẽ không rời bỏ hân như lúc trước

Về tới nhà ta khuya, ta không dám đánh thức mọi người nên đành dùng phương pháp bất đắc dĩ để vào nhà đó chính là leo cửa sổ vào, Kagome không có trong phòng tức là chưa về, không phải sắp thi giữa kỳ sao mà vẫn còn ở bên kia giếng chứ, ta lắc đầu khó hiểu

Không cần tắm rửa, hôm nay ở ở dơ một bữa thay lại bộ đồ ngủ leo lên giường đánh một giấc say nồng

Sáng tinh dậy, vẫn như trước ta đi quét lá trước cổng đền, những bác hàng xóm quen thân nhà ta đi ngang, ta không tiếc lời chào hỏi vui vẻ với mọi người

“buổi sáng tốt lành, cụ Naru”

“ô buổi sáng tốt lành Tama, bệnh viêm thần kinh của cháu khỏi rồi sao ?”

Ta ngẫm, ông nội bao nhiêu bệnh bình thường sao ông không báo mà lại báo cái căn bệnh kỳ lạ này, hôm trước là bệnh viêm gan B rồi máu trắng bây giờ là viêm đường thần kinh, có bao nhiêu bệnh ông khai ra hết luôn cho rồi đi

“A... cháu khỏe rồi... cảm ơn cụ quan tâm ạ”

Quét xong ta trở về, phụ giúp ông nội về lễ hội gần đến kèm theo lời cảnh cáo nhẹ nhàng lần sau hãy kiểm một căn bệnh người thường có thể mắc bệnh, lỡ đâu ông buộc miệng gán cho ta căn bệnh thế kỷ chắc ta chết mất

Vào phòng, ta giật mình vì cái đồng màu hồng phấn trực mắt nhìn kỹ lại hóa ra là Kagome, nhìn trong không khỏe nhỉ, ta đến sờ trán con bé

Trán rất nóng, nhìn vào nhiệt kế để cạnh giường là 38,6 độ, sốt rồi

“em muốn ăn gì không để chị nấu cho”

“không có khẩu vị chị ơi” con bé yếu ớt lên tiếng

“để chị xuống dưới pha cho em chút chanh mật ong ấm thông cỏ nhé “

“vâng”

“con bé Kagome lâu rồi mới bị bệnh nhỉ ?” ông nội bận cầm tờ báo sáng chăm chú đọc, khổ nỗi phải cầm tờ báo cách xa mình cả chục mét, già rồi nên mắt có chút không nhìn rõ mà ta đã mua kính lão cho ông rồi thế mà vẫn không chịu đeo vào

“cháu lần đầu tiên thấy Kagome bị bệnh đấy” ta vội đi loay hoay trong bếp

“con bé từ nhỏ vốn khỏe mạnh mà” đi ném thử cháo rau củ xem vừa miệng chưa, ta cũng vừa pha xong ly chanh nóng liền đem lên phòng Kagome

“đây chanh nóng mật ong đặc biệt ngon nhất thế giới không có ly thứ hai” ta hùng hổ đem đến giường Kagome rồi đặt vào tay Kagome “em uống đi lát nữa cháo nguội đi sẽ đem lên, ăn xong ngủ một giấc sẽ khỏe thôi”

Bởi vì thời gian chỉ còn 4 ngày, ta tập trung cao độ vào vũ điệu Kagura cổ, ông cũng ở một bên giám sát chỉnh lại động tác

Giữa chừng cả nhà nháo nhào lên vì một cậu thanh niên đến thăm tên là Hojo, tình địch số 3 của Inuyasha ... hờ có lẽ hấp dẫn đây có điều ta không quan tâm, dù sao cũng là tình địch Inuyasha chứ không phải ta

Ta tự mình ở trong phòng tập hai ngày, sang ngày thứ ba mới hoàn thành bài múa

Rồi khỏi phòng, cảm giác như được giải phóng khỏi tù ngục mừng rỡ vô cùng, y như rằng vừa mới bế quan xong vậy

Inuyasha, Kagome ? hai đứa nó làm gì mà lén la lén lút vậy nhi

mỗi lần đi theo hai kẻ ngốc kia, thế nào cũng có trò vui để xem, cả hai ngày ở trong kín suốt làm ta có chút nhàm chán, coi như đi thư giãn vậy

Ánh mặt hoàng hôn lãng mạn, tiếng chim kêu đến giờ trở về tổ ấm, đồng hồ điểm 6h10 phút, một cô bé xinh xắn tóc xoăn màu nâu tôn lên vẻ đáng yêu của bé, đối diện chính là cậu vẻ vớ bộ vest xanh kèm theo cái nơ đỏ như đang cosplay thám tử lừng danh conan, mặt đối mặt, mắt đối mắt, cả hai e thẹn nhìn nhau... e hèm hóa ra là rình trộm cậu em trai mình đi tỏ tình, ánh mắt của ta thâm khinh bỉ với hai quý phụ huynh đang núp trong lùm cây làm khán giả kia

Đến cảnh nam nữ tình cảm ôm nhau, Kagome bông chốc đỏ mặt “chết tiệt tại nó mới học lớp 3”

“khá lăm cậu nhóc” Inuyasha tự hào lắm nhảm, mặt cũng bông chốc đỏ lên

Cả hai đỏ mặt nhìn nhau rồi lại quay mặt đi hướng khác xâu hổ

“hày... hai cô cậu có thể bớt nhàm chán đến thế không ?” ta ngồi sau lưng họ này giờ mà không phát hiện là sau, nếu là ở chiến quốc chắc hai chúng bây đi gặp tổ tiên ông bà rồi

Cả hai giật mình lùi ra xa ta, ta trao cho hai kẻ ngốc này cái ánh mắt ‘các người quả nhàm chán’, xong rồi thì tiếp tục coi phim truyền hình tình cảm trước mặt, hai đứa trẻ ôm nhau một lúc và ngượng ngừng cười, kết thúc cho cảnh quay lãng mạn là tay trong tay cùng đi về nhà, hai bóng đen kéo dài dưới ánh hoàng hôn

“con nít thời nay ghê thật” ta cảm thán, ta hồi ở tuổi Souta đến ngồi gần còn không dám ngồi bạn khác giới hướng chỉ là nắm tay nắm chân

Sau đó ta nghe nói vào đúng hôm đó, Souta cũng mời bạn gái mình đến dự lễ hội, Kagome lẫn Inuyasha nán lại thêm một ngày để tham gia, thật ra là để Inuyasha phụ vật, với sức của hắc khiên này

không nọ cũng dễ dàng hơn, công việc cũng sẽ tiến hành nhanh hơn, ta không tham gia vào công việc chuẩn bị, từ sáng cho đến gần đến bắt đầu lễ, ta ở trong phòng tập luyện lại sẵn thay trang phục và trang điểm

Bộ kimono trang trí hoa lá mùa xuân khá sắc sỡ, công trình mặc cũng rất mất thời gian, cả công việc trang điểm cũng mất thời giờ không kém, chuẩn bị xong đã 4h chiều nhắm nháp tạm bợ cho bụng một chút, nghỉ ngơi chờ đến giờ là lên bục biểu diễn

“Tama... em vào được không ?” giọng Kagome vang lên sau cánh cửa

“Vào đi” ta chỉnh lại lông mày, nhìn thấy cả Kagome lẫn Inuyasha bước vào, có cả bộ bạn của Kagome nữa, Kagome thì đang cầm một cái máy quay quay lại cảnh hôm nay “Tama chị nhìn vào đây nào”

“em làm như đang đám cưới vậy... rôm rả thật”

“lát nữa chị phải trình diễn điệu nhảy cổ mà... sao không rôm rả cho bằng được”

Tại này đang gây áp lực cho ta chứ không phải cổ vũ ta, lúc trước ta cũng nhảy nhưng với tình trạng không thấy gì nên phần nào đó giúp ta bớt hồi hộp, nhưng lần này khác hẳn nha mắt ta rất sáng nhìn rất rõ, ôi nhìn thấy nhiều người vậy xem như vậy phải có chút áp lực chứ đã thế đâu chỉ con người, còn có nhưng tinh linh, yêu quái nữa

Giờ biểu diễn bắt đầu, ta chậm rãi bước lên bục thêm gỗ lên sàn, ánh đuốc lửa cháy bập bùng ở bốn góc che phần nào đó tầm nhìn của ta lên mọi người

Trăng tròn lên cao, tỏa ánh sáng dịu dàng xuống mặt đất như muốn che lấp tất cả ánh sáng của đèn lồng đuốc lửa

Trên đàn tề cao, thân mặc lễ phục xa hoa một mình đón gió, vạt áo bay phấp phới theo gió, ta mượn sức gió mang theo nhưng cánh hoa anh đào chuyển động theo điệu nhảy, lúc này ta mang một thần sắc lạnh nhạt, cao quý di chuyển

Nhạc tề vang lên, tay nhẹ nhàng nâng lên rồi hạ xuống, cánh tay mở quạt cử động tay áo rộng từ từ cất bước, mỗi cái giờ tay nhất chân được định ở một độ chính xác nhất định

Ta tập trung vào điệu nhảy, không để ý đến xung quanh, từng cái nhắc tay nhắc chân đều mang theo gió và hoa anh đào phiêu tán theo không khí như thanh lọc, như lời chúc tụng

Nhạc dừng, động tác của ta cũng dừng lại, cánh tay cầm quạt trong không trung thu về mọi động tác điều hết sức hoàn mỹ, hướng tới người dưới đài thi lễ, sau đó rời đi

Thân ảnh màu trắng phía ta làm ta sững sốt, là hắc, Sesshomaru ? hắc có thể xuyên qua được sao ?

Ta đi ra sau khán đài, định thay đồ rồi đi kiểm chứng xem có đúng là Sesshomaru không thì giữa chừng đi tìm ta bảo có ai tìm, ta lấy làm lạ vốn trước giờ

ta đâu có thân quen ai đâu mà có người tìm đến, hóa ra không phải người xa lạ mà còn rất quen

“Cậu tìm tôi có việc gì không?” ta giữ thái độ lạnh nhạt đối xử với cậu ta, trước không cho ta sắc mặt tốt thì đừng mơ bây giờ ta cho cậu ta sắc mặt thân thiện

“tôi nghe Kagome bảo hôm nay chị nhảy vũ điệu cổ nên đến đây xem, ban này chị nhảy đẹp lắm” cậu đưa tôi bó hoa hoa hồng trắng xinh đẹp, ta nhìn như không nhìn đến bó hoa, mắt vẫn tập trung đến người trước mặt chân tự động lùi sau một bước, ta cảm thấy ngoại trừ chúc mừng cậu ta có cái gì đó không ổn

“cậu tới xem là được rồi, không cần tặng hoa, quà cáp gì đâu” ta khách sáo từ chối bó hoa hồng

Ta lùi một bước, Kyo lại tiến tới một bước ta nhũn mày khó chịu “cậu muốn gì?”

Ta cảm nhận được xung quanh rất nhiều người, lại có gì đó nhấp nháy, ta không mong ta lại có scandal với một đứa trẻ chưa 18 thế này

Kyo đột nhiên khuya một gối xuống, một tay nâng hoa một tay nâng một hộp quà màu đỏ hé mở bên trong món quà

Địch... sao giống cầu hôn vậy, rốt cuộc hắn muốn gì trò gì đây, ta biết hắn giàu có, nổi tiếng nhiều cô gái theo đuổi nhưng cho ta xin đi, ta có Sesshomaru rồi, Sesshomaru mà biết chắc xé ta quá

“Tama... làm bạn gái tôi nhé” câu nói vừa phat khỏi miệng Kyo, đám đông ồ ồ chạy ra, mỗi người cầm máy chụp hình hô to “đồng ý đi” “đồng ý đi”

Ta bối rối lùi sau, trong đám đông thấy Inuyasha lẫn Kagome còn đang ngơ ngác không hiểu chuyện gì nhìn đám đông rồi lại nhìn ta như hỏi “chị làm thế nào thu phục được Kyo thế”

“Kyo tôi không thích cậu đùa như thế” ta lạnh giọng, lại tiếp tục lùi một bước

Tiếng hô của mỗi người lại càng to, họ không rõ nơi đây là đền thờ sao sao có thể làm náo động đến vậy chứ, ta dứt khoát quay lưng rồi khỏi, một bàn tay nắm lấy tay ta, kéo ta trở lại, ta nhìn thấy gương mặt Kyo đang ngày càng sát gần mặt ta, chỉ còn chừng 2cm nữa thôi là môi ta và hắn đã đụng nhau

Ta trở tay không kịp, chỉ có thể đánh xoay mặt để môi mình tránh môi hắn, tay còn lại cũng đã chuẩn bị động thủ vào mặt hắn. bất ngờ một luồng sáng màu vàng xanh chen giữa ta và Kyo sau đó đánh thẳng vào mặt của Kyo khiến hắn bật ra sau, tay ta còn bị Kyo nắm cũng bị kéo theo hướng hắn ngã cứ tưởng ta sẽ ngã đè lên hắn, kịp thời Sesshomaru từ đâu đến nắm lấy người ta kéo lại

Ta ngậy người, quả là Sesshomaru, sao hắn có mặt ở vậy vậy chuyện xảy ra này giờ hắn đã chứng kiến hết rồi sao, sống lưng ta bất chợt lạnh lẽo chậm chạp ngược nhìn khuôn mặt âm độ của hắn

Sesshomaru trừng mắt lạnh với đám đông, mấy kẻ hám chuyện cũng tản ra xa bọn ta tránh gặp chuyện không may, ta không rõ Sesshomaru bây giờ có cảm xúc thế nào chỉ biết eo ta sắp bị Sesshomaru bóp nát rồi còn về Kyo, Sesshomaru nhìn hắn như kẻ sắp chết vậy

Kyo cắn răng, hắn cảm nhận được luồng áp bức từ kẻ lạ lưng trước mặt, kẻ trước mắt đẹp như một thiếu niên vẽ trong bức tranh cổ, gương mặt hiện lên vẻ tinh tế khó có ai bì kịp, mái tóc bạch kim dài tung bay trước gió, gương mặt trắng bệch hiện đầy giận dữ lẫn tàn nhẫn, ánh mắt hắn bây giờ gần như muốn hóa đồ, một kẻ kì lạ từ trên xuống dưới đều là màu trắng còn có cả áo giáp nữa chứ, bây giờ là hiện đại có phải từ thời cổ đâu

Kyo chăm chú nhìn thấy cánh tay Sesshomaru ôm lấy ta, hắn không khuất phục trừng Sesshomaru “ngươi là ai?”

Ta biết Sesshomaru là kẻ kiêu ngạo, hắn sẽ không trả lời và sẽ cho Kyo một chiêu sợi dây ánh sáng với Kyo sau đó quăng hắn đi đâu đó xa nhất, ta cần ngăn chuyện đó lại dù gì Kyo hắn cũng là con người, một chiêu của Sesshomaru lên hắn có lẽ sẽ không chịu nổi và lại đây là hiện đại không phải chiến quốc, không thể tùy tiện giết người, định mở miệng thay Sesshomaru trả lời, đột nhiên cảm bị Sesshomaru nâng lên ta liền bị hắn kéo vào trong lòng

Kẻ kiêu ngạo cho dù dùng đầu óc sống bao nhiêu năm của ta... ta cũng không tin rằng hắn lại có thể trước mặt mọi người hôn ta, một nụ hôn rất sâu và dài

Xung quanh im ắng hẳn đi, ai cũng tròn xoe mắt che miệng kinh ngạc ngay cả Kagome lẫn Inuyasha cũng đứng hình trước sự kiện trước mắt

Đầu ta như đang nổ pháo hoa, ngơ ngác cả người như đang được nấu chín trong nước sôi nên không thấy được hình ảnh Sesshomaru liếc về Kyo trao cho hắn cái ánh mắt cảnh cáo, tai cũng như bị đóng lại, không nghe Sesshomaru trả lời câu hỏi Kyo

“là vị hôn thê của ta”

P/s: có lẽ về sau Thỏ có thể viết tình cảm ít hẳn, mà trước giờ thỏ cũng không thể viết miêu tả tình cảm một cách sâu sắc được bởi vì Thỏ không giỏi viết, từ từ sẽ trao dồi thêm (つゝ³)

À còn bài hát, tại vì quá mê mấy bài nhạc của phim Tam sinh tam thế thập lí đào hoa nên Thỏ cho thêm vào, đừng quá để ý đến nó nhé, coi như là một bài hát tỏ tình của Tatsu với Sesshomaru đi

Thỏ định viết ngược cho hai nhân vật nhưng không biết có làm được không, đừng nên quá kì vọng vào nhé (∩_∩)

à mà không biết đoạn cuối có làm hài lòng một người nào đó không? thật ra lúc đầu cũng định viết cảnh Sesshomaru ghen nhưng không biết viết như thế

nào hohoho, kiếm tình địch cũng khó lắm chứ bộ

Và cuối cùng chúc mọi người đọc truyện vui vẻ, Thò sẽ cố gắng hoàn truyện vào cuối năm (∩_∩)

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40

“HAZZZZ” đây là lần thở dài thứ n của ta, kể từ ngày đó đã gần 1 tuần rồi, Sesshomaru gần như không

thèm nói chuyện với ta một câu, theo sau đó phạm vi hoạt động cũng bị hạn chế, ngoại trừ đi vệ sinh thì hầu như đã phần thời gian hẩn đi đâu ta điều đi theo đó chứ không như lúc trước, sẽ có lúc hẩn sẽ tách ra để đi làm việc riêng hay ta sẽ tách ra để đi xuống làng con người mua đồ

Ta thậm chí lè, cái tên nhóc đó thích ta chứ có phải ta thích hẩn đâu mà Sesshomaru làm ta như tội đồ thiên cổ vậy, chiến tranh lạnh cả tuần nay, Jaken ngu ngốc còn nhận ra không khí khác thường từ hẩn như thế sao ta không nhận ra hẩn đang ghen chứ, nhưng ta giải thích nhiều lần rồi mà sao hẩn vẫn giữ nguyên bộ mặt ‘ta đang không vui, đừng có đến gần ta’ như thế chứ

Có điều hôm nay Sesshomaru lại đi đâu đó cùng Jaken bỏ ta với Ah uh lại một mình, ta chán nản nằm bẹp dí trên lưng Ah uh suy nghĩ cách làm Sesshomaru hết giận ta

Chợt ta nhớ đến núi Bạch Linh Sơn, ta nhớ không rõ lắm, trí nhớ loáng thoáng là nơi đây được Naraku dùng để ả não liền cười Ah uh đến đó, giữa đường ta lại bắt gặp nhóm Inuyasha đang uy hiếp dân chài để xin mượn thuyền tiến đầu đó, ta hạ Ah uh xuống dưới

Dân làng còn đang sợ hãi Inuyasha lại tiếp tục bắt cảnh trên liền chạy tán loạn, nhờ thế mà Inuyasha khỏi cần hỏi mượn thuyền mà trực tiếp lấy đi luôn

“mọi người định đi đâu?” ta nhảy khỏi lưng Ah uh tiến tới chỗ mọi người hỏi

“bọn em đi đến hòn đảo Hijiri, nơi đền thờ thánh Hakushin” Kagome vội vang lên thuyền cùng mọi người

Thánh Hakushin...? tên nghe lạ quá, ta chưa từng nghe tới

Thấy mọi người chuẩn bị đi, ta lấy một cái thuyền khác đi cùng mọi người bỏ Ah uh ở lại sẵn ghi lại mảnh giấy rồi đưa cho nó nhớ nó đưa cho Sesshomaru bảo ta đi cùng nhóm Inuyasha

Càng tới gần trung tâm hồ, kết giới thần thánh càng mạnh, Kirara cùng Shippo vì là yêu quái nên nhanh chóng bị ảnh hưởng bởi kết giới, suy yếu hẩn đi

Giữa màn sương tĩnh mịch, giọng hát của đứa trẻ đang ngồi trên thuyền cùng nhóm Inuyasha cất lên tiếng hát:

Sinh tức là tử

Tử tức là sinh

Thánh Hakushin nằm sâu trong lòng đất

Bạch linh sơn sẽ trở lại Hijiri

Cậu bé tên Shintaro giải thích đây là bài hát dành cho trẻ em ở thôn làng đã có từ rất lâu rồi, lúc còn sống thánh Hakushin có linh lực rất mạnh và đã cứu rất nhiều người trong vùng

Bọn ta cũng từ đây thấy được Bạch Linh Sơn, bên trong chính là nơi của sự thanh tẩy, nơi đây có một ngôi đền được xây dựng từ người thông thái, nếu cầu nguyện nơi đó, mọi sai lầm sẽ được xóa bỏ

Kagome nghe thế, nói thắc mắc trong lòng cho tất cả cùng nghe “ai đã xây dựng kết giới này?”

Sango vuốt ve Kirara nằm suy yếu trên đùi cô, suy nghĩ vì sao kết giới này lại trái ngược kết giới của Naraku sử dụng

Ta nói thường có câu miệng ăn mắm ăn muối, nói gì là xảy ra ngay cái đó, khi cậu nhóc bảo hãy cẩn thận những hòn đá nhọn khi bọn ta sắp tới đảo Hijiri bởi những hòn đá đó sẽ làm lủng thuyền và kết quả thuyền của Inuyasha ứng ngay lập tức

Inuyasha kịp đem Kagome và vậ bé lên bờ nhưng số phận của Shippo, Miroku và Sango lại không được may mắn như vậy, dĩ nhiên là bị tắm nước hồ rồi

Ta thì may mắn hơn là không đụng phải những tảng đá ấy và an toàn toàn ở trên bờ

Mọi người tập hợp đầy đủ mới tiến sâu vào bên trong, dĩ nhiên là càng vào trong, Inuyasha lẫn Shippo hay Kirara không thoát khỏi số phận ảnh hưởng bởi kết giới tuy nhiên kì lạ thay nơi đây khắp nơi đều là hoa, ta không rõ chúng là hoa gì, màu sắc tím của nó làm ta liên tưởng đến chương khí độc

Bên dưới những bông hoa nhỏ nhắn xinh đẹp đầy cái xác khô được hoa lấp kín đi, Shintaru nghi ngờ đây là xương của cha mình vì đảo này chỉ duy nhất gia đình cậu mới được phép đặt chân đến nhưng khi Miroku nói còn quá sớm để hóa thành xương trong hai tuần, Shintaru nghe thế mới bình tĩnh lại được nhưng ánh mắt vẫn cứ nhìn đến bộ xương ấy, ta nghĩ cậu đang mong bộ xương ấy thật không phải là cha mình, nếu là ở hiện đại, đem đi xét nghiệm là biết chứ gì có điều đây là cổ đại

Kagome bất ngờ thấy đèn thờ Hakushin thấp ẩn thoáng hiện ở bên kia sương mù và... có cả mảnh ngọc tứ hồn

“cái này khiến cả người ta phát bệnh, chắc bán yêu người cũng gắng gượng lắm đây”

Một kẻ từ trong đèn bước ra, mái tóc đuôi sam trên trán có dấu ấn ngôi sao bốn cánh, trên vai vác một thanh đao to đùng, ăn nói khá ngạo mạn có điều ta chẳng ấn tượng hẳn là ai nên chẳng biết hẳn là ai trong truyện hay là do lâu quá nên quên hết cốt truyện rồi, không đâu ta trí nhớ ta tốt lắm có lẽ trong phim ta bỏ quên tên này thôi

“Bankotsu” Miroku ôm Shippo bước lên nói tên hẳn

Dù ta biết được tên hẳn nhưng cũng chỉ có trí nhớ thoáng qua, hình như hẳn rất mạnh thì phải, ta mơ hồ nhớ lại

Inuyasha và Bankotsu lao đến đấu kiếm với nhau, nhìn thôi cũng đã thấy Bankotsu đang ở thế tấn công còn Inuyasha là phòng thủ, tên Bankotsu có ưu thế rất lớn mặc dù hẳn là con người nhưng hẳn lại được tái sinh bởi ngọc tứ hồn trên cổ hẳn và ngay cả thanh đao của hẳn có tới hai mảnh tứ hồn, còn Inuyasha hẳn là bán yêu, kết giới ảnh hưởng hẳn rất nhiều nên sức chiến đấu sẽ yếu hơn hẳn và Inuyasha hẳn cũng không tạo được phong thương cũng là một bất lợi rất lớn

“Inuyasha tránh ra” ta rút Yêu Kiếm tiến lên, không trở mắt nhìn hẳn nguy hiểm, nếu Inuyasha có mệnh hệ gì thì sẽ có chút phiền phức

“Thập tự độc” vừa tiến lên ta liền ra chiêu, tuy Yêu kiếm cũng là thanh kiếm làm từ yêu quái nhưng nên nhớ nó cũng làm từ thiên thạch nên kết giới của Bạch Linh sơn chỉ làm suy yếu nó chứ không giống với Thiết Toái nha, không thể ra bất cứ chiêu nào ngoại trừ chấn đao của Bankotsu

Cho dù Yêu Kiếm không sử dụng được chiêu nào, ta cũng có thể dùng linh lực đấu với hẳn

Bankotsu dù né được nhưng vẫn ảnh hưởng chiêu của ta chút ít, hành động chậm hơn hẳn, Inuyasha cũng không chần chừ lao đến đánh hẳn, ta không can thiệp nhiều vào trận chiến chỉ cùng mọi người quan sát lâu lâu Inuyasha thất thủ thì xen vào

Shintaro chạy vào đèn thờ, Kagome chạy theo sau đó, sau đó em ấy chạy ra nói với mọi người xác của Hakushin biến mất có thể Naraku đã lấy cắp

Thế thì kẻ nào đã đặt kết giới lên đảo Hijiri này chứ

Miroku nghe thấy cũng chạy vào đèn, một hồi chạy ra rồi bảo Inuyasha gắng gượng thêm một lúc, ta và Sango vẫn theo dõi trận đấu khi nào Inuyasha lâm vào thế yếu liền ra tay

Còn Miroku làm gì đó với mấy lá bùa, sau đó đi đến nơi lá bùa rơi xuống mạnh mẽ cắm thanh quyền trượng của mình xuống, ta chạy đến chỗ hẳn thì nhìn thấy vật trang hoàng bán thờ của thánh Hakushin như Shintaru miêu tả, hay còn được gọi là Kim cương trượng

Sau đó Shintaru và Miroku cùng dùng quyền trượng trong tay mình đâm mạnh xuống, phá vỡ kết giới của vật mà thánh Hakushin sử dụng, nhanh chóng kết giới bị phá bỏ hoàn toàn

Tuy nhiên lợi thế vẫn không nằm bên phe ta bởi Bankotsu, hẳn có tận 3 mảnh tứ hồn lận còn Inuyasha đã bị thương trong lúc chiến đấu với hẳn

Inuyasha có ý đồ sử dụng phong thương để Bankotsu phát ra yêu khí sau đó sẽ dùng bộc lưu phá diệt gọn, có điều hẳn quên rằng Bankotsu là con người việc hẳn có được yêu khí là nhờ mảnh ngọc tứ hồn bị nhiễm đen trên đao hẳn

“Mảnh ngọc tứ hồn đang muốn ta giết người đấy, Inuyasha và đứa con gái kia nữa” hẳn chia đao hướng về ta, có lẽ mảnh ngọc tứ hồn nhận được sự nguy hiểm từ ta, chỉ cần ta có thể tiếp xúc gần với mảnh ngọc, ta sẽ thanh tẩy được

Inuyasha định nhắm mấy mảnh ngọc tứ hồn trên thanh đao của Bankotsu, dùng bộc lưu phá đánh bại nhưng Bankotsu lại dùng Long lôi nộ đánh bại Inuyasha, khiến nó ảnh hưởng tất cả mọi người, ta may mắn kịp dùng Sơ nha chống đỡ nên không bị ảnh hưởng gì mấy

Hắn đắc ý nhìn viễn cảnh do mình tạo ra, nhìn thấy ta vẫn bình thường liền lao tới tấn công

Đạch... thấy ta là phụ nữ nên tưởng ta không làm gì được người ta, cái chức danh sư phụ của Sesshomaru không phải làm cảnh đâu

Tập trung linh lực vào Sơ nha, ngay khoảng khắc đao hẳn va chạm vào Sơ nha ngay lập tức mảnh ngọc trên thanh kiếm của hẳn bị thanh tẩy

Nhân lúc hẳn còn đang bất ngờ, Inuyasha gồng mình đứng dậy cầm Thiết toái Nha dùng sức chém mạnh đến Bankotsu

Bỗng nhiên kim cương trượng còn đang nằm trên đất run rẩy sau đó lao mạnh đến kiếm Inuyasha, ngăn hấn tấn Bankotsu, Bankotsu nhân lúc đó lùi ra xa, ánh sáng của vật trang trí đó toả ra, trên trời rơi xuống những bông sáng như tuyết, vết thương của mọi người tự nhiên lành lại như chưa từng bị thương, ta cũng không ngoại lệ, vài vết xước trên mặt, tay chân cũng hồi phục

Quay sang Inuyasha, kim cương trượng khiến Thiết Toái nha trở lại cây kiếm bình thường, điều đó cho thấy thánh Hakushin không còn về phe con người nữa mà chính là cùng đồng bọn với Bankotsu, bằng chứng cho thấy Thiết Toái nha đã bị kim cương trượng hút hết linh lực

Hắn lao thanh đao về hướng Inuyasha, ta cũng muốn dùng Sơ nha nhưng do ảnh hưởng Kim cương trượng nên không sử dụng được, còn đang lúng túng không biết làm sao thì Kagome kịp thời bắn tên vào Bankotsu, mũi tên xuyên qua cánh tay hắn, ngay lập tức mảnh da thịt cánh tay không còn mà chỉ còn ra mảnh xương trắng

Kim cương trượng lại lần nữa bảo vệ Bankotsu, giăng kết giới quanh hắn rồi Bankotsu biến mất, Inuyasha làm mọi cách vẫn không xuyên qua được

Bankotsu và kim cương trượng biến mất trước sự chứng kiến của tất cả mọi người, sau đó tất cả cùng nhanh chóng rời khỏi và mang theo bộ xương cốt của cha Shintaru trở về

Bởi vì kết giới đã bị phá huỷ nên Kirara có thể biến lớn cộng thêm Inuyasha, mọi người có thể trở về mà không cần thuyền, nhưng ta lại một người thường trong nhóm nên đi đến bằng gì đi về thì bằng cái đó

Chợt một trùng tử hồn bay đến chỗ ta, ta trước hết tạm biệt nhóm Kagome mới đến gần nó, ta nghe được tiếng nói của nó, nó bảo chủ nhân nó Kikyou muốn gặp ta. Vừa cập thuyền lên bờ, ta nhanh chóng đi chuyển theo sự chỉ dẫn của Trùng tử hồn tìm Kikyou đi đến Bạch Linh Sơn

Có điều khi đến, cứ ngỡ kết giới đã bị phá huỷ không ngờ lại có trở lại đã thế uy lực còn mạnh hơn trước, trùng tử hồn không thể đi vào cứ đánh vòng bên ngoài, ta cũng chân chừ vào trong

Một hồi lâu cũng thấy Kikyou từ bên trong đi ra, trông có vẻ mệt mỏi ta đứng yên chờ Kikyou đến chỗ mình nhanh chóng hỏi “cô gọi tôi đến có gì không?”

“sao cô biết tôi ở đây?” Kikyou thấy kỳ lạ

“trùng tử hồn của cô, không phải cô nhờ nó tìm tôi sao?”

Kikyou có vẻ ngạc nhiên khi ta nói thế, sau đó khuôn mặt trở lại vẻ bình tĩnh, lấy trong người ta một cây quạt đen quen thuộc “ta thấy nó ở trong Bạch Linh Sơn, bởi vì cảm nhận được linh lực của cô và cũng từng nhìn thấy nó trên người cô nên tôi nghĩ cần đưa cho cô” chỉ là không ngờ được là cô nghe được tiếng nói của Trùng tử hồn

Ta nhận cây quạt trên tay Kikyou, xoè cây quạt ra, quả đúng đây là Hắc Phong, sao nó lại ở trong Bạch Linh Sơn đừng nói với ta là Huyền không sử dụng được nó, tức quá nên ngay lúc tình cờ tự nhiên không vào được Bạch Linh Sơn sẵn bực bội trong người quăng cây quạt vào đấy luôn nha

“lại chịu ơn cô thêm lần nữa rồi, Kikyou” ta kếp quạt lại, cảm ơn Kikyou hai lần chịu ơn của cô mà chưa lần nào chính thức cảm ơn cô ấy thực sự

Kikyou không nói gì, nhử mày nhìn ta hồi lâu, lâu đến mức mặt dày như ta cũng cảm thấy không được tự nhiên định lên tiếng thì Kikyou đã giành phần trước

“cơ thể này của cô...”

Có lẽ Kikyou cũng không biết nên hỏi như thế nào, nên chỉ nói lấp lửng mặt ta khề cứng lại cười gượng “tuy không giống cô sống lại làm bằng tro cốt nhưng cũng có thể nói cơ thể ta cũng có chút vấn đề, không thể giống như người bình thường”

Kikyou gật đầu, khề a một tiếng như đã hiểu rồi cùng trùng tử hồn của mình cáo biệt, thấy thế trong đầu ta liền báo một tiếng không ổn, ngay cả Kikyou chỉ vòn vện gặp ta hai lần nhưng vẫn nhận ra thân thể ta bất thường vậy thì Sesshomaru thì sao, ta ở cạnh hắn thường xuyên thế mà

Ta xoay người đứng trước kết giới vào Bạch linh Sơn, nên hay không nên vào, ta đang có ý định quay về nhưng chợt nhớ giờ quay về biết tìm hắn đâu giờ, thôi thì cứ vào thử biết đâu hên gặp hắn, là Sesshomaru thế nào cũng đoán được Naraku đang ẩn náo trong đây

Hắc Phong lúc trước bị ta phong ấn nên nó không sử dụng được, nếu Huyền muốn phá được thì phải tốn một thời gian rất lâu, có vẻ với hắn nó không quan trọng nên mới tùy tiện đánh rơi Hắc Phong thế này thế mà ta mất công bao nhiêu lâu nay suy nghĩ cách giành lại được Hắc Phong thật không thể ngờ chẳng cần làm gì Hắc Phong cũng tự nhiên quay trở về

Nếu là Huyền chắc chắn giả phong ấn rất khó nhưng với ta, chỉ như cái búng tay, chớp mắt là giải quyết xong

Với hai thanh kiếm có yêu khí khi vào Bạch Linh Sơn hắn không phát huy được sức mạnh, có Hắc Phong rồi bây giờ thì không phải lo nữa

Tiến vào bên trong, ta tùy tiện chọn một con đường để đi thật may mà đến được một ngôi làng nhỏ có điều có vẻ bị hư hại khá nặng, ta chăm chú quan sát thì thấy ở có nhiều dân làng bị thương nặng, mọi người đang chìm trong không khí nặng nề u ám

Ta đến phía cuối làng, nơi này có vẻ không bị hư tổn gì cả, một đám nhóc khoảng chừng 8,9 tuổi đang ngồi tụm lại nói chuyện với nhau, trông không

được vui vẻ lắm hình như đang nói về ai đấy

Ta đến gần, trung một gương mặt đầy khả ái và thân thiện của một pháp sư đầy lòng nhân từ tiến đến hỏi chuyện “chào các em, cho chị hỏi ban này chỉ đi ngang qua làng thấy làng có chút hư tổn, chuyện gì đã xảy ra vậy?”

“chị là pháp sư?” một đứa nhóc điệu đàng trẻ sơ sinh phía sau lưng, ánh mắt đề phòng hỏi ta

“chị là pháp sư” ta thân thiện cười lại

Sự thân thiện của ta nhanh chóng được báo đáp, bọn trẻ kể chuyện đã xảy ra trong làng, hoá ra vị thầy thuốc tốt bụng, người dân làng luôn kính trọng bỗng nhiên trở thành kẻ xấu, ra tay tàn sát những người dân trong làng, người đó hiện tại đã mất tích tuy người dân có vẻ không muốn hẳn quay lại nhưng những đứa trẻ vẫn mong vị thầy thuốc tốt bụng ấy sẽ quay trở lại

Tốt nhất hẳn đừng quay lại, nếu không ta nghĩ an nguy của mấy đứa trẻ này có lẽ sẽ không thể giữ được

Tạm thời nghỉ chân ở đây, cả ngày hôm nay mệt mỏi như vậy cũng đủ rồi, xin ở nhờ một đêm, với mấy đứa trẻ dĩ nhiên là chúng đồng ý, hình như bọn trẻ rất có thiện cảm với pháp sư nên khi ta đề nghị chúng điều cho ta ở nhờ

Trời gần ngã tối, ta đang phụ nấu ăn với bọn trẻ, một người đàn ông có vẻ ngoài khá là hiền lành đi tới, ta cảnh giác, dù người này ta thấy có vẻ không phải người xấu gì nhưng khi nhìn đến cổ hắn, sự phòng bị liền xuất hiện, trên cổ hắn có mảnh ngọc tứ hồn bị nhiễm đen y hệt Bankotsu, có điều cảm giác tên này đem đến lại khác hẳn tên kia, ta không biết là khác thế nào nói chung là khác đi

“cho hỏi người là...?” ta còn đang bông đùa bé sơ sinh, đứng khoảng cách đủ an toàn với hắn

“tôi là Suikotsu, thầy thuốc của làng” hắn hiền hoà cười, ta lại không thể cười nổi, cánh tay hắn vẫn còn đeo vuốt sắc, đến gần rất nguy hiểm

Một vài người trong dân làng đến, hình như là trưởng làng, ông ta đến đây khi nhìn thấy Suikotsu trung vệ mặt khá hoang mang, ta lại hoang mang không kém khi cảm nhận được thêm một mảnh ngọc tứ hồn đã bị nhiễm đen ở gần đây chính xác là ở trong bụi lùm cách không xa chúng ta

Nếu bây giờ chúng động thủ, lũ trẻ sẽ không xong mất

Nhân lúc hắn đang chú ý đến người dân làng, ta trả đứa bé trở lại cho bọn trẻ, ra dấu bảo chúng lùi ra xa, chúng có vẻ không hiểu nhưng vẫn nghe theo

“đại nhân Suikotsu xin người đừng rời khỏi làng nữa”

Hắn tỏ vẻ không hiểu mọi người đang nói gì

“bây vong hồn đánh vào làng chính là vì người phải không? Lúc ấy trong mặt ngài chẳng khác nào mặt quỷ”

Nói xong lão xuống ngựa đi đến Suikotsu, hắn cười hi một tiếng ta liền cảm thấy có vấn đề, móng vuốt sắt trên tay hắn rất nhanh đã xuống tay với ông lão đó

Ta ngỡ ngàng trước sự tàn bạo của hắn, giết người như thể đây là điều hiển nhiên, bề ngoài vẫn là khuôn mặt hiền hoà nhưng nội tâm đã đen tối đến mức không thể cứu vãn

“chạy đi, hắn không phải là thầy thuốc mà các người từng thấy đâu” ta la lên, kéo bọn trẻ rời đi, hắn đuổi theo nhóm người trong làng ra sức chém giết, ta bây giờ không thể manh động bởi vì có tới hai kẻ thù trong khi đó ta chỉ có một và còn vướng bận phải bọn trẻ

Suikotsu lao tới, dùng móng vuốt sắt kết liễu ta, ta kịp thời rút Sơ nha chặn lại

“đi nhanh, đừng cản trở ta” ta trầm giọng ra lệnh cho bọn trẻ, chỉ cần kéo dài thời gian bọn trẻ sẽ không sao đâu, ta cũng phải dụ hắn đến rồi khỏi đây, nơi này không thể khai triển sức mạnh của hai thanh kiếm được

Gạt móng sắt của hắn, ta lập tức đổi hướng đi, đánh lạc hướng hắn hình như hắn cũng chẳng muốn quan tâm đến bọn trẻ cũng bỏ qua tụi nó mà tiến tới tấn công ta

“Đạo giáo”

Ta dùng Hắc Phong đánh trả lại hắn, sẵn tiện phong thủ, cái tên trong lùm cũng xuất hiện theo rồi và hắn cũng định nghênh chiến?

Ta mong là không, thực lực của hắn chưa rõ ràng tốt nhất nên ở bên ngoài đứng coi thì tốt hơn, sợ rằng nếu sức mạnh của hai tên này giống với Bankotsu ta chắc chắn ta sẽ tiêu mất

“nộ phong” ta tiếp tục ra sát chiêu, đẩy lùi được hắn và thành công kích thích hắn dịch chuyển gần đến kết giới, tuy ta đang chiếm ưu thế song ta cũng không thể lơ là cái tên ở phía sau, hắn thấy đồng đội mình thất thủ, tất nhiên bọn hắn cũng không phải trượng phu gì, hắn ta cũng lao vào trận đấu, đao của hắn nối liền với nhau như hình con rắn xuất thủ tới ta, ta rút Sơ nha đánh bật đao hắn trở lại sau đó tiếp tục đối phó với Suikotsu

“chiêu thức của người làm ta liên tưởng đến một người” giọng nữ của hắn vang lên, ta tò mò rốt cuộc tên này là nam hay là nữ vậy, nếu là nữ cũng không

có thân hình cơ bắp đến thế

“ngươi từng đấu với Sesshomaru?” kẻ có chiều thức giống ta chỉ có Sesshomaru thôi vì trước kia ta là kẻ dạy kiếm hấn mà

“hồ... xem ra ngươi biết Sesshomaru?” hấn trung giọng hưng phấn, tấn công mạnh mẽ hơn “mới nhắc đã có mặt rồi”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41

“chiều thức của ngươi làm ta liên tưởng đến một người” giọng nữ của hấn vang lên, ta tò mò rốt cuộc tên này là nam hay là nữ vậy, nếu là nữ cũng không có thân hình cơ bắp đến thế

“ngươi từng đấu với Sesshomaru?” kẻ có chiều thức giống ta chỉ có Sesshomaru thôi vì trước kia ta là kẻ dạy kiếm hấn mà

“hồ... xem ra ngươi biết Sesshomaru?” hấn trung giọng hưng phấn, tấn công mạnh mẽ hơn “mới nhắc đã có mặt rồi”

Ếc... không linh nghiệm đến thế chứ, ta cứng ngắc đảo ngươi nhìn về phía hấn, gượng cười chào hỏi “sao ngươi lại ở đây”

Dĩ nhiên là truy đuổi kẻ thù rồi, ta hỏi chỉ cho hình thức chào hỏi thôi

Hấn vẫn giữ thái độ ta nhìn thấy ngươi nhưng ta vẫn vờ như không thấy ngươi, liếc ta một cái rồi nhảy tới tấn công kẻ mà suikotsu gọi là Jakotsu, còn ta bây giờ có thể tập trung vào tên Suikotsu này

Ta thấy rõ thực lực của hấn, so với Bankotsu thì tên này có vẻ yếu hơn rất nhiều, do không sở hữu nhiều mảnh ngọc tứ hồn chẳng?

Gật được móng sắt của hấn, ta nhắm ngay vị trí mảnh ngọc tứ hồn trên cổ hấn đâm mạnh xuống, ta tin thứ khiến hấn từ một thuốc tốt bụng trở thành kẻ tàn nhẫn như vậy đều do mảnh ngọc bị nhiễm bẩn mà ra

Ngay tức khắc, hấn ngã khụy xuống đất, sát khi ban nãy của hấn như biến mất thay vào đó cảm giác hiền hoà như lúc đầu ta gặp hấn trở lại

Hấn thất thần nhìn khoảng không sau đó lại cầu khẩn với ta “cầu xin cô hãy lấy mảnh ngọc tứ hồn đi... để tôi trở lại như trước kia”

Ta khụy một gối xuống, lo lắng hỏi “ngươi chọn cái chết?”

“vâng...tôi cuối cùng vẫn là... chết thêm một lần nữa mà thôi”

Hấn nhớ lại, nhớ lại khoảng thời gian trước kia hấn là một thầy thuốc cứu người, hấn mặc kệ đám cháy xung quanh cố gắng cứu đứa bé gái đang nguy cấp, chỉ còn chút nữa thôi là có thể cứu cô bé, chỉ là không ngờ cô bé đó bị tên cướp tàn nhẫn giết chết dưới mũi giáo, sau đó tên cướp định giết luôn cả hấn vì sợ hãi hấn đã lỡ tay giết tên cướp, hấn đã dùng đôi tay cứu người để giết giết người, tội lỗi hấn gây ra khiến hấn không thể chịu nổi, hấn không biết nên làm thế nào cho tốt

Khi đó, một âm thanh đã khiến hấn thay đổi hoàn toàn, toàn bộ tâm linh của hấn đã bị sự tà ác trong bản thể chi phối sau đó tiếp tục dần thân vào con đường tội lỗi, tay nhuộm đầy máu người vô tội và gặp được Bankotsu và gia nhập vào thành Bảy Vong Hồn để giết người không cần một lí do nào cả

“chính tay tôi đã giết quá nhiều sinh linh và thầy thuốc như tôi không thể ngăn cản được điều đó dù đã cứu bao nhiêu người tiếp đón bao nhiêu người thì linh hồn tôi cũng không thể siêu thoát được”

Ta thấy ánh mắt hấn, đầy vẻ hối hận ăn năn, hấn đang ăn năn về những tội lỗi do chính mình đã gây ra, ta ra sức an ủi “trong mỗi con ngươi bao giờ cũng có thiện và ác, ngươi không hấn là hoàn toàn tà ác ...”

Hấn cất lời ta “không đâu, tôi không hề muốn làm việc đó và tôi cũng ...không thể chịu đựng được những việc ấy...cầu xin cô, hãy để linh hồn tôi được tự do”

Có lẽ hấn đã không chịu đựng được nữa rồi, ta gạt đầu dùng Sơ nha nhẹ nhàng lấy mảnh ngọc tứ hồn khỏi người hấn, hấn ra đi với nụ cười thanh thản, cơ thể hấn bốc hơi dần chỉ còn lại bộ xương khô

Ta cầm lấy mảnh ngọc đứng dậy, cuộc chiến giữa Sesshomaru và Jakotsu cũng đã kết thúc vì giữ mạng sống nên Jakotsu nhanh chóng tẩu thoát, tiếng ngựa hí vang lên ta nhìn sang, Kikyou đã xuất hiện có điều hơi trẻ một chút

“Tama chuyện gì đã xảy ra”

“Suikotsu chết, trước khi chết cũng rất thanh thản” ta tóm tắt ngắn gọn nhất có thể, ta tin chắc Kikyou đến là do Suikotsu bởi hai người họ có biết nhau, ta nghe chuyện này từ lũ trẻ

Kikyou bình lặng nhìn ta, đi đến nhìn xác cốt của hắn thì thầm “như thế cũng tốt”

“của cô đây” ta đưa mảnh ngọc tứ hồn cho Kikyou

“là cô tự tay có được, giữ đi” Kikyou từ chối nhận mảnh ngọc

“ta không quan tâm nó, cô không nhận ta cũng sẽ đưa nó cho Kagome thôi” với ta đưa mảnh ngọc cho ai cũng vậy bởi vì cuối cùng cũng rơi vào tay Naraku mà thôi

Cuối cùng Kikyou cũng nhận lấy mảnh ngọc và rời đi, chỗ này chỉ còn lại ta với Sesshomaru và Jaken, đợi Kikyou đi xa ta xoay người lại tới gần hắn, Sesshomaru cũng bị thương, một vết đao khá sâu trên cổ tay hắn

Với một kẻ như Jakotsu, không thể nào có thể làm Sesshomaru bị thương nhưng nên nhớ hắn đang ở trong Bạch Linh Sơn, nơi khiến yêu quái trở nên suy yếu việc hắn có thể đấu thắng Jakotsu đã chứng minh cho thấy hắn mạnh như thế nào rồi, thứ cho tên Inuyasha đi, ta không tin hắn còn nguyên vẹn thể này đâu

Hắn nhìn đủ Kikyou liền rời đi, ta thấp thỏm đi cạnh hắn “Sess cả tuần rồi người vẫn không nói chuyện với ta”

Hắn vẫn duy trì thái độ như vậy, nói thật hắn như thế càng khiến ta khó chịu, đã giải thích là ta và Kyo quả thật không có chuyện gì với lại hôm đó chả phải tuyên bố ta là vị hôn thê của hắn rồi sao, cho mọi người thấy quan hệ của hai người và khiến Kyo lùi bước

Ta cũng đã rạch rành giới rõ ràng với Kyo rồi, cũng đã nói ta đối với Kyo như tên nhóc chưa lớn

Nếu Sesshomaru muốn chiến tranh, được ta chiến tranh luôn cho người coi

Hừ một tiếng, ta đi ngược hướng với Sesshomaru, hắn thì rời kết giới Bạch Linh Sơn còn ta thì định tiếp tục tiến sâu vào bên trong

“người đi đâu?” hắn nắm chặt tay ta, ánh mắt có chút không hài lòng vì hành động của ta

Ta gạt tay hắn, nhưng có vẻ không có kết quả, ta càng vùng vẫy thì tay hắn càng nắm chặt tay ta “ta tìm Kikyou, rất có thể bây giờ cô ấy tìm được thánh Hakushin và có khả năng Naraku sẽ xuất hiện”

“sao người biết?” hắn ngạc nhiên, có lẽ không ngờ ta sẽ nói thế

“đoán đấy được không, hừ”

Nguyên tác phim nó sẽ diễn ra như thế, ta nói tuy ta không nhớ nhiều chi tiết tuy nhiên vì Naraku là boss phản diện nên sự xuất hiện của hắn lúc trước khi ta coi phim ta vẫn rất để ý đến

“rời khỏi đây, không cần tìm” nói xong hắn rời đi, để Jaken lẫn ta lại, ta tức lắm hắn để ý Naraku hơn cả ta nữa đấy, dậm chân hành hạ mấy đám cỏ yếu ớt, bức dọc lỏi Jaken đang suy yếu rời khỏi Bạch Linh Sơn

Rời khỏi đó Jaken nhanh chóng khôi phục lại yêu lực, suy nghĩ lại hành động của Sesshomaru mấy bữa giờ ta lại thấy lạ, Sesshomaru không phải kiểu người không hiểu lí lẽ như vậy, nghĩ tới điều này ta kéo Jaken lại gần hỏi

“Jaken lúc tôi vắng mặt, có việc gì xảy ra không?” Lão áp ứng, ngó lơ về phía khác, ta giật cổ áo lão đe dọa “nói nhanh, có chuyện gì xảy ra khi ta vắng mặt?” dưới thái độ của Jaken ta chắc chắn có chuyện gì liên quan đến ta mới khiến Sesshomaru hành động như thế

“có... khi người rời đi Sesshomaru sama gặp một kẻ, về ngoài hắn khá yếu ớt, có vẻ là người quen của ngài”

“rời sau đó... chuyện gì xảy ra” người quen sao... trong đầu ta liên tưởng đến một người khi Jaken nhắc đến kẻ đó thân hình khá mảnh mai, là hắn thì ta tin chắc hắn đã nói chuyện không nên nói ra

“hắn nói... số người... và Sesshomaru không ở cạnh nhau, bởi vì hắn có khả năng nhìn thấy tương lai... hắn nhìn thấy đại nhân đã đâm người bằng cánh tay trái đã mất của ngài, còn đẩy người xuống địa ngục nữa”

Cơ thể ta mềm nhũn, sức lực như bị trút hết, ta quên mất dù ta có dặn Mai đừng tiết lộ cho Sesshomaru biết về tương lai đó nhưng lại bỏ quên phụ quân năng, vốn ta và y không có giao tình gì nên nghĩ y sẽ mặc kệ không quan tâm tới chuyện của ta và Sesshomaru và y với Sesshomaru hiếm khi gặp mặt, không nghĩ tới hai người họ có thể gặp và nói chuyện này

“Sess khi đó có biểu hiện gì không?” tốt nhất là biểu hiện không tin lời y nói, mặc kệ y muốn nói gì thì nói

“sắc mặt ngài ấy trở nên âm trầm hơn và hỏi hắn ta chuyện đó xảy ra khi nào?”

“và...?”

“hắn lắc đầu không rõ, chỉ nói tốt nhất là cô không nên bắt cứ cuộc chiến nào vì khi chuyện đó xảy ra, cô đang ở cuộc chiến khá khốc liệt”

Cuộc chiến sao... đó là lí do hắn không cho ta rời khỏi hắn và không cho ta đi tìm Kikyou sợ sẽ xảy ra chuyện nhưng ta nghĩ việc Naraku sẽ không liên quan đến việc hắn đâm ta và đẩy xuống địa ngục

“rồi tên đó có nói gì nữa không?”

Jaken lắc đầu “nói xong rồi hắn rời đi lập tức”

Ta đứng dậy, bỏ Jaken cùng Ah uh ở lại đó, lần theo yêu khí của Sesshomaru tìm hắn, mới rời khỏi Bạch Linh Sơn không lâu, kết giới sao lại yếu ớt thế này, ta trong lòng thắc mắc

Vừa vận nhìn thấy hai anh em họ, Sesshomaru bình thần nhìn Inuyasha đau lòng cầm cung tên của Kikyou, như cảm nhận được ta nhìn hắn, Sesshomaru xoay người đi tới

Inuyasha bỗng nhiên hét lớn “đứng lại Sesshomaru, tại sao ngươi không cứu Kikyou, có phải ngươi trở mặt nhìn cô ấy bị giết...” rồi nắm chặt Thiết Toái nha như muốn đấu một trận với Sesshomaru

Sesshomaru lần này ngoại lệ, hắn không rút đao với Inuyasha, lần đầu tiên ta lại thấy Sesshomaru lại nói một đoạn dài với Inuyasha “ta không cần biết mối quan hệ giữa ngươi và cô gái đó, người giết Kikyou chính là Naraku nhưng ngươi không cứu được cô ta... chính là người Inuyasha, thay vì truy vấn ta như thế này, ta nghĩ ngươi nên tìm Naraku thì hơn đây”

Thấy Inuyasha đau khổ vì cái chết của Kikyou, ta rất muốn nói với rằng Kikyou chưa chết nhưng lại nghĩ lại sao ta phải nói cho hắn biết chứ, nam nhân như hắn giữa tình cảm của mình và Kikyou và Kagome lại không chịu xác định được chọn người này nhưng lại muốn bên cạnh người kia, hắn cũng đã từng khiến Kagome đau khổ vì từng có ý định chọn Kikyou bỏ mặc Kagome nên ta mặc kệ hắn vậy, cứ để hắn gặm nhấm nỗi đau đi

“đi thôi” hắn đi đến chỗ ta, cầm lấy tay ta dẫn đi không để ta có cơ hội nói gì với Inuyasha mặc dù có ta cũng chẳng có lời gì để nói với Inuyasha bây giờ cả

“còn muốn tiếp tục tìm Naraku?” ta thấy có vẻ hơi bức, xem ra Naraku lại làm gì hắn nữa rồi

“ừ”

Cả hai lại chìm trong im lặng, ta rất muốn nói gì đó với hắn nhưng lại không biết mở lời thế nào, đợi đi đến một khoảng rất dài, bởi vì ta lo suy nghĩ nên không để ý hắn dừng lại khi nào cho nên cứ đi kết quả tay bị kéo lại, xem bật ngựa ra phía sau ngồi phịch xuống đất, may mà Sesshomaru kịp đỡ ta chứ nếu không ta chuẩn bị mỏng nở hoa rồi

Ta lờ hắn, đang đi sao lại đứng lại đột ngột thế

“Tatsu, ta nghĩ kỹ rồi... ngươi nên trở lại hiện đại một thời gian đi”

Cơ thể ta cứng đờ, bình thường Sesshomaru rất hạn chế ta trở về hiện đại, gần như lần nào ta muốn trở về ta phải nói trước hai ba ngày, lần này hắn đột ngột muốn ta về là vì sao chứ

Mắt ta nóng bừng như muốn rơi lệ, ta cố kìm nén không để nước mắt chảy ra ngoài, lồng ngực âm ỉ có chút run rẩy “Sess... ngươi... Ngươi không cần tin lời phu quân của Mai, bói toán bao giờ cũng có lúc sai cơ mà”

“Tatsu đừng quấy, chỉ một thời gian thôi” ta nghe giọng hắn hết sức kiên nhẫn trấn an ta nhưng càng như thế càng khiến ta đau lòng không thôi, ta biết là ta không tốt nên ở hiện đại, nghe theo lời hắn nhưng ta phải ở bao lâu chứ, 1 năm hay hai năm hay còn lâu hơn nữa và lại giấc mơ đó đâu nói thời gian đâu

“chỉ một thời gian thôi sao? nhưng phải bao lâu bây giờ 1 tuần...2 tuần...1 tháng hay còn lâu hơn thế “nước mắt ta không kiềm được mà chảy dài, cố gắng lau đi nhưng lau hoài mà vẫn không thể lau hết được

“khi ta biết được chuyện này ta cũng suy nghĩ tạm thời ở hiện đại lánh nạn nhưng ngươi vốn biết ta là người không thích trốn tránh và lại có khi càng trốn tránh việc đó lại càng xảy ra”

Ta hít một hơi sâu ngược mặt nhìn hắn “và ta nghĩ chắc chắn có sự hiểu lầm nào đó nên hắn mới có thấy thấy tương lai như vậy”

“Tatsu nghe lời ta, hắn trước giờ xem vận không hề sai”

“nhưng phải có trường hợp ngoại lệ chứ, nếu nghe lời ngươi, ta phải ở đó bao lâu ngươi nên biết ta là con người, không phải yêu quái như ngươi ta không thể sống lâu như yêu quái như ngươi được” và lại Mai đã nói, cơ thể ta có vấn đề có thể ta tuổi thọ ta sẽ dài hơn nhưng cũng có trường hợp nó sẽ bị rút lại, lúc trước Huyền nói ta sẽ sống lâu hơn bình thường có điều đó là lúc trước, bây giờ ta hầu như không chút tin tưởng vào lời nói của hắn, ta rất sợ tuổi thọ mình sẽ không thể kéo dài như mong muốn

Khi ấy ta cũng từng nghĩ có nên rời xa hắn không, sau bao nhiêu lần ở cạnh hắn, có nhiều cơ hội nói rõ nhưng lại không biết nói thế nào, nói đúng hơn ta

không nở

“vậy... người có thể ở đó luôn, không cần quay trở lại”

Khi nghe được lời đó thốt ra từ Sesshomaru, phải nói lúc đó lồng ngực ta đau đến mức không thở nổi, ta biết hẳn lo sợ an nguy của ta, tuy vậy cũng đâu thể nói lời như thế chứ, ta biết hẳn có thể xuyên qua giếng nhưng hẳn đâu thể ở luôn ở bên kia chứ, hẳn còn lưu luyến nơi đây hẳn có khát khao tham vọng xây dựng lực lượng cho riêng hẳn việc hẳn từ bỏ là không thể nào

Hẳn có thể thăm ta nhưng bao lâu, vậy còn lúc hẳn trở lại thì sao, ta ở bên đó chờ đợi hẳn đến gặp ta nhưng người phải biết cảm giác chờ đợi không dễ chịu chút nào, ta không biết hẳn bên này sẽ làm gì thể nào

Tự nhiên ta lại nhớ đến Inu no Taishou, có khi nào hẳn giống cha hẳn, sẽ có ngày tìm được tình yêu chân chính của riêng mình rồi chính thức rời xa ta

Càng nghĩ ta càng không cam tâm, chợt tự nhiên ta như hiểu ra điều gì đó, ta ban đầu vốn không thuộc về nơi này, cho nên cuối cùng sẽ vĩnh viễn không thể ở lại nơi này, đây chỉ là thế giới ảo nơi trí tưởng tượng của con người tạo ra thôi, là ta vô cớ chen chân vào, làm đảo lộn hết mọi thứ không theo trật tự ban đầu của nó nên đang bị trục xuất đây mà, có thể ý trời đang muốn ta rời khỏi đây trả lại nguyên trạng vốn có của nó

“ừ... ta đi... vốn nơi này ngay từ đầu ta không nên xuất hiện”

Rút bàn tay mình khỏi Sesshomaru, dùng Hắc Phong rời đi với tốc độ nhanh nhất, ở lại càng lâu càng khiến ta rối thêm mà thôi, ta cần thời gian và hẳn cũng vậy

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Imuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

Chương này có vài vị khách mời nha... mọi người đoán xem là ai nào $\geq^{\wedge}\leq$

“con về rồi” ta uể oải chào mọi người trong nhà

“chị về rồi” gương mặt lơ đãng ngược lên nhìn người chào hỏi ta, tay đỡ trán

Ôi trời, ở bên kia cổ đại đã mệt rồi, về hiện đại lại mệt không kém, kẻ đang ngồi thành thoi trong phòng khách vui vẻ nói chuyện với Souta chính là Kyo

“cậu ở đây có chuyện gì?” ta suy yếu lên tiếng, không rõ hình như từ hồi đi vào Bạch Linh Sơn, cơ thể ta tự nhiên cảm thấy yếu hơn hẳn

“nghe chị bệnh... tôi đến thăm” hẳn thân nhiên trả lời, tiện thể uống một ngụm hồng trà cười đùa với Souta xem ra hai anh em khá hoà hợp

“ừm... tôi ôn cảm ơn đến thăm” nói rồi ta bỏ qua hẳn mà đi lên phòng nằm nghỉ, ở bên kia ta không nghỉ ngơi đằng hoàng bây giờ thì có thể rồi

Ta ngủ quên lúc nào không hay, bởi vì quá mệt mỏi giấc ngủ không được sâu và rồi ta lại mơ thấy ác mộng, ta mơ nhìn thấy Sesshomaru đâm ta bằng cánh tay trái của hẳn sau đó bị ngã xuống một thung lũng sâu thẳm, mọi người ở đó chỉ nhìn ta rơi xuống chứ không hề có hành động gì

Ta giật mình tỉnh giấc, cơ thể đổ mồ hôi nhễ nhại, áo cũng ướt đầm mồ hôi

Tự nhiên ta cảm thấy cơ thể có chút uể oải, đầu ong ong khó chịu sờ trán thì nóng quá xem ra ta sốt rồi, sốt thì sốt ta vẫn phải tắm rửa cái đã, cơ thể đây mùi mồ hôi rồi đây

Nước ấm vòi sen rơi xuống cơ thể, thấy dễ chịu hơn hẳn tinh thần cũng dần ổn lại, giấc mơ đó ta đã mơ thấy biết bao nhiêu lần có điều tần suất xuất hiện không nhiều, mà dạo gần đây ngày nào ta cũng thấy nó

Có khi nào thời khắc đó sắp tới gần không? nếu vậy ta có thể vượt qua được số mệnh không hay vẫn phải nhận mệnh này

Đến phòng ăn, nay nhà lại có thêm một vị khách mới, ta thờ dài chán nản tên này định thực hiện kế hoạch đánh người không được thì đánh người thân cận đây mà, nhìn đi trong nhà bây giờ ai cũng thân thiện với hẳn cứ thể là người một nhà vậy

“Tama cháu dậy rồi mau đến đây ăn nào” Di vui vẻ gọi ta đến, không biết vô tình hay cố ý mà xếp chỗ ta cạnh cái tên Kyo này, ta lắc đầu bắt lực đến chỗ ngồi, kìm nén cơn khó chịu trong người mà ăn cơm, không rõ do cơ thể bị bệnh hay sao mà khẩu vị của ta giảm trầm trọng, không nuốt nổi món nào cả, ngay cả cơm ta cũng chẳng ăn nổi nhưng sợ đi lo lắng nên phải cố ăn hết bát cơm này

“con ăn xong rồi” nói rồi ta liền dọn dẹp bát đĩa của mình sau đó lên phòng nghỉ, xem ra phải đi bệnh viện khám bệnh thôi, ta lên mọi người rời khỏi nhà, đi đến phòng khám gần nhất xem bệnh

Bác sĩ khám hỏi lâu nói cơ thể ta suy nhược cần được tắm rửa và nghỉ ngơi, sau đó... không có sau đó nữa chỉ vậy thôi, ta lấy làm lạ ta tuy ở trong chiến quốc ăn uống có chút thất thường nhưng tuyệt đối không hề thiếu ăn, làm sao mà thân thể suy nhược được cơ chứ

Mang suy nghĩ không yên lòng trở về phòng, lại thấy Kyo đang ngồi trong phòng ta tùy tiện lấy một cuốn sách trên kệ ngồi trên ghế đọc sách

“ai cho cậu vào ?” ta đang mệt trong người nên rất khó chịu

“đi thấy sắc mặt chị không ổn nên bảo tôi mang sữa đến cho chị, vào trong rồi thì không thấy chị” hán vẫn không nhìn ta vào phòng bằng đường cửa sổ, mắt vẫn chăm chú nhìn vào quyển sách

“ra ngoài” ta trầm giọng, trước giờ ta không thích có người lạ mặt vào phòng, nhất là với Kyo, Sesshomaru lúc trước nhìn thấy hán đến gần ta thôi là đã muốn xé nát hán rồi, nếu vô tình hán nhìn thấy hán trong phòng ta chẳng phải mạng hán cũng giữ không được ta lại bị hiểu lầm nữa thì không hay chút nào

“tôi muốn làm rõ, rốt cuộc người lúc trước có phải vị hôn phu của chị không?”

“sao...tôi chất vấn tôi, cậu có tư cách gì và lại hôm đó không phải tôi đã nhận rồi sao ?”

A đầu óc ta lại càng thêm nặng nề thêm rồi, mắt nhoè đi rất nhiều

“không đúng, bao lâu nay tôi chưa từng thấy hán xuất hiện cạnh chị và lại chị cũng không nhắc một chữ đến, làm thế nào đột ngột có một vị hôn phu”

“hừ tôi bên cạnh ai cũng phải báo cậu sao thực nực cười, cậu mau ra ngoài cho tôi”

Hán quyết tâm không rời nửa bước, hình như phải trả lời theo đúng ý hán thì hán mới rời đi, tên này còn nhỏ tuổi mà tính khí như vậy rồi, lớn lên xem ra còn phiền hơn đây “ta cho ngươi 3 giây, không rời đi đừng trách ta khỉ”

Hán hếch mặt lên, kiêu ngạo khiêu khích “chị làm được gì, đánh tôi làm ơn lúc trước tôi nhường chị mới thắng được thôi, bây giờ trong chị suy yếu đến thế làm gì được tôi”

Nghe vậy ta cười khẩy, vung quạt khiến hán bay khỏi phòng, tiếng rầm vang lên ở bên ngoài, ta thô bạo đóng cửa lại, không quan tâm đến kẻ bên ngoài kêu la ầm ĩ, đi và ông cũng khuyên bảo hán nên trở về

Ta suy yếu dựa vào cánh cửa, xem ra bệnh thật rồi, mới sử dụng sức mạnh có một chút mà đã như bị rút gần hết sức lực, mắt dần tối mờ lại âm thanh cuối cùng ta nghe được là giọng nói hoảng sợ và lo lắng của dì vang bên tai “Tama... Tama... Cha mau gọi cấp cứu”

Mở mắt tỉnh dậy, thứ đầu tiên ta thấy chính là trần nhà trắng toát, ta ngỡ ngàng hok rõ chuyện gì, đây đâu phải trần nhà của phòng ta đâu, mắt nhắm mắt mở nghiêng đầu nhìn quanh, cái cách bài trí sắp xếp của căn phòng này hình như là bệnh viện thì phải, sao ta lại ở bệnh viện nhỉ ?

“A... cháu tỉnh rồi... may quá” ông nội chậm rãi đi đến giường, nét mặt tuy mệt mỏi nhưng cũng giãn ra rất nhiều, ta lại mang lo lắng cho mọi người nữa rồi

“xin lỗi... lại làm phiền mọi người... cháu bị sao vậy ạ ?”

“sốt cao thôi, cơ thể suy nhược”

À à một tiếng, cơ thể suy nhược, không rõ tại sao ta lại nhớ đến chuyện trước kia, cái gọi là cơ thể suy nhược chính là thứ khiến ta dần trở nên héo mòn rồi chết đi

“nghiêm trọng không ạ ?”

“à không đâu, cháu nên ăn uống đầy đủ đi vốn cháu kén ăn nên mới dẫn đến suy nhược đấy”

Hờ cũng phải, ta vốn kén ăn mà rau hầu như là không đụng đến, thịt phải nạc hết mức tuyệt đối không được mỡ, hay ta cũng không thích ăn cá nói chung là rất kén, có lẽ ta suy diễn quá nhiều rồi, nghĩ đến tự mình làm nghiêm trọng mọi chuyện liền phì cười, cơ thể nặng nề nhanh chóng khoẻ lên

Vốn chỉ là sốt thôi nên ta ở bệnh viện một ngày rồi về liền, sau khi nghe bác sĩ bảo ta cần ăn đầy đủ chất hơn nên ngay tối hôm về nhà, một bàn đồ ăn rau cá đầy đủ, ngay cả cả rốt hay Ớt chuông bình thường đi không bao giờ cho vào phần ăn của ta lần này thì nó lại chiếm đa số, ta khóe ngậm trong lòng, nuốt ngược nước mắt ăn từng món trên bàn

Chưa bao giờ cảm thấy ăn uống lại cực hình đến thế

“dì à... dì sau này đừng để Kyo lên phòng con nhé” ta vừa lau sạch bàn ăn, vừa nói chuyện với Dì

“ừ... dì biết rồi” dì rửa bát xong, đến bàn ngồi xuống, nghiêm túc ở trước mặt ta nói chuyện “xảy ra chuyện gì ở bên kia sao, dì thấy cháu từ khi trở về trông được ổn đấy”

Động tác ta khựng lại, che dấu cảm xúc trước mặt dì cười giả tạo “không ạ... ở bên đó vẫn bình thường có điều có lẽ cháu cần nghỉ ngơi khá lâu nên sẽ

tạm thời không về ạ”

Làm sao có thể trả lời đi ấy rằng bởi vì cãi nhau với hân nên ta mới trở về và lại lí do cãi nhau cũng là vì sự sống chết của ta

“Tama biết không, mỗi lần con nói dối hay muốn tránh né việc gì khuôn mặt con sẽ cúi thấp xuống hoặc sẽ cười rất gượng gạo”

Ta rất muốn cười lần nữa, không phải chứ biểu hiện của ta lộ rõ vậy ư, lúng túng gãi đầu muốn giải thích với dì có điều giải thích thế nào bây giờ

“Tama... dì không rõ bên kia có chuyện gì xảy ra với cháu, chắc có lẽ liên quan đến cái người tự nhận mình là hôn phu của con đi”

Ta không nói, khẽ gạt đầu tự nhiên lại nhớ đến biểu hiện của hân hôm trước ta có chút đau lòng, hân cũng bắt đầu đi, mà ta là lì lợm nên mới cáu giận hân

“dì đừng lo, trai gái yêu nhau ai mà chả có lúc giận chỉ là chuyện vặt thôi” ta bịa đại lí do, dù biết thế nào đi cũng sẽ phát hiện ta nói dối, ta cũng khó mở lời nói sự thật

“đòi người ngăn ngừi... đừng khiến sau này phải hối hận là được rồi”

Buổi sáng hôm sau tỉnh dậy, con sốt đã khỏi hoàn toàn, ta ngập ngừng ngập dài rời khỏi giường, hôm nay ta sẽ đi chơi để giải tỏa tâm trạng buồn bực mấy hôm nay mới được, sau đó sẽ trở lại bên kia giếng đeo bám tên mặt lạnh kia nếu bám không được thì ăn vạ, hân làm gì được nào

Ta thay đồ, trang điểm thật xinh đẹp ngắm mình trong gương vài vòng mới đi xuống dưới nhà, nhìn thấy Kagome đang ăn sáng đã thế con bé ăn như kiểu bị bỏ đói ấy, ăn nhanh đến mức cả ba vị trong nhà trần trối nhìn Kagome mà quên cả ăn

“Kagome em định trở lại bao lâu?” ta ngồi xuống chỗ trống đối diện với Kagome, thấy em ấy khí thế như vậy xem chừng bên kia có cái gì đó kích thích, không chừng liên quan đến việc Kikyou mất đi

“không rõ ạ... em nghĩ chừng một tuần”

Xem ra lần này con bé ở lại lâu đây, phần ăn của ta vẫn như ngày trước dinh dưỡng đầy đủ rau nhiều thịt ít, thấy Kagome ăn khí thế lâu lâu lên gấp phần rau của mình qua Kagome còn ta chỉ ăn phần thịt của mình, được vài lần cũng bị dì phát hiện, cảnh cáo còn lần sau thì bữa ăn tiếp theo rau sẽ được tăng thêm

Nghĩ tới phần ăn hiện tại đã đáng sợ rồi nên ta ngoan ngoan nuốt số rau còn lại trong đĩa mình

Dọn dẹp xong xuôi ta mới rời khỏi nhà, thực sự là một năm nay ta chỉ đi loay quanh gần nhà xa nhất cũng là trường Kagome ngoài ra hầu như không đi đâu nữa, sẵn đợt này ta đi tham quan một chuyến luôn vậy

Đi được một quãng đường khá xa, một luồng gió nóng đột ngột thổi qua, ta nhìn lại thì thấy một ánh lửa xanh lơ lửng bay với tốc độ rất nhanh, lâu lâu lại dừng một nơi nào đó vài giây rồi đi tiếp, mọi người trên đường đều không hề thấy nó

Sẵn tiện rảnh rồi, ta chạy theo ánh lửa đó, hình như nó đang tìm ai thì phải không có cảm giác nguy hiểm từ nó xem ra cũng không có gì đáng sợ

Nơi dừng chân của ta chính là một ngôi đền nhỏ, khác hẳn với đền Higurashi... nó nhỏ và bình dị hơn nhiều, đền Mikage trông có vẻ quen quen nhỉ, ngôi đền hơi vắng vẻ một chút

Vào sâu bên trong nhìn thấy hai đứa nhóc thân hình trông như 1,2 tuổi đội mặt nạ đang loay hoay cầm hũ rượu tưới xuống đất, ta nhìn kỹ lại, một khối đen đang dần xâm chiếm vào trong ngôi đền

Người gác đền đâu sao không thấy nhỉ?

Thấy hai đứa kia chật vật quá ta không đỡ nhắm mắt cho qua, liền dùng Hắc Phong truyền linh lực thanh tẩy chướng khí, hai đứa thờ phào nhẹ nhõm ngồi phịch xuống đất liền tục nói “may quá... may quá”

“ở đây xảy ra chuyện gì thế?” ta bước lên hỏi chuyện, quan sát ngôi đền này, chướng khí có vẻ khá dày đặc

“cô... cô nhìn thấy chúng tôi” hai cậu nhóc ngạc nhiên, luống cuống đứng dậy

“sao tại lại không nhìn thấy... bộ các người không phải người” ặc khoan giờ mới để ý con người có ai mà có thể bay lơ lửng thế chứ đã thế tuy thân hình hai đứa nhóc chỉ có chừng 1,2 tuổi nhưng đi đứng rất vững, nói chuyện rất rõ ràng, xem ra mình xen vào chuyện phiền phức rồi

Cơ thể ta tự động dâng sau... quay, ta muốn hôm nay vui chơi không muốn kéo vào phi vụ rắc rối nào đâu, có điều chân ta không thể cử động được, bọn nhóc mỗi đứa nắm một chân giữ ta lại, ta cố nhích một phần cũng không được

“Cô giúp chúng tôi đi, thổ thần cùng thần sứ bỏ đi cả rồi, hai chúng tôi không ứng phó nổi chướng khí dày đặc này xin cô giúp chúng tôi kéo dài thời gian đi”

Chết tiệt nhỏ con thể mà mạnh giỏi, ta chịu thua rồi, rất muốn hỏi hai đứa có gì mà Thổ thần lẫn thần sứ bỏ đi nhưng việc gấp rút chỉ có thể hỏi tên hai đương sự trước vậy

“Hai người tên gì?”

“tôi tên Onikiri” đứa nhóc mang mặt nạ nữ lên tiếng trước sau đó mới là đứa mang mặt nạ nam “tôi là Kotetsu”

Cả hai đều là tiểu quỷ, tinh linh của đền thờ, đền thờ này khác hẳn của Higurashi chỉ có gia đình ông nội canh giữ lần nhiều thứ quỷ quái linh tinh lâu đời thì ngôi đền này ta thực sự cảm thấy nơi đây khác hẳn, nơi đây yên tĩnh không được nhộn nhịp như đền nhà Higurashi

“đưa hũ rượu đó cho ta”

Kotetsu liền đem hũ rượu ôm trong tay đưa cho ta, nhìn vào bình cũng không còn nhiều lắm thứ này ban nãy ta nhìn thấy hai đứa tạt vào chướng khí xem ra có tác dụng thanh tẩy đáng tiếc là không được mạnh lắm

Điều khiển Hắc Phong khiến những giọt rượu còn sót lại trong bình bay lên chia nhỏ đều như những viên ngọc nước trong suốt, tập trung linh lực vào chúng rồi ném chúng vào lòng chướng khí dày đặc, ta chỉ cảm chừng mà thôi không thể thanh lọc chướng khí này hoàn toàn bởi vì ta chẳng muốn, chủ đền không ra mặt cố gì ta phải làm, ta giúp họ bởi không muốn chướng khí nào lan rộng ra bên ngoài

“hai đứa mau đi kiểm thổ thần không tìm được cũng phải tìm cho được thần sứ ta kiên trì không lâu đâu”

Đúng là ta kiên trì không lâu đâu, ta mà xưng lên coi chừng ngôi đền nhỏ bé này bị ta đập nát mất, Kotetsu và Onikiri nghe thế hồi hã chạy khỏi cổng đền tìm người, nhanh chóng một cô gái khá trẻ hồi hã chạy vào theo sau chính là hai tiểu quỷ chưa đi được bao lâu

Đùa sao... đây là thổ thần? lần đầu tiên bà đây thấy thổ thần là con người đấy nhé...

Tức nhiên nhân vật chính xuất hiện, ta phải nhường sân khấu rồi

Đứng trước cơ thể yếu đuối mang tên nhên nhện đất, ta nhìn cơ thể không lồ đầy lông lá lẫn đen xì của nó lại liên tưởng đến Naraku mặc dù tên đó chưa bao giờ xuất hiện dưới hình dạng con nhện cả nhưng lưng hằn thì có đấy, không biết có liên quan đến không, hình như là không đâu, nghe nói con này được phong ấn vài thập kỷ rồi xem ra không liên quan đến

Vị thổ thần tập trung vào việc tiêu diệt yêu quái, điệu nhảy thần linh của cô nhảy rất tốt, từng tiếng chuông trong treo trên tay cô vang lên đẩy lùi chướng khí của yêu quái, ánh sáng nhẹ dịu của điệu nhảy khiến nó vùng vẫy khó chịu, ta khoanh tay đứng một bên quan sát nhận thấy cũng không tệ, váy áo quá dài chỉ mong cô ấy giữ chừng đừng giẫm phải ngã thì nguy

Và... cô ấy đã ngã sau ý nghĩ của ta, ta trở mắt nhìn cảnh chụp éch của cô thâm đồ mồ hôi lạnh, chắc có vẻ đau

Từ xa hai kẻ tóc bạch kim, mặc đồ truyền thống chạy đến, vẻ mặt hết sức lo lắng, một trong hai kẻ đó là yêu quái, ta cũng hơi ngạc nhiên yêu quái cũng có thể làm thần sứ nữa à, đừng hỏi vì sao ta biết hai tên tiểu quỷ bên cạnh giới thiệu đấy, chúng ở một bên giới thiệu hai vị thần sứ của đền, một người từng là hồ yêu, một người là từng là linh thần của đền khác vì một vài lí do nên đã trở thành thần sứ của đền này

Thấy chủ nhân mình nguy hiểm tất nhiên phải lao vào bảo vệ có điều ta không rõ là tên nhên nhện mạnh hay hai tên này vô dụng nữa, một tên thì dùng lửa hồ ly ngăn chặn chân nhện đất chạm vào thổ thần một tên cầm cây sáo định thổi cuối cùng bị nhện đất đập bay đi, vài gạch hắc tuyến trên đầu ta chảy dài

Như có ai nhìn, ta ngược đầu nhìn lên trời thấy có hai người đang đứng quan sát bọn họ, một người thì hồng hường loè loẹt, một người thì giản dị đến mức nhạt nhòa, họ nói gì đó với nhau sau đó người đàn ông giản dị đưa ta xuất ra vài con bướm màu xanh da trời bay đến cô gái, hỗ trợ cho cô rất nhiều, cô ấy cũng lấy lại bình tĩnh tiếp tục cho việc thanh tẩy

Không lâu sau chướng khí được thanh tẩy hoàn toàn, yêu quái bị tiêu diệt ngôi đền lấy lại sự thanh tịnh, linh khí nơi này lúc đầu không có, có lẽ do chướng khí làm hao mòn bây giờ thì đang dần trở lại

Ta nhân lúc mọi người không chú ý tới, lảng lảng chuồng đi, hôm nay coi như không tệ đi có thể gặp được thần lẫn thần sứ đấy, ta không rõ hai người ban nãy ra tay giúp cô gái là ai nhưng chỉ mới một động tác có thể giúp cô một phần nào sức mạnh ta cũng rõ được hai người này không thể chọc

Di chuyển được một khoảng cách khá xa ngôi đền, cái người mà ta nói là ăn mặc giản dị đến mức mờ nhạt xuất hiện trước mặt ta, ánh mắt khá hiền hoà nhìn ta nở nụ cười nhẹ “lâu rồi không gặp cô, Tatsu?”

Ta lục lại trí nhớ, cô xem ta đã từng gặp người này ở đâu nhưng một hồi lâu vẫn không nhớ được mới ngại ngừng hỏi “xin hỏi chúng ta quen nhau sao?”

Tôi lướt quý ngài trước mặt đơ vài giây, vẫn giữ nụ cười thân thiện trả lời ta “có lẽ đã quá lâu nên cô không nhớ đến ra... ta là thổ thần tiền nhiệm đền Mikage này và hơn 400 năm trước cô đã đến ngôi đền này cầu nguyện”

Hơn 400 năm trước? quá lâu đi với lại ta xuyên qua chiến quốc là lúc 500 năm trước cơ mà, đem lòng nghi ngờ nhìn người đối người, sau đó lại nghĩ nghĩ vài chuyện có khả năng xảy ra

“sao người tin chắc người đó là tôi... dù gì tôi là con người, 400 năm trôi qua tôi cũng đã chết rồi chứ”

Mikage định mở lời chốt có cái gì đó khựng lại, ông ta cười nói “tôi không thể nói rồi, đến chỉ để chào hỏi thôi”

“tôi muốn hỏi trước đây tôi đến đây để làm gì?”

“cô đến cầu bình an”

Chỉ vậy thôi sao ? sau đó tự dưng ta cảm thấy rất nhẹ nhõm, vui mừng khôn xiết liền quay người chạy đi không quên mở lời cảm ơn đến vị thổ thần đó, không biết ông ta có nói thật hay dối nó cũng là một sự cố vũ rất lớn với ta

Ta vội vã quay về, mong sao nhanh tới nhà để còn có thể trở về thế giới kia nữa, rồi gặp Sesshomaru nói với hắn những lời ta nghe hôm nay

Chiều ta trở về tới nhà, chưa vào tới cửa theo phản xạ giống như lúc sáng, đằng sau... quay không một chút chân chò, dừng hỏi ta sao ta lại làm vậy chỉ là bản năng thôi

“chị đang trốn tránh tôi?” hắn dứt tay túi quần, thân nhiên dựa vào cây cổ thụ trước nhà, mặt tựa tiểu phi tiểu chủ chăm chăm ta

Trốn tránh ? không... ta đang không muốn gặp thì đúng hơn

“thì sao... chả phải tôi nói rõ với cậu rồi sao?”

“tôi không tin”

“cậu không tin thì liên quan gì tới tôi” đang nói chuyện với Kyo, chợt nhìn thấy Inuyasha vội vã rời đi, ta đưa mắt về phía hắn hỏi “đón Kagome?”

Hắn lạnh nhạt ờ một tiếng, tức tó chạy đi vì ngại có Kyo không để lộ thân phận nếu không hắn cũng đã bay cái vèo khỏi cổng đền rồi

Kyo không quan tâm đến Inuyasha, hắn vẫn chăm chú nhìn ta đợi một hồi rất lâu hắn mới lên tiếng

“vì sao lại là hắn?”

Hắn ? ý Kyo nói là Sesshomaru ? ta nghĩ hồi lâu mới cho hắn câu trả lời đơn giản súc tích nhất “Tôi không thích người nhỏ tuổi hơn” và lại ẩn tượng ban đầu cho tới bây giờ về Kyo đối với ta không mấy tốt đẹp và điều quan trọng nhất người ta thích vẫn mãi là Sesshomaru không thể ai khác, nhắc mới nhớ, dù lúc trước ta mất trí nhớ không nhớ gì về hắn nhưng mỗi lần tiếp xúc với nam nhân khác, kỳ lạ là ta rất không thích gần họ như có gì bài xích, không cho phép ta đến gần

Tai ta rất thính, nghe được tiếng xương tay rắc rắc vang lên, ta nhìn quanh đâu có ai chỉ có tên trước mắt, nhìn anh mắt ai oán của hắn ta thăm ăn năn, dù sao cũng là người trẻ tuổi, từ chối phủ phàng vậy liệu hắn uất ức mà làm liều không

“tôi sẽ không bỏ cuộc” nói rồi hắn chạy đi như gió, ày cứ tưởng sẽ có đoạn thoại thế này ‘tôi không cho phép chị thích hắn, chị chỉ được phép thích tôi’ xem ra lăm phim truyền hình nhiều quá rồi, lấy Hắc Phong đập đầu vài cái ta mới đi vào trong nhà

Ta vội vàng về phòng chuẩn bị đồ đạc để trở về chiến quốc, có điều chưa kịp bước vào phòng thì một cơn gió mạnh thổi đến, màn che trong phòng bay loạn xạ, cảm giác xấu bầy lâu xuất hiện ủa đến, ta nhận thấy mùi của yêu quái và cả mùi của luồng hắc ám đáng sợ, nó đang hướng tới ngoài đường lớn, ta lo lắng cho Kagome, giờ này con bé đang trên đường đi học về

Ta chớp lấy cái áo khoác để trên ghế vội vã rời khỏi nhà, trên con đường lộ những con đường, ngôi nhà đẹp đẽ đã bị cái gì đó ăn mòn trở nên lồi lõm, tàn tạ xấu xí, ta hướng theo luồng hắc ám chạy đến bãi đất trong dành cho trẻ em, bóng Kagome, Inuyasha và một bóng người già màu trắng xóa đang lơ lửng trên không trung

“Kagome, Inuyasha chuyện gì xảy ra thế này” ta dừng lại bên cạnh Kagome nhìn đến cây kiếm đang cố sức thoát khỏi vỏ, ta nhìn chăm nó đó chả phải “Tùng Vân nha” vậy lão già đang lơ lửng là “lão là Saya?”

P/S: mọi người đoán khách mời của chúng ta là ai chưa nào hohohoho họ cũng nổi lắm á nha

Thứ 7 hàng tuần một chương nha có khi hơn, mong mọi người tiếp tục ủng hộ truyện của Thổ nhé, cảm ơn mọi người nhiều

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Tùng Vân Nha (1)

Tuyết rơi trắng xóa, mặt biển nhấp nhô từng đợt sóng lớn, gió biển ban đêm vừa to lại vừa lạnh, từng giọt máu đỏ tươi rơi xuống nền tuyết trắng tựa như những bông hoa bỉ ngạn đang nở rộ trong mùa đông giá lạnh

Bóng người to lớn oai hùng đưa lưng về phía đứa con mình, áo choàng lông phấp phới theo làn gió mạnh, người đã bị thương rất nặng nhưng dáng vẻ của

người dường như vết thương không hề tồn tại, xa xăm nhìn về biển cả, trầm giọng hỏi đứa con trai đang đứng phía sau mình

“tại sao con lại muốn có sức mạnh?”

“con muốn có được sức mạnh tối thượng nhất, đó là năng lượng để con tiến tới nó” hắc bình tĩnh trả lời, con gió tuyết lạnh không thể ngăn cản khí phách lẫn niềm quyết tâm của hắn

“sức mạnh tối thượng sao...? Nói ta nghe Sesshomaru...con có ai để bảo vệ không?” giọng khàn của Inu no Taisho vang lên giữa bóng đêm tĩnh mịch, cả không gian chìm trong im lặng chờ đợi câu trả lời của hắc Sesshomaru

“ai đó để bảo vệ ư?” bóng lưng của người mà hắc kính trọng nhất được hiện lên trong đôi mắt màu hổ phách sắc lạnh đó, hắc có ai để bảo vệ, người đó đã đi rồi thì hắc làm gì còn ai để bảo vệ nữa chứ

Âm thanh của sóng biển vang lên, như khúc nhạc đệm cho câu trả lời của hắc “ câu trả lời là: Sesshomaru này không cần ai cả!”

Lời nói vừa kết thúc cũng là lúc Inu no Taisho biến đổi, một yêu quái khuyển khổng lồ gào lên thể hiện sức mạnh cực đại của mình rồi phóng đi mất

Sesshomaru biết cha của hắc đi đến chỗ của người phụ nữ đó, nàng ta đang gặp nguy hiểm... hắc không ngăn cản cha hắc chỉ cần cha để lại Thiết Toái nha và Tùng Vân nha lại cho hắc là được rồi

Hiện đại

Chợt một cơn gió mạnh thổi đến, màn che trong phòng bay loạn xạ, cảm giác xấu lâu rồi không xuất hiện nay lại ủa ủa trở về, ta nhận thấy mùi của yêu quái và cả mùi của luồng hắc ám đáng sợ, nó đang hướng tới ngoài đường lớn, ta lo lắng cho Kagome, giờ này con bé đang trên đường đi học về

Chộp lấy cái áo khoác để trên ghế vội vã rời khỏi nhà, trên con đường lộ những ngõ ngách, ngôi nhà đẹp đẽ đã bị cái gì đó ăn mòn trở nên lồi lõm, tàn tạ xấu xí, ta hướng theo yêu khí chạy đến bãi đất trống dành cho trẻ em, bóng Kagome, Inuyasha và một bóng người già màu trắng xóa đang lơ lửng trên không trung

“Kagome, Inuyasha chuyện gì xảy ra thế này” ta dừng lại bên cạnh Kagome nhìn đến cây kiếm đang cố sức thoát khỏi vỏ “Tùng Vân nha” vậy lão già đang lơ lửng là “lão là Saya?”

“Ồ hô Tatsu là người đó sao, người đã trở lại rồi” lão vui mừng

Ta không rõ vì sao lão lại vui mừng đến vậy song điều ta quan tâm bây giờ chính là Tùng Vân nha đã thoát khỏi phong ấn và thoát khỏi vỏ kiếm rồi và đang cắm xuống đất

Inuyasha chần chừ, hắc muốn rút thanh kiếm khỏi mặt đất

“Inuyasha, người không đủ sức khống chế nó” kìa đủ sức sở hữu Tùng Vân nha chỉ có Sesshomaru mà thôi

Hắn bỏ qua lời của ta, cố sức rút Tùng Vân nha khỏi đó cho dù đang chịu đựng bao nhiêu cơn đau đớn

Hắn cầm được Thanh kiếm trên tay, mặt đường phố xá, nhà cửa trở lại trạng thái ban đầu, cứ như ban nãy chỉ là ảo giác do thanh kiếm ấy gây nên

Kagome mừng rỡ vì mọi thứ trở lại bình thường, chạy đến bên cạnh Inuyasha ta lại cảm thấy không được bình thường lắm bởi Tùng Vân nha đâu thể dễ dàng không chế thế chứ

Yêu khí trở nên nồng nặc một cách lạ thường, ta giật mình quay người về phía Inuyasha hắc đang gồng mình chống lại sức mạnh thanh kiếm, hắc không ý thức được bản thân đẩy mạnh Kagome, gươm thanh gươm Kagome, ta hoảng hốt rút Sơ nha ngăn cản “phong thương”

Tùng Vân nha chú ý đến ta, cố điều khiển tâm trí Inuyasha tấn công ta, Inuyasha cố hết sức thoát khỏi sự khống chế của hắc nhưng rốt cuộc không thể thoát được vội vàng chạy về giếng cổ

Kagome nghiêm túc nhìn lão đầu đang cúi đầu chờ bị nghe tra khảo, ta tra kiếm trở về bước phía Kagome

“nhanh nào Kagome, ngăn cản Tùng Vân nha điều khiển Inuyasha, hắc không thể khống chế thanh kiếm đó đâu”

“lão có thể phong ấn nó lần nữa không” Kagome hỏi Says

Lão cúi đầu suy nghĩ hồi lâu. Buồn bã trả lời “chưa thử nên không thể trả lời được”

Ba người nhanh chóng đi đến giếng cổ

Khi bọn ta tới thì ngôi làng bị tàn phá nghiêm trọng, dân làng bị thương cũng rất nhiều, hên là không có ai tử vong cơn mưa lớn đổ xuống ta điều khiển Hắc Phong tìm Sesshomaru nhưng có lẽ mưa quá to, Hắc Phong cũng không cảm nhận được hắc nên ta đành ở lại chung với nhóm Kagome

ở đó ta liền gặp lại lão bộ chết Myoga, lão từ đâu trên đầu Shippo nhảy xuống tra khảo lão Saya vì sao Inuyasha lại có được Tùng Vân nha, cùng với

việc Saya đã đảm bảo có thể phong ấn thanh kiếm tận 700 năm, nay mới 200 thanh kiếm sao lại xuất hiện

“có thể là do sự tác động của giếng ăn xương, Saya lão phong ấn được 200 năm song vì lí do nào đó mà thanh kiếm bị lạc xuống giếng, mà từ giếng thế giới chỗ ta cách đây lại thêm 500 năm nữa bởi thế khi công lại lão cũng đã canh giữ thanh kiếm 700 năm rồi”

Không lâu sau Sango cũng xuất hiện chung với Kirara, mọi người tập trung đông đủ, bởi vì cơn mưa lớn vừa qua nên mùi của Inuyasha bị bay mất nên lão Myoga không cảm nhận được đành phải theo dấu ngục long phá để tìm tới hắn

Bọn ta đi đến một con suối nhỏ, nước suối không được trong lành như những con suối khác, nó màu vàng đục ngầu kể đó còn vương vãi ba xác con quỷ đã bị chém vài nhát kiếm rất nặng ở vùng lưng, Sango và Miroku hai người đi xuống dưới xem xét tình hình, còn ta và Kagome thì ở trên

Sango lại gần, những từ thì bắt đầu rục rịch bắt ngờ đứng dậy tấn công Sango, Saya giờ mới chịu nói là vết chém của Tùng Vân nha có khả năng làm từ thì sống lại

Sango đã dùng phi lai cốt khiến chúng đức làm đôi song chúng vẫn cử động như thường, Miroku vội vã dùng hang gió hút lấy một con đang tiến về phía ta và Kagome, thấy hành động của hắn ta vội ngăn lại

“đừng... chúng có độc”

Tiếc thay lời ta vừa nói xong, con vật đó đã chui vào hang gió của Miroku mất rồi “sao cô không chịu nói sớm”

Ai biết được người hành động không suy nghĩ đó...

Ta đưa viên thuốc giải độc cho hắn, việc còn lại là đi tìm Inuyasha bởi vì ta biết hiện tại nếu tìm được hắn cũng sẽ tìm được Sesshomaru, ta muốn nhanh chóng gặp Sesshomaru ta không rõ vì sao nhưng cái dự báo của Mai đột ngột hiện lên trong đầu ta càng khiến ta trở nên hoang mang run sợ hơn bao giờ hết

“xin lỗi nhé Kagome, chị đi trước” bởi vì Hắc Phong không thể mang theo hai người, đành phải để Kagome ở đằng sau

“không sao chị đừng lo”

Nói rồi ta và Kagome tách nhau ra, lão Saya vẫn ở cạnh đi theo Kagome sẵn tiện phổ cập thêm kiến thức về Tùng Vân nha cho Kagome, ta thì không cần nên có lão hay không cũng không hề gì

Sesshomaru từ trong bóng tối chậm rãi đi đến thân ảnh màu đỏ rục đứng ở vách núi, hắn như thể đang chờ Sesshomaru hắn vậy, cảm nhận được Sesshomaru, Inuyasha xoay lưng lại, khuôn mặt không biểu hiện cảm xúc gì nhìn Sesshomaru

“quả nhiên là người Inuyasha, sao một kẻ như ngươi lại dám cầm Tùng Vân nha? đừng nói rằng thanh kiếm của cha lại tự chọn lấy người đấy”

Cánh tay cầm kiếm bị nhiều tua xúc màu tím cuốn lấy, Inuyasha tay giữ Tùng Vân nha về phía Sesshomaru nói ta “sao ta biết được, ta cũng muốn đưa nó cho ngươi nhưng có lẽ ngươi phải sử dụng chút sức lực rồi”

Sesshomaru không lập tức công kích, rút Đầu Quỷ ra “ta cũng định vậy đấy”

Khi ta đến nơi đã thấy sự giằng co giữa hai anh em họ rồi, vẫn như trước đây, gặp nhau là đánh nhưng lần này lại có sự can thiệp của Tùng Vân nha nên không khí giữa hai người càng thêm căng thẳng

Jaken đã kiếm được chỗ nấp, ta biết rõ mình có bao nhiêu sức lực nên cũng hạnh học điên cuồng lao ra, tìm một nơi an toàn ẩn náu

Ta nhớ lại, Tùng Vân nha có khả năng đọc được suy nghĩ đối phương khi hai thanh kiếm chạm vào nhau, ta không rõ Tùng Vân nha đã nói gì nhưng sự tức giận của Sesshomaru và cả sự bức bối của Inuyasha có lẽ là nhưng lời lẽ không hay ho

Hay người họ chiến đấu rất gay gắt, sự tức giận, phần nộ của Sesshomaru khi không có được Tùng Vân nha mà lại rơi vào tay của Inuyasha khiến Sesshomaru trút sự bức dọc và bất công lên Inuyasha

Hai người họ di chuyển tới đâu, ta và Jaken đi theo tới đấy

Chiến đấu được hồi lâu, bởi vì Inuyasha không dứt điểm được Sesshomaru nên nó liền khống chế tâm trí của Inuyasha, đẩy lùi được Sesshomaru, bức bách Sesshomaru đến vách đá

Ta từ xa lại thấy Tùng Vân nha lại tỏa sức mạnh màu đỏ ở chui kiếm, ta biết hắn lại tiếp tục nói gì đó khiến cho Sesshomaru tức giận, đảo ngược tình thế đẩy được Inuyasha trở vào trong

“câm ngay”

Sesshomaru đẩy Inuyasha ra xa vút Đầu Quỷ sang một bên, lao đến nắm lấy Thiết Toái nha bên hong Inuyasha, chống lại con đầu bời kết giới của thanh kiếm đem lại dùng hết sức lực đánh ra chiêu “phong thương”

Bàn tay bị thương rất nặng do cố chấp cầm lấy Thiết Toái nha, gương mặt đau đớn vì vết thương do kiếm gây nên, ta muốn chạy lại xem hấn có bị quá nặng không thì lại nghe tiếng Sesshomaru quát “đứng tởi đây”

Ta cắn răng không chạy tới, lần đầu tiên ta nhìn thấy bộ dạng như vậy của hấn, không biết Tùng Vân nha đã nói gì khiến hấn có thể phần nộ đến vậy

Inuyasha không bị thương tích gì nhiều, đôi mắt khát máu màu đỏ của Inuyasha do chịu sự khống chế của Tùng Vân nha càng trở nên khát máu hơn bao giờ hết, tâm Inuyasha giờ đã loạn thành một đoàn, trong tai vang lên Tùng Vân nha yêu cầu cần thêm sự sống ánh mắt đỏ ngầu ấy liên nhìn về phía ta rồi như điên lao đến

Ta vội vàng rút Sơ Nha “Phong Thương” con lóc xoáy mạnh mẽ hướng về Inuyasha đánh bay hấn lần Tùng Vân nha, Inuyasha như đã thú không chịu khuất phục liều mạng chạy về phái ta thêm lần nữa

Sesshomaru không thể đứng nhìn thêm lần nữa, không rõ vì sao trong tâm trí hấn nhìn thấy hình ảnh Tùng Vân nha đâm xuyên người cô, hấn bỏ qua cơn đau lao đến Inuyasha, móng vuốt sắc nhọn chuẩn bị đâm thủng Inuyasha thì đột ngột bị ngừng lại bởi tiếng của Kagome: “ngồi xuống”

Cơ thể Inuyasha khựng lại, thêm lệnh ngồi xuống một lần nữa mới chính thức ngăn được sự khống chế của Tùng Vân nha lên Inuyasha, tiếng nổ vang lên, thanh kiếm trong tay Inuyasha cũng bị văng ra xa

Lão Totosai từ đâu xuất hiện, nhìn về phía Tùng Vân nha bị thổi bay, cảm thán “ cuối cùng Tùng Vân nha đã buông tha cho Inuyasha, tất cả là nhờ Kagome”

Kagome ngất bởi trận nổ, không bị thương gì nặng cả nếu không nhờ vòng tay kết giới ta tặng cho Kagome có lẽ vết thương không được nhẹ như vậy, đi đến Kagome đỡ em ấy dậy, Inuyasha nhìn Kagome lo lắng “chết tiệt, đây là lí do vì sao tôi không muốn cô tham gia”

“cứ coi là em ấy lo chuyện bao đồng đi” ta liếc mắt tràn đầy khinh bỉ với hấn nếu con bé không phải vì lo lắng cho người, người nghĩ nó sẽ tới sao

Sesshomaru nhặt Đầu Quỷ, xoay người rồi đi, ta định kêu lên đợi ta, thì Inuyasha đã đứng dậy nói với Sesshomaru “Tùng Vân nha sẽ do ta giải quyết, người đừng chen ngang vào”

“người nghĩ người có cửa sao, hãy cảm ơn con bé đó đi” nếu không hấn đảm bảo mạng Inuyasha sẽ không được bảo toàn

“Sess, đợi ta với” ta đặt Kagome vào tay Totosai chạy lại Sesshomaru nhưng bị hấn ngăn cản “người ở lại, chờ ta” nói xong liền ầm ầm bay đi mất, để ta cùng với Jaken ở lại cùng Kagome

Lúc này Inuyasha cũng đi tìm Tùng Vân nha có điều trước khi đi hấn hỏi Myoga, cha hấn là người như thế nào, có mạnh hơn hấn bây giờ không, Myoga không dám thẳng thắn trả lời, ta đang bực bội vì bị Sesshomaru bỏ lại nên thay lão trả lời câu hỏi của Inuyasha với sự thật phũ phàng nhất “đĩ nhiên cha người rất mạnh rồi, đã thế so với hấn, người chỉ như một tiểu yêu quái hoa tay múa chân trước mặt hấn thôi, với hấn sẽ không bao giờ có chuyện phạm lỗi bị Tùng Vân nha điều khiển đâu”

Nghe xong Inuyasha liền bỏ đi, nhờ ta chăm sóc cho Kagome, tuy rằng hấn luôn miệng không quan tâm đến người cha chưa từng được gặp mặt này nhưng trong lòng luôn quan tâm đến ông ấy

Gọi Ah Uh tới, đỡ Kagome lên lưng nó, Totosai cũng gọi trâu ba mắt đến, ta thì xách Jaken bị ngất xỉu do vụ nổ ban nãy để lão lên lưng trâu ba mắt ngồi cùng với Totosai, tất cả bọn ta lên đường đi kiếm Sango và Miroku bị bỏ lại

Kagome tỉnh lại, người đầu tiên gọi dĩ nhiên là Inuyasha, luôn miệng hỏi Inuyasha đâu rồi, ta từ trong rừng tìm kiếm thức ăn trở về, nghe tiếng của Kagome liền đáp “hấn truy Tùng Vân nha rồi”

Ta ngồi xuống chuẩn bị thức ăn cho mọi người, trong lúc chờ đợi đồ ăn, bọn họ bắt đầu bàn tán lại lịch của Tùng Vân nha, nói rằng trước khi chết, Inu không hề nói rằng để Tùng Vân nha vẫn nha lại cho ai, hấn chỉ nói là Thiết toái nha cho Inuyasha và Thiên Sinh nha cho Sesshomaru, không biết xử lí thế nào nên cuối cùng quyết định giao cho Saya phong ấn nó lại

Ta ban cầu cứ tưởng vì lí do gì đó nên Tùng Vân nha mới lạc đến hiện đại hóa ra là do lão Saya yêu cầu khi lão phong ấn Tùng Vân nha xong thì hãy quăng nó xuống giếng ăn xương, có lẽ hiện tại chỉ mới 200 năm nhưng qua giếng nó đã thành 700 năm

Trong trí nhớ của ta, Inu là một người tuy có vẻ ngoài nghiêm nghị tuy nhiên tính cách của hấn lại khá là ôn hòa có thể xếp vào danh sách yêu quái tốt, khác hẳn với Sesshomaru lạnh lùng kiêu ngạo hoặc Inuyasha nóng nảy hay kích động

Mọi người im lặng, không khí xung quanh bỗng chốc trở nên ngột ngạt

“có cách nào tiêu diệt được Tùng Vân nha không?”

Ta đang ngồi nướng khoai tự nhiên Kagome hỏi ta gần người một hồi, nghĩ nghĩ một chút rồi nói

“chuyện này khó à... muốn tiêu diệt được Tùng Vân nha thì phải có sự kết hợp giữa Thiết Toái nha và Thiên Sinh Nha nhưng nghĩ lại đi đừng nói chuyện hải hước như vậy, nếu Sesshomaru và Inuyasha kết hợp với nhau ta khẳng định địa ngục sẽ lạnh nhanh hơn trước việc đó xảy ra đây”

Jaken cũng góp vui với giọng cười cực kỳ nổi da gà, hần quãng quai cười chê mọi người “các người bị điên rồi mới có cái suy nghĩ Sesshomaru sama sẽ hợp tác với Inuyasha Á ha ha ha”

Kagome với ánh mắt cực kỳ mong chờ nhìn lão già Saya “Saya, ông có thể lần nữa phong ấn Tùng Vân nha lại được không”

Cả Totosai và Myoga đồng loạt kinh bị cái bóng trắng trước mắt “Kagome, cô đừng mong chờ lão, chả làm nên trò trống gì đâu”

ở một nơi khác, từ thi được Tùng Vân nha hồi sinh, hần là kẻ từng yêu say đắm Izayoi, cũng là kẻ nhẫn tâm giết chết nàng không thành, Setsuna no Takemaru

Nhận một cánh tay nó đem đến cạnh đó còn có thêm một kẻ thù, chính là Huyền

Khi hần cảm nhận được Tùng Vân nha, hần thấy được thanh kiếm này vô cùng mạnh mẽ nhưng hần muốn biết thanh kiếm có sức mạnh tối thượng đến đâu nên không liền hợp tác, hần theo chỉ dẫn của Tùng Vân nha đi đến nơi chôn cất cha Sesshomaru lấy cánh trái của Sesshomaru bởi chính cánh tay này có thể tạo tuyệt chiêu Ngục long phá một cách hoàn hảo nhất

Takemaru gắng cánh tay trái vào cánh tay bị đứt của mình, cảm Tùng Vân nha hần nhanh chóng biến đổi một bộ dạng khác, chiếc sừng mọc trên trán, một bên má đầy vết vảy màu xanh kinh tởm, bộ áo giáp mạnh mẽ đầy sức mạnh, Huyền đứng nhìn thấy sức mạnh Tùng Vân nha rất hài lòng, khi giải quyết được Sesshomaru lần Tatsu chủ nhân tiếp theo của Tùng Vân nha dĩ nhân phải là hần rồi

Bầu trời dần sáng sủa trở lại, tất cả đã nghỉ ngơi đầy đủ nhanh chóng thu dọn, cười tởa kỹ của mỗi người bay lên trời

Gần cả nửa ngày bọn ta mới đến được tòa thành dó Tùng Vân nha cai quản, đám mây màu tím âm u dày đặc âm khí, Kagome vội vang thúc giục Totosai nhanh chân đến nơi, ta ngồi trên Ah Uh khẽ cau mày lo lắng “Kagome việc này tuy có liên quan tới Inuyasha nhưng lại không hề liên quan tới em, không có lí do gì em phải liên lụy tới cả”

Kagome trầm mặt giây lát mới phản bác “còn chị thì sao, mặc dù chị từng ở cạnh Sesshomaru nhưng việc này cũng đâu liên quan tới chị”

Đúng vậy, nó cũng không hần là liên quan tới ta, giống như Kagome bởi vì lo lắng cho đối phương nên mới nhúng tay vào thôi. Ta trầm mặt không trả lời lệnh cho Ah uh tiếng lên phía trước

Từ trên cao nhìn xuống, những xác chết biết chuyển động, biết nghe lệnh đang từ từ lan rộng đi khắp nơi, dự đoán là khoảng hơn 2000 binh lính xác chết, trừ lão bọ chết và Saya không thể chiến đấu thì bọn ta có năm yêu quái bốn con người vậy mỗi người giết trung bình 200 binh lính

Dưới sự run rẩy được nguy trang bằng vẻ phần khích của Jaken và Shippo, bọn ta bỏ qua hai người họ, mọi người tìm cho mình một vị trí thích hợp để chiến đấu, ta là người có kinh nghiệm nhất trong nhóm nên xung phong đi trước

Trời bắt đầu trở mưa, bởi vì chỉ có lửa mới tiêu diệt được xác sống, ta cười Ah Uh lên cao, mượn một chút lửa của gậy đầu người, tạo ra một cuồng phong lửa diệt trọn vài trăm binh lính

Nhìn thấy một ánh mắt không thiện cảm hướng về ta, liền nhận ra hần Huyền thật không ngờ hần lại có mặt ở đây, ném Jaken đến chỗ mọi người, ta cười Ah Uh bay đến chỗ hần, từ trên cao nhảy xuống đồng thời rút Sợ nha ra chiến đấu

Liền tiếp ta hai chiêu Thương long phá cùng phong thương, sức lực của ta cũng nhanh bị hao mòn, hần như nghe thấy gì đó liền tránh đi, biến mất khỏi cuộc chiến

Ta khó hiểu, hần đang lợi thế sao lại rút lui, trên trời bỗng có tiếng sét đánh, có thứ gì đó rơi xuống chỉ cách ta khoảng một cánh tay thôi là nó đã cắm thẳng vào đầu ta rồi, ra là Thiên Sinh nha mặc dù thanh kiếm không có tính sát thương nhưng nghĩ đến viễn cảnh thanh kiếm xuyên đầu thử xem, thật là rùng rợn mà

Cảm Thiên Sinh nha lên ta liền nhớ một chuyện, có phải giống như trong tác phẩm, ta chuẩn bị giống như Rin, bị một con quỷ cấp thấp bắt đúng không?

Quả đúng là miệng thú, vừa nói ra ta liền bị một con quỷ nắm chặt cổ áo xách ta lên như nùi giẻ rách, Kagome thấy gặp nguy cũng định cứu ta rút cuộc hai chị em cùng chung số phận bị bắt đi

Tốc độ của quỷ rất nhanh, chẳng mấy chốc đã đem bọn ta quăng đến trước mặt Takemaru

“ôi trời, chả thể ôn nhu một chút hay sao, đau chết ta rồi” ta ngồi dậy ôm lấy ngực, đột nhiên bị ném mạnh xuống đất, ngực bị va chạm dĩ nhiên là ngực rất đau rồi

“ôi da Tùng Vân nha bị Takemaru chiếm giữ rồi” giữa lúc quan trọng cái lão già Saya này vẫn có tâm trạng bông đùa, phục lão thật

Bởi vì muốn trả thù, muốn nhìn thấy Inuyasha lần Sesshomaru đau khổ, Tùng Vân nha thao túng sai khiến Takemaru bắt ta và Kagome đến để diệt trừ, ta

đĩ nhiên sẽ không để hấn có thể làm được chuyện đó, hấn tiến đến quyết liệt dồn ta và Kagome vào chỗ chết

Kịp thời rút Sơ nha ra, đưa Kagome giữ Thiên sinh nha, ngay khoảng khắc mũi kiếm sắp đâm đến ta, liền kịp ra chiêu Thương long phá tấn công

Takemaru ngạc nhiên, hấn không ngờ một đứa con gái vẻ ngoài yếu ớt như ta lại có thể ra chiêu mạnh như thế, đối Tùng Vân nha nó không hề kinh ngạc mà lại càng thêm phòng thủ, bảo Takemura nhanh ra tay với bọn ta

Đúng lúc Sesshomaru đến nơi, bỏ nhào tới Tùng Vân nha chống đỡ Tùng Vân nha chém xuống ta, dùng lực gạt hấn ra xa sau đó liếc bọn ta nói “đi đi, hai người đang cản trở trận đấu đây”

Ta nghĩ ta không cản trở hấn đâu nhưng đây là trận chiến của hấn, sự có mặt của ta có thể khiến hấn không hoàn toàn chú tâm vào

“đi mau” hấn híp lại hai mắt bảo ta đừng nán ná, ta đặt Thiên Sinh nha xuống đất rồi kéo Kagome rời đi “người cẩn thận”

Tới được bậc thang, một con quỷ canh cửa lao tới tấn công Kagome, ta nắm lấy cổ tay Kagome kéo lùi về phía sau lưng bảo vệ, tay còn một đao chém quỹ thanh hai khối thịt, chờ roi xuống đất ta chợt nhớ hình như mình cướp đoạt công lao anh hùng cứu mỹ nhân của Inuyasha mà thôi chờ hấn Kagome cũng queo rồi

“Tama không ngờ chị lợi hại đến vậy” Kagome cảm thán, bình thường dáng vẻ của Tatsu hơi bất cần đời nhưng vẫn luôn thực nữ đứng chuẩn thật không ngờ khi cần mạnh mẽ lại có thể uy dũng đến vậy

“Kagome...” Inuyasha từ phía dưới chạy lên, hấn bây giờ mới lên tới có chút chậm a, xem ra mấy cái xác sống rất thành công trong việc cản trở đường đi của hấn

Hấn lo lắng cho Kagome, nhìn em ấy chốc lát liền vội vàng đi lên tham gia cuộc chiến, Kagome cũng vội vàng cản dặn Inuyasha cách diệt được Tùng Vân nha song cách đó Inuyasha liền từ chối vì hấn không muốn hợp tác với Sesshomaru dù có muốn Sesshomaru cũng sẽ không hợp tác với hấn

“người lên đó, nhắc Sesshomaru cẩn thận, Huyền hấn cũng tham gia trận chiến này” ta ban này sao có thể quên việc quan trọng này chứ, quên nhắc nhở hấn đành nhờ Inuyasha chuyển lời

“Huyền...? hấn là ai?” Inuyasha hỏi, hấn sao không cảm nhận được một kẻ khác ở đây

“người không biết hấn... không cần quan tâm làm gì với lại hấn không có thù gì với người nhưng người cũng phải cẩn thận, nhắc nhở Sesshomaru giúp ta”

“được, ta sẽ chuyển lời cho hấn, Kagome các người đi trước ta sẽ nhanh chóng trở lại” nói rồi hấn vội vã lên trên, xem ra hấn cực kỳ sốt ruột

Ta cùng Kagome rời khỏi, tham gia trận chiến với mọi người bên ngoài

Inuyasha lên trên, đánh phong thương vào cả Sesshomaru và Takemaru, Sesshomaru kịp thời tránh một bên còn Takemaru thì bị dệp dí bởi Phong thương nhờ có Tùng Vân nha hấn tiếp tục được hồi sinh

“xem ra mũi người vẫn thính như ngày nào, vẫn còn ngửi được mùi phong thương của ta đúng không?” Inuyasha khuya xuống một gối nặng nề hít thở

“gió của người chỉ luồng gió thoáng mà thôi” Sesshomaru cũng không quên mỉa mai Inuyasha giữa trận chiến căng thẳng thế này

“này ta đã hy vọng nó sẽ đưa hai ta khỏi đây cùng lúc đây với cả Tama nhờ ta nói với người Huyền cũng có mặt ở đây, bảo người cẩn thận”

“đã biết”

Giữa lúc hai anh em nói chuyện, Takemaru có thời gian khôi phục... cả hai tiếp tục tranh giành kẻ thù, lao đến khảm nhau

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Tùng Vân Nha (2)

thêm một phần đã kết thúc, cứ coi đây là phần hai đi hohoho... cuối cùng Tatsu cũng chết rồi... Thor mừng quá (chấm chấm nước mắt)

Cả thành trì nhanh chóng sụp đổ, mọi thứ trở nên hỗn loạn, cuối cùng Tùng Vân nha đã mở cửa địa ngục

Ta không theo mọi người, lúc kịp nhận ra Tùng Vân nha mở cửa địa ngục đó là lúc ta cũng đang đứng với vách đá, cứng ngắc xoay người nhìn xuống

dưới, hàng trăm hàng vạn tử thi đang cố gắng ra sức hút linh hồn, ta bỗng nhiên khó thở gấp gáp bỏ chạy nếu đứng lâu ở đó không chừng linh hồn ta sẽ bị hút vào mắt

Mọi người như phát hiện địa ngục quá nguy hiểm, gấp gáp tìm nơi an toàn, ta la lớn “nhanh tập trung lại đây” cầm lấy bao kiếm của Tùng Vân nha trên lưng Kagome, Saya cùng ta mở kết giới thật lớn giúp mọi người không bị ảnh hưởng bởi âm khí địa ngục

“Tama... sao mặt chị trắng bách thế” Shippo vô tình nhìn thấy, lo lắng la lên

Ta sờ sờ lấy má mình, lạnh... sao lại có thể lạnh đến mức này

“Tatsu, người hãy cẩn thận... phu quân ta nhìn thấy người bị đẩy xuống cánh cửa địa ngục...”

Lời của Mai vang vọng trong tai ta, lòng nổi lên tia hoang mang sợ hãi cô trấn tĩnh lại, phải thật bình tĩnh ta không thể xảy ra chuyện gì được, lâu lâu cũng có lúc bói sai đúng không, dù đúng thì phải có trường hợp ngoại lệ, không phải kẻ lạ Mikage đã nói đã từng gặp ta của 50 năm sau sao nhất định ta sẽ không có chuyện gì cả

“không sao... vì lạnh quá thôi”

“jaken, lửa gây đau người còn sử dụng được không?” lạnh như thế này, cơ thể ta có chút chịu không nổi, ôm lấy cánh tay toàn thân ta run rẩy, ở đây nếu có một ít lửa, ta có thể dùng Hắc Phong điều khiển nó một chút khiến bên trong kết giới ấm áp hơn

“không, bây giờ dùng nó quá nhiều, cần được nghỉ ngơi”

Ta co ro ở bên trong, quả thật rất lạnh ta rất sợ lạnh a

Mất thấy Sesshomaru và Inuyasha vọt tới chỗ Tùng Vân nha điều làm ta hoảng sợ hơn chính là Huyền đang cầm Tùng Vân nha, rốt cuộc cái quái gì đã xảy ra thế này bình thường Tùng Vân nha thôi đã khó chiến đấu lần này lại có Huyền, level tăng cao thêm rồi

Ta không ngờ tình tiết thay đổi đến mức không thể trở tay kịp

Còn Sesshomaru và Inuyasha hung hăng hơn trước, hết đánh tây rồi đánh đông, kẻ thù trước mặt không chịu tập trung, đẩy được Huyền ra xa thì hai người không ngại ngần trao nhau những cú đánh yêu thương, Kagome chịu không nổi nữa, rời khỏi kết giới kêu cả hai mau cùng hợp tác tiêu diệt kẻ thù

Kết quả Inuyasha phản bác bởi Sesshomaru không chịu hợp tác và Sesshomaru lại không thêm điểm xia tới, làm lơ cô nàng luôn

Nếu là trong tác phẩm, hai người kết hợp thì có thể nhưng lần này sự có mặt của Huyền ta e rằng không dễ dàng như thế

Không khuyên can được, Kagome dùng biện pháp mạnh, kéo cung tên nhắm đến hai người bọn họ, mũi tên linh lực cắm xuống đất Kagome lại tiếp tục thúc giục, ta thấy vài viên đá nhỏ rơi xuống, chỗ Kagome sắp sụp cũng chạy khỏi kết giới kéo Kagome

“dù muốn khuyên can hai người họ cũng phải đứng chỗ an toàn chứ, đừng làm họ phân tâm”

Cửa địa ngục đang càng ngày càng mở rộng, hai người bọn ta rời khỏi, một nhánh cây nhọn bất chợt sượt qua vai ta, nó chứa nhiều chương khi nhanh chóng làm vết thương trở nặng, ta dùng một tay vừa thanh tẩy chương khí vừa giữ chặt vai cầm máu

Huyền... ta nhớ ta không hề có thù oán gì với người, tại sao người lại luôn nhắm tới ta

“Kagome đưa cung tên cho chị”

“sao...” Kagome không hiểu nhưng vẫn đưa cung trong tay cho ta

Tra tên vào cung, tập trung sức mạnh nhắm vào Huyền, hắn cũng nhận ra ta có sát khí với hắn, một chiêu gạt được Sesshomaru cùng Inuyasha ra xa hắn, ngay khi hắn sử dụng cánh tay trái của Sesshomaru sử dụng ngục long phá, ta đã hiểu giấc mơ mà Mai nói đến rồi

Không phải Sesshomaru đâm ta rồi đẩy xuống địa ngục, mà chính là cánh tay trái của hắn làm thế với ta tức là kẻ thù đối diện, cách ta cả một vùng tử thi đây

Mũi tên được bắn, bay lao đến ngục long phá, ta biết ta không trâu bò đến mức một mũi tên mà có thể đầu lại với chiêu hủy diệt đây nhưng nó có thể ngăn cản nó tới gần ta

“đi mau... chỗ này nguy hiểm” ra bảo Kagome rời đi, con bé biết nặng nề liền rời khỏi, ta tra thêm hai mũi tên vào cung, liên tiếp bắn đến ngục long phá, động tác của ta rất nhanh, kì lạ khi ta hiểu được cái giấc mơ ấy ta rất bình tĩnh, bình tĩnh đi rất nhiều, đầu óc không còn sợ hãi hay lo sợ gì nữa bởi vì ta biết Sesshomaru vẫn luôn bên cạnh ta và ta cũng muốn có thể bảo vệ được cho hắn

Đến mũi tên cuối cùng còn sót lại, ta tập trung tất cả sức mạnh, thả mũi tên để nó tập trung với những mũi tên ta đã bắn ban nãy, tất cả gồm mười mũi khi chúng được tập hợp, vụ nổ lớn diễn ra khói bụi núi đã bay mù mịt

“thật đáng sợ... đây là sức mạnh của Tama sao” Sango kinh ngạc đến trợn trợn mắt, ai nấy đều tròn xoe mắt nhìn của chính mình trừ mấy lão già quen

lâu năm như Totosai, Myoga và Saya

“nếu là trước kia... cô ta còn mạnh hơn chỉ là hiện tại, sức mạnh chỉ được phân nửa” Totosai vuốt râu trầm tư, có lẽ khi Tatsu chuyển kiếp, sức mạnh cũng đã bị kiềm hãm lại đi

Ta rất rõ ta bây giờ yếu hơn nhiều so với trước kia, cái cơ thể này bởi vì có gì đó thiếu sót nên sức mạnh không thể được như ý muốn của ta, như Mai đã nói cơ thể ta giả giả thật thật, không giống như Kikyou được hồi sinh bằng tro cốt của chính cô ta, còn ta được tạo từ máu của chính mình nhưng đó là một lượng rất nhỏ

Song ta không chắc chắn rằng thân thể ta có đứng làm từ nơi đó không

Tuy nhiên do ngực long phá bị kiềm hãm do Thiên sinh nha lẫn Thiết toái nha đang gần nhau, chiêu thức có yếu đi đôi phần nếu không sức lực hiện tại cũng khó đối phó

“đồ ngốc... các ngươi còn muốn kéo dài tới chừng nào... muốn chết thì hai ngươi chết một mình thôi đừng kéo bọn ta theo”

Cả đám đằng sau chảy vài vạch đen, này Tatsu cô đang kêu họ hợp tác hay đang xúi dục họ đi chết vậy hả, sao không có một tí ủng hộ tinh thần gì hết vậy

Inuyasha bận bịu chém loạn cũng không quên bật cãi lại “cô tưởng tôi muốn à, có bản lĩnh thì kêu Sesshomaru hẳn chịu hợp tác cái đi” Inuyasha bị đánh đến mức xem chút lọt xuống thâm tử thi, Kagome mém chút nữa khóc toáng lên vì mức độ nguy hiểm của trận đánh, ta cũng bần rùn tay chân khi thấy Sesshomaru dùng tay không đánh bật lại Tùng Vân nha

Ôi trời tâm hồn ta yếu ớt lắm, làm ơn đừng để đau tim thế có được không

Tất cả tập trung vào trận chiến ba người, từ đâu một top lính yêu quái chừng hai mươi đi tới bao vây ta lẫn nhóm Kagome phía sau

“Tatsu, ngươi có biết vì sau ta luôn nhắm tới ngươi, thấy ngươi ta lại nhớ đến tên pháp sư hèn hạ, nhân lúc ta bị thương nặng tấn công ta, tất cả con người các ngươi đều hèn hạ, đã là kẻ yếu thì nên sẽ bị thống trị bởi kẻ mạnh nhưng các ngươi lại không chịu an phận nhất quyết phải ngăn cản ta, còn các ngươi” ta chỉ tay về phía Sesshomaru và Inuyasha gào lên “bọn tộc Bạch Khuyển các ngươi dám cầu kết với đám hèn mọn đó ngăn cản ta... dám đoạt đi thanh kiếm Huyết Phong của ta dám tranh bá chủ thế giới với ta”

Ta rất muốn nhảy qua giếng ăn xương, lời mấy cái tên bác sĩ trong bệnh viện tâm thần tới khám cho hần, bệnh cũng bệnh vừa thôi chứ, giả như ngươi giống như Inu làm một yêu quái có nghĩa khí có lẽ sẽ không ai đi tranh giành với ngươi đâu đằng này hần lại trở thành một kẻ khát máu, thấy kẻ không ưa là giết, buồn thì giết người hàng loạt, vui thì khiến cả một vùng thành biển máu, kẻ chống đối là chém dù không sớm cũng muộn sẽ có ngày bị quả báo thôi

Nhìn lại đi Huyết Phong trong tay hần trở thành địa ngục còn trong tay Yue, ta chưa từng nghe một scandal nào về Yue giống như tên ôn thần này, tên này cần được chữa trị khẩn cấp

Bây giờ chia làm hai chiến trận, một bên gồm Sesshomaru, Inuyasha và Huyền, bên còn lại là đám thù hạ của Huyền, ta và nhóm Kagome

Mọi người sức đã không còn nhiều từ trận chiến tử thi, bây giờ lại thêm một đợt mạnh mẽ nữa nên không có sức chống đỡ, nhóm Kagome rơi vào cảnh nguy hiểm, cả bên Inuyasha và Sesshomaru cũng không hơn được được vì thay Inuyasha đỡ lấy một chiêu ngực long phá nên Sesshomaru bị mất sức rất nhiều

“Tatsu ta cho ngươi cơ hội cứu một trong hai bên, một là tự móc mắt mình trả cho ta đôi mắt, hai là thù hạ của ta sẽ tự tay làm”

Một cơ hội cứu cả hai bên, nếu ta chọn nhóm Kagome, ta lấy mắt mình ai biết được hần có bội ước hay không, chả phải lúc đó tính mạng ta còn nguy hiểm hơn sao, hần làm như vậy nhiều lần rồi ta không thể tin tưởng hần thêm lần nữa

Còn về phần Sesshomaru, ta đưa mắt nhìn qua hần khẽ lắc đầu bảo ta đừng đồng ý, hần có thể tự bảo vệ mình một đại yêu quái như hần, sự kiêu ngạo của hần không cho phép ta làm như thế

Huyền mất kiên nhẫn, bằng cách nào đó lệnh thuộc hạ kéo Kagome và Jaken kè đao lên cổ uy hiếp, Jaken đã được Thiên sinh nha cứu một lần nên hần không thể chết thêm lần nữa, còn Kagome ta không muốn mạo hiểm

Một vệt máu dài trên cổ Kagome chảy xuống, Inuyasha ngửi thấy mùi máu càng nóng nảy hơn

“sao... ngươi không dám hy sinh đôi mắt để cứu đứa em gái lẫn cái tên quý lùn xấu xí kia sao?”

Rút Yêu kiếm, ta kẻ sát gán mặt ta, tất cả trở nên im ắng hơn bao giờ hết, ngọn gió lạnh thổi càng băng giá hơn

“Tama đừng” Kagome vội lên tiếng, cô không muốn vì mình mà đôi mắt khó khăn chữa được lại đột nhiên đi mất, Kagome dù không hiểu chuyện gì xảy ra nhưng cũng không muốn Tatsu hy sinh đôi mắt mình vì cô

“Tatsu đừng ngu ngốc” Sesshomaru từng giận gầm lên, lòng hần trở nên nóng nảy hơn bao giờ hết, cái hình ảnh trước mắt hần không muốn xảy ra trên người Tatsu

“Huyền... đôi mắt của ta trên người ngươi chắc chắn sẽ không duy trì được bao lâu nữa nên ngươi muốn đôi mắt này của ta nhưng ngươi tổn thương với những người bên cạnh ta, ta sẽ cho ngươi sống lại trong bóng tối lần nữa, dù bây giờ ngươi mất đi đôi mắt này ngươi có rất nhiều đôi mắt khác song ngươi có biết thứ ngươi đang sở hữu rất đặc biệt, không phải kẻ nào cũng có được và cũng không thể tùy tiện lấy mất của kẻ lạ nào gắn vào hốc mắt ngươi được”

mắt của yêu quái dĩ nhiên là khác hẳn con người, cho dù năm tháng qua đi đôi mắt của họ vẫn sáng và tinh như thường đôi khi sống càng lâu đôi mắt họ cũng ẩn chứa sức mạnh vô cùng nhưng con người lại khác, tới độ tuổi nào đó, mắt sẽ dần mờ đi và lão hóa dần và sẽ không còn nhìn rõ như trước, đó là kết cục của Huyền khi hắn sử dụng đôi mắt của con người

“ngươi đã sống trong bóng tối mấy thế kỷ, ra ngoài ánh sáng nên có chút không quen nên muốn tiếp tục trở lại đó chứ gì, nói cho ngươi biết ta mà bị mù thì ngươi đừng hòng thấy được ánh sáng, ta không nhìn được thế giới bên ngoài cũng có Sesshomaru nuôi ta đấy, còn ngươi ta khẳng định kẻ thù sẽ liên tiếp kéo tới cắn xé ngươi như một miếng thịt thơm ngon vậy”

“ngươi dám uy hiếp ta” hắn trừng mắt tức giận

“phải.. ta là đang uy hiếp người Huyền, cho dù ngươi giết ta ở đây để cướp nhưng ngươi nên nhớ ta cũng có cách quay trở lại tìm ngươi báo thù”

Ta không tin là không có cách trở lại, có thể làm được một lần thì tất nhiên ta có thể làm được thêm một lần nữa

Mà hồi này giờ kéo dây thun được bao lâu rồi nhỉ, đủ cho mấy người này hồi phục sức lực chưa, ta len lén liếc qua nhóm Kagome thấy sắc mặt họ đã bình ổn lại đôi chút ta thở phào nhẹ nhõm, Inuyasha cùng từ trong đồng đất đá mò dậy do không tạo được bọc lưu phá mà còn bị Huyền dùng Tùng Vân nha đánh trả, Sesshomaru đã ổn định hơn rất nhiều, dù không nhiều nhưng vẫn đủ

Ta thầm đắc ý trong lòng nhưng mặt vẫn giả vờ căng thẳng như cũ

Huyền không mạnh bằng Sesshomaru, ta lần này có thể thấy rõ, việc hắn dám chặt đứt cánh tay của mình để lấp cánh tay của Sesshomaru cho thấy hắn không có khả năng sử dụng ngục long phá hoàn hảo theo ý muốn của Tùng Vân nha

“đã đến nước này, ta cho ngươi biết sự thật Tatsu, cơ thể ngươi ta lấy từ hòn đảo Horai đấy, cái tên Hoshi ấy ngốc nghếch bị ta lợi dụng còn giúp ta đếm tiền cơ đấy, còn nữa ngươi cũng không sống được lâu đâu bây giờ ngươi không chết sau này cũng sẽ chết thôi” hắn vung mạnh tay bỏ xuống đất, loạt sáng màu hồng tím lan rộng khắp mọi nơi, đất đá đều không chịu nổi từng khu vực vỡ nát rơi xuống địa ngục, ta mở kết giới chống đỡ, ngăn nhưng tảng đá đè xuống ta

Hoshi ? hắn đang nhất đến ngôi sao mặt người đó sao ?

Hắn không nhân nhượng dùng sức mạnh Tùng Vân nha kéo lấy ta về phía hắn, ta cảm Yêu kiếm xuống đất quay qua Kagome hỏi “Kagome em lấy hộp tên trên người Ah Uh ném qua giúp chị”

Kagome đi đến Ah Uh lấy tên treo trên người nó rồi ném mạnh về ta

Ta cảm chắc được nó, rút lấy hai mũi liên giương cung hướng về hắn, có điều mũi tên vừa xuất ra cơ thể ta chống cự không nổi liền bị kéo đi, cả thân thể ta sắp nhắm về mũi kiếm Tùng Vân nha mà đâm tới, đầu ta hoảng loạn, ta phải làm sao đây... làm gì đây trong đầu trống rỗng không có cách gì thoát khỏi thanh kiếm ma quỷ đó

Sợi dây ánh sáng của Sesshomaru tới cuốn lấy thân người ta dùng lực kéo ta thoát khỏi mũi kiếm, ném ta qua một bên, ta biết mình vừa thoát chết còn đang ngỡ ngàng thì Inuyasha lao tới đánh Huyền, lại một lần nữa bị đánh bật ra xa, nằm úp xuống đất hồi lâu vẫn chưa động tĩnh, đứng nói ta nhân vật chính đi lĩnh cơm hộp rồi nha, và thật may hắn đã đứng dậy, ta vuốt ngực thở phào

ở bên kia mọi người đã giải quyết xong đám yêu quái, ta yên tâm được phần nào chạy đi tìm chỗ an toàn, không cản trở hai người bọn họ đánh nhau

“ta đã nói... máu con người chảy trong huyết mạch của ta... ta sẽ không từ bỏ” Inuyasha nặng nề cảm Thiết Toái nha chống đỡ kiên cường chống cự, Sesshomaru vẫn im lặng không nói một lời nhìn Inuyasha rồi đưa mắt nhìn Huyền

Sesshomaru hắn có một dự cảm không hề lành... và nó liên quan đến Tatsu

Huyền cười chế giễu, hắn giơ kiếm chỉ thiên trời, ba rồng đen gào thét mãnh liệt bay xung quanh thanh kiếm, âm khí lan tỏa khắp thanh kiếm “vậy thì ta cho đòn quyết định, cho ngươi đi theo đứa con gái loài người kia luôn”

Hắn đang chỉ ta, hắn muốn ta chết... lần này hắn vốn không cần ta trả lại đôi mắt, bởi vì việc thoát ra khỏi phong ấn mục đích đã hoàn thành nhưng sau khi biết ta ở cạnh Sesshomaru mà Sesshomaru lại là người tộc Bạch Khuyển, hắn lại nhớ mối hận năm nào, và cũng biết việc Yue giữ lấy thanh kiếm Huyết Phong mà Huyết Phong là do ta đưa tới nên càng khiến hắn trở nên điên cuồng tức giận, hắn muốn trút giận, muốn cho những kẻ ngăn cản hắn lúc trước phải chết, phải đau khổ

“tiến đến đi, ta sẽ đỡ đòn ngươi bằng bọc lưu phá”

Ta giương cung nhắm vào hắn, chờ đợi Huyền ra chiêu... khi Inuyasha đánh được bọc lưu phá ta liền bắn tên còn lại chính là Sesshomaru sử dụng thiên sinh nha đứt điểm

Inuyasha đánh bộc lưu phá dĩ nhiên là không thể đầu lại, hắn kêu gào hắn có thứ để bảo vệ đó chính là lí do hắn không thể từ bỏ và đó chắc chắn trong đầu hắn người hắn muốn bảo vệ hiện lên đầu tiên chính là Kagome sau đó mới là Sango và Miroku và Shippo, Kirara

Ta đặt hai thanh kiếm xuống đất, tập trung tất cả sức mạnh vào ba mũi tên được kéo sẵn

Sesshomaru nghe thế, hắn nhìn đến Thiên Sinh nha cầm trên tay đang run lên muốn hắn tham chiến cùng Thiết Toái nha

Thiên sinh nha?

Hắn nhớ lại đêm cuối hắn gặp được cha, cha đã hỏi “con có ai để bảo vệ không?”

Hắn có ai để bảo vệ không? hắn nhìn đến Tatsu đang kiên cường chống đỡ sức mạnh của Thiết Toái nha và Tùng Vân nha, cô đang chờ đợi thời cơ, hai ánh mắt bất chợt giao nhau hắn quay đầu nhìn lại Thiên Sinh nha trong tay, có ai để bảo vệ không...

“Ta... Sesshomaru không có ai để bảo vệ cả”

Nghe Inuyasha nói có thứ cần bảo vệ ta chờ mong nghe tiếng lòng Sesshomaru nhưng khi ánh mắt ta chạm vào hắn, ta liền quay đi nơi khác, hừ một tiếng “ta...Sesshomaru không có ai để bảo vệ cả”

Khỏe miệng khẽ giựt giựt, hắn cố ý !!! người không thể nói có để ta vui lòng chút sao ,ít nhưng ta có nghĩ đến người đấy

Sesshomaru vùng Thiên Sinh nha kết hợp với bộc lưu phá, ta đồng thời theo sao hắn bắn tên chứa đầy linh lực của ta, ba sức mạnh cùng lúc gộp lại tạo thành một cuồng phong chống đỡ ngực long phá, Inuyasha thêm bộc lưu phá một lần nữa mới chính thức đẩy lùi ngực long phá và tiêu diệt được cả Huyền và Tùng Vân nha

Tất cả vui mừng vì tiêu diệt được Tùng Vân nha, ngược mắt nhìn vờ rờng bay lên đánh tan mây mù đen mịt, cánh tay trái của Sesshomaru còn cầm Tùng Vân nha thoát khỏi cơ thể Huyền lơ lửng trên không trung, mặt đất từng nơi nứt nẻ, đổ xuống cánh cửa địa ngục

Ta vui mừng mình đã đánh bại kẻ thù, nhặt hai thanh kiếm của mình lên đi đến Sesshomaru chừng được vài bước, Huyền đang rơi tự do thân tàn tạ đột nhiên trùng mắt, đánh một chưởng mạnh đến tay trái Sesshomaru khiến nó cử động, lao đến ta

Một nhát xuyên tim, máu từ miệng ta chảy xuống, ta kinh ngạc hoảng sợ, nó vẫn xảy ra không thể thay đổi được, thân người ta ngã xuống địa ngục cổ mở mắt nhìn kỹ Sesshomaru hắn gần như cũng đình trệ, như một cỗ máy cứng ngắt sắp hỏng, hắn như bảo tổ bay đến ta, muốn đỡ lấy ta nhưng Huyền đã dùng sức lực cuối cùng ngăn cản hắn Sesshomaru đồng thời cũng đánh bật ta rơi xuống cửa địa ngục

“TATSU !!!!!” hắn gầm lên...đó là lời cuối cùng ta có thể nghe được, cơ thể đã không còn cử động được nữa rồi

Sesshomaru muốn nhảy xuống keo thân xác Tatsu trở lên, hắn có thể dùng Thiên Sinh nha cứu Tatsu nhưng kịp thời ánh sáng từ đáy ngục xuất hiện mạnh mẽ đánh bật hắn trở lại, cánh cửa địa ngục nhanh được đóng lại

Mọi người hoảng sợ trước khung cảnh ban nãy vội vàng chạy đến gần Sesshomaru, ngay cả Kagome không thể tin được mới phút trước nhìn thấy Tatsu còn nói cười, bảo vệ cho cô thì nhanh phút chốc đã không còn nữa, cùng Tùng Vân nha rơi xuống cửa địa ngục

Cha hắn từ trong vòng tròn ánh sáng xuất hiện trước mọi người, Sesshomaru ngạc nhiên khi được nhìn thấy cha nhưng hắn lại không có sự vui vẻ nào cả, gương mặt nhanh chóng tĩnh lặng trở lại

Nhưng lời của cha, hắn nghe nhưng không thể nào óc thể để lọt vào trong lòng cả, vì để tìm câu trả lời phong ấn Tùng Vân nha, mà Tatsu đã bỏ mạng dưới địa ngục, Huyền hắn không có rơi xuống địa ngục nhưng cũng đã bị Sesshomaru làm cho không ra hình hài gì nữa, một chút thương sót cũng không hề để lại

Nhặt lấy thanh kiếm của cô, hắn rời đi không một tiếng động, Jaken cũng buồn bã không kém, sụt sùi nước mắt kéo Ah Uh đi

Lão biết Sesshomaru rất đau lòng trước cái chết của Tatsu nhưng ngài không thể rơi nước mắt nên lão đành phải khóc dùm ngài vậy...

HẾT QUYỂN HAI

phía hậu trường...

Tatsu tức xì khói: lại nữa... người không thể để ta chết đẹp một chút sao Tên Thỏ vô lại kia

Thỏ vô lại: thì lần này cô cũng đâu bị rạch mặt đâu, đòi gì nữa....

Tatsu: không chịu... ta không đồng ý kết cục này

Thỏ vô lại: kệ người chứ... (nói xong lập tức bỏ chạy không kẻo Thỏ bị chém mất)

Chương 45: Âm Giới (1)

Roi xuống địa ngục, ta cứ nghĩ linh hồn của mình sẽ bị bọn quỷ địa ngục ăn lấy linh hồn, phút giây ấy ta chìm trong tuyệt vọng

Luồng sáng xanh tím bất chợt lao đến phía ta, ta không rõ từ đâu tới, thứ ánh sáng đó lạnh buốt, xuyên thấu từng ngóc ngách trong linh hồn, ta cắn chặt môi chịu đựng cơn lạnh, chịu đựng cơn đau do Tùng Vân nha gây nên, nó vẫn còn trên người ta vẫn còn đậm ở tim ta

Ta lơ lửng trong không gian đầy ánh sáng, thời gian trôi qua rất lâu... rất lâu, cho đến khi ta sắp tới giới hạn của mình, thanh kiếm bỗng run lên, như hoảng sợ gì đó, ta trừng mắt nhìn nó cắm trong tim mình, hai luồng sức mạnh của Thiên Sinh nha và Thiết toái nha bây giờ mới phát huy toàn sức lực, phong ấn nó lại, Tùng Vân nha giãy giụa kịch liệt, kéo theo cơn đau cho cơ thể càng tăng lên, cơ thể lạnh băng của ta giờ lại đổ đầy mồ hôi

Không lâu sau, nó cũng im lặng, nó bị đóng thành đá từ từ lan khắp thân kiếm, rồi mới lan tới cơ thể ta...

Thấy thế ta cố hết sức muốn rút Tùng Vân nha đi, nhưng vừa đụng tới tay ta theo nó mà đóng đá theo, ta trừng mắt với cái cơ thể sắp biến thành đá này, ta thực sự phải chết chết thế này sao, không thể gặp lại hân nữa sao?

Ta không cam tâm... ta không muốn chết...

Ta tỉnh lại, lần này ta ở trong một không gian đen tối, như hồi ta lần đầu tiếp xúc với Huyền, không gian tĩnh lặng đến nỗi tiếng hít thở của ta cũng có thể nghe rõ ràng

Ta đứng đấy rất lâu, đến nỗi cứ như thời gian ở đây ngưng đọng, không rõ bên ngoài trời sáng hay đang là buổi tối, một mình trong bóng tối này ta cảm thấy rất cô đơn, rất sợ hãi rất muốn thoát khỏi không gian này

Có lẽ đây cũng chính là cảm giác của Huyền khi ấy hân bị nhốt ở đây tận vài thế kỷ

Một bóng dáng nhỏ bé đang từ phía xa chậm rãi đi tới, cao chưa tới một mét, đôi má hồng hào phúng phính, bước chân tuy ngắn song rất nhanh và vững vàng

Bộ áo kimono màu vàng nổi bật trong không gian đen tối, bé làm cho ta nghĩ tới một người, cũng toàn thân được bao trùm trong vào vàng chói lóa, phải chính là ngôi sao hình mặt người đó, ta dè dặt nhìn bé lên tiếng

“ngươi... ngươi là cái ngôi sao đó đúng không?”

Bé gật đầu nói “phải... ta là hân đấy... bởi do làm chuyện sai trái nên bị đày bè trên nhốt đến đây”

A ô... nhốt đến đây vì làm chuyện sai... ta nhớ ta cũng đâu có làm gì đâu mà cũng chung số phận vậy và lại ta cũng đâu giống hân đâu

Như nhìn thấu đầu ta nghĩ gì, giọng non nớt của Hoshi giải thích “không... ta là người đưa ngươi đến thế giới này nên có trách nhiệm hoàn thành nhiệm vụ, hơn mấy trăm năm trước là do sơ sót của ta...”

Việc đưa ta đi chuyển nhằm thời gian, tức là lúc đầu hân định cho ta đến ngay nội dung tác phẩm

Imuyasha luôn cuối cùng lại đem ta nhầm thời gian, tức là chưa có biến động về ngọc tứ hồn xảy ra, đó là lần đầu tiên ta xuyên, hân phát hiện sai sót nên tiếp đem ta đi... lại tiếp tục nhận sai thời gian đem ta đến của hơn 200 năm sau của nguyên tác, và lúc đó ta gặp được Sesshomaru lúc nhỏ

Lần phạm sai lầm đó hân bị cấp trên trách phạt nên nhốt vào ngục tối tức là cái không gian này vài ngày và vô tình gặp Huyền đang bị nhốt ở đây, sau đó thì bị Huyền lợi dụng

Vào lần xuyên thứ nhất, hân kể ta có đến đảo Horai một lần và đã bị hút máu khi đó, có lẽ thời gian trôi quá lâu nên ta đã không nhớ được, tuy nhiên hân lại kể vì muốn giấu ta nên đã xóa ký ức ngày đó của ta

Sau khi đưa Hắc Phong cho ta, hân vì tin tưởng Huyền nên đã giao phần nhiệm vụ của hân cho Huyền tiếp cận ta

Và vì tin tưởng Huyền nên khi nghe việc ta chết đi, có nguyện vọng ở lại thế giới này hân không ngần ngại giao cho Huyền xử lý, không biết rằng Huyền làm thế nào khiến cho hân đem bản sao của ta ở hòn đảo Horai xuyên qua hiện đại, và đem hồn ta nhập trở vào, còn thân xác thật thì bị Huyền giấu đi và hân cũng không biết giao dịch của ta và Huyền

À hân còn nói thân xác đó của ta cũng không sử dụng được lâu, tầm khoảng năm năm là cùng song bởi vì với suy nghĩ vô cùng lệch lạc của Huyền, muốn ta chết và lại muốn mau chóng tìm lại quyền lực khi xưa, khi biết Huyết Phong vào tay Yue, hân đã tìm cách lấy lại nhưng thật bại bởi hân yếu hơn Yue

và lại nó có kết giới nhận chủ, chỉ có Yue cầm được nó

Hắn tức giận nên đã chạy tìm ta trút giận, tấn công ta và đó là lần đầu hắn gặp ta, đưa ta đến khu vực ta đã từng chết đi

Hắn không bỏ cuộc, khi cảm nhận được sức mạnh âm khí của Tùng Vân nha... hắn mừng rỡ vì nghe đâu đó là thanh kiếm từng làm mưa làm gió, nếu so sánh với Huyết Phong đôi phi còn mạnh hơn, và chuyện gì đến cũng sẽ đến...

“vậy cơ thể thật của ta ở đâu?”

“sau khi ta biết chuyện Huyền giấu thân xác thật của cô nên đã tìm kiếm và cũng đã để cô trong lồng kính, bảo quản nó ở ranh giới trần gian và địa ngục”

Hờ hắn làm ta có liên tưởng đến công chúa ngủ trong rừng đang chờ một vị soái ca tới trao nụ hôn tình giấc sau hơn 100 năm chìm trong giấc ngủ say a

Cho ta vào lồng kính... ta mong đó là lồng kính chứ không phải quan tài

“à trước khi trở về với thân thể thực của cô... có muốn thăm cha mẹ cô không?”

Cha mẹ... nghĩ đến ta có chút chua xót... được sao... ta vừa vui mừng lại vừa thấp thòm

Gặp cha mẹ, ta phải đối mặt hai sao đây, nói câu gì với họ đầu tiên... à phải hỏi họ có khỏe không, ra sao rồi... còn còn gì nữa nhỉ...

Đang mong chờ ta chợt nhớ, hắn nói thân xác của ta ở chỗ đó mà, sao mà gặp được, ta cứng ngắc nhìn hắn “họ có thấy được ta không?”

“không...”

Ta chưa kịp hỏi thêm hắn đã đem ta đi

Ta đứng giữa góc đường quen thuộc với ta dù có trải qua bao lâu đi nữa ta vẫn có thể nhớ đến nó vì đây chính là con đường đến nhà ta, một làng quê ít người, ít xe cộ Ta chậm rãi đi vào nhà của ta, ngôi nhà có chút khác so với ký ức của ta, lúc trước ngôi nhà màu hồng pastel vô cùng nữ tính, do đó là sở thích của ta nên khi son nhà lại ta đã nằng nặc đòi cha mẹ sơn màu đó nay nó phai màu đi rất nhiều, cây cối trước nhà đã mọc nhiều hơn, giàn lá giang chen chúc mọc trên hàng rào trước nhà, hai chậu sứ nở rộ những bông hoa màu đỏ rực rỡ tươi tắn

Cơ thể xuyên qua hàng rào chắn vào trong, nội thất trong nhà không thay đổi mấy...

Chiếc bàn dài đặt giữa phòng khách, còn chưng thêm một bình hoa hướng dương để giữa bàn, ngón tay khẽ chạm những cánh hoa màu vàng ấy, ta nhớ đến khi xưa mẹ chê ta cắm hoa rất xấu, cho hai ba bó bông thì đã làm hỏng gần hết, cuối cùng ta tức quá, cắm một bông vào bình đắc ý huênh hoang “vậy là đẹp nhất”

Mẹ ta đã cốc đầu ta vài cái sau đó mới bắt đầu thay ta cắm lại lọ hoa ta làm hỏng

Đi vào phòng ngủ, đồ đạc vẫn còn nguyên, căn phòng không hề thay đổi gì cả, lúc trước ta rất bẽ bối... có lẽ ta chưa nói nhưng ta là sinh viên thiết kế đây, phòng bẽ bối vì những tấm vải, mảnh vải bỏ là chuyện bình thường, giờ lại gọn gàng sạch sẽ ngay ngắn bởi có người thường xuyên dọn qua

Tiếng xe máy ở bên ngoài, ta chạy khỏi phòng, nhìn thấy một người đàn ông lạ đang tươi cười ôm một nhóc sơ sinh đi vào, chị ta theo sau đó... ba mẹ ta nghe thấy trong nhà có người của từ trong phòng chạy ra, vui vẻ ôm lấy đứa cháu ngoại này, ta cũng muốn nhìn thấy bé cũng sản si chạy lại

Mọi người không nhìn thấy ta nhưng đứa bé nằm trong bọc vải lại thấy, bé nhìn ta giờ cánh tay mũm mĩm cười tí mắt cứ ư ư a a, đáng yêu vô cùng

Họ sống rất tốt... ta mừng lắm... lòng nặng trĩu cũng đã nhẹ nhõm hơn

Nhìn đến hình ảnh mình trên bàn thờ có chút đỡ khóc đỡ cười, trời ạ... cái cảm giác nhìn mình bị đem thờ có chút ngộ ngộ, ta ôm trán cảm thán

Thời gian đã hết, hắn đưa ta trở về căn dặn ta vài điều

Sau khi ta sống lại hãy cẩn thận hơn bởi vì có chết là chết luôn chứ đừng mong sống lại

Thứ hai sức mạnh ta có được từ mấy trăm năm được sẽ trả lại cô nguyên si, không thiếu cũng không thừa, muốn mạnh hơn thì tự đi làm trau dồi thêm, hắn không giúp và Hắc Phong hắn sẽ đòi lại

Cuối cùng sống cho tốt, hắn cũng không xuất hiện thêm một lần nữa, có thắc mắc gì tự đi mà giải đáp

“à... cảm ơn người nhắc nhở... ta có thể hỏi một câu không?”

“cô hỏi đi” nhìn cái mặt phúng phính mắt kiên nhẫn có chút buồn cười, ta cố kìm nén hồi lâu mới hỏi “ở thế giới thật ta chết thế nào?”

“tai nạn giao thông”

Ặc, số ta cũng có duyên với xe cộ quá nhỉ, sau khi sống lại vì cứu Kagome nên bị xe đụng mất trí nhớ, ta chết để ở lại thế giới này cũng là liên quan đến

nó, haizzz hồng nhan bạc phận à

nói thêm sau khi ta có giấy chứng tử và được bỏ vào quan... quan tài ấy, hắc đã trộm lấy xác ta và chữa trị lại hoàn toàn sau đó đem đi bảo quản, ta không rõ trở lại cơ thể ấy có vấn đề gì không mong là không có thiếu bộ phận gì vì ta nghe hắc nói tại nạn cũng hơi bị nặng à

cái người mà thay ta xuyên đến thế giới cũng sống không bao lâu thì chết, nguyên nhân cái chết thì khỏi phải bàn cãi và cô gái ấy thay ta bị tai nạn cũng được chuyển kiếp rồi mà thành kiếp gì ta không rõ, hắc không nói

Đã một tháng trời qua kể từ ngày Tatsu mất, Sesshomaru vẫn như trước đây, đi tìm kẻ thù Naraku tiêu diệt hắc ta

Nhìn đến túi hành lí của cô, hắc vẫn còn giữ nó... bởi hắc vẫn không thể tin được... cô đã đi rồi

Jaken đi theo Sesshomaru, lúc trước lão đã thấy Sesshomaru lạnh lùng đáng sợ rồi sau khi chứng kiến cảnh Tatsu rơi xuống của địa ngục thì ngài trước đã ít nói này lại ít nói hơn càng trầm lặng, yên tĩnh và đáng sợ hơn

Một buổi tối gần đến, không rõ vì sao Sợ nha và Yêu kiếm trên lưng Ah Uh run liên tục, hắc cảnh cáo mấy nó mới chịu im lặng trở lại, đã thế Thiên Sinh nha cũng kì lạ không kém nó cũng phản ứng giống với hai thanh kiếm kia, ồn ào không chịu nổi

Và Sesshomaru vô tình gặp được nhóm Inuyasha

Cái xác chết yêu quái bị thương nghiêm trọng bởi mũi tên con người đã thế còn bị mất đầu, nhóm Inuyasha cũng từ xa đi đến mang theo một tiểu yêu quái

Nó nhìn ra được đây chính là xác của cha nó, vội vàng chạy tới khóc lóc, đem đầu cha nó gắn vào thân nhưng vô ích, cha nó vẫn không cử động

Kagome lần Shippo cầu xin Sesshomaru dùng Thiên Sinh nha cứu sống yêu quái ấy, Sesshomaru không động lòng, làm ngo quay gót bước đi

“Sesshomaru không phải là kẻ chuyên đi giúp đỡ kẻ khác... cho nên Thiên Sinh nha chỉ là vật trang trí của hắc thôi” Inuyasha lên tiếng khuyên nhủ cho Shippo hãy ngưng cầu sinh, vì có cũng vô ích

Tất cả đều bất động, thất vọng vì không cứu được yêu quái đó

Sesshomaru rời đi, Thiên Sinh nha tiếp tục phản ứng mạnh mẽ, nó muốn cứu yêu quái đó, Sesshomaru đoán được nên đã rút Thiên Sinh nha cứu kẻ đó

Kẻ đó tỉnh lại, kể toàn bộ sự việc hắc trải qua ở Âm giới, Sesshomaru nhận ra có cái gì sau lời kể của y cũng nhanh chóng rời đi, không đợi câu cảm ơn của mọi người nói ra

Cả Thiên Sinh nha, Sợ nha và Yêu kiếm đồng thời phản ứng, xem ra sắp có chuyện lớn nhưng tốt hay xấu thì hắc không rõ

Hầy... dạo này lười quá + bí ý tưởng nên giờ mới có chương mới mong mọi người bỏ qua nha, tuy hơi ngắn để bữa sau Thỏ bù nha <

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Inuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Âm Giới (2)

Ta ... Tatsu bây giờ ta rất muốn chửi thế, rõ ràng hắc nói chỉ cần nhập vào thân xác là có thể sống lại mà, tại sao ta thử mấy lần cơ thể cũng không hòa nhập được, bức bối ngồi trên lòng kính chứa thân xác của ta, buồn bã nhìn mười ngón chân trong suốt

Ta không rõ nơi này là đâu, hắc đã nói nơi này là ranh giới giữa địa ngục và dương gian, ta biết đó là nơi Inu no Taisho được chôn cất, nhưng sao có khác biệt quá nhiều trong tưởng tượng của ta... ta cứ nghĩ ở đây sẽ bao trùm toàn sương mù và âm khí không ngờ chỗ đặt ta lại là một nơi tràn ngập hoa anh đào đang nở rộ, không khí vô cùng trong lành thoải mái, nơi đây quả là thích hợp bảo quản cơ thể ta

Nhưng nếu rời khỏi đây sẽ như thế nào nhỉ...

Bị sự tò mò chiếm hữu ta rời khỏi rừng đào đi dạo xung quanh, liền thấy được bộ xương khổng lồ mặc giáp, dù chỉ còn xương nhưng không thể che được đáng vẻ uy vũ khi còn sống của kẻ này, ta nhảy vào bên trong cái cảm giác quen quen này giống như đã từng thấy qua

Ta di chuyển sâu hơn nữa, một đợt mũi nhọn làm bằng kim cương phóng tới, một bộ xương khô được bao bọc bởi kim cương lộ đầu ra, trên đầu giống như sừng rồng vậy

“ngươi là ai?” cho dù đã thành bộ xương nhưng vẫn có thể nói chuyện được, yêu quái có khác

“Tatsu... người là...?”

“ta là Bảo Tiên Quý?”

Bảo Tiên Quý? ta ngẫm lại tên này, nghe rất quen... A lão chính là kẻ tạo viên ngọc mở cửa đi đến phần mộ của Inu sao

Ta nhìn thấy mảnh ngọc tứ hồn trên người lão, đến gần ngồi chồm xuống mặt đất nói chuyện “sao lão có được mảnh ngọc tứ hồn này?”

Lão không ngờ ta thấy được mảnh ngọc, biết được ta không có ác ý lão cũng từ tốn kể rõ chuyện cho ta nghe

Bởi vì là người làm ngọc và bảo vệ, nên Bảo Tiên Quý nghe được nguyện vọng ngọc tứ hồn, vào cuối đời vì mảnh ngọc không muốn viên ngọc hoàn chỉnh bởi đa phần đã bị kẻ ác nhiễm bẩn, nó sẽ bị nhiễm bẩn nếu giao ra nên muốn lão đem nó đến nơi kẻ ác không thể tìm tới và lão chọn nơi này

Bây giờ lão có muốn giao ra hay không cũng muộn, dù trên người lão, Naraku cũng có khả năng làm nó nhiễm bẩn một dễ dàng, ta suy nghĩ một hồi không rõ ta có thể ngăn cản chương khí của Naraku lên nó không, nếu làm tương tự mấy mảnh ngọc trước liệu có thành công

“lão tin tưởng ta chứ?”

“người nói vậy là sao?” lão cảnh giác nhìn ta

“ta giúp lão bây giờ cho dù mảnh ngọc có bị rơi vào kẻ xấu nó vẫn không bị nhiễm bẩn”

“người nói thật “ dù hóc mắt Bảo Tiên Quý chỉ còn hai hồn ngọc để, ta vẫn có thể thấy được vẻ nghi ngờ của lão

Không cần lão đồng ý, ta bắt tay vào làm luôn, tập trung một linh lực thanh tẩy thật lớn vào mảnh ngọc, sao đó thì phong ấn nó quá trình này có chút mất sức, nếu lúc trước có lẽ ta phải mất hai ngày nghỉ ngơi nhưng lần này có lẽ sức mạnh thực sự trở về nên ta chỉ cần nghỉ ngơi một chút là ổn trở lại

Ta có hỏi lão làm cảnh nào thoát ra ngoài, lão lắc đầu không biết... ta buồn rầu thở dài, tới cái xác ta cìn cửa nhập lại được làm sau có thể ra ngoài đây

“người đang ngủ ở khu rừng đào đó sao?” đang ngồi thần thờ, nghĩ cách sao có thể mình trở lại cơ thể thì Bảo Tiên Quý bất chợt hỏi

“ừm... thân xác ta ở rừng đào... sao lão biết”

“nơi đó lúc lão chết và ở đây có đi ngang qua, nơi đó rất đặc biệt khác hẳn âm giới nơi đây, chốn này ngoài những bộ xương khô thì cũng chỉ có xương mù làm bạn còn đáng này ta thấy không nhưng chỗ rừng hoa tươi tốt còn tràn ngập linh khí... và lại còn có cái lồng khí trong đó lại có một thân xác của một cô gái, người chính là cô ta đó à?”

Ta liên tục gật đầu, đó chính là ta đó

Cũng không ngờ rằng nó ở đây lâu đến vậy, hẳn bảo tồn tốt đấy chứ

Bất ngờ hơn ở đó không có bất kỳ kẻ nào vào được, chỉ cần vào nửa bước hồn lập tức trở thành tro bụi, nhờ thế cơ thể ta vẫn vẹn toàn như vậy giờ nếu có kẻ khác xâm nhập được không biết bây giờ sao, thôi không nghĩ tới nữa, nhắc đến là rộn người

“người biết đàn không?”

Hả... tự nhiên lại hỏi vấn đề này...

“biết nhưng lâu rồi ta không dùng tới sợ có chút không ổn”

ây lâu rồi không đụng đến đàn, giờ hỏi đột ngột biết trả lời sao

lời ta vừa nói, lão liền từ trong không trung đưa ta một cây đàn cầm, thân làm bằng kim cương trong suốt, nhưng sợi dây đàn thấp thoáng ánh bạc nói chung không có từ ngữ nào miêu tả được vẻ đẹp của nó, đẹp vô cùng

ta mê mẩn chạm vào nó, thử âm thanh của cây đàn... trong treo và êm tai vô cùng, ta ôn lại thanh âm một chút mới suy nghĩ xem mình nên đàn bài nào

“ta đánh đàn một khúc cho lão nghe nhé”

Lão gật đầu sau đó lại yêu cầu “hát cho ta nghe nữa “

Hát nữa à... đã lâu rồi ta không hát, ta cười buồn mắt nhắm lại cảm thu cảm xúc, ta nhẹ nhàng gảy từng dây đàn, âm thanh trong veo của đàn càng khiến ta yêu thích nó hơn, tiếng vang lan rộng khắp Âm giới, không gian âm u ngay lập tức có một chút sức sốngThiếp thấu hiểu nỗi lòng này

Như cánh hoa trôi dạt giữa sông

Dù cho em theo đuổi mãi cũng không với tới

Đoá hoa màu hồng nhạt kia

Một bầu trời ngập tràn sắc màu

Những trận mưa không ngớt

Dần xa với theo tiếng ve sầu kia

Chỉ khi ta ngoảnh đầu lại

Mới nhận ra rằng thời gian đang lặng lẽ trôi qua

Thiếp chỉ biết khóc... khóc cho đến khi đôi mắt đầm lệ mờ nhạt

Thiếp ngược nhìn lên, bầu trời tựa như kính vạn hoa rực rỡ

Thiếp nguyện hát vang trăm bài tình ca

Chỉ vì muốn truyền đạt đến chàng

Nỗi lòng trong thiếp một ngày nào đó

“Tạm...” lão ghét bỏ nhận xét giọng hát của ta, ta không để ý đến lão dù gì lâu rồi ta cũng không hát, nhớ gần nhất cũng là trong lễ hội trường Kagome, bởi vì góp vui cho quán cà phê năng hầu của Kagome nên nhờ ta hát một bài, và lại trước kia ở trong Thành tộc Khuyển, ta cũng chỉ hát vài đôi lần không hề hát nhiều

“này cây đàn này hình như không đơn giản là để đàn thôi phải không?” đồ trong tay lão chắc chắn không tầm thường vậy đâu, nghĩ xem đến thân đàn cũng làm từ kim cương cơ mà, không biết đem bán được bao nhiêu tiền nhỉ

Ta sờ cảm tính toán

“Người dùng linh lực truyền vào dây đàn thử xem”

Ta nghe lời, thử một chút ít linh lực, nhẹ gây một tiếng, ánh sáng màu xanh dương sáng lên, phóng ra bên ngoài, trúng phải một con điều xương lập tức nó bị biến thành tro bụi, cây đàn này làm ta nhớ đến cây đàn xương cá kia, liền có chút ám ảnh, sợ hãi hỏi

“rốt cuộc cây cầm này có xuất xứ như thế nào?”

“yên tâm đi, nó là do ta tạo ra không phải nhưng thứ không lai lịch gì đâu”

Nghe lão cam đoan, ta mới an tâm chơi dây đàn thêm chốc lát, mấy con chim điều sợ bị đánh trúng cũng mau chóng chạy đi mất, không đại gì ở gần chỗ ta

Quả làm quen của lão thật đặc biệt, ta không có gì tặng lại nên mỗi ngày đều phải đánh đàn cho lão chừng một hai giờ đồng hồ, coi như luyện tập đi, ban đầu còn bị chê bai này nọ nhưng càng về sau đã không còn nghe lời xia xói chối tai của lão nữa, ta không chấp nhất lão, già vốn khó tánh kính già yêu trẻ đó là bản tính tốt đẹp

Tháng trôi qua, ta hàng ngày đều đến thăm lão còn kèm theo những cành hoa anh đào đẹp nhất, ở đây không có ai, có lão nói chuyện đỡ buồn hơn rất nhiều, ta sợ ở một mình, ở một mình ta lại nhớ đến Sesshomaru... dù biết có thể gặp được nhưng ta không biết chừng nào thân xác ta có thể hòa hợp với linh hồn ta nữa, ngày ngày đều làm mọi cách nhưng hoàn toàn thất bại, nó càng khiến ta chán nản và tuyệt vọng

Cầm nhành hoa anh đào đẹp nhất ta chuẩn bị đến thăm Bảo Tiên Quý, đột nhiên ta không rời đi được, thử thêm vài lần vẫn không nhích thêm được miếng nào, ta luống cuống tay chân, sao có thể chứ...

“Người ở đó đi, lão già ta cảm thấy sắp có biến, linh hồn yếu ớt của người không thể chịu được đâu”

Biến... sắp có chuyện xảy ra? ta đoán hán nhóm Inuyasha và cả Sesshomaru sắp xuất hiện, như vậy ta sắp gặp lại hán rồi nhưng nhưng liệu hán có nhìn thấy ta không, Bảo Tiên Quý không nói gì vì lão là người đã chết riêng Sesshomaru hán lại khác, hán còn sống sờ sờ mà

Tiếng động lớn phía trên càng làm ta sốt ruột, bầu trời âm giới trở đen, nói vậy tên Naraku kia đã xuất hiện, ta đi đến hồ nước nằm gần lòng kính, nhìn xuống phía dưới, nhìn thấy tên Naraku hán thành công phá giải kết giới ta mở bảo vệ mảnh ngọc tứ hồn, đã thế còn có thể đâm thủng áo giáp kim cương của Bảo Tiên Quý hán đã mạnh lên rất nhiều, khi sắp lấy được mảnh ngọc, chiêu phong thương của Inuyasha ngăn cản được hán

Ta nhìn lại Bảo Tiên Quý, thật may lão vẫn ổn, tuy Naraku phá vỡ được kết giới nhưng sức mạnh thanh tẩy của ta vẫn còn trên miếng ngọc đó nên không có bị Naraku nhiễm đen và lão không đi tấn công nhóm Inuyasha

Chiêu bộc lưu phá không thể phá hủy kết giới của Naraku, đã thế còn hán đánh bật, nhân cơ hội đó Naraku dùng sức tua đâm thủng Bảo Tiên Quý cướp

lấy miếng ngọc, đã thế hắn còn phát tán một lượng chưởng khí rất mạnh

Ta đi lấy đàn cầm rồi trở lại hồ, tập trung linh lực rồi đánh đàn, không rõ có thể thanh tẩy chưởng khí không, ta mong là có thể, nhờ nước hồ dẫn đường, ta thành công thanh tẩy tất cả chưởng khí Naraku tạo ra đã thế còn thành công bảo vệ mảnh ngọc

Khi ta định tiếp tục giúp họ, mặt hồ đóng lại không cho thấy những chuyện phát sinh bên ngoài, ta không rõ sao nhiều chuyện kì cục diễn ra thế này, chắc có liên quan đến việc đến Naraku xuất hiện ở đây, sương mù bình thường đã dày đặc giờ lại càng dày hơn, không còn nhìn thấy

Tiếng nổ đất đã phía trên khiến ta lo lắng không nguôi, thôi thì cứ thử xem tuy không biết tiếng đàn có thể lên tới phía trên để thanh tẩy chưởng khí không nhưng ta sẽ cố thử

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Imuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47

Không rõ ta đã bao lâu, tỉnh dậy ta đã thấy mình nằm trong lòng ngực áp áp, đưa mắt nhìn thì thấy Sesshomaru đang nhắm mắt dưỡng thần, ta muốn đưa tay chạm vào gương mặt hắn, mấy tháng rồi không gặp, hắn đã gầy rất nhiều

Có điều... cái gì xảy ra với ta thế này... tại sao... tại tay ta lại ngăn thế này

“A... tay ta, cơ thể ta sao lại thế này?”

Nó nhỏ xíu như đứa trẻ lên 3, sao tự nhiên ta lại bị teo nhỏ thế này, ta ngồi bật dậy, sờ soạt thân thể mình, quả nhiên cơ thể ta có vấn đề, sao lại thế này

Ta trong trạng thái ngẩn ngơ cho đến khi cảm giác một kiện áo choàng lên người mới phát hiện ta giờ không mặc gì cả, đây không phải là ta trần như nhộng lúc trước Sesshomaru này giờ sao, ta muốn kiểm cái hổ nào để trốn quá

“ta .. ta ngủ bao lâu rồi” mặt ta bây giờ như lửa đốt, nóng vô cùng đến nỗi tự ta có thể cảm nhận được gương mặt ta rất đỏ nữa là chẳng khác

“3 ngày rồi” nói rồi hắn kéo ta vào lòng, lúc trước cơ thể ta so với với hắn đã nhỏ bé rồi nay lại còn nhỏ hơn, tự nhiên vị trí giống như đảo ngược quá

Khi hắn còn nhỏ, ta cũng thường bế hắn bây giờ tới lượt hắn bế ta và lại còn một tay thôi chứ

“sao ta lại thế này?” ta lúng túng hỏi, đừng nói ta được tái sinh rồi phải bị thu nhỏ và chậm rãi lớn dần nha

“sau khi Mai xem cho người thì phát hiện cơ thể ngươi có vài chỗ tổn thương nặng, vì thế này đã cho ngươi uống mật của cây Thụ Tiêu”

Ta à một tiếng, mật thụ tiêu rất quý hiếm, nếu so với nước mắt của Phát tiên ông còn quý rất nhiều lần, mật đó không chỉ giúp hồi phục tổn thương nhanh chóng mà còn giúp người trở nên khỏe mạnh trẻ trung hơn và còn có thể gia tăng sức mạnh nữa nhưng khi dùng nó người chắc chắn sẽ bị nhỏ lại, quay trở về vạch xuất phát tức là là trẻ sơ sinh đi

Mỗi một ngày ta sẽ lớn lên một tuổi cho đến độ tuổi hiện tại, nghe có vẻ thích thú nhỉ nhưng nó cũng có nguy hiểm của nó, trong thời gian này người dùng phải hết sức cẩn thận đồ ăn đồ uống, hay vận động, không được đi quá 7 bước trong một ngày, phải chăm sóc cho cơ thể thật tốt, không được sử dụng linh lực, hay bất cứ sức mạnh gì, nói ngắn gọn là người như người bị liệt đấy, miệng nói mũi thở mất nhìn, thế thôi

Nếu không người xác định đi, cơ thể sẽ bị tan tành xé vụn, nhẹ sẽ vĩnh viễn bị liệt trên giường, mất hết sức mạnh, nặng thì cả cơ thể trở nên hôi thối, đau đớn và sẽ bị teo nhỏ đến thì phôi thai rồi chết mới thôi

Chết chưa, ta bước mấy bước rồi nhỡ cơ thể còn bình thường chắc không sao

Ngược nhìn Sesshomaru, trong hắn rất thích thú trước cơ thể nhỏ tuổi của ta, ta cúi đầu buồn bã hắn đang trêu cười ta đây mà, hồi trước ta cũng rất hay trêu hắn, đừng nói là hắn thù tới bây giờ đây nha

Còn cái áo khoác thùng phình này nữa, bộ không có đồ cho ta mặc hay sao

“mấy ngày sau người cũng trở lại bình thường, không cần quần áo” hắn tiểu phi tiểu nhìn ta, ánh mắt sáng hoắc cho thấy tâm tính hiện giờ của hắn rất vui vẻ

Ếc... vậy chả phải ta ở trong bộ dạng có mặc như không mặc tận nửa tháng sao, như vậy không vấn đề gì chứ, ta vô thức kéo sát mép áo lại, dùng khoeo mắt quan sát nét mặt hiện giờ của hắn, có điều mặt hắn ngàn năm chỉ một, không nhìn được gì liên thờ dài bụng lỏng tâm trạng, hắn sẽ không biến thái đến mức với một đứa nhóc chưa có kinh nguyệt làm chuyện gì quá đáng đâu (Thò: Hok chắc nha cưng)

Có lẽ do nhỏ đi, sức khỏe cũng giảm cho bằng tuổi, chưa được bao lâu ta chìm trong mệt mỏi, ngáp dài ngáp ngắn mấy hồi, ngủ quên lúc nào không hay

Khi ta tỉnh dậy liền phát hiện mình đang ở một nơi xa lạ, căn phòng trang trí rực rỡ bởi những dải lụa màu sắc, ta giờ tay lên nhìn bàn tay đã to hơn trước tầm chừng 10 tuổi rồi, ta nhớ ta chỉ ngủ một tí thôi mà, sau có thể lớn nhanh vậy chứ

Ta nằm trên giường, tâm trạng đang ở trạng thái hoang mang tột độ, rõ ràng là ở nhà của Mai sau giờ lại ở đây rồi, không phải ta bị bắt cóc đó chứ, nghĩ đến đó ta liền gạt bỏ cái ý nghĩ ngu ngốc này, có Sesshomaru bên cạnh cạnh mà ta có thể bị bắt cóc sao, thực nực cười ha ha ha

Nhưng mà... nghĩ kỹ cũng không hẳn là không đúng, nếu không phải bắt cóc sau phía trước cửa lại có canh gác chứ, ta không rõ hai kẻ gác cửa là đang bảo vệ ta hay là canh giữ ta nhưng trước hết phải thật bình tĩnh, ta hiện tại không thể động được, chỉ có thể ngồi yên một chỗ chờ động tĩnh thôi

Tiếng cửa khẽ mở, ta đang nằm nghĩ cách xem mình đang ở đâu thì nghe thấy âm thanh cửa mở, quay đầu nhìn thì thấy Sesshomaru và Jaken đang lèo đèo ở đằng sau, liền thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt nhìn trên người hắn, hôm nay xem ra hắn có vẻ sốt ruột, có gì đó muốn nói với ta, nghĩ thế ta đưa mắt chăm chăm với Jaken hình như ông ta cũng hiểu ý của ta nên lặng lẽ rời đi

“đây là đâu thế?”

Hắn đến bên giường ngồi xuống, tay gạt nhẹ tóc mái ta qua một bên rồi nói “nơi diễn ra nghi thức thành hôn của tộc trưởng”

À... ơ... nơi diễn ra nghi thức thành hôn của tộc trưởng...?!!??

Ta có nghe nhầm không, chưa một lời cầu hôn mà hắn đem ta đi kết hôn rồi luôn ư, đã thế trong điều kiện cơ thể ta nhỏ bé thế này nữa, đừng có biến thái đến vậy chứ

Hắn dường như đọc được ánh mắt ta đang nghĩ gì, liền hừ lạnh “đội người hồi phục hôn lễ mới diễn ra”

Nghe thế ra thở phào nhẹ nhõm nhưng tự nhiên lại thấy có chút tiếc nuối, ầy... sao lại tiếc nuối

cười hắn trong hình hài trẻ con vậy không thú vị đâu, nếu hắn muốn trở nên nổi tiếng với biệt danh luyến đồng thì cứ việc đi, Ờ... khoan đã... ta chưa đồng ý cưới hắn mà

“ta không đồng ý... người chưa cầu hôn ta... ta không đồng ý thành hôn” ta phản đối, ta muốn theo trình tự cầu hôn mới kết hôn sinh con chứ không muốn một phát là đi đến nghi thức cầu hôn rồi

“những bước dư thừa đó bỏ qua đi”

Oát the phắc, đừng đùa, nó không dư thừa, nó hoàn toàn cần thiết

À đừng hỏi sao hắn biết đến cầu hôn bởi vì trước kia ta cũng từng kể cho hắn biết rồi, trước khi kết hôn ai đó thì trải qua bước tìm hiểu, hẹn hò, cầu hôn và bước cuối cùng chính là kết hôn nên việc này hắn biết bước cũng là điều tất nhiên

Ta trừng mắt phản đối

Hắn cùng cùng lườm nguyệt ta nói “dù gì người cũng đồng ý, cần thiết giai đoạn đó làm gì”

ta :....

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Imuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48

Thời gian sắp sửa bước vào mùa xuân, trời cũng bắt đầu se lạnh, cái thời gian hạn chế hoạt động của ta bởi thuốc Thụ Tiêu đã khỏi nhưng ta không nói với ai ta đã khỏi, vốn dĩ tuổi ta năm nay bước sang 21 ngày nên 10 ngày trước ta đã khỏi, nhưng một vài lí do người khác lầm tưởng ta sống đã rất lâu rồi nên không ai ngờ ta đã cử động lại bình thường và ta đã giấu họ

Vì sao ư? Đơn giản lắm, từ lúc ta bị hạn chế hành động đã có cảm giác ai theo dõi ta, không phải dạng quan sát bảo vệ mà là chờ hành động như ám sát ấy, Sesshomaru cũng cảm nhận được giống ta nên gần như 24/24 điều canh ta, trừ khi ta cần làm vài chuyện thầm kín =)))) thì hắn mới tách ra

Nay bởi vì tốt chức hôn lễ, mọi người ở đây điều rất bận rộn, ta cũng đã rất lâu rồi mới trở lại đây, mọi thứ vẫn y như cũ, không thay đổi gì mấy, có thay đổi cũng là những yêu quái tuổi đã hạn nên phải nhường vị trí của mình cho yêu quái trẻ tuổi khác

Nằm lười biếng trên chiếc xích đu được đặt ở dưới góc hoa anh đào, bên cạnh lại có đĩa mứt ngọt ngon lành, ta thực sự muốn sống cái cuộc sông lười

biếng này mãi, tiếc là trời không cho

Nói đi nói lại, mấy trăm năm trôi qua, mỹ nữ ở đây đã tăng lên rất nhiều, đã thế còn xinh đẹp hơn hoa, đã thế thân hình muốn nhô chỗ nào thì nhô muốn xẹp chỗ nào thì xẹp nhìn mà đã con mắt, nhìn xuống ngực ta... à thôi bỏ đi

Tự nhiên giờ mới giờ, Yue đâu rồi nhỉ, ta ở đây lâu lắm rồi mà vẫn chưa gặp được nàng, bận gì chẳng, dù gì tin cưới hỏi của Sesshomaru và ta khá là rầm rộ nhất định sẽ tới tại Yue, sao cho tới tận bây giờ chưa nghe động tĩnh gì hết nhỉ, còn Sesshomaru nữa hẳn đi đâu cả ngày hôm qua đến tận hôm nay chưa thấy bóng dáng của hắn đâu

“Natsu... người nói xem Sesshomaru hẳn đã đi đâu suốt ngày hôm qua vậy?” bỏ một miếng mứt ngọt vào miệng, tay chống đầu nằm nghiêng qua một bên quan sát kẻ hầu đang đứng cách ta không xa

“Bẩm... nô tỳ nghe mọi người xung quanh nói đại nhân đã đi ra ngoài có việc, nhưng không biết việc gì ạ, họ cũng không dám hỏi”

Hỏi cũng như không... ta chán nản nằm ỉ xuống ghế, Yue thì không gặp được, Sesshomaru thì không thấy tăm hơi rồi cuộc hai người này sao vậy cả

Nằm hoài một chỗ cũng chán... hay là nên ra ngoài chơi nhỉ nhưng đây canh giữ nghiêm quá nhất là cái người đang đứng cung kính bên cạnh ta đây, dù thái độ lúc nào nghiêm cẩn lễ độ nhưng đôi khi ta thấy ánh mắt không phục lẫn kinh thường trong đôi mắt nàng ta

Việc một đại yêu quái của một tộc lớn cưới con người là việc không thể nào, lúc trước tuy mọi người thấy sự ái muội của ta và Sesshomaru, họ không phản đối bởi vì đơn giản chỉ nghĩ hẳn có hứng thú nhất thời với ta thôi, dù gì con người cũng chết sớm chỉ bằng đơi cho Sesshomaru hết hứng thú với ta còn hơn là động vào vậy ngược, rồi lãnh hậu quả không nên

Nhưng việc ta còn sống không nhiều người biết, xem chừng Yue có thể không biết, nếu vậy có thể giải thích lí do vì sao cho tới bây giờ vẫn không nghe nàng triệu ta gặp mặt

Đêm đến, ta lên lút rồi khỏi, tránh né hàng loạt binh lính canh gác, lẫn thị nữ gác đêm, ta tự tìm đến căn phòng Yue ở, phòng vẫn còn sáng đèn, khuya thế này nàng vẫn chưa nghỉ ngơi xem ra đã đoán được tối nay sẽ có khách ghé thăm

“Ta không ngờ người có thể nhẫn nại đến giờ phút này, con người”

Vẫn trang phục kimono tím thêu cánh bướm, bao nhiêu năm trôi qua nét đẹp của Yue không hề bị thời gian bào mòn, mà còn khiến nàng trở nên quyền lực, quyền rũ hơn rất nhiều đáng vẻ lười biếng, tay chống cằm nửa nằm nửa ngồi vừa vào ghế quý phi, ánh mắt lạnh nhạt như nhìn như không hướng về ta, ta thấy có sự ngạc nhiên thoát qua ánh mắt nàng sau đó biến mất rất nhanh

“tỷ muội bao nhiêu năm... vậy mà tỷ lạnh lùng thế sao?” ta giờ bàn tay có ký hiệu hoa anh đào lên cho Yue xem, nàng nhìn chăm ta hồi lâu mới a một tiếng, xem ra đã hiểu mọi chuyện

“ta còn đang rối rắm không biết nên gọi người là tỷ muội hay con dâu đây”

Ta cũng khác gì nàng, giờ không biết nên gọi là chị hay mẹ chồng đây

Cả hai ngồi im lặng, mắt trừng mắt một lúc lâu, không ai lên tiếng trước, ta không biết nên nói gì với nàng đây nhưng chợt nhớ một vài xảy ra xung quanh ta hiện tại, liền mở lời trước

“đạo này trong thành có chuyện gì không, vì sao ta cảm thấy khá ngọt ngào lẫn căng thẳng, mấy thiếu nữ thì hí ha hí hửng còn mấy lão già lâu lâu lắm bầm sắp xếp gì đây”

“bọn chúng đang lập võ đài chọn chính thất đấy, người chỉ là con người, nói cho đúng không thể ngồi ở ghế chính thất được” nàng nghĩ nghĩ gì đó rồi quay sang nhìn ta “nhưng ta nhìn đi nhìn lại... khí tức của người không giống con người cho lắm” khá độn vừa là linh khí vừa tà khí

Nghe Yue nói trong lòng có chút không vui, có lẽ tư tưởng hiện đại đã ăn sâu trong tâm trí ta, hôn nhân chỉ một vợ một chồng, ta không chấp nhận sẽ có một kẻ thứ 3 hay thứ 4 xuất hiện

“Sesshomaru đồng ý?”

“bọn chúng tự ý làm thôi” Yue lười nhác trả lời, nàng không nói lí do tại sao lại mắt nhắm mắt mở cho họ làm vậy, có lẽ nàng cũng đồng ý chủ trương của họ, nghĩ đến điều này cơ thể ta có chút không thoải mái

“là ta sơ suất, nghĩ Sesshomaru đem một con người tầm thường nào về làm vợ, không ngờ là người... đừng trách ta dù gì ta không thể đoán được người sẽ trở lại và khí tức có chút khác biệt thế này, bây giờ muốn ngưng cũng không được, chỉ bằng tới ngày đó người lên thách đấu cho chúng thấy mình xứng đáng ở ngôi vị đó, chúng tự nhiên sẽ im miệng”

“ta hiểu” không ngờ xảy ra chuyện đến mức này, vừa đề phòng bọn trong tối vừa phải đi dọn dẹp hoa đào của hắn, haizzz

“Tatsu... người vì sao trên người có khí tức của Sesshomaru, ta biết người và hắn chưa phát sinh quan hệ quá mức nhưng trên người người lại có khí của hắn”

Ta không giấu nàng, kể cho nàng nghe kế ước sinh mệnh, chỉ khi nào hấn chết ta mới chết, mà để kích hoạt được kế ước đó phải có máu của hấn là chủ dẫn, nói đúng hơn trên người ta có máu hấn chảy vào, kỳ lạ thay ta vẫn là người, không phải bán yêu nhưng cũng không hẳn là người

Nàng hiểu rõ mọi chuyện, không nói gì nữa, ta và Yue bàn vài chuyện nhỏ nhặt, thấy trời sắp sáng ta nhanh chân rời khỏi

Việc ra lên lút trốn đi không ai biết, tất cả mọi người trong viện điều sinh hoạt bình thường, có điều ngày thi đấu gần tới, ai cũng có vẻ khẩn trương công với việc Sesshomaru không có ở đây nên càng ngày chúng càng lo là chức trách của mình, làm cho có

Ta hiểu một yêu quái phải hạ mình hầu hạ cho con người là một điều sỉ nhục, chúng có thể lạnh nhạt với ta nhưng một ai dám phạm vào điều cấm kỵ hay trêu chọc ta đừng bảo sao ta ác độc

Đêm nay lại thêm một tên yêu quái biến mất không tung tích, nhưng người cần mất tích vẫn còn ngồi trên xích đu thoải mái ăn mức ngọt lẫn ngủ nướng, khi bóng đen theo dõi biến mất, ta lấp tức mở mắt

Ngày càng lộ liễu... chúng canh chừng ta một công khai, nghĩ ta là con người nên không dám làm gì sao

Đêm đến ta nằm trên giường trải long thú mềm mại, chờ đợi bọn người đến ám sát có điều gần đến sáng, không ai đến, hay nghĩ dù cho ám sát không thành công nên mới không thêm đêm sát thủ đến

Không đúng, nếu như vậy phải phải thêm nhiều cao thủ nữa chứ, chỉ là một người phạm sao có thể bỏ cuộc nhanh như vậy, phải làm cho tới cùng mới đúng

Nằm cho tới trời sáng, hai con mắt không thể nhắm nổi, cứ nghĩ mỗi tối không yên như thế này chắc chết sớm mất, nên chờ trận đấu diễn ra hay nên trốn luôn đây trời, ta thức 2 ngày ba đêm rồi đây

Cái tên Sesshomaru chết tiệt, người ở đâu...? Người mà không về lẽ đừng trách ta bỏ nhà đi à nha

P/S Chúc mọi người Noel vui vẻ nha

Năm nay Noel Thỏ vẫn ở nhà chơi một mình như mọi năm, buồn ghê TT^TT

Dạo này có cảm giác như bị cạ ý tưởng nên viết có chút không ổn TT^TT mong mọi người thông cảm nha

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Imuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

Màn đêm buông xuống, ta mơ màng chìm vào giấc ngủ, cảm nhận được có hơi thở lạ bên trong phòng, ta giật mình tỉnh lại, chưa kịp định hình đã bị bao vây bởi nhóm áo đen kia, họ đánh ta bất tỉnh

Tỉnh lại thì ta lại ở trong căn phòng khác, nói phòng nghe có vẻ nhẹ nhàng, nặng hơn là không khác gì cái nhà kho chứa bãi rác, cả cơ thể bị trời chất trong đây xích

Nếu ta là cô gái con người bình thường có lẽ sẽ bó tay với đồng dây xích này... nhưng đó là nếu mà thôi, bình thân phá giải từng sợi xích, khởi động lại gân khớp, đã lâu chưa đánh nhau nên cơ thể có chút cứng nhắc, tay chưa kịp cầm đến chốt cửa ta tự động rút tay lại, một đám đông đang tiếng đến đây, theo kinh nghiệm đọc hàng chục cuốn tiểu thuyết đầy máu chó, ta tự mình suy ra đám người sắp xông tới đây sẽ có hai mục đích

Một là cứu ta, hai là hãm... hại ta vào một tình thế khiến ta vĩnh viễn không thể ngóc đầu lên được, trường hợp một đẹp qua 1 bên, chắc chắn sẽ không xảy ra, trường hợp hai nguy cơ có thể diễn ra chính xác đến 99.99 phần trăm

Không sao, nhào vô, bà đây mếu sợ ai, ta rất tự tin đánh bại đám nhãi nhép tôm của ở đây, nếu sợ đánh trực diện quả thật ta chỉ sợ có mỗi Sesshomaru và Yue thôi, mấy tên kia... ta chấp hết

À nói hùng hổ thế thôi, mong không phải đồng loạt xông lên là được, dù gì ta cũng là một cô nương yếu ớt cơ mà =))))

Ẩn nấp vào một góc tối, giấu hơi thở của mình đi, bọn người kia xông vào một cách hiên ngang đầy oai vệ, hơi thở đầy mùi thô thiển và tàn bạo, bọn này chưa hoàn toàn thành người, thân người đầu thú, tay chân còn đầy lông lá, chưa tiến hóa hoàn toàn, ta cau mày trong góc không rõ bọn này đến đây với ý đồ gì, giọng nói khàn khàn nhiễm đầy mùi dục vọng vang lên “đầu rồi, đứa con gái loài người đâu, không phải chủ nhân nói hôm nay chúng ta sẽ được thưởng thức tư vị loài người hay sao?”

“đúng vậy... làm ta có chút mong chờ hương vị của cô à thế nào” một kẻ khác phụ họa theo

Trong cơ thể ta sôi sục cỗ lửa giận, bọn người đó... họ dám làm như vậy với ta, ngay từ đầu ta đã nhường họ nhưng không có nghĩa ta sẽ nhịn bọn yêu quái đó đến vậy

“các người tìm ta?” ta trong tối bước ra, không để cho họ kịp phản ứng, ta đã triệu hồi cây đàn Bảo Tiên Quý tặng ta, tập trung linh lực gạt dây đàn, âm thanh dây đàn phát ra nhanh chóng xuất hiện hàng trăm lưỡi đao nhỏ sắc bén, hơn 10 yêu quái trong căn phòng chưa đầy 5 giây đã dọn sạch sẽ

Ta nghĩ tạm thời ta sẽ rời khỏi đây, còn việc Sesshomaru biết hay không thì tùy hắn, việc ta không thấy hắn mấy ngày trời mà không thông báo cho ta một tin tức đã đủ khiến ta thấy tức giận rồi, hắn quá tự tin về sức mạnh của ta hay là hắn quá thờ ơ đến mạng sống của ta, đã nhìn thấy ta chết đi sống lại nhiều lần nên nghĩ nếu ta lại chết đi thì có thể tiếp tục sống lại sao?

Áp lực lớn xông đến từ phía sau, ta kịp né tránh, kẻ trong bóng tối liên tiếp tấn công không cho ta thời gian ta phản ứng, mà may ta phản ứng kịp, ta ở trong trạng thái bị động rất lâu, gần như không có thời gian đánh trả

Phải chờ đợi rất lâu mới kịp phản kháng lại, đao âm thanh phát tán trong tối, ta liên tiếp sử dụng chiêu thức tận 3, 4 lần, kẻ ẩn trong bóng tối mới chịu ra mặt

“quả đúng là nguoi... Natsu” ta lạnh lùng nhìn ả ta, từ khi có cảm giác kẻ nào đó theo dõi mình trong đêm tối, người cô tình nghi không ai khác đó chính là kẻ luôn kề cạnh mình suốt ngày đêm, Natsu, khỏi cần hỏi cô cũng biết lí do, đó chính là không phục, đơn giản vậy thôi

Sesshomaru trong lòng người trong tộc rất cao quý, nó cao đến mức gần vươn đến mức thần thánh, ấy vậy đột nhiên người mà họ kính trọng lại lấy một chính thể là con người thấp hèn, điều này không khác gì sự sỉ nhục vị thần của họ

Cả cuộc tuyển chọn cô dâu, bởi vì họ không phục nên mới công khai như vậy, họ muốn một người môn đăng hộ đối đẳng cấp với hắn, kết giao để có thể sinh ra thế hệ về sau mạnh mẽ hơn chứ họ không muốn sẽ có sự xuất hiện của một tên bán yêu yếu ớt nào, họ không muốn lịch sử sẽ tái diễn

“không ngờ nguoi thoát được” đôi mắt màu vàng hổ phách sáng hoắc trong màn đêm tĩnh mịch, nàng ta chậm rãi bước về trước, ánh trăng xuyên qua bức tường rách soi rọi về mặt âm lãnh của nàng ta lúc này

Cây đàn nhân lúc đối phương không để ý ta đã cất đi, âm thầm triệu hồi sơ nha tới, cũng may Sesshomaru không mang nó đi, nếu không sợ ta sẽ khó chống lại cuộc chiến này, việc sử dụng linh lực cho cây đàn trong trận chiến thế này quả thật không phải là lợi thế dành cho ta

“sao lại không được chứ, dù sao ta là một pháp sư, một đám tôm tép này ta đối phó dư sức”

“thật huênh hoang” ả ta lao tới, móng vuốt sắc bén xuất hiện, nhìn kỹ sẽ thấy ở trên từng đầu móng đều có âm khí ở đó, xem ra không những muốn giết ta, mà còn muốn khiến ta chết không còn xác đây

Nếu đã muốn làm ảm thì ta sẽ cho biết thế nào là náo nhiệt

“Phong thương”

Cả căn phòng rách nát vì một chiêu chính thức trở thành cát bụi, Natsu không ngờ ta lại có thể xuất một chiêu này, liền hưởng trong một chiêu mà tan xác, ta cũng không ngờ nhanh thế mà có thể xử đẹp nàng ta nhanh vậy, có thể tại vì nàng quá yếu, mà cũng có thể ta đã mạnh lên rất nhiều

Khẽ chạm vết chu sa hình hoa đào ở mi tâm, ta lặng lẽ nhớ đến cảnh máu của Sesshomaru chảy vào chiếc quan tài thủy tinh khi đó, ta cười nhàn nhạt, mạng sống của ta lúc này là phụ thuộc vào hãn cơ mà, sao có thể quên được chứ

Bọn trưởng lão trong tộc xuất hiện từ lúc nào, bao vây lấy ta... ta lạnh lùng nhìn hết thấy bọn họ, quan sát xung quanh, không sự xuất hiện của Yue, xem ra nàng sẽ không ra mặt, buộc ta phải tự ứng biến

“xem ra có mặt đông đủ cả rồi” ta cười nhạt

Trong tất cả trưởng lão này, kì lạ ta chưa từng gặp, thời gian mấy trăm năm qua đi có thể họ đã rời khỏi nhân gian hoặc nhường chức lại cho người kế vị, nào ẩn nơi nào đó rồi

Ta cảm kiếm xuống đất, hiên ngang đứng trước mặt bao nhiêu tên yêu quái có mặt ở đây, ánh mắt lạnh lùng nhìn từng tên một, mạnh mẽ không chút do dự giờ ngón giữ lên “Lên đại luôn đi, một thì cái nguoi chết hai là ta chết vậy thôi”

Không phải ta không muốn quý mạng sống của mình mà có người thực sự không để ý đến mạng sống của ta, Sesshomaru ta biết là ta ích kỷ, lần này ta thật sự muốn biết trong nguoi ta thực sự là gì, nguoi đã đau đớn khi ta rơi xuống địa ngục, nguoi là người tức giận khi nhìn thấy ta bên trong quan tài và tự làm mình bị thương, nguoi vui vẻ khi ta có thể bên cạnh nguoi, nguoi đã chăm sóc bảo vệ ta khi ta không thể cử động vậy vì sao ngay đến lúc chứng minh ta là gì của nguoi thì nguoi lại đi đâu mất

Tất cả yêu quái nhìn nhau rồi lần lượt tiến lên, không rõ vì sao ta lại bình tĩnh đến vậy, kẻ địch đông đến thế, họ đều là những yêu quái hùng mạnh, ta chỉ là một con người yếu ớt so với chúng nhưng khi đứng trước những tên đó ta lại không hề có gì là sợ hãi, sự uy nghiêm, khí thế của họ ta không hề cảm thấy áp lực

Từng tên một... từng tên một bị chính ta hạ gục tự đứng ta lại có ý nghĩ khác cho việc này, nhớ lúc trước ta và Sesshomaru cũng như vậy vì sao không kẻ nào phản đối nhưng bây giờ ai ai cũng nháo lên

Đơn giản là vì trước kia thực lực của ta đã được chứng minh qua các trận chiến còn bây giờ trưởng lão trong bộ tộc thay đổi gần hết, ngay cả Yue cũng xem không nhận ra ta trong diện mạo mới của mình nếu không phải ta có ký hiệu hoa anh đào ở lòng bàn tay chứng minh thân phận xem chừng ta còn thăm đến mức nào nữa

Họ phản kháng đơn giản vì họ không phục vậy chỉ cần cho chúng phục sát đất là được nhưng trước tiên ta chỉ là con người, chống đỡ được tên thứ sáu đã quá ổn rồi, tự nhiên ghét tính bộp chộp của ta ghê

“THƯỜNG LONG PHÁ”

Ta vô cùng ngạc nhiên khi sử dụng chiêu này cho trận đánh này, lần đầu tiên ta có thể ra được chiêu thương long phá có thể xuất hiện tận hai rồng sấm sét đã thể uy lực mạnh mẽ không còn yếu như lúc trước

“ngươi... là con người sao ngươi có thể sử dụng được, chiêu này chỉ có đại nhân Inu và thiếu chủ Sesshomaru sử dụng được” những yêu quái đó còn chưa thể hoàn hồn lại được, chúng lần đầu tiên nhìn được con người có sức mạnh đáng sợ như vậy

Lúc trước ta sử dụng được nhưng còn khá yếu do ta là con người, chỉ có kiếm là kiếm yếu, còn lần này trong cơ thể ta lại có máu của hắn, nên cơ thể có ít phần yếu khí được lưu giữ

Ta chưa kịp giải thích với chúng, từ trên trời xuất hiện tiếng gầm của Ah Uh, kể đó là lửa xanh do Ah Uh tấn công xuất đất, vạch ranh giới giữa ta và chúng

“Thiếu chủ Sesshomaru”

“Sesshomaru”

Ta vui mừng khi thấy hắn nhưng sao ta lại thấy trên người hắn đang thiếu thứ gì đó thì phải, Đầu Quý... bình thường luôn trên người hắn, nay tại lại biến mất rồi

“ngươi về rồi” ta tra kiếm vào vỏ, chậm rãi đến chỗ hắn

“ngươi bị thương” giọng hắn lạnh lùng vang lên

Hắn nhắc ta mới cảm giác được, con đau đột nhiên ập tới, ban nãy đánh hăng quá nên không nhận ra, một vết thương dài từ bả vai đến nửa lưng, sao ta không cảm nhận được nhỉ ta không trâu bò đến mức một vết thương nặng thế mà không phát hiện ra

Mấy tên ban nãy còn hăng hái đánh nhau, bây giờ ai cũng cách xa ta ra cả thước

“Các ngươi nghe rõ đây, nàng sẽ là vợ ta cũng chính là chủ nhân của các ngươi, kẻ nào còn dám dấn tới nàng một lần nào nữa...” Sesshomaru nhanh như chớp rút lấy thiên sinh nha, lấy một tên trong những kẻ đó làm gương

Thiên sinh nha chỉ là cây kiếm cứu người, bây giờ lại chính là một thanh kiếm giết người, mình đạo do thanh kiếm tạo ra còn rất hẹp, không to như khi ta từng thấy, rốt cuộc bên ngoài đã diễn ra bao nhiêu sự việc để có sự xuất hiện của mình đạo này

Đầu quý không còn, thanh kiếm cứu người nay được nâng cấp thành một cây kiếm lợi hại

Cơ thể ta tự động không rõ vì sao lại nhẹ bỗng, như thấy được nguy hiểm, cô gắng hết sức nấp sau lưng Sesshomaru cái mà ta cảm nhận được chính là cái chết, linh hồn của ta khi thấy cánh công minh đạo mở, như có cái gì đó muốn hút ta vào

Cổng minh đạo khép lại, ta nhẹ nhõm thở phào, cơ thể này đi ngược quy luật tự nhiên, đáng nhẽ ra phải chết nhưng lại sống nên khi cổng minh đạo được mở ra, nó có ý muốn hút ta trở lại địa ngục

Chiêu hù dọa thực hiện xong, hắn lướt qua những trưởng lão còn ngây ngốc ở đó kéo theo sau đó là ta cùng Jaken

Sesshomaru đưa ta trở về phòng, bởi vì cơ thể mất quá nhiều máu nên gương mặt ta có chút tái nhợt, ta muốn kiểm tra vết thương có điều một cái tượng đứng ngay giữa phòng sao dám cởi áo ra xem được chứ

Đang nghĩ cách làm giấu tên này ra ngoài thì nghe xẹt một tiếng, nguyên mảnh áo sau lưng không cánh mà bay, ngay sau đó dòng nước được đổ lên vết thương của ta, dù hơi nhức một chút, ta biết được vết thương đang dần khép lại, xem ra hắn mới đi thăm phát tiên ông và trao cho lão ấy vài lời yêu thương rồi, haizzz

“Bên ngoài đã xảy ra những gì thế?” ta hỏi hắn, có lẽ bên ngoài đã có điều gì xảy ra nên thanh kiếm mới thay đổi như thế

“Không có gì cả, đừng quan tâm”

Một tay hắn vòng trước người ta, ép sát ta vào ngực hắn, ta có thể nhận ra tâm trạng của hắn có gì đó không được vui, bên ngoài thực sự đã xảy ra chuyện gì đó khiến hắn như vậy chỉ là hắn không nói

“ngươi không muốn nói thì thôi vậy”

“Tatsu... ngươi là người sẽ trở thành vợ... dù ngươi có muốn hay không thì việc đó cũng sẽ xảy ra, ta không muốn trong tâm ngươi xảy ra dao động và nghi ngờ một lần nào nữa”

Bạn đang đọc truyện *Nhật Ký Xuyên Không Vào Imuyasha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.